
VÁLOGATÁS A MAGYAR ZENEMŰVÉSZ-PEDAGÓGUSOK 2020. ÉVI „KEREK” ÉVFORDULÓIBÓL

(1303 EMLÉKEZTETŐ)

-TERVEZET-

(1. VÁLTOZAT)

Az évfordulókra vonatkozó ismertetéseink terjedelmét - néhány kivételtől eltekintve - kizárólag a figyelemfelkeltést szolgálják terjedelmi okok miatt! Legfőbb cél az EMLÉKEZTETÉS kiváló jelenlegi és egykori kollégáink „KEREK” születésnapjára!

Köszönettel fogadjuk a további jelentősnek ítélt évfordulós információkat éppen úgy, mint az alábbi évszámokkal kapcsolatos hiány-pótlásokat, kiegészítéseket, korrekciókat, netán önálló írásokat!

Erre minden bizonnyal szükség lesz, mert az interneten kívül rendelkezésre álló magyar nyelvű lexikonok, lexikonszerű nyomtatott kiadványok is már 30-35 évesek, és a legtöbb esetben csak a születési dátumokat rögzítik... Megjegyezzük, hogy az életmű / legfontosabb munkahelyek-városok / rövid jellemzésén, bemutatásán túl egyéb konkrétumokra (pl. tanárok, tanulmányok helyszínei, időpontjai, fontos szereplések, kitüntetések, stb.) csak IGEN kivételes esetekben vállalkoztunk, viszont ilyen irányú kiegészítéseknek szívesen adunk helyet az „évfordulóról” szóló külön írásokban!

Értesítéseiket előre is köszöni:

Zelinka Tamás

tamas.zelinka@gmail.com

0630/826-1746, 0620/493-7663

1505-ben született

Tinódi Lantos Sebestyén (Tinód, 1505/1510 – Sárvár, 1566. január 30.)

zeneszerző, históriás előadó;

1660-ban született

Kusser János Zsigmond (Pozsony, 1660. február 13. - Dublin, 1727. november) zeneszerző, tanár;

1770-ben született

Hiray Antal György (Antonius Julianus Hiray) (Újbánya, 1770. február 17. – Selmezbánya, 1842. október 21.) barokk egyházi zeneszerző, trombitásmester, tanár;

1715-ben született

Maróthi György (Debrecen, 1715. február 11. – 1744. október 16.) matematikus, pedagógus, a magyar zeneelmélet úttörője. 1739-ben svájci minták nyomán a többszólamú zsoltáréneklést kívánta meghonosítani az istentiszteleteken. Első lépésként ugyanebben az évben megalapította a Kollégiumi Kántust. Maróthi a következő évben (1740) többszólamú zsoltárkiadást is megjelentetett a zürichi minta alapján. Később átszervezte az előző évben alapított főiskolai énekkart, nagy fontosságot tulajdonítva a művészi ének tanításának;

1735-ben született

Galánthai gróf *Eszterházy Pál* (Kismarton, 1635. szeptember 7. - Kismarton, 1713. március 26.) birodalmi herceg, Magyarország nádora. Egyben költő és zeneszerző is volt;

1745-ben született

Bengráf József (Neustadt in der Saale, 1745. július 20. – Pest, 1791. június 4.) zeneszerző, karnagy, tanár. 1784 körül került Pestre, s lett a Belvárosi templom karnagya és orgonistája;

Druschetzky Georg /György/ (Pozsony, 1745. április 7. – Buda, 1819. szeptember 6.) zeneszerző, tanár;

1750-ben született

Kossovits József / Kossowits, Koschovitz / (1750 után – valószínűleg Kassa, 1819 előtt) zeneszerző, csellista. Legnépszerűbb dallamát, amely Csokonai: A Reményhez című ódájának szövegével vált ismertté, Lavotta első szerelme címen, Kazinczy Ferenc közlése alapján 1794-ben komponálta, és Bécsben jelent meg 1803-ban. Csokonai versét feltehetőleg utólag alkalmazták a dallamhoz;

1755-ben született

Bozóky Mihály (Kicsind, 1755 – Pilismarót, 1829. május 16.) falusi kántor és jegyző. 1773-ban Dömösön kántortanító lett. A pilismaróti iskolamester a korabeli írók egy részével gyakori levelezésben állt, az Országos Széchényi Könyvtár több, 1800 körül írt levelét őrzi;

1770-ben született

Hiray Antal György (*Antonius Julianus Hiray*) (Újbánya, 1770. február 17. –
Selmecebánya, 1842. október 21.) barokk egyházi zeneszerző, trombitásmester;

1775-ben született

Ruzitska József (Pápa, 1775 körül – 1824 után) zeneszerző, karmester, zenetanár. 1820 – a nagyenyedi József ezred karnagya, 1821 – a nagyváradi színháznál zeneszerző, 1822 – 1823. a kolozsvári színház karnagya, 1822. december 26. – Béla futása, az első magyar opera bemutatása Kolozsváron;

1785 ben született

Franz István (1785–Bécs, 1855) hegedűművész, tanár;

1795-ben született

Batka Nepomuki János (Javornik, 1795. június 1. – Pozsony, 1874. augusztus 18.) orgonista, zeneszerző. 1814: Bécsbe került, ahol megismerkedett Ludwig van Beethovennel. 1816: Magyarországon zenetanár, majd színházi gordonkás Pesten. 1829: már ismert egyházzenei zeneszerzőként tartották számon. 1843: Pozsonyban élt;

Böhm József (Pest, 1795. március 4. – Bécs, 1876. március 28.) hegedűművész, hegedűpedagógus. Az udvari zenekar tagja és a bécsi Konzervatórium leghíresebb tanára 1819-től, 1821-től pedig az udvari zenekar első hegedűse volt. Mint pedagógusnak óriási jelentősége

van. Tanítványai közül ezeket kell különösen ki emelni: Ernst, Joachim, Singer, Hellmesberger, L. Strauss, Rappoldi, stb;

1800-ban született

Böhm Lipót (Buda, 1800 – Szentpétervár, 1864) hegedűművész, tanár. Zenei tanulmányait a bécsi Konzervatóriumban végezte, kiváló hegedűs hírében állt. 1842-ben utazott Oroszországba, Szentpétervárra, ahol haláláig a cári udvari zenekar kitüntetett és megbecsült tagja volt;

Brassai Sámuel (Torockó vagy Torockószentgyörgy, 1800. február 13. – Kolozsvár, 1897. június 24.) zenetanár, nyelvész, filozófus, természettudós, az „utolsó erdélyi polihisztor”, az MTA tagja. Az oktatásügyben számos reform elindítója és előmozdítója volt; hozzájárult a korabeli tudományos eredmények népszerűsítéséhez;

Gungl József (Zsámbék, 1810. december 1. – Weimar, 1889. január 31.) zeneszerző, tanár;

Fáy Antal (Emőd, 1805. október 17. – Budapest, 1872. július 30.) zongoraművész-tanár, zeneszerző, politikus;

Táborszky Mihály János vagy **Táborszky János** (Verbó, 1800 k. – Temesvár, 1884) hegedűművész, zeneszerző. Az általa komponált, *Változatok egy magyar népdalra* című hegedűdarabot 1837-ben Erkel mutatta be Pesten. Tanítványa volt Jáborszky Mihály hegedűművész;

Tolnai gróf **Festetics Leó** (Pécs, 1800. október 8. – Budapest, 1884. november 15.) a pesti Nemzeti Színház igazgatója, zeneszerző. 1864-ben részt vett az Országos Színiiskola (Színészeti Tanoda) megalakításában, aminek 1865-ben a főigazgatója lett;

1810-ben született

Bognár Ignác (Csepreg, 1810. március 18. – Budapest, 1883. november 1.) énekes, zeneszerző, tanár. Kőszegen és Sopronban tanult zenét. 1833-tól a bécsi udvari színház tagja, 1835-ben a coburg-gothai hercegi udvari színház első tenoristája volt. 1841-től a kolozsvári színház operarendezője lett. 1847-ben végleg Pesten telepedett le, ahol hangja gyöngülése miatt kartanító volt a Nemzeti Színháznál. 1862-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott ott;

Dangl Antral (1810 – Arad, 1892. szeptember 13.) orgonaművész-tanár;

Erkel Ferenc (Gyula, 1810. november 7. – Budapest, 1893) zeneszerző, zongoraművész, karmester, zenetanár, igazgató;

Gungl József (Zsámbék, 1810. december 1. – Weimar, 1889. január 31.) karmester, zeneszerző, tanár;

Havi / Hidegh / Mihály (1810-1864) énekművész-tanár, színigazgató;

Kirch /Nepomuk/ János (1810, vagy 1811 – Derecske, 1863. szeptember 5.) zeneszerző, zenepedagógus. A nagykárolyi nemzeti iskola zenetanítója, utóbb adóhivatali ellenőr volt Derecskén;

id. Köppl Ferencz (1810 – Győr, 1897. december 3.) zenetanár;

1815-ben született

Behm József (Alsóramocsa, 1815. május 8. – Veszprém, 1885. május 5.) orgonista, karnagy. 1843-tól a veszprémi székesegyház orgonistája, 1871 és 1885 között karnagy;

Mosonyi Mihály / Michael Brand / (Boldogasszonyfa, 1815. szeptember 4. – Pest 1870. október 31.) zeneszerző, karnagy, zenei író, tanár;

Rác Pali (Nagy-Géc, 1815 – 1880) cigányprímás;

Seyler **Károly** (Buda, 1815. augusztus 7. – Esztergom, 1884. december 10.) karnagy, zeneszerző, tanár. 1834 és 1841 között a bécsi Kärntnertor Theater zenekarának tagja. Apja utódjaként 1841-től haláláig volt az esztergomi Bazilika karnagya. 1856-ban a Főszékesegyház felszentelése alkalmából Liszt miséjéhez ő írta a Graduálét, az Offertóriumot és a Te Deumot;

Veres Pálné Beniczky Hermin (Lázi, 1815. december 13. – Váchartyán, 1895. szeptember 28.) a 19. század iskolaalapító magyar nagyasszonya, az Országos Nőképző Egyesület alapítója;

Volkmann Róbert (1815. április 6., Lommatzsch, Szászország – Budaspest, 1883. október 28.) eredeti nevén Friedrich Robert Volkmann, német származású magyar zeneszerző,

zenepedagógus, karmester. Pályafutását Prágában kezdte énektanárként, majd Szemeréden a gróf Steinlein családnál lett zenemester. 1841-ben költözött Pestre, ahol magán zenetanár lett. 1875-től az alakuló Zeneakadémia első tanári karának tanára lett, ahol zeneszerzést tanított, ettől kezdve alig komponált;

1820-ban született

Ellinger József (Óbuda, 1820. december 3. – Újpest, 1891. április 30.) énekművész-tanár;

| *Kaiser-Ernstné Jozefin* (1820 körül—1873) operaénekes, tanár;

Kéler Béla (Bártfa, 1820. február 13. – Wiesbaden, 1882. november 21.) komponista, zenetanár és karmester;

Kőszeghy / Purt / Károly (Kőszeg, 1820. november 17. – Budapest, 1891. március 9.) operaénekes, tanár;

Lángh Paulina (1820–1849) operaénekes, tanár;

Sárközi Ferenc, gárdonyi (Gárdony, 1820. – Losonc, 1890.) honvéd hadnagy, cigányzenész;

Telbisz Jenő (1820 – Budapest, 1889. november 20.) zenetanár, a Zenetanárok Országos Egyesületének titkára;

Wimmer Ede József (Bécs, 1820 – Pécs, 1859. március 28.) karmester, zeneszerző, zenetanár. A bécsi konzervatóriumban tanult. 1838: Blanck Frigyes német színtársulatával jött Pécsre karmesterként. Letelepedése után az ide érkező német színtársulatok karmestere. 1840: a pécsi színház színházi karmestere, magán zenetanár lett, és a polgárőrség zenekarát is irányította. 1842: kinevezeték a városi zeneiskola tanárává;

1825-ben született

Altdörfer Keresztély (Württenberg 1825. június 16. – Sopron, 1889. április 29.) zeneszerző, orgonista, karnagy, tanár. Württenber 1847-1887 között evangélista egyházi orgonista, karnagy. A soproni Dalfűzér férfikar alapítója és karnagya;

Bartay Ede (Pest, 1825. október 6. – Budapest, 1901. augusztus 31.) zeneszerző és zongorapedagógus. 1848–1849-ben minisztériumi tisztviselő, a szabadságharc bukása után bujdosni kényszerült, majd, mint zongoratanító működött. 1863-ban megalapította a Magyarhonban Élő Zenészeket Segélyező Egyletet. 1874-ben az Országos Magyar Daláregyesület alelnöke, majd 1880–1891 között elnöke. 1875-ben a Nemzeti Zenede igazgatója lett;

Deutsch Vilmos (Buda, 1825 – Budapest, 1896. május 28.) zongoraművész, zeneszerző. Zenei tehetsége már igen korán megnyilvánult. Képességeit, Thern Károly és Erkel Ferenc tanítványa fejlesztette. Komoly tevékenységet fejtett ki a zenepedagógia terén is. Legnagyobb érdeme azonban Budapest zenei életének fejlesztése és kiszélesítése. Jelentékeny része van abban, hogy szakadatlan propagandájával, koncertjeinek nemes ízléssel összeválogatott programjával és

egyéni hatásával jelentékeny közönséget szerzett a klasszikus zene remekeinek. Mint zeneszerző klasszikus orkesztrális műveknek zongorára való hatásos átírásával tűnt ki;

Doppler Karl / Károly / Lemberg, 1825. szeptember 12. – Stuttgart, 1900. március 10.) zeneszerző, karmester, fuvolaművész. Doppler Ferenc öccse. 1838-tól bátyjával Philipp Nötzl budai német színtársulatánál, később honvéddzenekaroknál működött, mint fuvolás és karmester. 1850–1862 között a Nemzeti Színház fuvolása és másodkarmestere volt. 1862-től Bécsbe szerződött, ahol a Kärntnerthortheater tagja lett. 1865-től 1898-ig Stuttgartban volt operaigazgató, valamint uo. a konzervatórium fuvola- és hangszerelés tanára;

Frank Ignác (Pápa, 1825. december 14. – Pápa, 1876/Máriabesnyő 1879) zeneszerző, tanár;

Kerlinger Nándor (1825-Győr, 1904. szeptember 24.) győri székesegyházi karnagy és zenetanár;

Rácz Marczi (1825 – Debrecen, 1878. február 11.) népzeneész;

Reichardt Sándor (1825 – 1885) operaénekes, tanár. A bécsi udvari opera művésze volt, az 50-es években Londonban működött. 1860-ban visszavonult és Boulogne-ban zeneiskolát nyitott;

Ress Márton (1825 – Kecskemét, 1903. április 13.) a 4.,. dragonyos ezred karmestere, zenetanár;

Szabadfi Frank Ignác / Szabadi Frank, Szabady Ignác / (Pápa, 1824 v. 1825 – 1897) zeneszerző, tanár. 1865-ben zeneműkedvelő társulatot, 1869-ben pedig 8 tagból álló daltársulatot szervezett, a Zenészeti Lapokban pedig operettekre és színművekre hirdetett pályázatot. Korának népszerű zeneszerzője volt;

1830-ban született

Fátyol Károly (Nagykároly, 1830 v. 1834 – Nagykároly, 1888. november 11.) cigány származású magyar zenész, gordonkaművész;

Farkas János (1830 – Kolozsvár, 1904. április 29.) zenetanár;

Filtsch Carl / Károly / (Szászsebes, 1830. május 2. – Olaszország, Velence 1845. május 11.) zeneszerző, zongoraművész, tanár;

Goldmark Károly, németül Karl vagy Carl Goldmark (Keszthely, 1830. május 18. – Bécs, 1915. január 2.) zeneszerző, tanár;

Korcsek Leopoldina / *Bellagh Korcsek* / (1830 k.–1875 után) operaénekes, tanár;

Megyery /*Megyeri*/ **Károly** (1830-1912) zongoraművész-tanár. 1876-tól a vakok intézetének, 1880-tól a Nemzeti Zenede tanára volt. Zenepedagógiai írásai a Zenészeti Lapokban jelentek meg. Fő műve: A zongoratanítás módszertana (1896),

alsó-járai **Pápay József** (1830 – Kolozsvár, 1881. április 16.) hangszerész;

Trautsch Károly (Tuchomeritz, 1830 – Budapest, 1911) zenekari nagybőgőművész-tanár. A prágai konzervatóriumban végzett 1849-ben Hrabe tanítványaként. Ő az első és mindjárt kitűnő szakember a nagybőgő hazai történetében;

1835-ben született

Balázs Kálmán (Sárospatak, 1835 – 1900) cigányprímás;

Beliczay Gyula (1835. augusztus 10. – 1893. április 30.) zeneszerző, karnagy, tanár. 1856-ban szerzett karnagyi oklevelet. Bécsben zeneszerzést tanult. 1888-tól lett az Országos Zeneakadémia zeneelmélet tanára;

Csekő / Csekeő / Gusztáv (Alsóörs, 1835. június 16, - Pápa, 1890. szeptember 29.) zeneszerző, tanár. 1858-tól több mint húsz évig Latabár Endre társulatának karmestere;

Emmerth Antal (1835 – Debrecen, 1903. október 9.) zongoraművész, zeneszerző, a Debreceni Zenede tanára;

Ferenczy Ferenc (Ungvár, 1835. február 12. - Weimar, 1881) operaénekes, tanár;

báró **Orczy Bódog** (Tarnaörs, 1835. június 8. – London, 1892. január 25.) zeneszerző, tanár;

Ormay Ferenc (1835 – 1876) operaénekes, színművész, író, műfordító, tanár;

Pauli Richárd /Paulikovics Richárd/ (Rakovic, 1835. november 24. – Budapest, 1901. január 3.) operaénekes, tanár. 1862-ben a pesti Nemzeti színházban énekelt. 1884-1890 az Operaház

énekese, 1882-től, a zeneakadémiai képzés kibővítésekor, Liszt Ferenc kérésére kezdett el tanítani. Könyvet is írt, amelynek címe Az énekművészetről (1895);

Straus Lajos (Pozsony, 1835. március 21. – Cambridge, 1899. október 15.) hegedűművész-tanár. Bécsben Hellmesberger és Böhm tanítványa volt, 1859-ben Frankfurtban hangversenymester, 1865-től a londoni udvari zenekar és filharmónia, valamint a Hallé-féle manchesteri zenekar szólistája, a londoni RAM tanára;

1840-ben született

Farkas József / „Kóka Jóska” / (1840 – Gyula, 1891. június 25.) cigányprímás, zenetanár;

Fellegi Viktor / Feigler / (Rozsnyó, 1840. február 15. – Esztergom, 1874. október 1.) zenei író, a budapesti nemzeti zenede tanára;

gróf Forgách Béla (Keszthely 1840 –) 1884 zongorával összekapcsolt kottaírógépet talált fel. Szerzeményei megvoltak a Nemzeti Zenede Könyvtárában;

Hofbauer Zsófia (1840 – 1916) énekművész, tanár. Pályáját külföldön kezdte: vendégszerepelt Ausztriában, Németországban, Hollandiában, sőt Amerikában is. 1859-ben lett a pesti Nemzeti Színház tagja, annak 1867-ig vezető altistája. Ő volt a Bánk bán első Gertrudisa;

1845-ben született

Auer Lipót / Leopold von Auer / (Veszprém, 1845. június 7. – Loschwitz (Drezda), 1930. július 15.) hegedűművész, tanár, karmester és zeneszerző. Veszprémben Liedl Lipót tanítványa, majd a Pest-Budai Hangászegyleti Zenedében Ridley-Kohne Dávid növendéke volt. Bécsben és Hannoverben is tanult. Első hangversenye 1856-ban Pesten volt, majd koncertező csodagyerekként bejárta egész Magyarországot. 1866-ban, Hamburgban hangversenymester, 1868-tól a szentpétervári konzervatórium tanára és a cári udvar muzsikusa lett. Az első jelentős oroszországi vonósnégyes alapító tagja. Híres kamarazenei estélyeken mutatta be a kortárs orosz zeneszerzők műveit. 1872 és 1908 között az Orosz Cári Balett szólóhegedűse. Az Orosz Zenei Társaság hangverseny-igazgatója, majd zenekarának karmestere volt. Orosz állampolgárságot kapott, a cári udvar titkos belső tanácsosává léptették elő. Az 1890-es évek után, mint hegedűművész és karmester beutazta Európát, Drezdában élt, majd visszatért Szentpétervárra. 1918-ban New Yorkba költözött, ahol főként zenepedagógiával foglalkozott. 1927-ben, 82 éves korában még vezényelte a New Yorki Filharmonikusokat. Egyike volt korunk legnagyobb hegedűpedagógusainak;

Balázsné Bognár Vilma (Pest, 1845. október 5.– Budapest, 1904. június 3.) énekesnő és tanár;

Balog Bandi (Balassagyarmat, 1845 – Kecskemét, 1910) cigányzenész, primás, zenekarvezető;

Benza Ida, Benza Ida Rozália (Pest, 1846. március 9. (keresztelés) – Budapest, 1880. március 10.) operaénekes, tanár;

Beetlheim-Gomperz Caroline, von (Pest, 1845. június 1. -) kamaranekművész-tanár. Bécsben Goldmark Károly növendéke volt;

Bognár Vilma (Pest, 1845. október 5. – Budapest, 1904. június 3.) operaénekes, tanár.
Operaénekesi visszavonulása után a Nemzeti Zenedében tanított;

Ehn Berta (Budapest, 1845. október 30. – Aschberg bei Neulengebach, Ausztria, 1932. március 9.) opera-énekesnő, tanár;

Ifj. Erdélyi Ignác, művészneven *Erdélyi Náci* (Szeged, 1845. november 22. – Budapest, 1893. július 6.) cigányzenész, prímás, nótaszerző;

Erkel László (Pest, 1845. április 9. – Pozsony, 1896. december 3.) zenepedagógus, karnagy, zongoratanár, Erkel Ferenc harmadik fia; a gyulai dalárda karnagya volt, majd 1871-től Pozsonyban működött, mint zongoratanár. 1878-1881 között a Pozsonyi Magyar Dalkör karmestere volt; tanítványai közé tartozott többek között Bartók Béla;

Groszmann Ignác (Nagykanizsa, 1845 körül – Nagykanizsa, 1882) a nagykanizsai piarista gimnázium afféle "mindenes" tanára volt, elsősorban mennyiségtant, latint és németet oktatott. Mellette kiváló muzsikus is lehetett, mert – ahogyan a korabeli sajtó fogalmazott – sokat buzgólkodott a gimnázium ének- és zenekara körül. Azt is megtudhatjuk a régi újságokból, hogy kellemes bariton hangján szólót énekelt az alsótemplom zenés miséjén. Ő is bekapcsolódott 1881-ben a Rosenberg Ádám által felvetett eszmébe, hogy legyen Nagykanizsának ének- és zenekara;

Királyfy Imre (Pest, 1845. január 1. –) zeneszerző, tanár;

Maleczky Vilmos (Kúzniki, 1845. június 6. – Budapest, 1924. április 29.) lengyel származású magyar opera-énekes (bariton) volt. Alapítója a máig működő énekesdinasztiának.

Felesége Ellinger Jozefa, apósa Ellinger József, gyermekei Maleczky Bianka és Maleczky Oszkár énekesek. Kései leszármazottja Maleczky László tenorista. A Nemzeti Színházban az 1884-ben megnyílt Operaházban énekelt nyugalomba vonulásáig, 1888-ig. Visszavonulása után a Fodor Zeneiskola tanára lett;

Pállik Béla (Nagymihály, 1845. február 2. – Budapest, 1908. július 27.) festőművész, operaénekes-tanár és színiigazgató;

Rohrbacher Károly (1845 – 1908. április 16.) zenetanár, karnagy;

Schunda Vencel József (Dubetz [ma Prága egy kerülete], 1845. május 19. – Budapest, 1923. január 26.) csehországi származású hangszergyáros és zeneműkiadó. Nevéhez fűződik a

cimbalom tökéletesítése és a modern tárogató megalkotása. Az új típusú cimbalmot 1872- ben állította ki Kecskeméten, az első pedálos cimbalmot 1874-ben szerkesztette. A tárogatón 1888-tól 1896-ig dolgozott. Az 1872-től 1906-ig terjedő időben mintegy 10 000, folyamatosan tökéletesített cimbalom készült műhelyeiben. Kevésbé sikeres találmánya volt a népharmónium (1877), az „Arion-citera” (1880) és a „gyermekcimbalom acéllemez hangokkal” (1887);

Stowasser János (1845 – 1923) hangszerkészítő, az első magyar hangszergyár tulajdonosa;

Végh János (Vereb, 1845. június 15. – Vereb, 1918. február 1.) zeneszerző, kuriai bíró. Zongoratanára Thern Károly volt, zeneszerzést Mosonyi Mihálytól tanult. 1881-87-ig, Liszt Ferenc mellett, a Zeneakadémia alelnöke. 1887-ben kúriai bíró lett, majd nyugdíjasként Vas megyében és Vereben élt;

1850-ben született

Blaha Lujza / született Reindl Ludovika/ Rimaszombat, 1850. szeptember 8. – Budapest, Erzsébetváros, 1926. január 18.) magyar színésznő, „a nemzet csalogánya” Első férjével, a 37 éves Blaha János karmesterrel 16 évesen esküdött 1865-ben Szabadkán. Tőle kapta zenei képzését. Férje nevét – bár még két házasságot kötött – élete végéig viselte;

Erkel Lajos (Gyula, 1850. február 24. – Budapest, 1906. január 24.) operaénekes, tanár;

Péterfy Jenő (Buda, 1850. július 8. – Károlyváros, 1899. november 5.) a Nemzeti Zenede pedagógiatárgy tanára, zenekritikus, irodalomtörténész, esztéta;

Seidl Antal / *Anton* / (Pest 1850. május 7. – New York 1898. március 28.) karmester, zenetanár. Wagner asszisztense, a New York-i Metropolitan Opera vezető karmestere, majd a New York-i Filharmonikusok zenei igazgatója volt;

Sellei Gyula (Pest, 1850. július 22. – Budapest, 1895. május 27.) karmester, pedagógus, zeneszerző. Erkel Ferenc és Mosonyi Mihály tanítványa volt. Színházi karmesterként kezdte pályafutását Klagenfurtban, később hazai társaságoknál dolgozott. Pesten énekiskolát nyitott. Számos neves operett és operaénekes tanítványa között volt, így Blaha Lujza és Ódry Lehel is;

Szendrői / Szabó / Lajos (1850 – 1919) operaénekes, tanár;

Tartizky Ferenc (1850 – 1927) zenetanár, zeneszerző. Tanulmányai a Nemzeti Zenedében végezte. A kolozsvári konzervatóriumban volt hegedűtanár, később igazgatóhelyettes;

Valentin Lajos (1850–) operaénekes, tanár;

1855-ben született

Aggházy Károly (Pest, 1855. október 30. – Budapest, 1918. október 8.) magyar zeneszerző, zongoraművész, zenepedagógus; 1875- Zeneakadémia – zongora tanára Liszt Ferenc, Vokmann Robert a zeneszerzés tanára, Ábrányi Kornél a zenetörténet tanára. 1881-1883. Nemzeti Zenede zongoratanára, 1883-1889. berlini Städtisches Konservatorium für Musik zongoratanár, 1889-1918. újra a Nemzeti Zenede tanára, kamarazene tanszék vezetője;

Erdőssy Eugénia /Biba/ (Nagykanizsa, 1855 – Berlin, Németország, 1886. szept. 9.)
énekművész-tanár;

Gerster Etelka / Adelheid Karolina (férjezett nevén Gerster-Gardini, német nyelvterületen Elka Gerster / (Kassa, 1855. június 25. – Pontecchio, 1920. augusztus 20.) opera-énekesnő, tanár. Tanítónőképzőt végzett szülővárosában. Az 1880-as évektől tanítani is kezdett, előbb a New York-i zeneakadémián, majd 1896-ban visszatelepült Európába, Berlinben világhírűvé vált énekiskolát nyitott, melyet egészen 1917-ig tartott fenn. Énektanítási módszereit 1906-ban Stimmführer címmel könyv alakban is megjelentette;

Gladich Pál (Magyaróvár 1855. szeptember 5. – Magyarkimle 1922. június 10.) zeneszerző, zenetanár;

Grünfeld Vilmos (Pest, 1855. december 16. – Budapest, 1921. november 26.) hegedűművész és tanár. 1869. október 1-jétől játszott a Nemzeti Színház, ill. 1884-től az Operaház zenekarában. Itt 1902-ben első hangversenymester lett. 1915-ben vonult nyugdíjba.

Kamarazenészként előbb a Hubay–Popper-vonósnégyesben működött, majd 1894-ben saját együttest alapított Bürger Zsigmonddal. Ez a kvartett 1910-ig állt fent.

1898-tól húsz éven át tanított a Zeneakadémián. Legismertebb tanítványai Bárdos Alice és Melles Béla voltak;

Kelemenné Zathureczky Berta (Homoródszentmárton, 1855. február 1. – Sepsiszentgyörgy, 1924. január 20.) író, zeneszerző, tanár;

Klafsky Katalin /*Katherina (Lohse) Klafsky*/ (Moson-Szent-János, 1855. szeptember 19. – Hamburg, 1896. szeptember 22.) operaénekes, tanár;

Kossovits József (1855 – 1913. május 14.) karnagy, zeneszerző, zenetanár. A Nemzeti Zenedében tanult, 1874-80 a Fröbel Nőegylet óvónőképző intézetének tanára. 1880-87. Komáromban egyházi karnagy, zeneiskolai tanár, 1882-87. a Komáromi Dalárda vezetője. 1887 a Budapest Terézvárosi Plébániatemplom karnagya, a Vakok Intézetének zenetanára;

Liedl Ferenc (Veszprém, 1855. március 10. – Budapest, 1900. október 31.) hegedűművész, tanár;

Mihó László (Kecskemét, 1855. július 9. – Kecskemét, 1906) tanár, karnagy, kántor. Középiskoláit Kiskunhalason és Kecskeméten végezte. Nagykőrösön szerzett tanítói oklevelet. 1879-től haláláig a Kecskeméti Református Gimnázium énektanára volt;

Moravcsik Géza (Bér, 1855. július 28.– Budapest, 1929. szeptember 21.) zenetanár, a Zene-titkára, magyar, esztétika tanár. 1876-tól Szavason, 1893-ban Székesfehérváron majd Budapesten tanított. 1899-ben lett a Zeneakadémia titkára, kisebb megszakítással 1925-ig töltötte be a pozíciót. 1900 és 1918 között a Zeneakadémia poétika és pedagógia tanára volt;

Nikisch Artúr (Lébény-Szentmiklós 1855. október 12. – Lipcse 1922. január 23.) karmester, zeneszerző, 1902-1907-ig Lipcsében a konzervatórium tanára, 1905-1906-ban operai karnagy és színházi direktor. 1904-től 1914-ig a Londoni Szimfonikus Zenekar karmestere;

Sárosi Ferenc / Schauer/ (Pest, 1855 – 1913. november 28.) zeneszerző, karmester, tanár;

Seidl Antal (Pest, 1850. május 7. – New York, 1898. március 28.) karmester, Wagner asszisztense, a New York-i Metropolitan Opera vezető karmestere, majd a New York-i Filharmonikusok zenei igazgatója volt;

Serly Lajos / Ludwig / (Pozsony, 1855. március 13. – New York, 1939. február 1.) zeneszerző, tanár;

Sik József (1855—1945) operaénekes, tanár;

Szigetiné Human Erzsébet (1855–1920) operaénekes, tanár;

ifjú ***Szotyori Nagy Károly*** (1855– 1935) zenetanár;

Tintner Bertalan (Bécs, 1855– 1936) nagybőgőművész-tanár. Bécsben végzett Simandlnál. 1879 és 1914 között a budapesti Operaház, valamint a budapesti Filharmóniai Társaság zenekarának tagja volt. 1912-ben Gianicelli visszavonulásakor mindenben megörökölte az ő feladatait. Nagyszerű hangszeres művész és kiváló pedagógus, akinek kiemelkedő tanítványa a Zeneakadémián Montag Lajos volt;

Tomka István (1855 – 1923.) zongoraművész, zenepedagógus. Liszt Ferenc tanítványa volt, a bécsi konzervatóriumban pedig J. Dachs növendéke. Az 1870-es években külföldi hangversenykörúton járt. Hazatérve 1888-tól a Nemzeti Zenede tanára, 1901-től Bartlay Ede

halála után pedig a Nemzeti Zenede igazgatója. Olyan tanítványai voltak, mint Poldini Ede és Lehár Ferenc;

1860-ban született

Almássy /Almásy/ Miklós (1860. augusztus 8.(18?) – Pest, 1920. április 13.) zongoraművész-tanár. 1876-1881. Zeneakadémia – Liszt Ferenc tanítványa, 1883- papnövendék Kalocsán, 1886.v. 1887- áldozópap, zongoratanár;

Altdörfer Viktor (1860. január 3. – Sopron, 1940. március 4.) orgonista, zongoraművész, zenepedagógus. Bécsben és Lipcsében tanult, 1887-től Sopron evangélikus templom orgonistája és az énekkar karnagya. Kiváló zenepedagógusként is működött;

Bádé István (Békés-Gyula, 1860 – 1911) zenekarvezető, tanár;

Bahnert József (1860. december 29. – 1937. szeptember 11.) zeneszerző, zongoraművész, zenepedagógus. Zongoratanulmányait Liszt Ferencnél végezte. A Polgári isk. Tanárképző Intézetben volt zenetanár;

Bátor Szidor / Breisaeh / (Pest, 1860. február 23. – Budapest, 1929. december 2.) zenetanár, zeneszerző. 1897-ben megalapította a budapesti posta- és távíró alkalmazottak zeneegyesület. Az 1902-től zeneiskolát is működtető egyesület rövidesen a főváros zenei, társadalmi és közéleti köreinek aktív résztvevője lett. A zeneiskola első igazgatója Bátor Szidor volt;

Borsay Samu (1860-1944) alezredes, katonakarmester, zeneigazgató, tanár;

Dombay Artúr / ivánchfalvi és dombóvári / (Bánfihunyad, 1860 – Gyula, 1922. február 16.) zeneszerző, zenetanár;

Döme Zoltán 1860 körül – München, 1935. január 16.) operaénekes, tanár;

Elbert Imre (Pest, 1860. február 28. – Budapest, 1897. augusztus 28.) zongoraművész, zeneszerző. A Zeneakadémia elvégzése után 1887-ben a Zeneakadémia zongora melléktanszak segédtanára lett;

Gaál Ferenc (Szkacsány, 1860. március 24. – Szabadka, 1906) nagybőgőművész-tanár, zeneszerző. A Nemzeti Zenedében Trautsch Károlynál végzett, majd a Zeneakadémián folytatta tanulmányait zeneszerzés szakon;

Gianicelli Károly (Carl Gianicelli; Gaming, Alsó-Ausztria, 1860. április 24. – Bayreuth, 1939. június 9.) gordonművész, tanár. 1881 és 1884 között a hannoveri Királyi Színház zenekarának tagja volt és megkapta a *királyi porosz kamarazenesz* címet. 1884-ben a budapesti Magyar Királyi Operaház zenekarához szerződött, 1890-ben nevezték ki a Zeneakadémia tanárává (1890/91-1911/12). A tanszak első tanáráként az ő feladata volt összeállítani és fokozatosan bevezetni a tantervet;

Huryra Viktórné Bogdán Ottilia (1860 – Pestszenterzsébet, 1940. december 20.) zongoratanár;

Mészáros Imre (Pest, 1860. szeptember 29. – Budapest, 1913. január 1.) hegedűművész-tanár. Huber Károly és Gobbi Alajos tanítványa. 1880-ban a Nemzeti Színház operai tagozatának tagja lett. 1882-től a Nemzeti Zenede hegedűtanára. 1885-ben az Operaház zenekarának mélyhegedűse, 1892 – 1900 között zenekari felügyelő. 1887-ben a Filharmóniai Társulat titkára;

Szabados Károly /Svoboda / (Pest, 1860 – Budapest, 1892. január 24.) zeneszerző és karmester. Erkel Ferenc, Liszt Ferenc és Volkmann Róbert tanítványa. 1880-tól a kolozsvári Nemzeti Színház karnagya, majd a pesti Nemzeti Színház, 1884 – 1890 között az Operaház tagja, korrepetitor, 1887-től segédkarmester. A színházban énektanárként is működött;

Tömlény István (1860– Kalocsa, 1912. július 4.) intézeti zenetanár;

1865-ben született

Bárd Ferenc (Miskolc, 1865. április 23. – Budapest, 1935. június 15.) zeneműkiadó;

Baumgartner Alajos (1865. június 18. – 1930. február 16.) matematika-fizika szakos középiskolai tanár, természettudományi író, tudománytörténész, műfordító, zene- és művészettörténész, lexikonszerkesztő;

Donáth Ede (Besztercebánya, 1865. május 5. –1945) orgonaművész, zeneszerző, karmester, tanár.Bejárta Egyiptomot, Arábiát, ahol szíriai, arab, perzsa, óhéber és ókeresztény zenét gyűjtött, és szimfonikus zenekarra alkalmazott. A magyar holokauszt áldozata lett;

Fekete József (1865 – Kolozsvár, 1885. szeptember 10.) népzeneész, tanár;

Hilgermann Laura (Bécs, 1865. október 13. – Budapest, 1945. február 9.) operaénekes-tanár. 1920 és 1936 között a budapesti Zeneakadémia megbecsült énektanára volt. Legjelesebb növendékei Alpár Gitta, Maria von Ilosvay, Kalmár Pál, Németh Mária, Szánthó Enid;

Réthy Laura (Nagykőrös, 1865. március 13. – Miskolc, 1938. augusztus 2.) énekes, színésznő, tanár;

Varga Vilma Jolán (Pest, Józsefváros, 1865. március 30. – Budapest, 1950. szeptember 6. (temetés) zongoraművész-tanár. Varga Vilma zongoraművész és zenepedagógus a budai Zeneakadémián tanított és egész életét Liszt Ferenc emléke ápolásának szentelte, a nemes liszti zongoratradíció megőrzésére törekedett. Gyakran játszott Johannes Brahms-szal és Hubay Jenővel együtt;

1870-ben született

Árkossy Vilmos (1870–?) operaénekes, tanár;

Baré Emil (Bécs, 1870. szeptember 1. – Budapest, Terézváros, 1943. március 29.)
hegedűművész-tanár. Párizsban játszott a Lamoureux-zenekarban, 1897-1902 között a Chicagói Szimfonikus Zenekar „assistant concertmaster”-e volt. 1903-1933-ig a Nemzeti Zenede tanára, és az Operaház, továbbá a Filharmóniai Társaság első hangversenymestere. 1919-ben lett a Zenede hegedűtanszakának a vezetője, 1920-ban pedig az intézet igazgatója;

Bárdossy Ilona (1870 – 1933) operaénekes, tanár;

Bergel Viktor (London, 1870. május 20. –) zongoraművészt-tanár és énekművész;

Burián Károly (1870 – 1924) operaénekes, tanár;

Dán Leó (Budapest, 1870 – 1944) zeneszerző, tanár;

Franz Károly (1870 – 1952) karmester, zenetanár;

Horváth Elek (1870 - Veszprémvarsány, 1941. április 14.) zenetanár;

Mészáros Imre (Pest, 1860. szeptember 29. – Budapest, 1913. január 1.) hegedűművész-tanár. Huber Károly és Gobbi Alajos tanítványa. 1880-ban a Nemzeti Színház operai tagozatásak tagja lett. 1882-től a Nemzeti Zenede hegedűtanára. 1885-ben az Operaház zenekarának mélyhegedűse, 1892 – 1900 között zenekari felügyelő. 1887-ben a Filharmóniai Társulat titkára;

Kertész Ödön (Keszthely, 1870. december 12. – Budapest, 1928. június 6.) – operaénekes, tanár;

Kornay Richard (Pest, 1870. február 15. – Budapest, 1931. január 16.) énekművész-tanár;

König/ Király/ Péter (Rosegg, 1870. május 29. – Szeged, 1940. május 14.) karmester, zeneiskolai igazgató, zeneszerző. A budapesti Zeneakadémián Koessler János tanítványa volt. Tanított, vezényelt, komponált. 1904-ben levelet kapott Szegedről: a város tanácsnoka felszólította, hogy pályázza meg a zeneiskola igazgatói állását. A történet folytatása közismert: Király-König Péter direktorként negyedszázadon át meghatározta Szeged zenei kultúrájának fejlődését;

Kornay Richárd (1870 – 1931) operaénekes, tanár, filmszínész;

Küry Klára (Jászkisér, 1870. március 27. – Budapest, 1935. április 27.) színésznő, operett primadonna;

Lehár Ferenc (Komárom, 1870. április 30. – Bad Ischl, 1948. október 24.) zeneszerző, karmester;

Polonyi Elemér (Sátoraljaújhely, 1870. október 31. – Budapest, 1942. szeptember 15.) zongoraművész-tanár. A Nemzeti Zenedében Székely Imre, majd Weimarban Stuwenhagen tanítványa

volt. A bécsi konzervatóriumban is tanult. Számos hangversenyt adott magyar és külföldi városokban. 1902-ben a Nemzeti Zenede tanára lett, majd később címzetes igazgatójává nevezték ki;

Rékai Nándor (Pest, 1870. február 6. – Budapest, 1943. október 7.) zeneszerző, karmester;

Tarnay Alajos (Jászberény, 1870 – Budapest, 1933) zongoraművész-tanár, dalköltő.

Gobbi Henriknél és Chován Kálmánnál végezte tanulmányait a zeneakadémián, majd egy ideig a Fodor-zeneiskolában tanított. 19017-től a Zeneművészeti Főiskolán zongora-melléktanszak tanára volt;

Vay Arnoldné Mikes Sarolta (1870 – Budapest, 1957. szeptember 20.) zongoraművész-tanár;

Zádor Dezső (1870 – 1931) operaénekes-tanár;

1875-ben született

Balassa Kálmán (1875 – 1949): hegedűművész-tanár, a budapesti Operaház zenekarának szólamvezetője, a szombathelyi Városi Zeneiskola igazgatója;

Beider Boldizsár (Kuba, 1875–) oboás, klarinétos-tanár. A Budapesti Szimfonikus Zenekar és a budavári Mátyás-templom zenekarának volt a tagja;

Csajághy Gyula (Csongrád, 1875 – Szentés, 1945) zeneszerző, tanár;

Fövényessy Bertalan (Sajóvelezd, 1875. december 12. – Nagyenyed, 1967. szeptember 20. Nagyenyed) zeneszerző, tanár;

Gaál Sándor (Noszlop, 1875. október 26. – Veszprém, 1958. március 11.) zenetanár, zeneszerző, karnagy. A középiskolai énektanári képesítést a Zeneakadémián szerezte. 1903-ban alapította

Veszprémben a Kuruc Dalkört, amely később Veszprémi Dalegyesületté alakult át. 1916-ban megszervezte a városi zeneiskolát, amelynek 15 évig igazgatója. 1928-ban a veszprémi elemi iskolák igazgatójává nevezték ki;

Herboly Géza (1875 – Keszthely, 1953. április 27.) középiskolai ének-zenetanár, zongoraművész, gyorsíró;

Hetényi Heidelberg Albert (Bécs, 1875. április 18. – Budapest, 1951. július 5.) zeneszerző, tanár. A Zeneművészeti Főiskolára járt, ahol Koessler János volt tanára, később korrepetitorként működött a Népszínháznál;

Huber Sándor (Budapest, 1875 – 1945) zeneszerző, zenetanár, karmester, népszerű dalgyűjtemények szerkesztője. 1899-1912 között a Somogyi Zeneiskola tanára, 1900-01 között pedig az Egyetértés dalárda vezetője;

Rajnai Amália, Sztojanovits Jenőné (Budapest, 1875–) zenetanár A rákosligeti polgári iskolában tanított. 1900-ban Rákosligeten polgári zeneiskolát alapított;

Huszka Jenő (Szeged, 1875. április 24. – Budapest, 1960. február 2.) zeneszerző, hegedűművész, jogász;

Környey Béla (Krumau, 1873. május 18. – Budapest, Terézváros, 1925. április 28.) operaénekes, tanár, a Magyar Királyi Opera tagja;

Lomoschitz Károly (1875 – 1942): polgári iskolai nyelvtanár, a szombathelyi Kultúregyesület zenei szakosztályának titkára, majd elnöke;

Payer Margit (1875 – 1951) operaénekes, tanár;

Roubal Rezső (1875–) ütőhangszeres tanár, a budapesti Operaház és a Budapesti Filharmóniai Társaság timpanistája, 1922-től pedig a Zeneművészeti Főiskola ütőhangszeres tanára;

semsei **Semsey Mariska** (1875–1931) operaénekes, tanár;

Sztraka Pius (1875 – Besztercebánya, 1917. május 9.) székesegyházi városi karnagy, zenetanár;

1880-ban született

Augustin Bena (1880–1962) erdélyi zeneszerző, zenetanár;

Bermann Ferenc (Nyíregyháza, 1880 – 1944) karmester, zeneszerző, tanár. Karnagyként szerepelt az OMIKE Művészakció rendezvényein. A magyar holokauszt áldozata lett;

Gábor Arnold (Budapest, 1880. augusztus 18. – Hollywood, Los Angeles, 1950. július 15.)
énekművész-tanár;

Gombosi Józsefné Bogyó Erzsébet (Budapest, 1880 – 1944) budapesti zongoratanár;

id. **Kiss Imre** (1880 – Budapest, 1960. december 1.) karnagy, zenetanár;

Lakatos Flóris (Komárom, 1880. február 24. – Budapest, 1954. április
1.) prímás, zeneszerző, hegedűművész, Lakatos Sándor édesapja. Korának legkiválóbb
cigányprímása;

M. Szoyer Ilona (Debrecen, 1880. július 24. – Budapest, 1956. február (?)) énekművész-tanár;

pacséri **Odry Attila** (1880–) operaénekes, tanár;

Sereghy Elemér (1880. október 5. – 1928. április 13.) zenei író, zenetörténész. A Nemzeti Zenede tanára; megalapította és szerkesztette A Zene c. lapot;

Szekrényessy Anna / székelyhídi, művésznevén Nushi von Szekrényessy /
(Miskolc, 1880. augusztus 12. – München 1945. május) operaénekesnő, tanár;

Szirmai Albert / Eredeti neve Schönberger Albert / (Budapest, 1880. július 2. – New York, 1967. január 15.) zeneszerző, karmester;

Veress Endréné dr., Méhely Mária (Budapest, 1880 – Pécs, 1957) énekművész-tanár, Veress Sándor zeneszerző édesanyja;

1885-ben született

Albrecht Sándor (1885. augusztus 12. – 1958. július 30.) zeneszerző, orgonaművész, egyházzenei karnagy. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Koessler János, Thomán István és Bartók Béla növendéke. Főiskolai tanulmányai befejeztével külföldön járt, majd 1908-tól a pozsonyi székesegyház orgonistája és a városi zeneiskola tanára; 1921-től az Egyházi Zeneegyesület és a székesegyház karnagya, a városi zeneiskola igazgatója

Antalffy-Zsíross Dezső /Desider von/ (Nagybecskerek, 1885. július 24. – Denville, 1945. április 29.) orgonaművész, zeneszerző. Orgonaművészként kora legjelentősebb előadói közé tartozott, zeneszerzőként is jelentős. 1909-től rendkívüli, majd 1912-től rendes tanár a Zeneakadémián, ahol orgonát, majd 1919-től zeneszerzést is tanított (1909/10-1925/26). 1917-ben elnyerte a Szent István-bazilika főorgonista állását;

Augustin Bena (1880–1962) zeneszerző, tanár;

Borus Endre (Esztergom, 1885. november 9. – Budapest, 1960. május 30.) énektanár, karnagy, a budapesti Wesselényi utcai polgári fiúiskola énektanára (1923- tól). Iskolai énekkarával elindította az egész országra kiterjedő kórusmozgalmat. Kórusa az 1924-ben adott zeneakadémiai hangversennyel (Kodály Zoltán és Gustav Mahler műveivel) aratta első sikerét, majd közreműködött a Psalmus Hungaricus előadásában. Fellépéseik alapján ismerte meg a fiatalabb korosztály Kodály Zoltán, Bartók Béla, Bárdos Lajos népzenei alapuló énekkari feldolgozásait, kompozícióit. Gyermekkari instrukciói a későbbi sikeres magyar gyermekkórusoknak is mintául szolgáltak. Kodály a kórusnak komponálta első gyermekkórusműveit (a Villó és a Túrót eszik a cigány címűeket, bemutató: 1925. ápr. 2.);

Cecelits Benőné Wagner Katalin (1885 – 1971. április 19.) budapesti zenetanár;

Fodor Aranka / helyesen Fodorné Aranka, eredeti nevén Weismann Aranka / Budapest, 1885. május 3. – Graz, 1931. december 19.) operaénekes, tanár;

Gaál Sándor (Noszlop, 1875. október 26. – Veszprém, 1958. március 11.) tanár, zeneszerző, karnagy. 1916-ban megszervezte a városi zeneiskolát, amelynek 15 évig igazgatója volt. 1928-ban a veszprémi elemi iskolák igazgatójává nevezték ki;

Gleviczky Irén (1885 – Veresegyház, 1956) operaénekes-tanár;

Győri Elek (Miskolc, 1885 – 1944) zeneszerző, tanár;

Hammerschlag János (Pragweinberge, 1885. – Budapest, 1954.) zenetörténész, orgona- és csembalóművész, zeneszerző. 1919-től haláláig a Nemzeti Zenede (1948-tól Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola) tanára volt, 1952-től haláláig előadóművészet-történetet adott elő a Zeneművészeti Főiskolán (1952/53-1953/54);

Haraszti Emil (Nagyvárad, 1885. november. 1. – Párizs, 1958. december. 27.) zenetörténész. A Budapesti Hírlap zenekritikusa. 1915-től a Nemzeti Zenede tanára, 1920–27-ben igazgatója;

Harmat Artúr /1903-ig Hubacsek/ (Nyitrabajna, 1885. június 27. – Budapest, 1962) katolikus egyházi zeneszerző, a Zeneakadémia tanára, karnagy, orgonaművész. Tevékeny részvevője volt a nyitrai „Egyházi Zeneegylet”-nek, ahol főgimnáziumi énektanári és orgonistai állásra kapott megbízást, majd az egylet karnagyává választották. 1912-ben Kacsóh Pongrác hívására csatlakozott az akkor megszervezett fővárosi énektanítói gárda tagjai közé. 1921-től vezette a Palestrina Kórust, mely – a Budapesti Kórusba történt beolvadásáig – a magyar zenei élet jelentékeny szereplőjének számított. A székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolából került 1924-ben a Zeneművészeti Főiskolára, ahol liturgiát, gregorián éneket, egyházzenei rendeleteket, magyar egyházi népéneket, összhangzattant, ellenponttant, hangszerelést és kargyakorlatot tanított. 1926-ban megbízást kapott a középiskolai ének-zenetanári tanszak felállítására (ez a terv 1929-ben valósult meg), illetve ugyanebben az évben Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatási miniszter felkérésére hozzájárult a régi vágya, az egyházzenei tanszak megszervezéséhez is, melynek

eredményeképpen 1928 őszén elindult a Zeneművészeti Főiskola egyházzenesész és egyházkarnagyképző tagozata. 1926- Országos Magyar Cecília Egyesület társelnöke volt. 1922-38-ig a Belvárosi Főplébánia, 1938-56-ig a Szent István bazilika kórusát vezette;

Irtzing Ferenc (Pozsony, 1885 – Győr, 1936. február 21.) zenetanár. A budapesti Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés és orgona főtan szakát végezte. Tanítóképzőintézeti ének- és zenetanár, iskolán kívüli orgona- és zongoratanár. Egyházi és világi vegyeskarok vezetője;

Jankovics Imre (Berzence, 1885. november 5. – Csurgó, 1971. december 15.) somogyi dudás, a Népművészet Mestere. Kodály Zoltán is vendégül látta egy alkalommal. „Kodály Zoltánnak volt egy „hosszifuruglája” és nem tudta jól fűjni. Édesapám fűjta meg.”

Keleti Juliska (Miskolc, 1885. augusztus 4. – New York, 1972. január 1.) énekesnő, tanár.

Kerpely Jenő (1885. december 1. – Los Angeles, 1954) gordonkaművész-tanár. A Zeneakadémián Popper Dávidnál tanult. 1910-ben Waldbauer Imrével kiváló és hírnevessé váló vonósnégyest szerveztek. Szoros kapcsolatban álltak Bartókkal és Kodállyal és lelkesen mutatták be azok első, az új magyar zenét képviselői műveit 1913-1919. A Zeneakadémia tanára volt. 1928-1948. Ismét a Zeneakadémián tanított. 1948-tól az Egyesült Államokban élt;

M. Medek Anna (Budapest, 1885. október 1. – Budapest, 1960. augusztus 24.) operaénekesnő. 1908-ban debütált a budapesti Operaházban Elzaként Wagner Lohengrinjében. Két és fél évtizeden át volt a társulat egyik erőssége. 1932-ben, mindössze 47 évesen volt kénytelen búcsút mondani a színpadnak, mert látását csaknem teljesen elvesztette. A szerepléstől való kényszerű lemondás után a Nemzeti Zenede énektanára lett. Legismertebb tanítványa volt többek között Hollós Ilona táncdalénekes és Tutsek Piroska altista;

Medgyaszay Vilma / született: Stand/ (Arad, 1885. május 3. – Budapest, 1972. április 5.) színésznő. A Király Színházhoz szerződött 1904-ben, a János vitéz első Iluskája volt. Fellépett a

Magyar Színházban, a Fővárosi Operettszínházban, a Nemzeti Színházban is, ám igazi műfajának a szanzon bizonyult. 1927-ben dalestet adott a Zeneakadémián;

Dr. Mezey Zsigmond (Nagybecskerek, 1885. december 12. – Arad, 1944. november 4.) zeneszerző, zeneesztéta, zenekritikus, műfordító. 1907-ben a budapesti Zeneakadémián hegedű- és gordonkaszakos zenetanári oklevelet szerzett 1911-ben. Pályáját a nagyváradi színház másodkarmestereként kezdte, majd Aradon zeneiskolát létesített, amely 1940-ig működött. A város Filharmónia Egyesületének vezető muzsikusa;

Lókodi Sándor Erzsébet (Kolozsvár, 1885. július 28. – Budapest, 1962. március 21.) operaénekes, tanár;

M. Medek Anna, teljes nevén: *Medek Anna Erzsébet Hildegard* (Budapest, 1885. október 1. – Budapest, 1960. [augusztus 24.](#)) opera-énekesnő, tanár;

Mezey Zsigmond, született Rosenfeld (Nagybecskerek, 1885. december 12. – Arad, 1944. november 4.) magyar zeneszerző, zeneesztéta, zenekritikus, műfordító;

Obornyák László (Budapest, 1885–) zeneszerző, zenetanár;

Ocskay Kornél (1885 – 1963) operaénekes-tanár;

Palotay Árpád (1885 – 1950) operaénekes, színházi rendező, énekmester);

Pusztai Sándor (Martonvásár, 1885 – 1945) hangverseny- és operaénekes-tanár;.

A Zeneakadémián tanult. Hollandiában és Olaszországban hangversenyezik. 1913-tól 32-ig a Magyar Királyi Operaház tagja, majd könyvtárosa;

Dr. Rényi Aladár (Kolozsvár, 1885 –1926. április 30.) zeneszerző, ügyvéd, tanár; Zeneakadémián a zeneszerzés és zongora szakot Thomán István és Koessler János

növendékeként. Vonósnégyesével, vonósötösével, dalaival és operettjeivel tűnt fel. Művei elvesztek. Békásmegyerről deportálták, nem tért vissza;

Réti Rudolf (Uzice, 1885. november 27. – Montclair, 1957. február 7.) magyar származású osztrák és amerikai zeneszerző, zeneíró, zongoraművész-tanár;

Sárosi Andor (1885 – 1967) operaénekes, tanár;

Schlesinger Victor (1885 – 1939) zeneszerző, tanár;

Stefániai Imre (Budapest, 1885. december 13. – Santiago de Chile, 1959. július 4.) zongoraművész-tanár és zeneszerző. Budapesten Tomka István, Berlinben Busoni, majd Dohnányi Ernő tanítványa. 1926 – 1936 között a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanára volt, ugyanebben az időben a Rádió tanácsadója és a Liszt Ferenc Társaság igazgatója. 1929-től a Muzsika c. folyóirat egyik szerkesztője. 1947-től Chilében élt, mint az Universidad Catolica zenei tanszékének vezetője;

Dr. Székelyhidy Ferenc (Tövis, 1885. április 4. – Budapest, 1954. június 27.) operaénekes-tanár. 1909-ben lépett fel a budapesti Operaházban a Hunyadi László címszerepében. 1945-ig a társulat énekese volt. 1933 és 1944 között a Zeneakadémián tanított. Legjelesebb tanítványai Kónya Sándor és Delly Rózsi. Kodály Zoltán neki ajánlotta tenorhangra írt dalait. 1923-ban, a Psalmus Hungaricus bemutatóján ő énekelte a mű tenorszólóját;

Tendl Pál (1885 – 1963) cimbalmos-prímás, népművészt, tanár. Soproni zenekarától Lajtha számos népzenei anyagot gyűjtött és adott ki a Népzenei monográfiákban;

Weiner Leó (Budapest, 1885. április 16. – Budapest, 1960. szeptember 13.) zeneszerző, zeneakadémiai professzor. Koessler János tanítványa volt Budapesten. 1906-tól tanított, előbb a Fodor Zeneiskolában, majd 1908-tól Zeneakadémián. 1928-ban karmester nélküli kamarazenekart szervezett, amely az ő irányítása mellett működött. 1957-ben nyugdíjazták, de egy évig még ezután is tanított a Főiskolán. A Zeneakadémia Kamarazenei tanszakán félévszázadon át képezte hangszeres művészek több nemzedékét. A világhírű magyar virtuózok csaknem kivétel nélkül Weiner Leó tanítványai voltak. Pedagógiai munkásságát az élő hagyományok mellett írásai (zeneelméleti tankönyvei, elemzései) örökítették meg;

Zsizsmann Rezső (Körmöcbánya, 1885 –) kolozsvári Szent Mihály-templom organista-karnagya, a Római Katolikus Zeneiskola, majd a Magyar Kolozsvári Zenekonzervatórium igazgató-tanára,

szimfonikus zenekar vezetője, a Romániai Magyar Dalosszövetség vezető karnagya, Kolozsvár zenei életének kimagasló egyénisége volt 1929–1941 között;

1890-ben született

Ábrahámné Pór Ilona (Zólyom, 1890 –) zongoratanár. 1913-tól zeneiskolája volt Budapesten. Iskolája növendékhangversenyeit a Zeneakadémián rendezte;

Árokháty Béla (1890. január 14. – 1940. március 28.) egyházkarnagy, orgonaművész, zeneszerző, tanár. A Zeneakadémián, mint Kodály Zoltán és Antalffy-Zsiross Dezső tanítványa a zeneszerzési és orgonatanárság hallgatója volt. 1920–23-ban a bp.-i ref. egyház hitoktatója, egyházi karnagya és a teológiai akadémiának is zenetanára, 1923–25-ben Edinburghben

orgonista és egyházi karnagy. Hazatérte után a Goudimel-énekkar, majd a saját alapítású Korálkamarakórus és zenekar vezetője;

Balogh Lajos (1890 – 1876. április 4.) a budapesti Operaház magánénekes, tanár;

Bársony Dóra (1890 –) operaénekes, tanár;

Bella Rudolf (Nagyszeben, 1890. december 7. – Romanschorn, 1973. július 14.) zeneszerző, tanár;

Buday Dénes (Budapest, 1890. október 8. – Budapest, 1963. október 19.) zeneszerző, tanár. Tanulmányait a Zeneakadémia hegedű- és zeneszerzés szakán végezte. Változatos és sokirányú zenei munkásságát 1914-ben az Apollo Kabaré zenei vezetőjeként kezdte. 1916-ban mutatták be Fogadjunk c. első operettjét a Fővárosi Nyári Színkörben. 1919-től öt évig a bécsi Scala

Verlagnál zenedramaturg, hazatérése után zeneszerző. Több mint ezer zeneművet írt, dalokat és számos sanzont;

Gyenge Anna /miklósvári, Anne Roselle/ (Kézdivásárhely, 1890. április. 19. – Philadelphia, USA, 1955. március. 21.) operaénekes, tanár. Világszerte sikerrel szerepelt. Korai visszavonulása óta Philadelphiában tanított;

Failoni, Sergio (Verona, 1890. december 18. – Sopron, 1948. július 25) karmester. Pályafutását csellistaként kezdte. 1908-tól zeneszerzést tanult a milánói konzervatóriumban. Két évig Toscanini asszisztense volt. 1928. A budapesti Operaház örökös tagja és vezető karnagya lett. 1932-1934. A Milánói Scala karnagya. 1946-1947. A chicagoi Civic Opera és a New York-i Metropolitan karmestere. 1946. Ő kezdeményezte a veronai Arena opera-előadásait A magyar operaélet nagy alakja volt. Kiváló Wagner, Verdi és Puccini előadásokat vezényelt, sokat tett az olasz opera népszerűsítéséért. Példaképének Toscaninit tekintette. Bartók és Kodály művészetének és tevékenységének lelkes híve és támogatója volt;

Faragó József (Nagykőrös, 1890 –) énektanár, karnagy. A Főiskolán középiskolai énektanítói oklevelet szerzett. A Nemzeti Zenedében Lajtha Lászlónál tanul zeneszerzést. 1922-ig Fülöpszálláson, 1926-ig Tasson tanított, majd a budapesti református gimnázium énektanára lett. Vezette a Külső-ferencvárosi Tisztviselőtelep Emlékezet Énekkarát és orgonált is, továbbá a Pesterzsébeti Haladás Dalkört;

Fodor Gyula (Budapest, 1890 – 1948) zenekritikus, zenei író, szerkesztő;

Dr. Győri Pál (Békés, 1890 – 1944) budapesti énekes, énekművész-tanár. Első hangversenyét 1923-ban adta Budapesten. A magyar rádiónak fennállása óta gyakori szereplője volt. Mint oratóriuménekes is ismert. Énektanítással (hangképzés) is foglalkozott. Fellépett az OMIKE Művészakció előadásain;

Hajna /Hajsinek / Rezső (1880 – Pécs, 1937. május 16.) színházi karmester, énektanár;

Hermann László (Székesfehérvár, 1890. június 26. – Székesfehérvár, 1966. június 19.) zenetanár, kamaramuzsikus. 1913-ban Szatmárról a Székesfehérvári Zenekedvelők Egyletéhez került Itt iskolát szervezett és zenekart alakított. Részt vett a Veszprémi Zeneiskola szervezési munkájában is. A megnyitó ünnepségen -1916. december 13-án - mint vendégművész szerepelt. Székesfehérváron kiváló tanítványai voltak: Pék János, Tatay György hegedűsök, Frank Irén, Nosz Margit és Gyula összhangzatosok, s mások. 1919 szeptemberében a Győri Ének- és Zeneegylet zeneiskolájához került igazgatónak Az iskola élén eltöltött több, mint 25 éven át kifejtett működése a korszerű zenepedagógia bevezetésén kívül az iskolai szervezet intézményessé tételét és a kollektív zenélés meghonosítását szolgálta. Győr város Kereskedelmi Leányiskolájában az 1943-44. iskolai évvel bezárólag 21 tanéven át tanított karéneket és a két alsó osztályban 4 éven át – mint rendkívüli tárgyat - az éneket. A Győri Szabadegyetemen (1921-45) egyes és sorozatos előadásokat tartott az egyetemes zenetörténet köréből, népzenei kről és kimagasló mestereiről. 1925-ben VKM vele dolgoztatta ki a zeneiskolák tantervét. Győr város és megye Törvényhatósági Népművelési Bizottságának, azok megszűnéséig, választott tagja volt. Győri működése során a Hódmezővásárhelyi Zeneiskola megszervezéséhez tanácsot és

útmutatást adott. 1946 decemberétől került a Székesfehérvári Állami Zenekonzervatóriumhoz. 1947. április 8-án kelt a kinevezése a zenekonzervatórium rendes tanárainak létszámába. A tankerületi főigazgatóság megszűnéséig tankerületi zenefelügyelői megbízást kapott. 1948-ban Bartók-émlékversenyt, valamint Liszt Ferenc és Bartók Béla emlékére utcaelnevezést kezdeményezett. 1948 őszétől 1950. március 27-ig a Zenekonzervatórium megbízott igazgatójaként működött. 1950-ben pót-, majd 1952-ben rendes tagja lett a Városi Tanácsnak. 1956. augusztus 26-tól nyugállományba helyezték. Ezután a Zeneoktatói Munkaközösséget vezette;

Hollósy Kornél (Kolozsvár, 1890 – Miskolc, 1982. február 12.) zeneszerző, orgonaművész, szakiskolai tanár;

Jemnitz Sándor (Budapest, 1890. augusztus 9. – Balatonföldvár, 1963. augusztus 8.) zeneszerző, zenekritikus, zenetörténész, esztéta, író, műfordító, karmester, korrepetitor, zenepedagógus, a

munkásdalok első hazai kutatója, A Munkás Kultúrszövetség elnöke. Budapesten Koessler, Lipcsében Reger, majd Straube növendéke volt;

Kálmán Oszkár (Kisszentpéter, 1887. június 19. – Budapest, 1971. november 17.) operaénekes. Neve a magyar operatörténetben ma már elsősorban, mint Bartók első Kékszakállúja él;

Kalocsay István (Budapest, 1890 –) katonazenész és zenetanár. Katonazeneti pályája (többek között a 2. honvéd gyalogezred zenekara) befejeződése után zenetanárként dolgozott;

Kecskés Lajos (Pápa, 1890. december 13. – Budapest, 1953. március 21.) tanító, szerkesztő. 1910-ben Balatonfüreden kántortanító. 1911-ben a budapesti Zeneművészeti Főiskolán énektanári oklevelet szerzett. 1913-ban visszakerült Pápára, ahol több dalárdát szervezett és vezetett, köztük a Perutz szövőgyár vegyes karát és a tanítóképző zenekarát. 1920-ban elnyerte a veszprémi székesegyház kántori és tenorista munkakörét. Tanított a veszprémi szemináriumban és a Davidikumban. Rövid ideig igazgatója volt a városi zeneiskolának, karnagya a Polgári

Dalegyesületnek, később az Iparos Dalárdának. 1924-ben elvégezte a zeneművészeti főiskola karnagyi szakát. 1941-ben – Ritter Lőrinc karnagy halála után – Czapik Gyula püspök megbízta a székesegyház karnagyi teendőinek ellátásával;

Kemenes Kotraschek Artur (Pesszenterzsébet, 1890 –) oboaművész-tanár. 1926-32 között a Nemzeti Zenede, 1932-től pedig a Zeneakadémia tanára volt;

Kishonti Barna (Losonc, 1890 – Budapest) tanítóképzői zenetanár. Polgári iskolai tanárképzőt és a Zeneakadémiát végzett. Déván, 1920: Budapesten az állami tanítóképző zenetanára. 1933: *Búza, búza* c. dalával megnyerte a Országos Magyar Dalosszövetség népdalpályázatának első díját;

Konetschny Erich (1890 – Kassa, 1942. július 15.) zenekari hegedűművész-tanár;

Losonczy Schweitzer Oszkár (Losonc, 1890. január 9. – Budapest, 1981. január 9.) hegedűművész, zeneszerző, zenekarvezető, tanár. Gimnazista korában Czóbel Leó tanította

hegedülni. Hubay Jenő ösztönözte továbbtanulásra losonci meg hallgatása után. Budapesten előbb a Fodor Zeneiskolában tanult, majd a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Bloch József növendéke volt. 1912-ben kapta meg kitüntetéses diplomáját. 1922-1925 között a losonci zeneiskola igazgatója és megalapította a Losonci Filharmóniai Társaságot. Később tíz évig európai hangversenykörúton járt zenekarával. Jelentős pedagógiai munkát végzett fiatal hegedűművészek képzésével;

Lovas /1907-ig *Lagner*/ **Andor György** (Baja, 1890 –) kántor, ének-zenetanár, karnagy. 1927: Baján a belvárosi plébánia kántora, és a gimnázium mb. zenetanára. Az egyházi énekkar, a legényegyleti ének- és zenekar vezetője;

Marschalkó Rózsi (Nagyszombat, 1887. augusztus 30. – Budapest, 1967. június 29.) operaénekes-tanár. A színpadtól való visszavonulása után a Nemzeti Zenede énektanára lett.

Márkus Alfréd, külföldön **Fred Markush** (Budapest, 1883. február 20. – New York, 1946. október 30.) zeneszerző, karmester;

Dr. Mátéka Béla (1890 – 1965. augusztus 2.) zenetanár, Liszt-kutató, író;

Molnár Antal (Budapest, 1890. január 7. – Budapest, 1983. december 7.) zenetörténész, zenekritikus, népdalgyűjtő, zenepszichológus, zeneszerző és zeneesztéta, brácsaművész, zeneakadémiai professzor, író, a modern magyar zenetudomány egyik megalapozója, a zenetörténet és a szolfézs egyik első hazai oktatója. 1907-1910, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – zeneszerzés szak. 1909-1910. Budai Zeneakadémia – tanár, 1912–19 között a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola tanára, 1919-től pedig a Zeneművészeti Főiskola zeneelmélet tanára volt. A gyakorlati- és elmélet zenében egyaránt fontos építő munkát végzett. Egyike volt a legelsőeknek, akik felismerték Bartók Béla és Kodály Zoltán zsenialitását. 1910-ben Erdélyben, 1912-ben a Felvidéken gyűjtött népzene. Mint aktív kamaramuzsikus 1910-13 között a Waldbauer-Kerpely-vonósnégyesben játszott, 1917-19 között a Dohnányi-Hubay-zongoranégyes

tagjaként működött. Pedagógiai munkásságát a Budai Zeneakadémián és a Székesfőváros Felsőbb Zeneiskolájában kezdte. Elsőként oktatta e helyeken a zenetörténetet, szolfézszt. Majd 1919-től 1959-ig a Zeneművészeti Főiskola tanára, kamarazenét, esztétikát és zeneelméletet tanított. Zenekritikusként is felmérhetetlen tevékenységet folytatott;

Szakolczay-Riegler Ernő (Szakolca, 1890. január 12. – Pozsony, 1968. március 20.)
orgonaművész, főiskolai tanár. 1920-25: a Zeneművészeti Főiskola orgona tanszakán Antallfy-Zsíross Dezső (1885-1945), továbbá Kodály Zoltán, Siklós Albert és Zalánfy Aladár tanítványa. A budapesti Veres Pálné Leánygimnázium tanára, 1923-: a Szent István Bazilika organistája, 1927-: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyházzenei tanszakán az orgona és orgonaismeret tanára. Orgonaépítő művészeti, orgonatervezési szakértő;

Sztojanovits Adrienne, Böhm Gyuláné (Budapest, 1890. január. 5. – Budapest,

1976. június 24.) énekművész, ének-zenetanár, karnagy. 1913-59: budapesti Szilágyi Erzsébet Leánygimnázium ének-zenetanára. Az énekkart igen magas szintre fejlesztette. Bartók- és Kodály-műveket mutattak be. Első sikerük Kodály: *Villő* c. leánykarának előadása volt. Kodály nagyra becsülte Sztojanovits Adrienne munkásságát, neki és énekkarának új kórusművet írt és ajánlotta a Pünkösdlőt, amelyet az iskola énekkara 1929. április 14-én mutatott be a Zeneakadémián, az itteni siker országos hírnevet hozott a „Szilágyis” zenei nevelésnek. A gimnázium énekkarával bemutatta Kodály Zoltán *Villő*, *Gólyanóta*, *Táncnóta* és *Pünkösdlő* c. műveit. Testvéreivel, Sztojanovits Lili és Sztojanovits Edit énekesnőkkel a Sztojanovits-tercett megalakítója;

Tar Imre (Budapest, 1890 –) hegedűtanár. 1918-22 között a Nemzeti Zenedében, 1918-24 között pedig az Újpesti Zenedében tanított. Ezt követően saját magán zeneiskolájában volt hegedű- és zongoratanár;

Udvarhelyi Miklós (Nagykanizsa, 1890 – 1864) magyar színész és operaénekes;

Veress Károly (Debrecen, 1890. december 27. – Budapest, 1964. október 23.) cigányprímás;

Villányi István (Nagykanizsa, 1890 – németországi haláltábor, 1944 nyara) zeneszerző, tanár;

Wagner György (1890 –Budapest, 1947. február 21.) operaházi zenekari művész, zenetanár;

Zsámboky Miklós (Körmöcbánya, 1890. szeptember 11. – Budapest, 1961. december 5.)
gordonkaművész-tanár. A Zeneakadémián Popper Dávid és Schiffer Adolf voltak a tanárai. 1919-től 1921-ig a Nemzeti Zenede tanára, 1919 – 1920 között az Operaház zenekarának tagja. 1921 – 1959-ben a Zeneművészeti Főisk. tanára. 1922-től 1930-ig Hubay Jenő vonósnégyesének tagja. 1923-ban Melles Bélával együtt kvartettet alapított, mellyel 1928-ig koncertezett. Ezenkívül Kerntler Jenővel és Koncz Jánossal a 20-as években. Tanítványai közé tartozott Perényi Miklós gordonkaművész-tanár;

1895-ben született

Ákom Lajos (Margitta, 1895. március 7. – Budapest, 1967. május 18.) orgonaművész, zeneszerző, tanár. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán tanult, ahol Antalfy-Zsiross Dezső orgonaművész tanítványa volt. Miután elvégezte tanulmányai, Magyarországon és külföldön (Ausztria, Olaszország, Svájc) is sikerrel hangversenyezett. 1930-1931-ben a Nemzeti Zenede orgonaszakának tanára volt. 1921-től 1967-ben bekövetkezett haláláig a Kálvin téri református egyház karnagya és főorgonistája volt;

Alexander Laszlo (Budapest, 1895. november 22. – Los Angeles, Kalifornia, 1970. november 17.) magyar-amerikai zongoraművész, zeneszerző és feltaláló. Totis Sándor néven született, de zeneszerzőként és zenemű-kiadóként az Alexander Laszlo nevet használta.

László 1914-ig a budapesti Zeneakadémián (zongorázni) Szendy Árpádnál, Liszt tanítványánál, és Kovács Alexandernél, valamint (zeneszerzést) Herzfeld Viktornál tanult. 1915-ben Berlinbe költözött, és karrierjét zongoraművész-szólistaként kezdte a Paul Scheinpflug vezetése alatt

működő Blüthner-Orchesternél. Az 1930-as évek végén az Egyesült Államokba költözött, és Chicagóban az IIT Institut of Design-nál (az Illionisi Technológiai Intézet Tervező Intézeténél) zeneprofesszorként dolgozott. Az 1940-es években az NBC Radio zenei igazgatója volt;

Hartmann Imre (Budapest, 1895. augusztus 26. –) gordonkaművész-tanár. Schiffer Adolf növendéke volt a Zeneakadémián, gordonkaművészi oklevéllel végzett 1916-ban. Az operai zenekarban találkozott Léner Jenővel és Smilovits József hegedűsökkel. A Léner-vonónósnégyes gordonkása volt;

Hegedűs Simonné Meer Margit (1895 – Budapest, 1974. december 31.), a székesfehérvári Tanítóképző és Zeneiskola zongoratanára;

Hunyadvári **Arányi Jelly** /*d'Aranyi*/ (Budapest, 1895. május 30. – Firenze, 1966. március 30.) hegedűművész-tanár. Nagybátyja volt Joachim József, a világhírű hegedűművész. Eleinte zongoraművésznek készült, de végül a budapesti Zeneakadémián Hubay Jenő tanítványaként

végzett hegedűművészként. Az európai hangversenyéletbe nővérével, a szintén hegedűművész Arányi Adilával (asszonynevén Adila Fachiri) együtt adott koncertjeivel (Trieszt, Bécs) kapcsolódott be, és csakhamar világhírré emelkedett. Hangversenyein nemcsak szólistaként, de kamarazenészként is sikeres volt. 1923-ban Londonban telepedett le, itt és Párizsban többször fellépett Bartók Bélával is. A klasszikus művek mellett repertoárján tartotta a kortárs zeneszerzők kompozícióit is. Bartók az ő és nővére részére írta mindkét hegedű-zongora szonátáját, Ravel is neki ajánlotta a Tzigane című népszerű szerzeményét, Vaughan Williams pedig a Concerto Academico című művét, Gustav Holst a kéthegedűs versenyt (Double Concerto for two violins);

Berg Ottó (Budapest, 1895. május 15. – Budapest, 1974. május 25.) karmester, zeneszerző, kórusvezető, tanár. A Zeneak.-n Herzfeld Viktornál zeneszerzést, Antalfy-Zsiross Dezsőnél orgonálni tanult (1913). Az I. világháborúban frontszolgálatot teljesített, utána Kerner Istvánnál szerzett diplomát (1918). Az Operaház korrepetitoraként kezdte pályáját (1919), amellel a Nemzeti Zenedében tanított (1919–1928). 1925 okt.-ében vezényelt először az Operaházban (Poldini E.: Farsangi lakodalom), 1928–1945 között az Operaház karmestere volt. Több

hangversenyt adott a Filharmonikus zenekarral Bp.-en és külföldön. Vezényelte a Palestrina-kórust és stúdiókarnagya volt a rádiónak. 1945 után a belvárosi plébániatemplom kórusát vezette

Bura Sándor (1895 – 1956) cigányprímás, nótaszerző, zenekarvezető;

Cecelits Benőné Wagner Katalin (1885- Budapest, 1971. április 19.) zenetanár;

Eckhardt Kálmán (1895 - Budapest, 1979. január 18.) zeneszerző, kántor-karnagy, tanár;

Dr. özv. Faragó Istvánné Horovicz Anna (Orosháza, 1895. szeptember 26. Auschwitz, 1944. június 26.) orosházi zenetanár;

Gyermelyi Ferenc (Gyermely, 1895 –) zeneszerző, karnagy. Karnagya volt több neves kórusnak;

Hartai Ferenc /Hochstrasser/ (Nagyzsám, 1895. április 2. – Budapest, 1970. május 5.) fuvolaművész, főiskolai tanár. 1921-től az Operaház és a Budapesti Filharmóniai Társaság

fuvolaszólistája. 1949-től tanított a Zeneakadémián fuvola főtárgyat, fúvós együttest, pikoló mellékhangszert, módszertant;

Hubert Lajos (1895 – 1979) gordonkaművész-tanár;

Idrányi Tibor (1895 – Budapest, 1974. december 19.) zeneszerző, festőművész;

Komor Vilmos (Budapest, 1895. május 12. – Budapest, 1971. szeptember 28.) karmester, hegedűművész. Hegedülni tanult a Nemzeti Zenedében, majd 1920-ban az Operaház zenekarának brácsása lett. 1921-től a budapesti Filharmóniai Társaság Zenekarának titkára, karmestere volt. Operát először – beugróként, próba nélkül – a bécsi Volksoperben vezényelt, a Lohengrint. A pesti Operából való távozása után a Városi Színház karmestere lett, ahol az operettek mellett saját betanításában operákat állított színpadra, amelyekben gyakran felléptek a kor ünnepelt operaénekesei, például Beniamino Gigli, Giacomo Lauri-Volpi, Fjodor Saljapin, Alpár Gitta, Németh Mária. Még 1923-ban – főleg operaházi zenészekből – megszervezte a Budapesti

Kamarazenekart, amellyel a barokk és klasszikus műveken kívül számos kortárs szerző modern művét is bemutatta. Például ő mutatta be Bartók Béla Falun című művének zenekari változatát. Zenekarával megkezdte a nagy sikert aratott állatkerti szabadtéri hangversenyek és operaelőadások sorozatát. A zsidótörvények szinte lehetetlenné tették fellépéseit, ezért 1939-től az OMIKE Művészakció művészeti vezetőjeként tevékenykedett, és a háború alatt számos kitűnő előadást állított színpadra a Wesselényi utcai Goldmark Teremben. 1945-ben az Operaház karmestere lett, ahol először a háromtagú vezetőség megbízásából lépett fel vendégként, majd az 1946-ban kinevezett Tóth Aladár igazgató szerződéssel alkalmazta az általa becsült és a „tömegek fáradhatatlan zenei nevelője”-nek nevezett karmestert. Az 1950-es években a Gördülő Opera előadásait vezényelte vidék helyszíneken. Az utókor főleg Erkel-karmesterként emlékszik rá a Hunyadi László és a Bánk bán nagyszerű előadásai nyomán;

Lakatos István /szignója tempo/ (Nagyzorlenc, 1895. február 26. – Kolozsvár, 1989. szeptember 22.) zenetörténész, hegedűtanár. 1919 és 1954 között a kolozsvári mérnöki hivatalnál mérnökként dolgozott, emellett 1919-1923 között hegedűtanár volt a Marianumban, illetve 1949-1963 között

a Gheorghe Dima Zeneművészeti Főiskolán zenetörténetet adott elő. Kutatási területe az erdélyi román, magyar és szász zenekultúra volt. Zenetörténeti írásai az Erdélyi Múzeum, Pásztortűz, Hitel, Studia Musicologica, Musica, Acta Musei Napocensis, Studii de Muzicologie, Magyar Zenei Szemle és Magyar Zene, valamint a Zenetudományi írások című könyvsorozat hasábjain jelentek meg;

Manninger Rózi (Budapest, 1895. április 18. – Budapest, 1986. április 6.) zongoraművész-tanár. 1908-tól a Nemzeti Zenedében Tomka Istvánnál és Székely Arnoldnál tanult, Berlinben 1920-21-ben Ella Pancieránál és Wilhelm Backhausnál képezte magát tovább. 1918-21-ben a Nemzeti Zenede tanárnője, 1921-1926 között férjével (Sebestyén Sándor gordonkaművésszel) Göteborgban dolgozott, a Stora Teater (Nagy Színház) operatársulatának korrepetitoraként;

Némethy Ella (1895–1961) operaénekes, tanár. 1919-ben debütált az Operaházban, mint Delila. A két háború közti évtizedek legnagyobb drámai mezzója volt, mindenekelőtt Wagner-heroína.

Brünnhildéje, Izoldája, Kundryja európai hírnő alakítások voltak. Az első magyar művésznő, aki fellépett a milánói Scalában. A budapesti Operaház örökös tagja;

Rozgonyi Ágnes (Budapest, 1895 –) hegedűművész-tanár. A bécsi Zeneakadémián Ševčík növendéke volt;

Rozsnyai Sándor (Bukarest, 1895. december 9. – Sopronkőhida, 1944) zeneszerző, tanár;

Scholtz Jenő (Nagyszeben, 1895 – Szerencs, 1949-ben. zongoraművész-tanár. 1923-tól élt és tanított Szerencsen. Okleveles karnagyként vezette a szerencsi Cukorgyár dalárdáját, megszervezte a Cukorgyári fúvószenekart. Mint karnagy és zongorista aktív résztvevője és szereplője volt a helyi önképzőkör előadásainak. Az 1947-ben létrejött műkedvelő kamaracsoport csellistája volt haláláig;

Szende László (1895 –) építészmérnök, szombathelyi zenei szakíró, tanár;

Szundry Róbert (Ócsa, 1895 –) zeneszerző, karnagy, tanár. A Nemzeti Zenedében és a Zeneakadémián tanárai voltak: Váczi, Chován, Koessler János;

1900-ban született

Ádám György (Budapest, 1900 –1944) fagottművész-tanár. Tanulmányait a Zeneművészeti Főiskolán végezte, ahol 1922-ben művészi oklevelet nyert. 1918-tól 1926-ig a Király Színház, a Vígszínház, a Nemzeti Színház és a Fővárosi Operettszínház, 1926-tól 1930-ig a Városi Színház szólamvezető fagottistája. 1933-ban László Sándorral megalakítják a Magyar Filmzenekart (Hungária film). A Budapesti Szimfonikus Zenekar alapító tagja és ügyvezető igazgatója. Az 1940-es években OMIKE zenekari tag. Ismeretlen helyen halt meg a magyar holokauszt áldozataként;

Angerer Margit (1900. november 6. – London, 1978. január 31.) operaénekes, tanár. Budapest, Bécs és London ünnepelt művésze;

Dr. Bagyó Jánosné László Lili (1900 – Budapest, 1985. október 29.) zenetanár, opera szakíró;

Bárdos Alice (Budapest, 1900. február 3. vagy 1899. – Auschwitz, 1944 nyara) hegedűművész, zenepedagógus. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán Hubay Jenő tanítványa volt. 17 éves korától rendszeresen koncertezett. 1920-ban ment férjhez a szombathelyi építészmérnökhöz, Szende Lászlóhoz. 1927-ben Csikor Elemér, a Zeneiskola igazgatója hívta meg Szombathelyre a hegedű-tanszak vezetőjének. Hangversenyezett és kamarazenét is játszott. 1934-ben Bartók Béla szombathelyi koncertjén a zeneszerző partnere volt. 1936-tól több ízben hangversenykörúton volt Ausztriában, Németországban és Olaszországban (pl. Firenze, Róma). Állandóan szerepelt a magyar és a külföldi rádiókban (az 1936-os zágrábi koncertjét egyenesben közvetítették). A zsidótörvények megjelenése után már nem koncertezett. 1944-ben haláltáborban halt meg;

Bihari Sándor (Nagyvárad, 1900. szeptember 20. – 1984) zeneszerző, tanár. Szülővárosában végezte 1920-ban a tanítóképzőt, 1950-től hegedűtanár volt a nagyváradai tanítóképzőben, s orgonista a bazilikában. 1927-ben írta I-II. kvartettjét. Számos zenét komponált Kodály Zoltán nyomdokain haladva. Megzenésítette Petőfi Sándor, Arany János, Juhász Gyula, Horváth Imre több versét, operát szerzett Arany s Vörösmarty Mihály szövegére. Életének utolsó évtizedeiben az egyházi zene felé fordult, megírta Jézus szíve szőlőjét.

Borbásné Köves Júlia (Veszprém, 1900. július 24. – Budapest, 1988. szeptember 24.) zongoraművész-tanár; 1966- Főv. Zeneiskola Szervezet, zongoratanár; Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola - zongoratanár;

Csanak Béla (1900 – Budapest, 1969. augusztus 17.) zeneszerző, karnagy, tanár. Az 1920-as években Budapesten tanult a Festőakadémián. Kacsóh Pongrác fedezte fel zenei tehetségét; abbahagyta a festészetet s részben Kacsóh Pongrácnál, részben Karvaly Viktornál tanult tovább. 1927-ben karmesterként debütált a debreceni Csokonai Nemzeti Színházban (Kacsóh Pongrác: János vitéz). 1927–1930 között, majd 1931–1932 között, és 1936–1940 között a debreceni Csokonai Nemzeti

Színház karmestere volt. Az 1930-as években vidéki városokban dolgozott. 1941-től Budapest színházaiban zenei vezetőként működött;

P. Cserbe Simon Kálmán (1900 – Pápa, 1965. január 12.) karnagy, tanár;

Fázmán Sári (Budapest, 1900 –) cimbalomtanár. A Nemzeti Zenedében Allaga Géza és Schey Dezsőné tanítványa. Tagja volt a Palestrina Kórusnak és cimbalomtanítással foglalkozott;

Fehér Pál (Budapest, 1900. augusztus 4. – Budapest, 1959. február 7.) operaénekes-tanár. Operai pályája akkor indult be, amikor sikerült kieszközölnie egy meghallgatást a Budapestre látogató Bruno Walternél. Ő ajánlotta be az akkor Otto Klemperer vezetése alatt álló, sok újjátással kísérletező berlini Krolloperhez. 1928-ban szerződött a német fővárosba. Az 1936–37-es évadban a zürichi Városi Színház tagjaként egy fontos ősbemutatónak is részese volt: 1937. június 2-án a Festőt énekelte Alban Berg Lulujában. 1938-ban visszatért Budapestre. A Városi Színház tagja lett. 1939 és 1944 között csak a Kulturbund magyar megfelelőjében, az Országos Magyar

Izraelita Közművelődési Egyesületben (OMIKE) szerepelhetett. Az operaelőadások legtöbbet foglalkoztatott énekese volt;

Feleki Rezső (Budapest, 1900 – Budapest, 1981) énekművész-tanár a Zeneművészeti Főiskolán tanult. 1923-tól a nagyvárad, pozsonyi színházak, majd az Oberschles, Landestheater operaegyütteseiben működött. 1927-ben a Dohány utcai zsinagóga másodkántorának nevezték ki. 1950 után a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára volt;

Dr. Fellner Ferenc (1900 – 1966) opera- és hangversenyénekes, orvos. Több német operaháznak volt a tagja;

Fischer Sándor (Budapest, 1900. február 6. – Budapest, 1995. március 8.) műfordító, karmester, zeneszerző, tanár. Zeneszerző, karmester és műfordító. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán Koessler János tanítványa. 1929-1931. között a Vígszínház, 1935-1938. között a Belvárosi Színház karmestere és zenei vezetője volt. 1938-tól az OMIKE Művészakció előadásain léphetett

fel, bár közben többször behívták munkaszolgálatra. 1949 után a Magyar Rádió zenei dramaturgja volt;

Fraknói Károly (eredeti neve: *Friedlander Károly*; 1934-ig) (Budapest, 1900. július 14. – Budapest, 1966. november 4.) magyar karnagy, zeneszerző, pedagógus. Zenei tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében tanulta Kladivkó Vilmos (hegedű) és Thomka István (zongora) tanítványaként. Ezt követően a budapesti Zeneakadémián Kemény Rezső (hegedű), Weiner Leó (zeneszerzés, kamarazene) és Zalánfy Aladár (orgona) tanította. 1922-ben az Állami Színházak korrepetitora lett. 1923–1930 között a budapesti Városi Színház karigazgatója, karmestere volt. 1930–1934 között a berlini Max Reinhardt színházak karmestereként dolgozott. 1935-től ismét a fővárosban működött. 1936-ban megalapította a Budapesti Női Kamarazenekart. 1939-től a Goldmark-zeneiskola oktatója volt. 1948–1960 között a budapesti Zeneművészeti Főiskola ének tanszakának tanára volt. 1950–1964 között a Magyar Állami Operaház korrepetitoraként tevékenykedett;

Gaál Jenő (Zólyom, 1900. június 16. – Budapest, 1980. június 8.) zeneszerző, tanár;

Garaguly Károly (Budapest, 1900. december 28. – Stockholm, 1984. október 18.)
hegedűművész, karmester, tanár. A Zeneakadémián Hubay Jenőnél, Berlinben H. Marteaunál
tanult. Hazatérése után Aradon a zenekonzervatórium hegedűtanára volt. 1923-ban
Svédországban, Göteborgban telepedett le; 1930-ig a szimfonikus zenekart vezette. Megalapítója
volt a Garaguly-vonóskvartettnek. 1942-től 1953-ig a Stockholmi Opera igazgatója volt. 1953-
58-ban Berlinben karmester. A hatvanas évek végétől többször szerepelt Magyarországon.
Hamvait végakarata szerint hazahozták, a bp.-i Új Köztemetőben szórták szét (1985. máj. 18.);

Goda Gizella (férjezett nevén dr. Köllő Zoltánné) (Oroszka, 1900. június 3. –
Budapest, 1961. április 11.) operaénekers, tanár;

Gödry Kató (1900 – 1984) énekművész-tanár. 1945-1965 között a Fővárosi Zeneiskola
Szerverzet tanára volt;

Hír Sári, dr. Molnár Imréné (Budapest, 1900 –) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián Szendy Árpád, Bécsben pedig Emil Sauer növendéke volt. A Nemzeti Zenedében 1920-26 között tanított;

Kalmár Pál (Mezőtúr, 1900. szeptember 5. – Budapest, 1988. november 21.) dalénekes, az 1930-as és 1940-es évek egyik legnépszerűbb énekese. A példa nélküli világsikert elért, Seress Rezső-sláger, a Szomorú vasárnap első két felvételének előadója;

Kertész Gyula (Budapest, 1900. június 7. – Budapest, 1967. július 6.) zenetanár, zeneszerző. Budapesten 1918: tanítói, 1923: polgári iskolai tanári, 1928: tanítóképzői tanári oklevelet szerzett, a Zeneművészeti Főiskolán Kodály Zoltán tanítványaként zeneszerzést tanult. 1921: Budapesten tanító, majd polgári iskolai tanár az Attila, majd a Városmajor u. fiúiskolában. Egyik alapítója a Magyar Kórus lap- és zeneműkiadó vállalatnak (1930-50). 1938: a fővárosi Hitoktatási Felügyelőség megbízta iskolai hanglemezek készítésével. Éveken át az Országos Magyar Cecília Egyesület titkára. Egyik megindítója és főszervezője volt 1930 körül az *Éneklő*

ifjúság mozgalomnak, a Magyar Kórus Kiadó egyik megalapítója, az Énekszó, az Éneklő Ifjúság és a Magyar Kórus társszerkesztője. Az 1950-es években ének, történelem és földrajz tanár s a MTA Népzene kutató Csoportjának munkatársa. Népdalfeldolgozásokat, egyházi és világi kórusműveket írt, a Kodály-módszer egyik terjesztője volt;

Kiss Lajos (Zombor, 1900. március 14. – Budapest, 1982. május 8.) népzene kutató, népdalgyűjtő, zenetörténész, zeneszerző, zenepedagógus. 1926-39 zeneiskolai igazgató és karmester Zomborban. 1939: a belgrádi Sztankovics Zeneiskola helyettes igazgatója és a Jugoszláviai Akadémiai Énekkar karnagya, 1941-44: Újvidéken a Délvidéki Konzervatórium igazgatója, 1946. II: a győri Áll. Zenekonzervatórium igazgatója és a Győri Filharmonikus Zenekar karnagya, 1950: Budapesten a Magyar Népzene Tára (III/A-B: Lakodalom; V: Siratók, Rajeczky Benjaminsal) szerkesztője, az MTA Népzene kutató Csoportjának osztályvezető-helyettese, 1960-70: tudományos főmunkatárs, 1938-72: több mint 20 ezer dallamot gyűjtött a magyar nyelvterület nagy részén, Délvidéken elsőként;

Kiszely Gyula (Liptószentmiklós, 1900. október 30. – Budapest, 1973. szeptember 28.) zeneszerző, zenepedagógus. A Zeneakadémián Siklós Albertnél szerzett zeneszerzői diplomát. 1927-1950 között a Magyar Rádió rendezője, főrendezője. Főleg zenés darabokat rendez. 1950-1954 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola főkönyvtárosa;

Komáromy Andor (Szombathely, 1900. november 1. – Budapest, 1983. október 29.) karmester, zeneszerző, tanár. Vegyész diplomája mellett képezte magát zenésszé. Kitűnő zongorista, kamarazenesz, kísérő, korrepetitor volt. Magyarországon ő játszotta először Gershwin Kék rapszodiájának zongoraszólamát;

Kovács Dezső (Budapest, 1900 –) operaénekes-tanár. Fellépett a bécsi Volksoperben is. 1924 és 1927 között a Városi Színház szerződtette;

Lajtai Lajos (Budapest, 1900. április 13.– Budapest, 1966. január 12.) zeneszerző, tanár. Első nemzetközi sikerét *A régi nyár* c. zenés darabjával aratta. Ezután sorozatban követték egymást

műveinek sikeres bemutatói a hazai és a külföldi zenés színpadokon (*Nővérek*, 1929; *Az okos mama*, 1930; *Őfelsége frakkja*, 1931; *A régi orfeum*, 1931; *A Rotschildok*, 1932). A náciizmus előretörése vetett véget hazai sikersorozatának. 1935-ben Párizson keresztül Svédországba emigrált. A háborút követően rendszeresen hazalátogatott Magyarországra. Ezután mindössze egyetlen új művet komponált (*Három tavasz*), amelyben újra feldolgozta megelőző műveinek legsikeresebb számait;

László Lili (1900 – 1985) zenepedagógus;

Lőrinczy Vilma (1900–) operaénekes, zenepedagógus;

Máthé Miklósné Kéri Klára (Komárom, 1900. december 9 – Budapest, 1985. július 8.) „Klári néni” szinte fogalommmá vált: zongora és zongora-módszertantanárként. 1949-1965. Bartók Béla Zeneművészet Szakiskola – zongoratanár, 1951-1965. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – zongora gyakorlati tanítás vezetője 1965- Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – zongora

főtantárgy, gyakorlati tanítás vezető tanára. Az első magyar *Zongoraiskolának* egyik társszerzője volt. Tanítványai közül nagyon sokan világhírű pianisták, karmesterek lettek. Növendéke volt – többek között Ránki Dezső, Szabó Csilla, Némethy Attila, Joó Árpád, Kiss Gyula, Szokolay Balázs, Nagy Péter, Csalog Gábor, Kecskés Balázs, Pertis Attila, Bogányi Gergely;

Maurer Ferenc (Nagymaros, 1900 –) kőműves, autodidakta, zenész. 1925-ben Bécsből hazatérve átvette a megüresedett karvezetői tiszteket, mivel Patakfalvi Domonkos tanító úr nem vezethetett munkás dalkört. Zenei ismereteit a kismarosai Pál kántor irányítása alatt szerezte meg. Vezetése alatt;

Oláh Andorné Jámber Ida (1900 – Szigetszentmiklós, 1975. július 14.) énekművész-tanár;

Dr. Osváth Ferencné Schulemann Mária (Budapest, 1900, február 14. –) ének-zenetanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között dr. Hubay Jenő, Moravcsik Géza, Szabados

Béla, Molnár Antal, Tarnay Alajos, dr. Meszlényi Róbert voltak a tanárai. Munkahelyeiből: Kultúrház, Csenger; Általános Gimnázium, Csenger – tanár, zongoraoktató, Csenger);

Paulovics Géza dr. (Izsa, 1900 – 1973 körül) egyházi karnagy, zenepedagógus. A lisieux-i kis Szent Teréz Ének és Zenekaregyesület karnagya volt, 1934-től pedig a Budapest Kamara Kórust vezette. Dolgozott az MTA Népzene kutató Csoportjában is;

Rácz Lili (Budapest, 1900 – Dunakeszi, 1966) zongoraművész, zenepedagógus. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán szerzett diplomát, majd 1930-ban Dohnányi Ernő művészképzőjében, később Párizsban, a Cortoi-kurzuson fejlesztette tudását. Sokszor lépett fel kísérőként neves zongoristákkal, több évig Telmányival is dolgozott, valamint kamarazenészként a Róth-trióban működött. Párizsból hazatérve főleg tanítással foglalkozott, Dunakeszin a Rácz-villában nyitotta meg a település első zeneiskoláját az 1930-as években, melyet a környékeliek csak „Zenepalotaként” emlegettek, mivel gyakori volt ott a zenedélután, melynek Lili volt a

zongoristája és édesapja a kiváló hegedűse. Rácz Lili 1947-től a Szegeden tanított, ahol később tanszékvezető is lett;

Dr. Ribiczey Kálmánné Póth Ilona (1900 – 1978. február 28.) zenei gimnáziumi tanár, az Erzsébet Nőikar karnagya);

Sulyok Kopár Lászlóné (Nagybátony 1900. november 30. – Bátonyterenye 1988. március 10.) népdalénekes, tanár;

Surányi Béla (Szombathely, 1900 –) zenetanár. A bécsi Zeneművészeti Főiskolán tanult, zongoratanári oklevelet szerzett. A szombathelyi prem. gimn. karnagya és a székesegyház orgonistája;

Szabadi Sándor (Budapest, 1900 –) hegedűművész-tanár, aki 1921-től a kecskeméti Városi Zeneiskola tanára volt;

prof. Szikra Lajos (1900 – Budapest, 1973. február 2.) hegedű- és zongoratanár;

Ticharich Zdenka (Budapest, 1900. szeptember 26. – Budapest, 1979. február 15.)
zongoraművész, zenepedagógus, zeneszerző. Tanulmányait a Nemzeti Zenedében
Tomka Istvánnál kezdte, majd Berlinben a Zeneművészeti Főiskolán Franz
Schrekernél zeneszerzést, Ferruccio Busoninál és Emil Sauernél zongorázni tanult. 1947-1969
között a Budapesti Zeneművészeti Főiskolán zongorát tanított. Képzőművészek egész sorát
inspirálta alkotásra;

Tóth Lajos (Hódmezővásárhely, 1900. december. 8. – Budapest, 1986. szeptember 21.) főkantor,
karnagy, zenetanár, operaénekes;

Unger Ernő (Arad, 1900. január 17. – Budapest, 1968. május 28.) karmester, zenetanár,
zeneszerző volt. Évtizedekig vezette a karmester- és operaénekes-képzést a Zeneakadémián. A
Zeneakadémián Szendy Árpád (zongora) és Koessler János (zeneszerzés) növendéke volt. 1922-

től maga is tanított. A karmesterképzésnek évtizedekig vezető alakja volt. Az operaszakosok vizsgáit vezényelte, 1948 és '50 között a tanszaknak vezetője is volt. 1950 és '56 között akadémiai munkája megszakadt. 1957-től 1961-es nyugdíjba vonulásáig újra tanított;

Vásárhelyi Zoltán (Kecskemét, 1900. március 2. – Budapest, 1977. január 27.) karnagy, zenepedagógus. A gimnázium után beiratkozott az Országos Magyar Királyi Zeneakadémiára, ahol Kemény Rezsőnél és Bloch Józsefnél hegedűt tanult. Ezzel párhuzamosan a zeneszerzés tanszakra is beiratkozott, ahol Siklós Albert, Weiner Leó és Kodály Zoltán növendéke volt. A hegedű tanszakon 1921-ben szerezte meg diplomáját, a zeneszerzés szakon 1924-ben végzett. Utóbbi vég bizonyítványát csak jóval később, 1941-ben szerezte meg, mert előbb Észtországba, majd Norvégiába szegődött zenekari muzsikusnak (hangversenymester is volt), a szintén hegedűs Ödön bátyjával. 1926-ban hazatért, és M. Botton Pál (1884–1953), a kecskeméti Városi Zeneiskola igazgatója felkérésére hegedű- és karénektanár lett az intézményben. Már 1929 végén és 1930 elején Kodály gyermekkari műsort szervezett. Az iskolai énekkarok mellett műkedvelőkből megalakította a Kecskeméti Városi Dalárdát. Munkálkodása során olyan szintet

érték el, hogy hamarosan klasszikus és kortárs zeneszerzők műveinek sorát mutathatták be. A régi szerzők művei közül előadták például Heinrich Schütz Máté passióját és Henry Purcell Dido és Aeneas című operáját, angolul. Kodály Zoltán művei közül többet ő mutatott be, fontos megemlíteni például az Öregek, az Akik mindig elkésnek, a Jézus és a kufárok és a Molnár Anna előadásait. Bartók Béla kórusművei közül a Falun és a Magyar népdalok magyarországi részbeni bemutatója, valamint az egynemű karok többségének premierje fűződik a nevéhez. Vásárhelyi 1942-ben (vagy 1941-ben) lett a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanára, 1949-től pedig a karvezetőképző tanára lett. 1952-től gyakorlatilag már kizárólag karvezetést oktatott, és a magyar zenei életben ennek lett nagy hatású professzora. E témakörben írta Az énekkari vezénylés módszertana című könyvét, amelyet a Zeneműkiadó jelentetett meg 1965-ben. Közben több munkáskórust és üzemi énekkart is vezetett. 1946-tól a Munkásdalos-szövetség országos karnagya volt, a Vásárhelyi-kórusral 1947-ben első díjat nyert a walesi Llangollenben megrendezett nemzetközi kórusversenyen, a MÁVAG Acélhang férfikórusával pedig az 1948-as budapesti nemzetközi versenyen lett első díjas. Kórusai közül fontos még a Honvéd

Művészegyüttes férfikara, amelynek alapító karnagya volt, és évekig művészeti vezetője volt a Magyar Rádió Énekkarának, 1959-től a Zeneművészeti Főiskola énekkarának is;

Wittmann Pál (Temeskeresztes, 1900. október 22. – Temesvár, 1985. január 28.) bánsági magyar zeneszerző, orgonista, kántor. Kántortanítói oklevelet Nagyváradon szerzett. 1920-tól 1930-ig a Temesvár-erzsébetvárosi római katolikus plébániatemplom, 1930 és 1975 között a Temesvárgyárvárosi Millenniumi plébániatemplom kántora;

nemesnépi **Zakál Dénes** (Csáktornya, 1900. július 26. – Budapest, Kőbánya, 1943. november 27.) zeneszerző, karnagy, a Magyar Telefonhírmondó és Rádió R. T. rendezője. Jogot végzett, majd ezt követően zeneszerzést tanult Siklós Alberttől. Első műve a hágai rádióban hangzott el. Művei szimfonikus költemények, zongoradarabok, dalok;

Zipernovszky Mária, Ráth-Végh Istvánné (Budapest, 1900. augusztus 8. – Budapest, 1974. október 3.) hegedűművész-tanár. Művészi diplomáját Hubay Jenő növendékeként nyerte el a Zeneakadémián (1923). Tagja volt a Magyar Női Vonósnégyesnek, amellyel gyakran szerepelt külföldön. A Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában (1924–49), a Budapesti Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskolában (1949–54), majd 1949-től nyugdíjazásáig (1965) a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában is tanított. Számos zenepedagógiai művet ír: *Hogyan tanítsunk hegedülni kezdőket* (Bp., 1930); *Hegedűiskola* (Dobó Sándorral, Bp., 1933); *Hegedű ujjgyakorlatok* (Bp., 1935); *Az utolsó negyedszázad célkitűzései és eredményei a hegedűtanításban* (Budapest, 1937); *Hubay Jenő zenetanítási módszere* (Budapest, 1942);

1905-ben született

Ádám /Rothmann / Emil (1905. február 20. – 1987. február 10.) tanár, karnagy, zeneszerző. 1934-ben a Debrecen Szabad Királyi Város zeneiskolája Akadémiai tanfolyamának zeneszerző tanszakát végezte. Ezután Bécsben a Wiener Sängerknaben iskolájában folytatja tanulmányait. A

háború után Országos Magyar Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola énekszak tanítói, szakára iratkozik be. Ezután a Pesti Izraelita Hitközség Gimnáziumában, majd Apáczai Csere János Gyakorló Iskolában zeneakadémiai hallgatókkal foglalkozott. 1969-es nyugdíjazását követően a Rabbiképzőben tanít. Ő indította újra a kántorképzést az Intézményben. A Goldmark Kórus létrehozója és karnagya egészen haláláig;

Adler Tibor (Budapest, 1905 – 1944) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián Thomán István és Antalffy-Zsíros Dezső növendéke. Ausztriában, Berlinben saját zenekarával hangversenyezik. 1933-ban Fejér György zongoraművésszel megalapította az Adler-Fehér zongorakettőt, amellyel Európa több városában nagy sikert aratott. Mint zenekritikus is működött. A budapesti rádió, később az OMIKE Művészakció szereplője. Ismeretlen helyen halt meg a magyar holokauszt áldozataként;

Ág Magdolna (Budapest, 1905. április 13. –) zongoraművész-tanár. 1946-tól 1950-ig a Zeneművészeti Szakközépiskola (Szeged) tanára, majd ugyancsak középfolkon tanított Miskolcon;

Arma Paul / másképp: Amrusz Pál v. **Arma Pál**, eredeti neve: **Weisshaus Imre** / (Budapest, 1905. november 22. – Párizs, 1987. november 28.) zeneszerző, zongoraművész, zeneetnológus. Egy hangversenyen Bartókot hallva döntötte el, hogy zenei pályára lép. 1920-tól a Zeneakadémián Bartók Béla tanítványa volt, ő inspirálta népdalgyűjtésre. A náciizmus elől Párizsba menekült, és ott telepedett le. Dolgozott a francia rádiónál. Francia népdalokat, az Ellenállás dalait és amerikai néger spirituálékat gyűjtött;

Badár Béla (1905-Budapest, 1994. január 26.) zenekari hegedűművész-tanár;

Bárdos György/ Deák / (1905. június 5. – 1991. augusztus 14.) (Bárdos Lajos
Bátori Irén / Zelk Zoltán első felesége / (1905 – 1958) író, költő, publicista, zenepedagógus;

Boda Oszkár / családi nevén Breuer / (Nagyvárad, 1905. november 10. – Nagyvárad, 1976. június 17.) zenetanár és művészeti író;

Bokor Margit (Losonc, 1905. június 1.— New York, 1949. november 9.) operaénekes, tanár. 1928-ban debütált a budapesti Operaházban. 1931-35 a drezdai opera tagja, majd 1935-38-ig a bécsi Stadtsoperben működött. 1939-ben kivándorolt Amerikába;

Böszörményi Józsefné Szilágyi Dalma (1905 – Budapest, 1975. március 7.) zenetanár;

Brodzky Miklós /Nicholas Brodzky / (Odessza, 1905. április 20. – Hollywood, 1958. december 24.) zeneszerző, karmester. Budapesten és Bécsben élt (1928–1929 és 1933–1938) majd 1929-1933 között Berlinben dolgozott. Az 1930-as évek elején a német Cine Allianz gyár számára komponált kísérőmuzsikát. 1936-ban Londonba ment, 1949-ben az USA-ban telepedett le.

Bárzongorista és karmester is volt. Népszerű operett szerző. Mario Lanza Halászlegény frakkban (1950) és Szerenád (1956) című filmjének zenei megformálója volt;

Brunovszky József (Trieszt, 1905 –) fuvolaművész-tanár. A Budapesti Szimfonikus Zenekar és a Weidinger Szalonzenekar tagja volt. A Magyar Állami Operaház fuvolaművészeként ment nyugdíjba;

Chilf Miklós (Marosvásárhely, 1905. március 10. – 1985) zeneszerző, tanár és előadóművész. Szülővárosa zenekonzervatóriumának elvégzése után olasz és francia zeneművészeti főiskolákon képezte magát, majd zenetanár lett Marosvásárhelyen;

Comensoli Mária, Kubinyi Lászlóné (1905 – Budapoest, 1982. május 30.) zongoraművész, a Zeneakadémia tanára;

Dankó Aladár (1905 – 1960. szeptember 24.) zongoraművész-tanár;

Darvas Ibolya (Budapest, 1905. június 14. – Budapest, 1990. június 6.) operaénekes, tanár. A Zeneakadémia elvégzése után a Városi Színházba került. 1935-ben Sziklai Jenő utazótársulatával lépett fel. A zsidótörvények következtében 1939 és 1944 között csak az OMIKE Művészakciója keretében szerepelhetett. Itt a legtöbbet foglalkoztatott énekesnő volt. Tagja volt a Dohány utcai zsinagóga kórusának is. 1945 után néhány évig a Szegedi Nemzeti Színház operatagozatában működött. 1949-ben szerződtette a Magyar Állami Operaház, ahol 1955-ig volt tag;

Deseő Gusztávné Deseő Ella (1905 – 1968. november 6.) zenetanár;

Érdy Pál (1905-1952) operaénekes, tanár. 1930-ban a Városi Színház tagja, majd 1945-1949 között a szegedi Nemzeti Színház operatársulatában énekelt;

Erdős Pál (Bonyhád, 1905. december 21. – Komárom, 1944) hegedűművész-tanár, a bonyhádi szalonzenekar első hegedűse volt. Munkaszolgálatosként halt meg 1944 novemberében;

Farkas Ferenc (Nagykanizsa, 1905. december 15. – Budapest, 2000. október 10.) zeneszerző, zeneakadémiai tanár. Zenei tanulmányait 1922–27 között a Nemzeti Zenedében, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Weiner Leónál, illetve Siklós Albertnél és Fejér Ferencnél. 1929–31 között a római Santa Cecília Akadémián Ottorino Respighitől tanulhatott ösztöndíjasként. 1927–29 között a Városi Színház (mai nevén Erkel Színház) korrepetitora és karmestere volt. Külföldről hazaérkezve 1935-41-ig a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában tanított. Ezt követően 1943-ig a kolozsvári Állami Zenekonzervatórium zeneszerzéstanára, majd igazgatója is volt, közben a Kolozsvári Nemzeti Színháznál a karigazgatói feladatokat is ellátta. 1945-46-ban a budapesti Operaház karigazgató-helyetteseként dolgozott, majd az általa alapított székesfehérvári zeneiskola igazgatója lett. 1949-től 1975-ig a Zeneakadémia zeneszerzés tanszakának vezetőjeként és tanáráként a ma ismert magyar zeneszerzők többségét tanította, mint például Ligeti Györgyöt, Kurtág Györgyöt, Vass Lajost, Kocsár Miklóst, Durkó Zsoltot, Bozay Attilát, Szokolay Sándort, Petrovics Emilt, Vujicsics Tihamért, Jeney Zoltánt, Vidovszky Lászlót. Nevét ma több zeneiskola viseli az országban;

Faludi Béla (1905 – Zebegény, 1968. március 25.) gimnáziumi ének-zenetanár, karnagy, pap;

Galánffy Lajos (Debrecen, 1905. szeptember 11. – Budapest, 1997. május 19.) zongoraművész, tanár. 1928-1930: Fodor Zeneiskolában zongoratanár, 1931-1950: Debreceni Városi Zeneiskola – zongoratanár, 1938-tól iskolaigazgató is, 1956- Miskolci Állami Zenekonzervatórium – iskolaigazgató, 1957-1966. között USA. – Debreceni-trió tagjaként, zeneművészetet tanított a texasi beltoni főiskolán, ezután pedig a Central Texas College-ben;

Garai Imre (Budapest, 1905. február 11. – Budapest, 1969. szeptember 29.) zeneszerző, tanár;

Dr. Görgényi Gyula (Nagycsömöte, 1905. november 5. –) zenekari hegedűművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – I. hegedű szólamvezető, Szabolcsi Szimfonikus Zenekar – koncertmester, Állami Zeneiskola, Nyíregyháza-tanár);

Gyöngyös György (Lujzikalagor, 1905 – 1975 előtt) lujzikalagori csángó kobzos. Játéka olyan híres volt, hogy a Tázló mente kobzosai mind tőle tanultak;

Dr. Grósz Károly (Sopron, 1905. január 31. –) zeneiskolai fúvóstanár (Állami Zeneiskola, Sopron, Soproni Szimfonikus Zenekar – I. trombitás, Soproni Városi Fúvószenekar – I. szárnykürtös);

Halász László (1905–) karmester. Prágán, Bécsen és Salzburgon át vezetett pályája Amerikába, ahol 1943-51 közt a New York-i City Center Opera igazgatója és vezető karmestere volt;

Inczédy Kálmán (Szeged, 1905 – New Brunswick, NJ, USA, 1984. febr.) egyházi karnagy, bábművész, tanár. 1924-től a szeged-somogyitelepi plébániatemplom karnagya. Megszervezte a helyi világi dalkört, az egyházi énekkart és a 3 szólamú gyermekkart és az elemi iskola énektanítója is volt. 1947-1949 között Szegeden az utazó Első Országos Pedagógiai Bábszínház vezetője;

K. Szabó Miklós (1905 – Miskolc, 1963. január 15.), a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára;

Kemény Egon (Bécs, 1905. október 13. – Budapest, 1969. július 23.) zeneszerző. Tanulmányait a bécsi Hochschule für Musik-on végezte. A harmincas évek közepétől Magyarországon élt. Elsősorban könnyűzenét és operetteket írt, de daljátékokat, dalokat, kórusműveket is. Egyik alapítója volt a Magyar Zeneművészek Szövetségének. Legnagyobb sikerű operettje: Valahol délen (1956);

Kozma József /Joseph Kosma / (Budapest, 1905. október 22. – Val-d'Oise, La Roche-Guyon, 1969. augusztus 7.) magyar zeneszerző, a francia sanzonmegújító mestere. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Siklós Albert és Weiner Leó tanítványa volt. Zeneszerzés és karmester szakon végzett. 1926 és 1928 között a budapesti Opera korrepetitora. Közben avantgárd táncszínházakban dolgozott, Madzsar Alice mozdulatművészeti együttesének házikomponistája, és a Zeneakadémia kistermében rendezett Cikcakk-estek karmestere. 1929-ben ösztöndíjat kapott

a berlini Operába, ám otthagyta a karmesterséget és Brecht vándortársulatához csatlakozott. Együtt dolgozott Hans Eislerrel és Kurt Weill-lel, akik nagy hatással voltak rá. Ekkor alakult ki ars poétikája: elkötelezett zenét akar írni, nála majd a filmzene sem lehet pusztán szórakoztató zenekíséret. 1933-ban költözött Párizsba (a francia állampolgárságot 1949-ben kapta meg), ahol Lys Gauty kísérője lett. Megismerkedett Jacques Prévert-rel, akinek verseire több mint 80 dalt írt, ám ezeket 1945-ig nem énekelhették nyilvánosan. A háború után viszont a Frères Jacques, Yves Montand, Germaine Montero, Cora Vaucaire és még sokan mások tűzték műsorukra a dalait, melyekből több világsiker lett. Írt dalt Apollinaire és Carco verseire, dolgozott Desnos-val (La Fourmi) és Queneau-val - az ő verseire írt dalok Juliette Gréco előadásában lettek világhírűek. Leghíresebb szerzeménye a Hulló levele;

Krombholz Károly (Budapest, 1905. december 20. – Újvidék, 1991) zongoraművész-tanár, a Szabadkai Városi Zeneiskola igazgatója, az Újvidéki Zeneakadémia tiszteletdíjas tanára;

Losonczy György (Lébény, 1905. június 21. – Budapest, 1972. május 4.) operaénekes, tanár. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte. Az Operaház 1928-ben szerződtette. 1968-ig a társulat magánénekesese volt;

Lőrincz Pál (Pécs, 1910. március 27. – Budapest, 1986. január 8.) hárfaművész-tanár;

báró Lukács Miklós (Gyula, 1905. február 4. – Budapest, 1986. november 1.) karmester, zeneakadémiai tanár. 1930-1943. különböző németországi operáknál karmester, 1943-1966. Magyar Állami Operaház – karmester, 1966. igazgató, 1949-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola operatanszakának, majd 1963-tól énektanszakának tanszékvezetője, egészen 1975-ig. Közben 1951-ben kinevezték a MÁV Szimfonikusok vezető karnagyának is. 1966-ban ismét az Operaház igazgatója lett;

Kenessey Jenő (Budapest, 1905. szeptember 13. – Budapest, 1976. augusztus 19.) zeneszerző és karmester. Az érettségi után jogot tanult és ezzel párhuzamosan beiratkozott a Nemzeti

Zenedébe, ahol Lajtha László zeneszerzésre, Sugár Viktor orgona játékra tanította. 1928-ban aztán felvették a Liszt Ferenc Zeneakadémiára, ahol Siklós Albert tanítványa lett zeneszerzés szakon. Tanulmányi előmenetelének köszönhetően hamarosan állami ösztöndíjban részesült és lehetősége nyílt rá, hogy külföldön képezze tovább magát. Milánóban és Rómában töltött egy évet, majd Bayreuth és Salzburg városába utazott. Mozart szülővárosában Franz Schalk (1863-1931) vezetésével végzett karmesteri tanulmányokat. 1929-től korábbi tanára Fleischer Antal mellett a Magyar Állami Operaház korrepetitora, 1932-től karmestere. Karmesterként Alekszandr Konsztantyinovics Glazunov Évszakok című balettjének dirigálásával mutatkozott be. Dirigensként későbbi munkássága alatt is főleg balettokat vezényelt és maga is több balettzenét írt. 1945-1965 között az Operaház balettegyüttesének vezető karmestere volt. 1949-től a Ganz Mávag és a Vasas Szakszervezet közös amatőr zenekarának karmestereként is tevékenykedett (ez a zenekar a Vasas Művészegyüttes Szimfonikus Zenekarának elődje volt);

Lakatos Éva (Budapest, 1905. március 31.– 1993), az Állami Hangverseny- és Műsorigazgatóság, majd az Országos Filharmónia legendás igazgatója (1958-1986);

Lénárd Gyula (Kiskunfélegyháza, 1905. március 21. –) zenekari hegedűművész-tanár (Kolozsvári Állami Opera, Állami Bányász Színház – koncertmester, Fővárosi Operettszínház, Állami Déryné Színház – koncertmester);

Losonczy György (1905 – Budapest, 1972. május 4.) operaénekes, tanár;

Mezey Albert (Budapest, 1905 –) sokféle hangszeren (zongora, ütőhangszerek, harmónium, harmonika, cselló) játszó és tanító művésztanár. A Nemzeti Zenedében tanult. Az Andrássy úti Színház tagja volt;

Mocsár Gyula (Nagykálló, 1905 – Nyírbátor, 1991) cigány zenész és festőművész;

Móry-Szakmáry Magda /*Szakmáryová* / Kassa, 1905. szeptember 29. – Pozsony, 2001. augusztus 3.) operaénekesnő, ének- és zeneművész, zenetanár. A gimnáziumot 1921-ben végezte el Kassán, ezt követően Drezdában, Bécsben és Budapesten tanult zongora, ill. ének szakon. 1929-től hangversenykörúton járt Angliában, majd a prágai Neues Deutsche Theater énekese volt. 1934-

től szólóénekesként, ill. zongoraművészként adott hangversenyeket Essenben, Stuttgartban, Berlinben, Budapesten, Prágában. 1953-tól a pozsonyi konzervatórium énektanára volt;

Ifj. Ney Dávid (Budapest, 1905. szeptember 18. – Hörsching, 1945. június 1.) operaénekes-tanár. Az 1929–30-as évadban ösztöndíjasként szerződött a budapesti Operaház, a következő évadtól rendes tag. Főként Wagner-szerepeket énekelt, de repertoárjához sok comprimario alakítás is tartozott. A zsidótörvények miatt 1939-ben eltávolították az intézménytől, ekkortól csak az OMIKE Művészakciója keretében léphetett fel. Rendszeresen énekelt zsinagógákban is. 1944-ben munkaszolgálatra hívták be. Innen hurcolták a guns kircheni koncentrációs táborba. Az itt szerzett flekk tifuszfertőzésbe már a felszabadulás után, a lágerhez tartozó hörschingi kórházban halt bele;

Nyolczas Ipoly József (1905 – Budapest, 1984. június 25.) kántor, karnagy, gimnáziumi énektanár, ciszterci áldozópap;

Orlay Jenő / *Obendorfer Jenő* / »Chappy« (Budapest, 1905. október 31. – München, 1973. március 28.),zenekarvezető, zeneszerző, dobos.

Pless László (Budapest, 1905. szeptember 27. – Budapest, 1974. január 3.) karmester, korrepetitor, az Operaház kórusának igazgatója, a Nemzeti Zenede tanára, főiskolai tanár, tanszakvezető. Zeneszerzést a Liszt Ferenc Zeneakadémián Weiner Leónál, vezénylest a Nemzeti Zenedében Fleischer Antalnál tanult. 1929 és 1931 között a Városi Színház, 1931-től a budapesti Operaház korrepetitora, majd karmestere volt. A zsidótörvények miatt 1939-ben eltávolították az Operaházból, és ezután az OMIKE Művészakció előadásain vezényelt – Komor Vilmos mellett. A háború után, 1945-ben, ismét az Operaház korrepetitora, majd 1947-től az Opera énekkarának igazgatója lett, és karnagyként is szerepelt. 1947-től bekapcsolódott a zeneoktatásba is: 1949-ig a Nemzeti Zenedében tanított, majd 1953-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola operatanszakának a vezetője volt. 1969-ben nyugdíjba vonult, de fiatal operaénekeseket még ezután is tanított;

Rózsa Béla (1905 –) zeneszerző. 1927-ben a New York-i Damrosch-Institute egyik hangversenyének keretében mutatkozott be vonósnégyesével és fúvósoktettjével.

Rubányi Vilmos /Roubal/ (Budapest, 1905. április 30. – Debrecen, 1972. december 14.) karmester, zeneszerző, korrepetitor; a debreceni Csokonai Színház zeneigazgatója és operatársulatának megszervezője, a szegedi, majd a miskolci színház zeneigazgatója. A Nemzeti Zenedében orgonálni, zongorázni és hegedülni tanult, a Zeneak.-n zeneelmélet és zeneszerzés szakon végzett. A Városi Színház zenekarának tagja (1919–22) és korrepetitora (1922–24). Az Operaház repertoár karmestere (1924–44). 1934-től rendszeresen dirigált. Sergio Failoni mellett korrepetitor. 1945 után Győrben szervezett zenekart. 1948-49-ben a debreceni Csokonai Színház zeneigazgatójaként életre hívta a színház operaegyüttesét. 1949–54-ben a helyi MÁV Filharmonikus Zenekart vezényelte. 1954-től 1957-ig a Szegedi Nemzeti Színház, 1957-től 1958-ig a Miskolci Nemzeti Színház zeneigazgatója volt. 1958-tól ismét Debrecenben működött, 1961-ig a színház karmestere, nyugdíjazásáig zeneigazgatója volt (1961–71);

Sándor Frigyes (Budapest, 1905. április 24. – Budapest, 1979. június 1.) hegedűművész, karmester, pedagógus. A Zeneművészeti Főiskolán Mambriny Gyulánál és Waldbauer Imrénél tanult, 1926-tól a Budapesti Ének- és Zenekar-egyesületben hangversenymesterként, majd 1933-tól segédkarmesterként tevékenykedett. Az aktív hangszerjátékról karbántalmai miatt fokozatosan le kellett mondania. A harmincas évek derekán már elismert karmesterként számos együttest (pl. a Magy. Női Kamarazenekart) dirigált. Elsősorban a barokk zene, Haydn és Mozart, valamint századunk magyar muzsikájának bemutatását szorgalmazta, hazánkban elsőként adta elő Bartók 1939 nyarán írott vonószekari Divertimentóját. 1945 után a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában és a Nemzeti Zenedében hegedűt és kamarazenét tanított. 1949-ben Járdányi Pál, Rényi Albert és Szervánszky Endre közreműködésével 5 kötetes Hegedűiskolát adott közre, amelyben a kodályi és a népdalon alapuló pentaton melodika játékmódját elsőnek publikálta az alapfokú oktatás számára. Ugyanebben az évben az újonnan megalakult Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola igazgatójává nevezték ki. Karmesteri tevékenységét ez idő tájt sem hagyta abba; az intézmény ének- és zenekarával számos produkciót adott elő. 1958-75 közt a

budapesti Zeneművészeti Főiskolán tanított kamarazenét. 1963-ban szervezte meg tanítványaiból a Liszt Ferenc Kamarazenekart, amelynek haláláig művészeti vezetője maradt.

Seiber Mátyás György (Budapest, 1905. május 4. – Kruger-Nemzeti Park, Dél-Afrika, 1960. szeptember 24.) zeneszerző. A budapesti Zeneakadémián 1921-25-ben Schiffer Alfrédnél gordonkát, Kodály Zoltánnál zeneszerzést tanult. 1928-tól a frankfurti Hoch-féle zeneiskolában a dzsessz hangszerelés tanára, emellett a frankfurti rádiózenekar gordonkása és karmestere. 1935-ben Londonba költözött, 1943-tól a Morley Kollégiumban tanított. 1945-ben megalapította a Dorian Singers nevű kamarakórust. Főként kantátaival, kamarakórusaival, hegedű- és gordonkaversenyeivel, valamint filmzenéjével szerzett nevet;

Soltész István (1905 – 1976) orgonaépítő, tanár;

Spitzer Tamás (Budapest, 1905 –) csellóművész-tanár. 1923-ban tagja lett a budapesti Operaháznak és a Filharmóniai Társaságnak;

Sütő Zoltán (Törökszentmiklós, 1905 – Törökszentmiklós, 1998) református organista kántor, karnagy, rubindiplomás tanító, énektanár, Törökszentmiklós Város Díszpolgára. Hetvenegy évig dolgozott, ebből 63 évig Törökszentmiklóson, organista kántorként. 1927-től 1957-ig tanított a református iskolában. 1929-től a helyi dalárdát is ő vezette;

Tutsek Piroska (Brassó, 1905. szeptember 3. – Budapest, 1979. december 24.) operaénekes, tanár. A Budapesti Zeneakadémia Énektanszakát 1926-ban kitüntetéssel végezte el. Ezután Budapesten, Bécsben, Rómában, Berlinben képezte tovább magát. Az énektanulmányok mellett végzett mozgásművészeti tanulmányoknak is köszönhető, hogy eljátszhatta Lajtha László *Lysistrata* című pantomimjének címszerepét az Operaházban. Rendszeresen szerepelt a budapesti Operaház, a bécsi Staatsoper, Bécs, a salzburgi Ünnepi Játékok és a miláni Scala előadásain. Operarepertoárja 24 zeneszerző (ebből hat magyar) 42 művében 54 szerepre terjedt ki;

dr. Valkó Arisztid (1905. január 29. – 1988. június 7.) hivatalnok, művészettörténeti és zenetörténeti kutató, amatőr régész. 1928-33-ban a bp.-i tudományegyetemen szerzett jog- és

államtudományi doktorátust, a bölcsészettudományi karon művészettörténetből végbizonyítványt, s Toldy Lászlónál zenetörténetet hallgatott. 1924-től tisztviselő Pest-Pilis-Solt-Kiskun vm.-nél, 1936-43-ban városi aljegyző Vácott, 1943- 48-ban miniszteri titkár a Honvédelmi Minisztériumban. 1952-1962 között kutatásokat végzett az Iparművészeti Múzeum, az Orsz. Széchényi Könyvtár és a Nemzeti Galéria számára. 1962-től nyugdíjazásáig (1970) a Magy. Mezőgazdasági Múzeum munkatársa volt. 1970-től haláláig az MTA Zenetudományi Intézetének megbízásából az Orsz. Levéltár zenetörténeti anyagát kutatta és dolgozta fel. Jelentősek a Solymár és a solymári vár történetét feldolgozó, ill. a fertődi Esterházy kastélyra vonatkozó tanulmányai, valamint Haydn-, Liszt- és Erkel Ferenc- kutatásai;

Váradi István (Budapest, 1905. október 19. – Budapest, 1984. július 2.) újságíró, zeneszerző, zenetanár. 1929-től az Újpesti Napló munkatársa, majd a Budapest vidéki Újság kritikusa. 1931-33-ban a Szivárvány c. irodalmi, 1933-tól a Magyar Zenealbum c. zenei folyóirat szerkesztője.;

Vikár Sándor (1905. április 10. – 1985) zeneművész-tanár, zeneiskolai igazgató.

Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián Kodály Zoltán tanítványaként végezte. 1932-ben Nyíregyházára került, ahol előbb énektanárként dolgozott, majd a tanítás mellett előadásokat tartott. Meghatározó szerepet játszott a város zenei életének elindításában: szimfonikus zenekart és kórust alapított. 1937-ben a zeneszerző jelenlétében nagyszabású Kodály Zoltán-ünnepélyt tartottak a városi színházban, amelyet ő szervezett. Két évvel később a Kálvineum Tanítóképző Intézet zenetanáraként azzal bízták meg, hogy a Bessenyei Irodalmi Társaság védnöksége alatt zeneiskolát indítson, amelynek 1950 és 1974 között az igazgatói teendőit látta el;

Werner Alajos (Újkécske / Tiszaújváros, 1905. július 14. – Budapest, 1978. november 8.) római katolikus pap, zenepedagógus, karnagy, 1936-1950 között zeneakadémiai tanár, paptanár. Felszentelés után 5 évvel Rómába került az Egyházzenei Intézetbe gregorián- és kompozíció szakra. 1929-ben a gregorián zene licenztartója, 1931-ben a gregorián ének mestere lett. Teológiai és zenei tanulmányai befejezésekként doktori címet szerzett. Római tanulmányainak befejeztével visszatért Szombathelyre, s a szeminárium tanára lett. (1933.) Ebben az évben megkezdte a rövid idő alatt országosan is ismertté vált Schola Cantorum Sabariensis (fiúkórus) szervezését. 1933-

36-ig püspöki szertartó és levéltáros is. Ír, előadásokat szervez, részt vesz a Vas Megyei Kultúregylet zenei szakosztályának tevékenységében. A 2. világháború a Regnum Marianum igazgatójaként találja. 1951-ben bezárták a Regnum épületét, Werner Alajost nyugdíjazták. Ezután két évig a Központi Papnevelő Intézet prefektusa lett, de 1952 nyarán innen is távoznia kellett. Máriaremetén volt kántor haláláig;

Weygand Tibor (Alcsút, 1905. november 27. – Budapest, 1965. július 12.) dalénekes, az 1930-40-es évek egyik legnépszerűbb előadója, számos egykori slágert elénekelt, az egyik első magyar hangosfilm-zeneszerző és énekes. A Zeneakadémia elvégzése után több vidéki –Miskolc, Debrecen, Pécs, Szeged- és fővárosi –Víg, Royal Orfeum, Komédia Orfeum, Király- színházban is fellépett. Barátja, Polgát Tibor révén a rádió is foglalkozatta, eleinte füttyművészként, később énekesként is. A swingkorszak meghatározó énekese volt;

1910-ben született

Aignerné Forgon Erzsébet (1910. szeptember 9. – 2003. július 26.) zongora- és szolféztanár. 1930-1952: magántanár, 1937-1940: Erkel Ferenc Zeneiskola, 1951-1952: Fodor Zeneiskola tanáraiból alakult munkaközösség, 1952: Fővárosi XIII. ker. Szabó Ferenc Állami Zeneiskola –zongoratanár, előképző és szolfézs;

ifj. Bartók Béla (Budapest, 1910. augusztus 22. – Budapest, 1994. június 17.) Bartók Béla fia; mérnök, geodéta, író; unitárius főgondnok, egyházi író; a Nemzetközi Kodály Társaság elnöke, a Liszt Ferenc Társaság társelnöke, a Magyar Protestáns Közművelődési Egyesület alelnöke) 1910-1994. közlekedésmérnök, MÁV-főmérnök, geodéta, író, a Magyarországi Unitárius Egyház főgondnoka. Bartók Béla zeneszerző elsőszülött fia. A Műegyetemen szerzett diplomát. Ezt követően, mint tanársegéd évente négy-öt héten keresztül dolgozott Nógrádverőcén mint külsős geodéta-oktató és gyakorlatvezető. A Magyar Államvasutaknál pályafenntartási mérnök volt, felsőrendű szintezési munkákkal bízták meg. 1953-ban került a MÁV Tervező Vállalathoz, ahol a Geodéziai Osztály vezetője lett. Ezzel egyidejűleg a Műegyetem Geodéziai Tanszékén gyakorlatvezetői feladatkört is ellátott. 1958-ban a Közlekedéstudományi Egyesület választmányi

tagja, később a Geodéziai és Topográfiai Egyesület tagja lett. Romániába utazott, mivel 1971. március 25-én Bukarestben édesapja születésének 90. évfordulója alkalmából emlékülést tartottak, melyet utána szülőfalujában, Nagyszentmiklóson koszorúzási ünnepség követett. A MÁV-nál 1971-ig dolgozott, műszaki főtanácsosi rangig emelkedett. 1971. október 31-én megválasztották az Unitárius Egyház főgondnokává;

Dr. Berkes Kálmán (1910 – Budapest, 1969. március 29.) zenekari klarinétművész-tanár, tankönyvíró;

Császár János (1910 – 1987) zengővárkonyi néptanító, kántor, karnagy, Zengővárkony díszpolgára, a Magyar Kultúra Lovagja;

Demián Vilmos / Wilhelm / Brassó, 1910. június 9. –) zeneszerző, tanár;

Dubányi Klára (1910. július 9. – 2002. december 28.) zeneiskolai zongoratanár (Gyula);

Eisker Károlyné Roykó Valéria (1910 – Budapest, 1997. július) zeneiskolai szolfézs-és zeneelmélettanár;

Fekete Sándor (Kaposvár, 1910. szeptember 3. –) zenekari harsonaművész-tanár (Budapesti Hangversenyzenekar; Székesfővárosi Zeneka; Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – tanár, uo. igazgató helyettes és mb. igazgató is);

Gazsó György (Szarvas, 1910. május 4. –) zeneiskolai hegedűtanár (Járási Művelődési Otthon Zeneiskolája, Szarvas; Állami Zeneiskola, Szarvas,);

báró Ghillány István (Eperjes, 1910. január 29. – Pozsony, 2012. július 14.) zeneszerző, tanár;

Dr. Gyurkóczy Károlyné Szántó Tessza (Budapest, 1910. január 4. –) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola);

Hajmássy Ilona, külföldön *Ilona Massey* (Budapest, 1910. június 16. – Bethesda, Maryland, USA, 1974. augusztus 20.) színésznő, operaénekes, televíziós előadó. Művészetének elismerése, hogy egyike azon magyaroknak, akik csillagot kaptak a Hollywoodi hírességek sétányán;

Halmos László (1910 körül született) hegedűművész-tanár. A Zeneakadémián Waldbauer Imre növendéke volt. 1936-37-ben volt második hegedűse a Végh vezette kvartettnek. Közreműködött Bartók 5. vonósnégyesének korai előadásain;

Hamar Oszkár (Budapest, 1910. június 25. – 1981) előadóművész, zeneszerző, tanár;

Hankó László (Megyaszó, 1910. június 25. – Nyíregyháza, 1969. március 14.): tanító, énekzene tanár

Járay József (Nagygencs, ma Gencsapáti), 1910. szeptember 7. – Budapest, 1970. október 1./ operaénekes, tanár. Katonai pályára készült, elvégezte a hadapródiskolát. Énekelni tanult Székelyhidy Ferencnél az 1940-es évek elején. A budapesti Operaház tagja lett főként Verdi és Puccini-operáiban remekelt. A hatvanas évek végétől Debrecenben és Miskolcon is énekelt kisebb szerepeket;

Jeszenszky Beatrix (Pomáz, 1910 –) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár. 1963-tól a szentendrei Zeneiskola alkalmazásában Pomázon, Csobánkán, Leányfalun, és Dunabogdányban tanított szolfézszt és zongorát;

Káldor János (1910. november 28. –1982. március 11.) zenetörténész, pedagógus. Lipcsében zenetudományi doktorátust szerzett. 1936-39 között a Pester Lloyd c. napilap zenekritikusa. 1949-ben a Bartók Szövetség titkára, két év után a Népművelési Intézet főelőadója. 1953-61 közt a Tanárképző Főiskola zenei tanszékének docense 1974-ig, nyugdíjba vonulásáig a Postás Művelődési Központ igazgatója;

Kapitánffy István (Devecser, 1910. április 26. – Budapest, 1985. december 14.) énektanár, főiskolai tanulmányi osztályvezető. Tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán (ének) 1938-43 között Maleczky Bianka és Molnár Imre tanároknál végezte. 1930-1975 között a főiskolán gyakornok, titkár, tanulmányi osztályvezető volt, nyugdíjazásáig;

Kecskés Ödönné Szabó Iлона (Szolnok, 1910. június 17. –) zeneiskolai zenetanár (Bartók Béla Zeneiskola, Szolnok – alapító zongoratanár);

Keszi Imre (eredeti neve: Kramer Imre) (Budapest, 1910. június 16. – Budapest, 1974. november 26.) magyar író, kritikus, zenetudós, műfordító, pedagógus, egyetemi tanár. A Budapesti Tudományegyetemen szerzett bölcsész oklevelet. Ezzel egyidejűleg a Zeneművészeti Főiskola hallgatója volt, Kodály Zoltán tanítványaként. A Horthy-korszakban volt középiskolai pedagógus. 1942-től munkaszolgálatos volt. 1946-1949 között a Szabad Nép kulturális rovatvezetője és az Emberség című folyóirat szerkesztője volt. 1951-1957 között a Színház- és

Filmművészeti Főiskola irodalom tanára volt. 1957 után csak az irodalomnak és a zenekritikának szentelte életét;

Király Sándor (1910 – 1994) operaénekes, tanár. 1939-ben debütált az Operaházban, az Aida Hírnökeként. Hat évig volt a színház tagja, majd 1945-53-ig a szegedi Nemzeti Színház vezető tenoristái közé tartozott. 1954-től nyugalomba vonulásáig (1969) ismét az Operaház művésze volt. Mindenekelőtt félelmetesen biztos magas regiszterével tűnt ki és ezért Asszádként, Sámsonként, a Tell Vilmos Halászfíújaként és a Rózsalovag Énekeseként aratta legnagyobb sikereit;

Komjáthy Aladárné F. Mária / Manyi néni/ (Beregszász, 1910 –) zongoratanár (Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola – szakfelügyelő is, 25 éven át a budapesti zeneiskolák vezető szakfelügyelője, az 1964. évi központi zeneiskolai vezető szakfelügyelője, az 1964. évi központi zeneiskolai tantervi bizottság tagja, a zongora szaktárgyi bizottság vezetője, tankönyvíró-szerkesztő);

Krausz Miklósné Csillag Magdolna (Kassa, 1910. október 25. – Auschwitz, 1944. június 15.)
győri zongoratanárnő;

Lomosits Pál (Kismarton, 1910. március 8. –) ének-zenetanár, zenekari hegedűművész, énekkari művész. A Budapesti Középiskolai Énektanárképző, majd uo. tanítóképző intézeti ének- és zenetanárképző, ahol többek között Bárdos Lajos, Bartha Dénes, Molnár Géza, Kókai Rezső, Harmat Artúr, Ország Tivadar és Vaszy Viktor tanítványa volt. Munkahelyei: Tanítóképző, Pécs; Tanítóképző, Kőszeg; Óvónőképző, Sopron; Felsőfokú Óvónőképző Intézet, Sopron; Budapesti Hangversenyzenekar, majd a Győri Szimfonikus Zenekar tagja, koncertmestere, a Budapesti Egyetemi Kórus tagja;

Medzihradszky Lászlóné (Budapest, 1910. február 4. –) zeneiskolai zongora – és magánének tanár (Budai Járási Körzeti Zeneiskola, Abony; Solymár);

Muraközy Tibor (Debrecen, 1910. december 11. –) hegedűtanár, zeneszerző (Zeneoktatói Munkaközösség, Debrecen; Arany János Kollégium, Berettyóújfalu – zenekarvezető is; Állami Zeneiskola, Nyírbátor);

Oswald Ferenc (Pozsony, 1910. november 27. – Pozsony, 1972. június 1.) zenepedagógus, karnagy, orgonaművész. Pozsonyban a Zeneakadémián A. Ledvinnél tanult orgonajátékot. Orgonaművészi, zongoraművészi és karnagyi diplomát szerzett (1944). A Keresztény Munkásdalárda karnagya volt (1931–1945). A Zenészkamara vezetője (1945–1949). 1949-től 1971-ig (nyugdíjba vonulásáig) a pozsonyligetfalui zeneiskola alapító igazgatója;

Pauk Anna (1910. december 30. – 2000. május 5.) énekművész, hangképző- és zongoratanár. 1950-1952. Magyar Rádió – énekkari tag, 1952-1957. u.o. korrepetitor, karnagy. 1958- Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár, magánének-tanár, 1973-1977. a Vándor Kórus hangképző énektanára;

Pauk Imréné, Lustig Magdolna (Budapest, 1910. szeptember 6. – 1944. november)
zongoraművésznő, zongoratanár, Pauk György hegedűművész-tanátr édesanyja;

Pécsi Sebestyén (Budapest, 1910. október 29. – Budapest, 1991. május 8.) orgonaművész, zenepedagógus. Budapesten a Zeneművészeti Főiskola hallgatója volt Kodály Zoltán tanítványaként; orgona- és zeneszerzés szakon végzett, továbbá karnagy és állami művészi oklevelet szerzett. 1937-1942. Erkel Ferenc zeneiskola – tanár, majd igazgató, 1940-1965. Szent István bazilika – orgonaművész. 1940-től mintegy 40 esztendő át a Zeneakadémián tanított; növendékei közt van - többek között - Ligeti György, Lehotka Gábor, Virág Endre, Kistétényi Melinda, Hidas Frigyes, Kurtág György, Lukin László és Rózmán Ákos;

Récsei Elza (Budapest, 1910. november 11. –) zongoratanár. A Zeneakadémián többek között Weiner Leónál tanult. Főbb munkahelyei: Fodor Zeneiskola, Budapest; Színház- és Filmművészeti Főiskola – tánckísérő; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola-ének korrepetitor, zongorakísérő);

Reményi Sándor (Budapest, 1915. június 8. – Budapest, 1980. június 18.) operaénekes, tanár. A Zeneakadémián végezte tanulmányait. Római tanulmányútja után, 1940-ben szerződött az Operaház, ahol 1941-ben Morales (Bizet: Carmen) szerepében debütált. 1940–1973 között az Operaház magánénekeese volt, mintegy 70 szerepben lépett fel;

Rigó Magda (Máramarossziget, 1910. július 6. – Budapest, 1985. szeptember 17.) operaénekes, tanár. A Zeneakadémián tanult Szabados Bélánál 1928–1933 között az Operaházban 1935-ben debütált Amelia szerepében Verdi Az álarcosbál című operájában. A társulatnak 1963-ig volt tagja;

Rohmann Henrik (Bátaapáti, 1910. augusztus 4. – Budapest, 1978. október 13.) hárfaművész, tanár. 1926–34 között Mosshammer Ottó tanítványaként a Zeneművészeti Főiskola hallgatója volt. 1938-ban az Operaház ösztöndíjasa lett, 1945-ben rendes operai tagságot nyert. 1971-ig, nyugdíjazásáig volt az intézmény hárfása. 1948-tól a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola hárfatanára volt. Tanítványa volt többek között Gaál Erzsébet, Kocsis Andrea, Lelkes Anna, Maros Éva, Vigh Andrea és Würtzler Arisztid;

Sallay Mihály (Tapolca, 1910. október 27. – Budapest, 1970. március 5.) cigányprímás, nótaszerző;

Simon Atala (1910. július 6. – 1988. március 10.) zongoraművész-tanár. 1932-1937: Zivatar utcai gimnázium – zongoratanár; 1937-1953: Soproni Zeneiskola – zongoratanár; 1953-1959. Győr- Zeneművészeti Szakiskola – zongoratanár;

Sipos Jenő (Kecskemét, 1910. július 20. – Budapest, 2001) énekművész-tanár. 1961-től a Zeneakadémia tanára volt, majd 1970-től 1981-ig egyetemi tanára, 1977 és 1980 között a Frankfurt am Main-i Städtische Bühnen énekmestere, 1979-től 1986-ig Teheránban, 1981 és 1983 között Tokióban énektanár, 1983-tól a Magyar Állami Operaház énektanára. Pedagógiai műve: Hangképzés az énekkarban. A világhírű magyar operaénekesek - többek közt Gulyás Dénes, Hamari Júlia, Kelen Péter, Kincses Veronika, Marton Éva, Polgár László, Takács Klára, Tokody Ilona – mestere volt;

Solti / Sajber / Károly (1910 – 1990) nótáénekes, tanár;

Solti-Scholtz Károly (Linz, 1910 –) hegedűművész-tanár. A 1931-től az Országos Postászenekar, 1936-tól pedig a Budapesti Szimfonikus Zenekar tagja;

Solymos Péter (Törökbecse, 1910. december 14. – Budapest, 2000. október 4.) zongoraművész-tanár. 1948- Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – egyetemi tanár, zongora főtárgy, 1973-1977. Művészeti Egyetem, Nagoya – meghívott vendégtanár;

Szabadi István (Harc, 1910. május 26. –) operaénekes-tanár (Kolozsvári Nemzeti Színház; Szegedi Nemzeti Színház);

Szabó Antal (1910. december 31. – 2009. február 25.) hegedű-, ének-zenetanár, karvezető. 1954-1962. 2. sz. ált. iskola, Mezőberény, 1962-1972. Petőfi Sándor Gimnázium, Mezőberény – ének-

zenetanár, karnagy, a Mezőberényi Művelődési Központ népdalkörének és népi zenekarának vezetője, zenekari cimbalmos, a zeneiskola kihelyezett tagozatában hegedűtanár;

Szabó Kálmán (1910 – Budapest, 1963. július 25.) zeneszerző, zongoraművész, tanár;

Szabó Sándor (Méra, 1910 – Budapest, 1976) középiskolai ének- és zenetanár, karnagy, református lelkész. A Zeneakadémiára járt, ahol művész-tanári oklevelet szerzett. 1937-től a pápai Református Kollégium Gimnáziumának és Teológiai Akadémiájának, 1946-tól a Nőnevelő Intézetnek volt a tanára 1948-ig. Tanítványaiból, más jól képzett muzsikusból létrehozta a Pápai Közművelődési Egyesület zenekarát. 1948-59-ig a Hubai utcai tanítóképzőben, 1959-70-ig a budai Móricz Zsigmond Gimnáziumban és a Kodály Zoltán Zeneiskolában;

Szász Károly (Piski, 1915. április 28. – Marosvásárhely, 1989. augusztus 16.) muzikológus, zenei szakíró. Középiskolai tanulmányait Kolozsváron végezte a Református Kollégiumban, zene- és zongoratanári oklevelet ugyanott, a konzervatóriumban szerzett (1938). Zongorát, zeneelméletet

tanított a kolozsvári zeneiskolában (1941–50), majd szolfézst és népzeneismereteket a marosvásárhelyi Zenei Líceumban (1951–62), a Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolán (1962–72), szolfézst és zenetörténetet a Pedagógiai Főiskolán (1972–77). Zeneelméleti, módszertani és zenetörténeti kérdések foglalkoztatták; a Művelődésben bemutatta a marosvásárhelyi zenei élet néhány kiemelkedő alakját (László Árpád, Metz Albert, Chilf Miklós, Sándor Domokos); az Igaz Szóban (1970/1) egy ismeretlen Erkel-műre hívta fel a figyelmet. Tanulmányozta a marosvásárhelyi kóruskultúrát és hangversenyéletet;

Szerdahelyi László (Budapest, 1910. augusztus 5. – 1983. december 25.) hegedűművész-tanár. Már 15 éves korában oklevelet szerzett a Zeneművészeti Főiskolán, Hubay Jenő tanítványaként. 1928-ban a drezdai filharmonikusok első hangversenymestereként lépett fel, majd a breslaui opera és filharmóniai társaság első hangversenymestere lett. Európa-szerte adott koncerteket;

Szilvássy Margit (Beszterce, 1910. október 16. – Budapest, 1988. február 7.) operaénekes, tanár. 1934-ben debütált a budapesti Operaházban;

Szomjas-Schiffert György (Dunakeszi, 1910. április 25. – 2004. április 14.) etnomuzikológus, zeneszerző, tanár, a zenetudományok kandidátusa. Tanulmányai befejeztével 1936 és 1939 között könyvtáros, majd a Korunk Szava című hetilap zenei rovatvezetője. 1940-től 1949-ig a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium tisztviselője, majd miniszteri titkára. 1954 és 1969 között az MTA Népzene kutató Csoportjának (1974-től Zenetudományi Intézet) tudományos munkatársaként, 1969-től 1976-ban történt nyugalomba vonulásáig tudományos főmunkatársaként, csoportvezetőjeként dolgozott. 1924-től a Kiskunságban 3500, a Csallóközben 2000, Lappföldön 276, egyebütt 300 népdalt gyűjtött; 1984);

Dr. Szomolányi József (1910 – Budapest, 1997. október 8.) hegedűművész-tanár, a Magyar Állami Hqangversenyzenekar zenekari művésze;

Sződy László (Erzsébetfalva, 1910. január 29. – Budapest, 1987, december 2.) trombitaművész-tanár; 1927-35 között a Honvédzenekar, 1936-40-ben a Budapesti Hangversenyzenekar, 1941-44 között a Kolozsvári Nemzeti Színház zenekara, 1945-71-ben a Magyar Állami Operaház

zenekarának tagja. 1945-71 között a budapesti Bartók Béla Zenei Szakközépiskola trombitatanára, zeneiskolai szakfelügyelő;

Szőke Béla (Győr, 1910. december 30. – Budapest, 1984. július 30.) gordonkaművész-tanár. Zenei tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében végezte 1937-ben, Friss Antal tanárnál. 1937 és 1948 között a Székesfővárosi Szimfonikus Zenekar, 1948-tól 1962-ig a Budapesti Hangversenyzenekar gordonkása nyugdíjazásáig, majd 1962-től 1981-ig kiegészítő gordonkása az Állami Hangversenyzenekarnak;

Dr. Szőke Péter (Nyitra, 1910. április 26 – Budapest, 1994. április 20.) elméleti zenekutató, ornitomuzikológus, bioakusztikus, népzene kutató, a biológiai tudományok doktora, a zenetudományok kandidátusa. (MTA ornitomuzikológiai archívum alapítója és vezetője). Maga alkotta módszerével, a hanglassítással tett madárzenei felfedezéseit tudományos rendezvényeken és intézményekben Oxfordtól Szentpétervárig Európa csaknem minden országában és hazánkban száznál is több tudomány-népszerűsítő előadás keretében bemutatta;

Tardos Béla /Wachsmann/ (Budapest, 1910. június 21.– Budapest, 1966. november 18.) november 18.), zeneszerző. A Nemzeti Zenedében a zongora tanszakot végezte 1925–1931 között, 1932–1936 között Kodály Zoltánnál tanult zeneszerzést a Zeneművészeti Főiskolán. Karnagyként kezdte zenei működését: munkásénekkarokat vezényelt, 1941-től a Vándor-kórust vezette, a második világháború alatt Bukarestben, a Rádiónál dolgozott és a román fővárosban magyar kórust szervezett (1944). 1945-től két éven át ismét Budapesten, a Vándor-kórus élén állt, egyúttal 1945–1948 között a Szikra Kiadó zenei szerkesztője volt. 1950–1952 között az Országos Filharmónia igazgatója, 1955-től haláláig pedig a Zeneműkiadó (Editio Musica Budapest) igazgatója volt;

Tibay Zoltán (Soroksár, 1910. szeptember 6. – Budapest, 1989. május 24.) nagybőgőművész-tanár, zenekari-és kamaraművész. 1932-1976: Magyar Állami Operaház – Budapesti Filharmóniai Társaság szológordonos, 1945- Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi gordontanára és a Budapesti Kamaraegyüttes tagja. Nevéhez fűződik Budapesten az első olyan

hangverseny, amelyen a nagybőgő, mint szólóhangszer hallatta hangját magyar művész kezében. Ez a koncert 1934. augusztus 1.-jén volt, és a rádió is egyenes adásban közvetítette;

Uray Magdolna (Debrecen, 1910. március 20. –) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián Hegyi Emánul (zongora) volt a mestere. Munkahelyei: Magán Zeneiskola, Debrecen; Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – szakfelügyelő is;

Vásárhelyi Magda (Nagyenyed, 1910. július 29. – Budapest, 1972. április 5.) zongoraművész-tanár. Tanulmányait Keéri-Szántó Imre és Weiner Leó irányította. A zongoratanári diploma megszerzése után (1933) művész-diplomát is szerzett (1937). 1933-ban a bécsi nemzetközi verseny kitüntettje. Sokat szerepelt a Magyar Rádióban. Résztint egyedül, résztint férjével, Szegedi Ernő zongoraművésszel külföldön is hangversenyezett. 1940-es évektől főként zenepedagógusként működött. Tanított a Fővárosi Felsőbb Zeneiskolában, 1949-től a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában;

Vécsey Ernő (Budapest, 1910. december 25. – Budapest, 1977. február 23.) zeneszerző, zongoraművész, pedagógus. A Zeneakadémiára 12 éves korában nyert felvételt, itt Székely Arnoldnak volt a növendéke. Miután befejezte tanulmányait, bejárta Európát és a Közel-Keletet számos könnyűzenei együttessel zongoristaként és karmesterként. 1933-ban tért vissza Magyarországra, itthon Heinemann Sándor zenekarában volt zongoraszólista. 1936-tól hanglemefelvételei is készültek, 1942-től vezetője volt a Radiola Tánczenekarnak. 1945–46-ban a vendéglátóipari szórakoztatásban tevékenykedett. 1947-től oktatott a Hivatásos Zenészek Zeneiskolájában, 1960-tól pedig az Országos Szórakoztatózenei Központ stúdiójában tanított éneket és zongorát. 1963–67-ben karmesterként működött a győri Kisfaludy Színháznál. Mint zeneszerző, az 1940-es évektől lett ismert. Több száz táncdala közül sokból sláger lett (Én mindig Pestről álmodom, Nem tagadom, Béka-szerenád), számos világlágerhez ő írta a magyar szöveget;

Vörös Sári (Budapest, 1910. június 7. –) dalénekes. Még középiskolás korában, a Zeneakadémiára gyakorlatos hallgatóként Szabados Béla osztályába vették fel. 1929-től kezdve

több mint tíz évig a Palestrina Kórus tagja volt. Hosszú éveken keresztül nevelte, oktatta - az OSZK stúdióban - a ma is pályán lévő számos nótáénekeseket;

Vörös Lajosné (Turdošin, 1910. augusztus 19. –) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián többek között Stefániai Imre, Molnár Antal, Kókai Rezső, Molnár Géza és Maleczky Bianca voltak a tanárai. Munkahelyei: Városi Zeneiskola, Esztergom; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog – igazgató helyettes is);

Wné Kallós Erika (Budapest, 1910. május 8. –) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet 3. sz. Körzeti Zeneiskola; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola);

Weisz „Api” Árpád (Halmi, 1910. november 2. – 1945. ?) jazz-dobos, vibrafon- és a marimba-játékos, a magyar könnyűzene-történet kiemelkedő alakja. Itthon leginkább Orlay Jenő zenekarában játszott. A Moulin Rouge-ból vitték el 1942-ben munkaszolgálatra, ahonnan

már nem tért haza. Feltehetően flektífusz végzett vele. A Ceglédi dobmuzeum személyes tárgyait és dobfelszerelését is őrzi;

Weisz József (Budapest, 1910. november 2. – Ágfalva, Munkatábor, 1944. október 15.) A Zeneművészeti Főiskolán Roubal Vilmos növendéke volt. A budapesti Moulin Rouge-ban játszott Orlay Chappy zenekarában;

Weiszmann János (Budapest, 1910. július 10. – London, 1980. március 23.) karmester, zenei író, kritikus. A budapesti Nemzeti Zenedében végezte tanulmányait. 1932-1937 között korrepetitor és másodkarmester a Városi Színházban. Közben 1934-35-ben Dukasnál tanult Párizsban. 1937-ben Angliába költözött, és Londonban telepedett le. Henry Woodnál tanult, rövid ideig az egyetemre is járt. Munkatársa volt a London Musical Eventsnek, 1953-60-ban a VOX hanglemezzgyár londoni részlegének vezetője, majd zenekritikus különböző lapoknál. Számos cikket írt angol folyóiratokba. Több tanulmányában foglalkozott Bartók és Kodály zenéjével;

1915-ben született

Antalné Szokolay Dóra (Rimaszombat, 1915. április 12. – Budapest, 2001. május 4.)
zongoratanár, zenei rendező. 1939-től 1949-ig Budapesten zeneiskolai zongoratanár, 1949 és 1954 között a Magyar Rádió szerkesztője, majd osztályvezetője, 1955-től 1975-ben történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat /HUNGAROTON/ zenei rendezője volt;

Dr. Arató Pál (1915 – Budapest, 1987. február) zongoraművész, korrepetitor;

Bardócz Margit (1915. augusztus 4. –) zenekari hegedűművész, tanár;

Bársony Mihály (Tiszaalpár, 1915 – 1989) dél-alföldi hangszerkészítő, a Népművészet mestere, tanár;

id. Berkes János (1915 – 1994. május 24.) operaénekes (Szeged, Budapest);

Bolgár Lilly (Budapest, 1915. március 12. –) zongoraművész-tanár;

Dr. Breitner János (1915 – Budapest, 1981. február 15.) énekes, zeneszerző, tanár;

Carelli Gábor /Krausz Gábor/ (Budapest, 1915. március 10. – New York, 1999. január 22.) operaénekes, tanár. 1939-ben Amerikában telepedett le, 1951-ben lett a New York-i Metropolitan Opera tagja: színházában egyike volt a legtöbbet foglalkoztatott lírai, majd comprimario-tenoroknak;

Demény János (Budapest, 1915. szeptember 23. – Budapest, 1993) zenetörténész, író, a zenetudományok kandidátusa;

Dénes Vera, Sándor Frigyesné / eredeti nevén Grossmann Vera / (Budapest, 1915. március 12. – Budapest, 1970. március 16.) gordonkaművész-tanár. Magánúton kezdett zenét tanulni, majd

1925-ben került be a Zeneakadémiára. Schiffer Adolf (gordonka), Weiner Leó (kamarazene), Waldbauer Imre és Kerpely Jenő (vonósnégyes) tanítványa volt. 1935-ben művészi, 1937-ben tanári képesítést szerzett. A végzés évében a Bécsi nemzetközi gordonkaversenyen döntős volt. Már növendékként koncertezett és tanított is. 1936-tól a Budapesti Női Kamarazenekar szólamvezetője lett. A következő években szalonzenekarokban is játszott és turnézott velük. 1939-ben az OMIKE zenekarának szólistája lett. A koncertezés mellett tanított is az izraelita zeneiskolában, magánnövendékeket is vállalt. 1944-ben a nyilasuralom alatt internálták, de megszökött és a felszabadulásig férjével, Sándor Frigyessel hamis papírokkal bujkáltak. 1945-ben rögtön bekapcsolódott a zenei életbe. Előbb a Művész Zenekar nevű alkalmi formációban, majd az újjáalakult Székesfővárosi Zenekarban játszott. Ebben az együttesben maradt a névváltoztatás (Magyar Állami Hangversenyzenekar) után is, 1952-ben kapta meg a szólógordonkás címet, amit haláláig megtartott. Az 1957-ben induló Magyar Kamarazenekarnak is szólamvezetője lett. A kamarazenélést egy percre sem hanyagolta. 1946-ban alapító tagja volt a Tátrai-vonósnégyesnek. 1951-ben vette át a helyét Banda Ede. Csellótanárként 1949-ben kapott új lehetőséget. Az újjáalakított budapesti zeneoktatási rendszerben hangszerének szakfelügyelője

lett. Tíz év múlva már a Zeneakadémia oktatója, 1964-től főiskolai tanára. Itt legismertebb tanítványai Kedves Tamás, Kiss Domonkos Judit, Szödényi Nagy Enikő. Mint szólista repertoárja kiterjedt az egész gordonkairodalomra. Ő mutatta be Mihály András gordonkaversenyét, Sárai Tibor Tavaszi concertóját, kamaradarabokat. Az 1959/60. tanévtől az 1969/70. tanévig tanított gordonkát és módszertant a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán;

Garai Frigyes (Budapest, 1915 – 1944/45) budapesti zeneművész-tanár. Munkaszolgálatosként ismeretlen helyen halt meg;

Gereben Zoltán (Körmend, 1915. április 21.) ének-zenetanár (Tanítóképző, Pápa kollégiumi igazgató, Megyei Tanács Művelődési Osztály, Veszprém – művészeti főelőadó, Megyei Művelődési Központ, Veszprém – igazgató);

Gyulai-Gaál Ferenc (Budapest, 1915. február 22. – Budapest, 1981. január 31.) zeneszerző, karnagy. 1934-1939 között a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Siklós Albertnél zeneszerzést,

Unger Ernőnél vezénylest tanult. Elsősorban a könnyűzene területén működött. A Royal Revüszínház (ill. Revüpalota) karnagya és művészeti vezetője volt, majd a Fővárosi Operettszínházhoz került, ahol 1954-ig karnagy, 1960-tól haláláig vezető karnagy volt. A közbeeső időben, 1955-1959 közt a szolnoki Szigligeti Színháznak, majd a következő évadban az egri Gárdonyi Géza Színháznak volt zenei vezetője?

Halmos György (Nagyvárad, 1915. augusztus 2. – Kolozsvár, 1985. szeptember 13.) erdélyi zongoraművész, egyetemi tanár. Eklőször a budapesti Zeneakadémián (1933–1935), aztán Bécsben folytatta gfelsőfokú tanulmányait, ahol Emil von Sauer és Paul Weingarten tanítványa volt. Budapesten 1941 áprilisában mutatkozott be a Fiatal tehetségek estje című rendezvényen, és a következő hónapban már önálló zongoraestet is adott. A második világháború idején munkaszolgálatra vitték. A háború végeztével zenei tevékenységét Kolozsváron folytatta szólistaként és tanárként. 1946-tól a kolozsvári Magyar Művészeti Intézetben tanított, 1950-től

a Gheorghe Dima Zeneművészeti Főiskolán, majd 1967-től 1979-es nyugdíjazásáig a bukaresti Ciprian Porumbescu Zenekonzervatóriumban tanított;

Hara László (1915. december 31. – Budapest, 2001. november) fagottművész-tanár. Tanulmányait 1930 és 1940 között a Nemzeti Zenedében, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte. Tanárai Dohnányi Ernő, Bartha Dénes, Weiner Leó, Kókai Rezső, Ádám Jenő, Major Ervin, Rajter Lajos voltak. 1940-ben a Magyar Királyi Opera rendes tagja lett. 1945-ben a székesfővárosi Zenekar szólistája lett, 1952-től az Állami Hangversenyzenekar szólistája, szólamvezetője 1977-ig. Szólistaként - a magyar művészek közül elsőnek - játszotta Mozart, Boismortier, Weber Fagottversenyét. Kamarapartnere volt a Waldbauer-Kerpely Vonósnégyesnek. 1974-ben néhány kiváló muzsikustársával megalakították az első magyar hivatásos fúvós kamaraegyüttest, a Budapesti Fúvósötöst. 1946-1987 között tanított: fagottot, fúvós kamarazenét, fagott módszertant az Állami Zenekonzervatóriumban, majd a Zeneművészeti Főiskolán. Az első magyar fagottiskola szerzője, régi fagottművek közreadója, pl. Vivaldi. (Editio Musica, Edition Eulenburg kiadásban.) 1940-1945: A Magyar Állami

Operaház fagottosa, 1946-1967: a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, 1967 - a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára;

Horváth Jenő (Budapest, 1915. május 28. – 1973. augusztus 19.) zeneszerző. 1940-ben végezte el a Zeneművészeti Főiskolát, ahol Siklós Albert, Kodály Zoltán és Unger Ernő voltak a tanárai. Kamarazenét és szimfonikus műveket is szerzett, de elsősorban operettzenéivel és táncdalaival aratta sikereit;

Huzella Elek (Budapest, 1915. augusztus 24. – Budapest, 1971. december 15.) zeneszerző, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára. Siklós Albert tanítványa volt a Zeneakadémián, mellette bölcsészdiplomát szerzett. Doktori disszertációját Claude Debussy életműve címmel védte meg. Pályáját 1939-ben különböző üzemi kórusok karnagyaként kezdte. 1943-1945: Magyar Rádió – zenei szerkesztő, majd a zenei oszt. helyettes vezetője, 1947: Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola tanára, 1949-1971: Bartók Béla Zeneművészeti

Szakközépiskola és Gimnázium zeneszerzés tanára A zeneszerzésen kívül fordított is franciából, így készített magyar változatot Debussy Pelléas és Mélisande-jából és dalok szövegét is átültette;

G. Jávor Lilly (Budapest, 1915. december 1. –) zeneiskolai zongora- és harmonikatanár (Fodor Zeneiskola, Fővárosi Zeneiskola Szervezet, Pedagógus Szakszervezet);

Jeney Zoltán (Szabadka, 1915. október 24. – Budapest, 1981. október 21.) fuvolaművész, zeneszerző, zenepedagógus. 1933-1940-ig volt a Zeneművészeti Főiskola hallgatója, ahol két tanszakot is végzett. Fuvolát Dömötör Lajostól tanult, zeneszerzésre Siklós Alberthez és Kodály Zoltánhoz is járt. Már főiskolás korában a Budapesti Hangversenyzenekar szólófuvolása, majd tagja lett az Állami Operaház Zenekarának, ahol nyugdíjazásáig játszott, valamint az Állami Hangversenyzenekar szólófuvolása volt. Művészi munkája mellett nagy jelentőségű zenepedagógiai tevékenységet is végzett. 1950- től tanított a Budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában. Az itt szerzett tapasztalatok sürgették egy új, a magyar népzene szellemében fogant fuvolaiskola megírására. Az ő nevéhez fűződik Szervánszky Endre

és Petrovics Emil fuvolaversenyének, Dávid Gyula, Járdányi Pál, Hajdú Mihály, Kadosa Pál fuvolaműveinek magyarországi bemutatója is. A fúvós kamarazene népszerűsítése, irodalmának megteremtése terén igen jelentős volt a Budapesti Fúvósötös 1947-ben való megalakítása;

Kalmárné Bocszánszky Erzsébet (Szamosújvár. 1915. július 31. –) zeneiskolai zongoratanár (Zeneiskola, Pápa; Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola);

Dr. Karczag György (1915 – 1980) zenei író, az *Ifjú Zenebarát* főszerkesztője, a Kodály Zoltán Társaság titkára, a Magyar Zeneművészek Szövetsége gazdasági igazgatója);

Kertész László (Budapest, 1915. augusztus 27. – Budapest, 2004) karmester, rendező, művészeti vezető. Tanulmányait 1933-tól 1937-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, ahol Koncz János növendéke volt hegedű szakon; 1946-47-ben Hont Ferenc irányításával rendezést tanult a Színművészeti Főiskolán. 1938 és 1943 között a budapesti Hangversenyzenekar hegedűse, 1945-től 1948-ig a Munkás Kultúrszövetség zenei vezetője volt.

1951 és 1956 között az Állami Bábszínház rendezője, 1956-tól 1977-ig az Állami Déryné Színház főrendezője, 1978-tól nyugalomba vonulásáig a Népszínház operatársulatát vezette;

Khell Zoltán (Bereck, 1915. október 7. –) középiskolai ének-zenetanár (Román Állami Gimnázium, Petrozsény; Katolikus Gimnázium, Kézdivásárhely; Állami Tanítóképző, Székelykeresztúr; Állami Tanítóképző, Pápa; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Pápa - igazgató);

Kovách Andor (Szászváros, 1915. április 21. – Lausa, 2005. augusztus 31.) zeneszerző, tanár;

Lakky József Vilmosné, Iván Margit (1915 – 1991. május 21.) operaénekes, tanár;

Lontay Rajner Lászlóné Morvay Piroska (Budapest, 1915. február 25.) zenetanár, korrepetitor, zongorakísérő;

Máriaföldy Anasztázia (Szeged, 1915. augusztus 8.) zeneiskolai zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged);

Nagypál László (Kiskunhalas, 1915. március 27. – Budapest, 1981. augusztus 8.) operaénekes, tanár. 1939-ben a budapesti Operaház énekese volt. 1959-1961 között Debrecenben énekelt a Csokonai Színháznál. 1964-től váltott, és a tenor szerepek helyett bariton szerepeket énekelt. **1976-82 között a jászberényi Palotási János Zeneiskola énektanára volt;**

Nemes Katalin (leánykori nevén Frieder Katalin) (Debrecen, 1915. október 5. – Budapest, 1991. március 29.) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián 1932 és 1937 között Stefániai Imre, Bartók Béla és Keéri-Szántó Imre tanítványa volt. Közben a megélhetésért egy szalonzenekarban zongorázott. 1947-1949: Nemzeti Zenede – zongoratanár; 1949-1951: Zenei Gimnázium – zongoratanár; 1951-1956: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – tanársegéd, 1956- uo. zongora főtárgy-tanár és zongora kötelező tárgy tanár 1990-ig. Tanítványai közé tartozott többek között

Hambalkó Edit, Jandó Jenő. Tanári pályájával párhuzamosan koncertező művész is volt, ősbemutatóként játszotta Kadosa Pál, Kardos István és Mihály András versenyművét;

Pálvölgyi József (Pestszentlőrinc, 1915. február 9. –) zenekari fuvolaművész-tanár (Zenekonzervatórium, Újvidék; Újvidéki Szimfonikus Zenekar; Állami Zeneiskola, Győr; Szegedi Nemzeti Színház; Konzervatórium, Szeged; Zeneművészeti Szakközépiskola és Főiskola, Miskolc; Miskolci Szimfonikus Zenekar – alapító tag);

Papp Géza (Budapest, 1915. április 29. – Budapest, 2013. február 26.) zenetörténész, a zenetudományok kandidátusa. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán az egyházi karnagyképzőt (1934–1937), az orgona tanszakot (1937–1941) és a középiskolai énektanárképzőt (1938–1940) végezte; A negyvenes évek elején Csíkszeredában, a Római Katolikus Főgimnáziumban zenetanár volt; a második világháború után haláláig Budapesten élt. Fontosabb munkái: A magyar katolikus egyházi népének (Budapest 1942); Kájoni János orgonakönyve (Organo Missale, Magyar Zenei Szemle 1942); A kóruséneklés hazai múltjából (Magyar

Zenetörténeti Tanulmányok II. Budapest 1969); A verbunkoskiadványok kronológiájához (Magyar Zene 1970); A verbunkos kéziratos emlékei (Magyar Zene 1982);

Pungor Antal (Viszák, 1915. május 13. –) kántortanító, tanár, tanfelügyelő, megyei ének-zene szakfelügyelő, karnagy (Tanítóképző, Zalaegerszeg; Ságvári Gimnázium, Zalaegerszeg–ének-zenetanár, szakfelügyelő; Pedagógusok Művészegyüttes, Zalaegerszeg – karnagy);

Reményi Sándor (Budapest, 1915. június 8. – Budapest, 1980. június 18.) operaénekes, tanár. 1940-ben szerződött az Operaház, ahol 1940–1973 között magánénekes volt, mintegy 70 szerepben lépett fel. Verdi- és Mozart-művekben ért el különösen jelentős sikereket lírai baritonként. Tanított is, híressé vált tanítványa Máté Ottilia, Szabó Szilvia;

Dr. Salgó Lászlóné Molnár Márta (Budapest, 1915. október 5. – Budapest, 1990. augusztus 1.) középiskolai ének-zenetanár, szolfézstanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Ádám Jenő is tanította. Főbb munkahelyei: Budapesti Izraelita Hitközség Leánygimnáziuma – énektanár, Köztársaság téri Általános Iskola, Budapest, – ének-zenetanár,

Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor Állami Zeneiskola / mai nevén Józsefvárosi Zeneiskola – szolfézstanár, főiskolai gyakorlatvezető tanár;

Sallay Mihály (Tapolca, 1910. október 27. – Budapest, 1970. március 5.) cigányprímás, nótaszerző, tanár;

Dr. Sárhelyi Jenő (Budapest, 1915. május 18. –) zeneiskolai igazgató, bölcsészdoktor. A Zeneakadémia középiskolai énektanárképző, valamint zeneszerzés-karnagyképző tanszékén többek között Harmat Artúr, Bárdos Lajos, Ádám Jenő, dr. Kókai Rezső és dr. Rajter Lajos voltak a mesterei. Főbb munkahelyei: Budapesti általános iskolákban ének-zenetanár, karvezető, Állami Zeneiskola, Békéscsaba – igazgató, Békéscsabai Szimfonikus Zenekar - alapító karnagy;

Sass József (Baja, 1915. január 13. – 2013) középiskolai ének-zenetanár. A Zeneakadémián többek között Vásárhelyi Zoltán és Horusitzky Zoltán voltak a tanárai. Főbb munkahelyei: Kisújszállás-Csorbatanya; Érd-Tusculanum; Érd Központi Iskola; Budapesti általános és

középiskolák: Piarista utca, Lónyai utca, Budafok-Szent István Gimnázium, Bartók Béla út, Thallóczy utca, Kaffka Margit Gimnázium, József Attila Gimnázium – ének-zenetanár, karnagy, továbbá Állami Zeneiskola, Érd-magánének- és kamarazene tanár). Művészeti tevékenységei: Bajai Daloskör – karnagy, Budapest Remix / Philaxia vállalatok kórusának, zenekarának karnagya, a Budapesti József Attila Gimnázium operastúdiójának, zenekarának vezetése, a Fővárosi Művelődési Ház operabrigádjának korrepetitora és zongora kísérője, a Lágymányosi Közösségi Ház operastúdiójának vezetője;

Serényi Emma (Kaposvár, 1915. december 1. – Budapest, 2000. május 7.) középiskolai ének-zene- és kézimunkatanár. Tanára volt többek között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Harmat Artur, Wehner Géza, Maleczky Oszkár, Vaszy Viktor, Bárdos Lajos és Bartha Dénes. Főbb munkahelyei: Leánygimnázium, Székesfehérvár; Veres Pálné Gimnázium, Budapest; Fővárosi Vízművek Vegyeskar – karnagy, Kertész utcai Általános Iskola Budapest, ELTE Ságvári Endre Gyakorlóiskolája, Budapest- vezetőtanár Fővárosi Vízművek Vegyeskar – karnagy;

Szabó András (Szeghalom, 1915. december 1. –) zeneiskolai hegedűtanár (Zenei Általános Iskola, Békés-Tarhos; Állami Zeneiskola, Békéscsaba; Felsőfokú Óvónőképző, Szarvas; Fővárosi XI. és III. kerületi Állami Zeneiskola, Palotási János Állami Zeneiskola, Jászberény; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba);

Szabó Margit Klára (Székelyudvarhely, 1915. március 10. – Kolozsvár, 2002. október 13.) erdélyi zenetanár, tankönyvíró. Szülővárosában végzett, a Református Tanítónőképzőben (1935). 1933-tól tanítónő, 1940-től igazgatósági titkárnő a székelyudvarhelyi Református Tanítónőképző gyakorló elemi iskolájában. 1944-ben zenetanári oklevelet szerzett a kolozsvári Zeneművészeti Főiskolán; 1946-tól a kolozsvári Zenei Líceumban a szolfézs-zeneelmélet és mellékszongora tanára. Első írása (A tanítónőképző hatása növendékeire) az Ifjú Erdélyben jelent meg 1935-ben. Hosszú pedagógiai pályájának tapasztalatait az elemi osztályosok zenei tanulmányait elősegítő gyűjteményekben és egy tankönyvben foglalta össze. Legismertebb munkája: Dalolj velünk. Énekgyűjtemény az I–IV. osztály számára (Nagy István előszavával, Bukarest, 1972);

Szalay László (Győr. 1915. március 28. –) magyarnóta- és dalénekes, tanár: több mint tíz évig tanított az OSZK stúdióban, számos, már neves nótáénekes nála kezdte tanulmányait;

Szász Károly (Piski, 1915. április. 28. – 1989. augusztus 16.) muzikológus, zenei szakíró. Középiskolai tanulmányait Kolozsváron végezte a Református Kollégiumban, zene- és zongoratanári oklevelet ugyanott, a konzervatóriumban szerzett (1938). Zongorát, zeneelméletet tanított a kolozsvári zeneiskolában (1941–50), majd szolfézst és népzeneismereteket a marosvásárhelyi Zenei Líceumban (1951–62), a Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolán (1962–72), szolfézst és zenetörténetet a Pedagógiai Főiskolán (1972–77). Zeneelméleti, módszertani és zenetörténeti kérdések foglalkoztatták; a *Művelődésben bemutatta a marosvásárhelyi zenei élet néhány kiemelkedő alakját (László Árpád, Metz Albert, Chilf Miklós, Sándor Domokos); az *Igaz Szóban (1970/1) egy ismeretlen Erkel-műre hívta fel a figyelmet. Tanulmányozta a marosvásárhelyi kóruskultúrát és hangversenyéletet,

Szirányi Jánosné Fischer Gabriella (Nagyvárad, 1915. június 15. – Budapest, 2004)

zongoraművész-tanár Keéri-Szántó Imre növendékeként végzett a Zeneakadémián. Kezdetben magán zeneiskolai tanár volt, majd 1954-78 között a Kodály Zoltán Ének-Zenei Általános Iskolában tanított. 1979-től, már nyugdíjasként – szintén zongoratanárként foglalkozott a Magyar Rádió Gyermekkórusának tagjaival;

Szücs Ilona, Eötvösné (Kisújszállás, 1915. október 2. – Dunakeszi, 2010. szeptember 22.)

zongoraművész-tanár, korrepetitor, koncertszervező. 1939-ig Miskolcon a Tóth Pál Líceumban, majd 1944/45-ig Székelyudvarhelyen tanított. A II. világháború után, 1946-ban visszatért Miskolcra, ahol az akkori Zenedében tanított zongorát. Az '50-es évek elején Diósgyőrben alapított Zeneiskolát. Miskolcon neves zongorakísérőként ismerték, 1958-ig a miskolci Zeneművészeti Szakiskola zongoratanárként működött. Emellett 1956-ig az Országos Filharmónia miskolci kirendeltségét vezette. 1958-ban Pestre költözött, ahol a Zeneművészeti Szakiskola vonós növendékeinek zongorakísérő tanáraként dolgozott. A '60-as években a Színház- és Filmművészeti Főiskolán is tanított ének-korrepetitorként. Szintén a '60-as évek

elején Kertész utcai Zeneiskolában tanított. A '80-as évektől váltakozva élt Párizsban és Budapesten;

Tamási Gergely Alajos /Páter/ (Öregcsertő, 1915. szeptember 18. – Budapest, 1967. augusztus 29.) ferences szerzetes, tanár, karnagy, zeneszerző. 1945-ben kezdte meg a Kapisztrán Kórus, 1947 -től a zenekar, majd a Kapisztrán Gyermekkar és gyermek-zenekar szervezését azzal a szándékkal, hogy ébren tartsa az egyházi zene nagy hagyományait és teret biztosítson az ifjúság keresztény szellemben történő nevelésének. 1952-től főleg a budapesti Belvárosi Főplébánia templomban és a Margit körúti ferences templomban, sok vidéki templomban oratóriumi hangversenyeket adott az Operaház művészeinek közreműködésével. 1953-tól tanít a szentendrei Ferences Gimnáziumban. 1959-től a budapesti Hittudományi Akadémia tanára. 22 esztendő karnagy, egyházkarnagy működése során megszólaltatta a zeneirodalom valamennyi nagy korszakának legjelentősebb alkotásait. Az előadások rangos Operaházi szólistái /Báthy Anna, Tiszay Magda, Réti József, Várhelyi Endre/ örök időkre beírták nevüket a nagy bemutatók emlékkönyvébe. Zeneszerzőként 1956-ban indult el pályáján. 1956. október 22-én mutatta be

teljes Együttesével a "Nándorfehérvár 1456" c. oratóriumát, a világraszóló történelmi esemény 500. évfordulója alkalmából. A keresztény népművelés kiemelkedő alakja volt;

Toroczka Dénes (Debrecen, 1915. május 5. – Budapest, 1988. július 10.) zenekari gordonkaművész-tanár. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán gordonkázott Zsámboki Miklósnál, majd Schiffer Adolfnál; ezzel egy időben Kodály Zoltánnál tanult komponálni. Gordonkaművészi és zeneszerzői oklevelét 1939-ben szerezte meg, ezután Unger Ernő tanítványaként karmesterséget is tanult. 1936-1976 között zenekarban játszott; 1940-ig a Budapesti Hangversenyzenekarban, a Székesfővárosi Zenekarban, majd a Magyar Állami Hangversenyzenekarban. 1946-1960 közt többféle kamaraegyüttes tagjaként szerepelt a Magyar Rádióban. 1961-1966 között gordonkatanár volt a Marczibányi téri „Kodály Zoltán” Ének-Zenei Tagozatos Általános Iskolában;

Dr. Váry Egon (1915 – Budapest, 1977. október 15.) zongoraművész-tanár,

Wágner József (Kassa, 1915. március 15. – 1991) operaénekes-tanár, a Pécsi Nemzeti Színház örökös tagja;

1920-ban születtek

Balogh Ferenc/z/ (Aszód, 1920 – 2005. január 21.) hegedűművész-tanár;

Dr. Bárdos Kornél Albert (1920 – 1993. november 18.) zenetörténész, egyházi muzsikus, karnagy, zeneiskolai és egyetemi tanár;

Barna István (1920 –1986) zeneszerző, zenei író, zenetörténész, tanár. 1945-1948: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – zeneszerzés szak. 1946-1949.: Zenei Szemle társszerkesztője, 1950-1957: Győri Zeneművészeti Szakközépiskola zeneszerzés-zeneelmélet tanára, 1962 -1970:

Zeneműkiadó szerkesztője. 1970.:Zeneműkiadó szerkesztője. Legismertebb munkája az Örök muzsika: Zenetörténeti olvasmányok - Antológia / összeállította és jegyzetekkel ellátta Barna István - Budapest: Zeneműkiadó, 1959;

dr. Barsi Ernő (Sály, 1920. június 28. – Győr, 2013. augusztus 8.) magyar néprajzkutató, zenepedagógus, zenetörténész, hegedűművész, főiskolai tanár;

Barsvári József (Tatabánya, 1920. május 27. –) zenekari trombitaművész, tanár;

Bognár Rezső (Budapest, 1920. augusztus 6. –) zeneiskolai zeneelmélet-tanár, igazgató, tankönyvíró-szerkesztő;

Buza János (Sövényháza, 1920. október 20. –) zeneiskolai gordontanár, zenekari gordonművész;

Csenki Sándor (Püspökladány, 1920. március 16 – Dunapataj, 1945. január 19.) cigányzenei kutató;

Cser Gusztáv (1920 –) ütőhangszeres művész-tanár;

Czanik Zsófia (Mezőtelegd, 1920. január 13. – Budapest, 1998. október 1.) operaénekes-tanár. 1947-től 1969-ben történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház magánénekes;

Dancs Lajos (Vásárosnamény, 1920. június 21. – Nyíregyháza, 1988.) főiskolai tanár, népzenei kutató. 1939-től 1949-ig a Nyírcsaholyi Római Katolikus Elemi Népiskolánál kisegítő tanerő, majd kántortanító volt. 1949-től 1964-ig a Nagyecsed Általános Iskolájánál tanár és igazgató helyettes. 1953-ban Nagyecsedben megalakította a Népiegyüttest, előadták az "Ecsedi lakodalmast". 1959-ben megszervezte a zenei tagozatot, a "Kodály módszer" lett az ének-zenei oktatás alappillére. 1964-től Nyíregyházán Tanítóképző Intézeti tanár. 1973-tól a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán főiskolai docens, majd főiskolai tanár;

Domahidy László (Debrecen, 1920. július 10. – Budapest, 1996. szeptember 1.) operaénekes, tanár. A Kolozsvári Operában, a Traviatában lépett először színpadra. 1947 és 1980 között az Magyar Állami Operaház magánénekeke volt;

Erdős Jenő (Sarkad, 1920. november 27. –) magyar-, történelem-, és ének-zenetanár, pedagógiai előadó, karvezető (Vaja-kántortanító, Általános Iskola, Mátészalka-igazgató, közművelődési ének-zene szakfelügyelő);

Farkas Gyula „Gyurka” (Újszász, 1920. szeptember 25. – Budapest, 1992. szeptember 21.) cigányprímás, tanár.

Fellegvári György (Szeged, 1920. december 18. –) zenekari gondnokművész-tanár (Állami Zenekonzervatórium, Győr; Állami Zeneiskola, Sopron; SZOT Szimfonikus Zenekar; Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola; Magyar Állami Operaház – zenekari művész);

Hárs Ernő (1920 –) költő, műfordító;

Hollós Ilona, Bágya Andrásné (Nagyvárad, 1920. március 2. – Budapest, 1993. június 1.) táncdalénekes. Énekesként 1944-ben, a Holéczy-együttessel debütált. Szólókarrierbe csak 1947 után kezdett. Ő volt a 1960-as éveket megelőző időszak legnépszerűbb, leghíresebb táncdalénekesnője;

Huszt József (Budapest, 1920. június 7. –) hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Abony; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest; Fővárosi V. kerületi Állami Zeneiskola, Fővárosi zeneiskolai szakfelügyelő);

Járdányi Pál /eredetileg: Paulovics/ (Budapest, 1920. január 30. – Budapest, 1966. július 29.) zeneszerző, zenepedagógus, népzene kutató. 1936-ban felvételt nyert a Zeneművészeti Főiskolára, ahol Kodály Zoltán (zeneszerzés), Zathureczky Ede (hegedű) és Kósa György (zongora) tanítványa volt. Először zenekritikusként dolgozott a *Forrás*, a *Szabad Szó*, a *Válasz*, a *Valóság* és más lapok számára. Az 1945/46-os tanévtől az 1958/59-es tanévig a Zeneművészeti Főiskola tanára volt, ahol 1959-ig tanított magyar népzénet, szolfézst és zeneelméletet. Közben, 1948-tól

az Tudományos Akadémia Népzenekutató Csoportjának munkatársa, majd vezetője is volt. Neves tanítványai: Kurtág György, Szabó Helga, Devich Sándor, Olsvai Imre. Közben, 1948-tól az Tudományos Akadémia Népzenekutató Csoportjának munkatársa, majd vezetője is volt. Ő rendszerezte és szerkesztette a Magyar Népzene Tára I. és IV. kötetét (1951, 1959);

Igó István (1920. szeptember 3. – 1996. április 9.) ének-zenetanár, karnagy;

Kecskeméti István (1920 – Budapest, 1999. szeptember 22.) zenetörténész, író, szerkesztő;

Keresztessy /Kreutz/ Hédy /Hedvig/ (Balassagyarmat 1920. április 4. – Budapest, 1974. június 28.) énekművész-tanár. A Zeneművészeti Főiskola énekszakán művész-tanári és középiskolai énektanári oklevelet szerzett. 1948–49-ben a Vígopera tagja; 1950–51-ben Kecskeméten, 1951–52-ben Cegléden, 1952–58-ban Győrött volt énektanár. 1958-tól 1960-ig a Művelődésügyi Minisztérium tisztviselője, 1961-től a Budapesti Zeneiskola Szervezet szakfelügyelője;

Kern István (Nagyszeben, 1920. február 15. –) zenekari hegedű- és kamaraművész (Budapesti Hangversenyzenekar, Székesfővárosi Zenekar/ÁHZ – szólamvezető; Ney Vonósnégyes; Magyar Kamarazenekar; Hamilton Vonósnégyes, Kanada);

Kis István (Tiszakarád, 1920. március 16. – Budapest, 1986.) karnagy, kórusvezető, korrepetitor. A Zeneakadémián Vásárhelyi Zoltán növendéke. 1949-77 a Néphadsereg Művészegyüttesének tagja, 1949-56 korrepetitora, 1957-58 helyettes karnagya, 1958-tól nyugállományba vonulásáig vezető karnagya, művészeti vezető;

Dr. Kiss Endréné Banner Margit (Szatmárnémeti, 1920. június 12. –) zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs);

Kneifel Imre (Székesfehérvár, 1920 –) ének-zenetanár, karnagy, Székesfehérvár zenei életének meghatározó személyisége, művész-tanára. Hosszú időn keresztül vezette az Alba Régi Vegyeskart;

Kopácsy Béláné Ernőfy Lilla (Budapest, 1920. december 6. –) középiskolai ének-zenetanár, karvezető a Zeneakadémián többek között Ádám Jenő, Bárdos Lajos és Vásárhelyi Zoltán növendéke volt. Munkahelye: Tanítóképző Főiskola, Jászberény – énektanár, kórusvezető, később művészeti nevelési tanszékvezető;

Dr. Kovács Ferencné Deborsky Mária (Kapuvár, 1920. május 4. –) középiskolai ének-zenetanár, zenetanár (Tanítóképző és Gimnázium, Dombóvár; Zircen Janka Tanítóképző, Budapest; Tanítóképző Főiskola, Budapest-tanszékvezető tanár);

Kováts Barna (Budapest, 1920. augusztus 24. – Salzburg, 2005. november 23.) zeneszerző, gitárművész-tanár. Budapesten a Verbőczy Gimnáziumban érettségizett 1940-ben. Ekkor azonban már 2 éve a Magyar Rádió szólistája volt. A Rádióban egészen pontosan 1938. június 23-tól 1952. augusztus 31-ig volt nyilvántartva külső munkatársként, mint irodalmi és zenei adások szóló gitáros közreműködője. Kováts Barna 1947-49 között a Szakszervezeti Zeneiskolában működött, mint gitártanár. A Fővárosi Zeneiskola Szervezetl 1952-es

megalakulása évében indította be gitártanfolyamát és itt Kováts Barna az ország legszínvonalasabb alsófokú zeneoktatási intézményének óradíjas tanára lett;

Kőri Lászlóné Várnai Klára (Budapest, 1920. július 1. – 2003. április 21.) zongoraművész-tanár. 1950 és 1954 között a Népművelési Minisztérium művészetoktatási főosztályának osztályvezetője, 1954-től 1967-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára, igazgatóhelyettese, 1967-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete budapesti tagozatának docense;

Lakatos Flórián (Győr, 1920. február 27. –) népzenei hegedűs. Tanárai között volt többek között Végh Sándor is;

Lénárth Elek (Királyhida, 1920. augusztus 12. – Budapest, 1984. május 6.) zeneszerző, rádiós szerkesztő, az Országos Filharmónia főtárgya, karmester, zenekari kürtművész-tanár. 1945-től a Kádár Kata Népi Kollégiumban nevelőtanár, 1948-tól a Magyar Néphadsereg tisztje, a kulturális

alosztály vezetője. 1952-től 1957-ig az Országos Filharmónia főtitkára, 1957-1983 között a Népművelési Intézet főmunkatársa volt. 1970-től 1983-ig a dorogi Koncert Fúvószenekar karmestereként a zenekarral külföldi turnékon vett részt, több nemzetközi versenyen díjakat is nyertek. 1957-től 1964-ig a Magyar Rádió Zengjen a Muzsika! című műsorát szerkesztette. Évekig volt a Kórusok Országos Tanácsának (KÓTA) elnökségi tagja;

Lengyel Gabriella (1920 –) hegedűművész-tanár. A Zeneakadémián többek között Hubay Jenő és Zathureczky Ede növendéke volt. Pályáját csodagyerekként kezdte. 1948-ban elnyerte a Flesch-díjat Londonban;

Lugossy Magda (Budapest, 1920. augusztus 11. –) magánének-tanár (Városi Zeneiskola, Szombathely; Fővárosi Szakfelügyelői Intézet –vezető szakfelügyelő; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – hangképző tanár);

Lukács Éva / Radnóti Lászlóné / (1920 – 1999) operaénekes-tanár;

Mészáros György (Budapest, 1920. február 20. –) zenekari hegedűművész, tanár (Állami Operaház – koncertmester is, Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara; Budapest Zenekar – koncertmester; Lehár Zenekar - vezénylő koncertmester);

Dr. Mezgár Ferencné Krasznavölgyi Valéria (Sáta, 1920. április 11. –) zongoratanár (Magán zeneiskolai tanár, Budapest; Városi Zeneiskola, Debrecen; Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – tanulmányi titkár is; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola);

Miklós Katalin (Budapest, 1920. január 16. –) operaénekes, tanár;

Molnár Klára, dr. Siptár Miklósné (Vác, 1920. március 24. –) zenekari hegedűművész-tanár. Tanulmányait 1936 és 1942 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Gábrriel Ferenc és Weiner Leó növendékeként végezte. 1942-től 1954-ig a pécsi

Zenekonzervatórium hegedűtanára, 1954 és 1984 között az MRT Szimfonikus Zenekarának tagja. 1984-től a Zeneakadémia Zenetanárképző Intézetének hegedűtanára;

Nagy Kálmán (Farád, 1920. február 14.) általános iskolai ének-zenetanár, karnagy (Potyond-iskolavezető; Általános Iskola, Kaposvár – igazgató; Bodnár Á. Általános Iskola, Csorna – ének-zenetanár);

Orbán József (Kecskemét, 1920. április 11. –) zenekari kürtművész (Honvéd Művészegyüttes; Fővárosi Operettszínház);

Páka Jolán (Budapest, 1920. március 20. – 2005. június 11.) operaénekes-tanár. Kolozsvári Nemzeti Színházban mutatkozott be. 1944-ig maradt a kolozsvári színház tagja, ezután 1945-től 1963-ig a Magyar Állami Operaház magánénekesnője;

Pálfi Endre (1920–) operaénekes, tanár. 1949-ben debütált a budapesti Operaházba;

Pallós Béla (1920. november 30. – Budapest, 2009. november 12.) ének-zenetanár, karnagy. 1940-1945: polgári fiúiskola, Csillaghegy – óraadó tanár; 1945-1959: Vendel utcai tanítóképző – ének-zene tanár; 1948-1951: Magyar Rádió Énekkar-korrepetitor; 1948-1966. Gamma, Danuvia, Törekvés kamarakórus vezetője; 1954- Építők Szakszervezete kórusának művészeti vezetője, karnagya, 1959- ELTE. Radnóti M. gyakorlóiskolája – vezetőtanár;

Pogány László (1920-1956) zeneszerző, karmester;

Pornói Pál (Rákosszentmihály, 1920. október 22. –) zenekari gordonkaművész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikusok – szólamvezető is; Fővárosi Zeneiskola Szervezet). A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Zsámboky Miklós (gordonka) volt a mestere;

Radnai György (Szurdokpüspöki, 1920. augusztus 7. – Budapest, 1977. április 4.) magyar operaénekes, tanár. 1947-ben a Genfi Nemzetközi Zenei Versenyen második díjat nyert.

Tanulmányait 1948-ban fejezte be és az Operaházhoz szerződött, melynek haláláig magánénekese maradt;

Raj Gizella (Budapest, 1920. április 15. – 2019. június) zongora-, szolfézs- és összhangzattan-tanár. 1939 és 1942 között elvégezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora tanárképzőjét, ahol többek között Molnár Antal, Kókai Rezső, Weiner Leó és Kodály Zoltán tanította. Zongoratanári pályáját 1942-ben friss diplomásként a II. kerületi Fenyves utcai fővárosi zenetanfolyamon kezdte, és a II. kerülethez egészen nyugdíjazásáig, 1976-ig hú maradt. Innét, az akkor már önálló II. kerületi zeneiskolából ment nyugdíjba, de még további tíz éven át, egészen 1986-ig tanított. II. kerületi működése mellett a továbbiakban még hosszú éveken át oktatott a III. kerületi zeneiskolában is. 1945 után azonban Raj Gizella még zeneszerzést is tanult a Fővárosi Felsőbb Zeneiskolában Sugár Rezsőnél. Tanári munkája mellett 40 éven át volt tagja a Forrai Miklós által vezetett Budapesti Kórusnak, ahol szólamvezető is volt, és nem egyszer a kórus zongorakísérőjeként is szerepelt. Tanítványa volt többek között: Bartal László, ifj. Bánfalvy Béla, Bánfalvy Anna, Czigány Ildikó, Decsényi Katalin, Dolinszky Miklós, Draskóczy Eszter, Erdős

Ákos, Farkas András, ifj. Fasang Árpád, Fasang Zoltán, Fáth Helga, Gádor Ágnes, Héja Domokos, Héja László, Huzella Péter, Járdányi Gergely, Járdányi Zsófia, Kapronyi Margit, Kelemen Magda, Kollár Ime, Kósa Gábor, Kovács Judit, Melis Béla, Mohay Miklós, Olsvay Endre, ifj. Profánt István, Profánt Judit, Spányi Miklós, Sugár Miklós, Szabadi Vilmos, Szirányi Gábor, Szunyogh Balázs, Vígh Katalin, Wierdl Eszter, Wimmer Erika;

Sallai József (Mezőkövesd, 1920. május 13. –) zenekari ütőhangszeres művész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikusok; fővárosi és vidéki zeneiskolákban ütőhangszeres tanítás);

Sarlós László (Budapest, 1920. december 31. – Budapest, 2002. október 28.), az **Editio Musica Budapest** egykori igazgatója;

Sárközy István (Pesterzsébet, 1920. november 26. – Budapest, 2002. július 6.) zeneszerző, tanár. Tanulmányait 1939-től 1947-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán Kodály Zoltán és Viski János növendékeként végezte. 1939 és 1944 között

statisztikusként dolgozott; 1947-től 1949-ig kollégiumi titkár, 1950/51-ben zenekritikus. 1957 és 1960 között a Zeneműkiadó Vállalat főszerkesztője volt, 1959/60-1995/96. közötti tanévekben a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanított zeneszerzést, transzponálást, formatant, összhangzattant, ellenpontot, zeneelméletet és partitúraolvasást;

Schneider Hedy (Budapest, 1920. szeptember 21. – Maastricht, 1992. július 8.) zongoraművész-tanár. A Zeneakadémián többek közt Weiner Leónál tanult. Pályafutása az 1946. évi párizsi Long-versenyen elért nagydíja után bontakozott ki. Számos külföldi hangversenykörúton szerepelt, 1956 óta Hollandiában élt, a maastrichti konzervatóriumban tanított;

Sebestyén Sándor (Budapest, 1920. szeptember 23. –) operaénekes, tanár. A Zeneakadémián többek között Rösler Endre, Vaszy Viktor és Mikó András voltak a tanárai. Főbb munkahelyei: Honvéd Művészegyüttes – énekkari tag, Szegedi Nemzeti Színház – magánénekes, Magyar Állami Operaház – magánénekes;

Simon Zoltán (?, 1920. január 11. – Budapest, 1991. szeptember 30.) zeneszerző, karmester. A Nemzeti Színház zenei vezetője volt évtizedekig. 1982-ben a Budapesti Katona József Színház egyik alapító tagja volt. 1990-től tanára volt a Zeneakadémián újra létrehozott egyházzenei tanszéknek;

Dr. Siptár Miklósné Molnár Klára (Vác, 1920. március 24. – 2005. január 20.) hegedűvész-tanár. 1942-től 1954-ig a pécsi Zenekonzervatórium hegedűtanáraként működött, 1954 és 1984 között az MRT Szimfonikus Zenekarának tagja volt. 1984-től a Zeneakadémia Zeneiskolai Tanárképző Intézetében tanított hegedűt;

id. Szabó Ferenc (Zaláta, 1920. október 30. –) zenekari ütőhangszeres művész-tanár (Honvédzenekar, Pécs; Pécsi Nemzeti Színház Zenekara – szólamvezető; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Pécsi Tagozata; > Pécsi Szimfonikus Zenekar);

Szarka József (Ágoston, 1920. szeptember 1. –) zenekari fuvolaművész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikusok);

Székelly István (Budapest, 1920. február 4. – 1944, munkatábor) zeneszerző, tanár. A Zeneakadémiára 1939-ben vették fel zeneszerzés szakra. Egyetlen fennmaradt művéről tudunk;

Thurzó Sándor (Nagyvárad, 1920. március 17. – Nagyvárad, 2009. szeptember 6.), muzikológus, hegedűművész, zenei helytörténész;

Till Géza (Budapest, 1920. január 9. – Budapest, 2001. július 30.) operarendező, dramaturg, zenei író. 1942-ben lett az Operaház tagja, 1963-ban az intézmény dramaturgjává, 1972-ben rendezőjévé nevezték ki. Az Opera-stagione működésének évei alatt számos operát rendezett Magyarország egész területén. 1946-tól az intézet megszűntéig színészi játékot tanított a Fővárosi Felsőbb Zeneiskolában. 1965 és 1973 között évente rendezett előadásokat a Soproni Ünnepi Heteken; előadásokat tartott a Magyar Rádióban az Operaház történetéről és dramaturgiai problémákról. A Zeneműkiadó Operaszövegkönyvek sorozatának szerkesztője volt. Népszerűsítő könyve, az Opera számos kiadást ért meg;

Tóth Béláné Orosz Szeréna (Nagykőrös, 1920. június 29. –) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös – uo. igazgató is);

Tóth Ferenc (Pécs, 1920. november 2. –) zenekari harsonaművész (Központi Honvédzenekar – másodkarmester; MRT Szimfonikus Zenekar – szólamvezető);

Dr. Tóth Margit (Budapest, 1920. június 20. – Budapest, 2009. november 15.) zenetörténész népzene kutató. 1945-től ciszterci nővér. Tanulmányait 1951 és 1956 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi szakán végezte Kodály Zoltán, Lajtha László, Szabolcsi Bence és Bartha Dénes növendékeként. 1951-től 1963-ig Lajtha László népzene kutató munkatársa, Lajtha halála után csoportjának vezetője. 1958 és 1965 között a Zeneműkiadó Vállalatnál dolgozott a Zenei Lexikon szerkesztőjeként. 1965-től 1979-ben történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Néprajzi Múzeum zenei vezetője, 1982-től a Kairói Konzervatórium zenetudományi tanszékének tanáráként tevékenykedett. A kopt zene nemzetközileg elismert kutatója volt;

Dr. Ujfalussy József (Debrecen, 1920. február 13. – Budapest, 2010. január 22.) zenetörténész, zeneesztéta, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. A zeneesztétika és a 20. századi zenetörténet, ezen belül Bartók Béla, Claude Debussy és Liszt Ferenc zenéje neves tudósa. 1948-1955. Vallás- és Közoktatásügyi, ill. Népművelési Minisztérium –főosztályvezető 1955 - Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – tanára, 1980-ban a Főiskola Egyetemmé változtatása után rektora. Az intézményt nyolc éven keresztül vezette. 1990-ben professor emeritusi címet kapott. 1995 és 1998 között a Károli Gáspár Református Egyetem rektora volt (ahol az egyetemen alapítása óta tanított, egy ideig a Himnológiai Intézetet is vezette). Egyetemi munkája mellett az MTA Bartók Archívumában is dolgozott, később az MTA Zenetudományi Intézet munkatársa lett. 1973-ban, Szabolcsi Bence halála után vette át az intézet igazgatói posztját, melyet rektorrá választásáig viselt. 1980-ban tudományos tanácsadói, később osztályvezetői, 1987-ben pedig kutatóprofesszori megbízást kapott. 1962-ben szerezte meg a zenetudományok kandidátusi, 1973-ban doktori értekezését. Az MTA Zenetudományi Bizottságának tagja lett. 1973-ban megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1985-ben pedig rendes tagjává és alelnökévé. Alelnöki tisztségét 1993-ig viselte. 1994 és 1997

között az Országos Akkreditációs Bizottság tagja, 1995 és 1996 között az MTA Doktori Tanács elnöke volt. A *Studia Musicologia* című szakfolyóirat főszerkesztőjeként is tevékenykedett. Emellett 1992-ben a Magyar Esztétikai Társaság elnökévé is megválasztották. Legismertebb munkája a Bartók Béláról írt könyve;

Váczai Lily (Budapest, 1920. október 5. –) zeneiskolai zongoratanár-művész. A Zeneakadémián többek között Faragó György, Kókai Rezső, Weiner Leó és Szegedi Ernő voltak a tanárai. Munkahelyei: Városi Zeneiskola, Újpest; Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola – tanszakvezető is);

Váradi Imre (Budapest, 1920. július 3. –) zenekari fuvolaművész-tanár (MRT Szimfonikus Zenekara);

Weisz Sándor (Budapest, 1920. június 19. – Pancsova, munkatábor, 1943/44) budapesti zeneművész-tanár;

1925-ben születtek

Agócsné Lángi Emmi (Szirák, 1925. augusztus 28. –) magánének-tanár. Pályája elején többek között a Szigligeti Színházban (Nagyvárad) volt énekes színész, majd 1949-től megkezdődött zenetanári pályája: Állami Zeneiskola (Veszprém, Pécs); Zeneművészeti Szakközépiskola Zeneiskolai Tanárképző (Pécs); Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola;

Scholtz Jenő (Nagyszeben, 1895 – Szerencs, 1949) zongoraművész-tanár. 1923-tól élt és tanított Szerencsen. Okleveles karnagyként vezette a szerencsi Cukorgyár dalárdáját, megszervezte a Cukorgyári fúvószenekart. Mint karnagy és zongorista aktív résztvevője és szereplője volt a helyi önképzőkör előadásainak. Az 1947-ben létrejött műkedvelő kamaracsoport csellistája volt haláláig;

Antal Adrienn (1925 –1981. szeptember 20.) zenei szerkesztő, a Belvárosi Templom Énekegyüttesének tagja;

Aradi Tiborné Patai Márta (Pécs, 1925. február 19. –) szolfézs-, hangképzőtanár, magánénekes, karvezető;

Bánki László (Budapest, 1925. június 15. –) dramaturg, szerkesztő (Magyar Rádió; Magyar Televízió; Országos Rendező Iroda);

Beck László (Budapest, 1925. június 20. – Budapest, 2003. január 3.) zenei rendező. Tanulmányait 1944 és 1948 között a Nemzeti Zenede orgona szakán végezte Hammerschlag János és Gergely Ferenc növendékeként, majd 1948-tól 1952-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai ének-zenetanár és karvezetőképző szakán tanult tovább Vásárhelyi Zoltán osztályában. 1952-ben, nem sokkal a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat megalakulása után kezdett zenei rendezőként dolgozni, s még élete utolsó évében is készített

felvételt a Hungarotonnak. Nevéhez fűződik Bartók A kékszakállú herceg vára című misztérium-operájának mindhárom felvétele - Székely Mihállyal, Melis Györggyel és Jevgenyij Nyesztyerenkóval -, Liszt Krisztus-oratóriuma Doráti Antallal, Beethoven-szimfóniák, Mozart- és Schubert-mise Ferencsik Jánossal, Puccini Gianni Schicchi című operája Melissel és Ferencsikkel. 1958-ban lett a hanglemezgyártó művészeti vezetője: e tisztséget töltötte be nyugalomba vonulásáig. Neve elválaszthatatlan a Hungaroton fél évszázadának;

Boross Lajos (Budapest, 1925. január 7. – Budapest, 2014. július 8.) prímás, a 100 Tagú Cigányzenekar örökös, tiszteletbeli főprímása; a "prímáskirály". Ötévesenkezdedt hegedülni, édesapjától, Boross Gézáttól és a kor híres prímásától, Rácz Lászlótól tanult. 1938 és 1940 között az Öreg Rajkók zenekarban muzsikált, majd 1942-ig a Zeneakadémián tanult. Első zenekarát 17 évesen alapította a Trombitás étteremben, majd 1950-ig budapesti éttermekben, kávéházakban játszott, számos filmben is szerepelt. Az 1950-ben megalakuló Magyar Állami Népi Együttes vezető prímása lett;

Borsós Tamás (Székelykeve, 1925. december 28. –) zenetanár. Munkahelyei: Tanárképző Főiskola, zene tanszék, Szarajevó (1962-1967); Pancsován (1946-1947), Ivanovón (1947-1949), Novo Miloševón (1950-1952), Jezerón (1951-1952), Székelykeven (1952-1958), Pancsován (1958) dolgozott, Hertelendyfalván a Testvériség Egység Ált. Iskolában tanított (1959-1966). Később ugyanitt zenetanár volt (1967-1984) nyugdíjba vonulásáig. 1954-1958 között Székelykeven iskolaigazgató;

Csányiné Csengő Lujza (Balassagyarmat, 1925. január 4. – Budapest, 1981. október 2.) szolfézstanár, szakfelügyelő, kottaíró. 1950- ben a budapesti Zeneművészeti Főiskolán középiskolai énektanári és egyházkarnagyi oklevelet szerzett. Zongorázni tanult Dániel Ernőnél, Horusitzky Zoltánnál. 1952-től a miskolci Zeneművészeti Szakiskolában, valamint az egri Áll. Zeneiskolában tanított szolfézszt és zeneelméletet. 1961-től a fővárosban a XI. kerületi Állami Zeneiskola szolfézstanára és fővárosi szolfézs szakfelügyelő;

Cseh Gergely (Csongrád, 1925. március 1. –) zenekari szaxofon és klarinétművész-tanár;

Dénes Frigyesné Vas Ágnes (1925. február 15. –) zongoraművész-tanár (XI. kerületi Állami Zeneiskola – igazgató helyettes is; Fővárosi V. kerületi Zeneiskola – igazgató; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – tanulmányi osztályvezető);

Eszenyi Irma (Budapest, 1925. december 12. – 2000. szeptember 28.) operaénekes. Tanulmányait a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola zongora szakán Horusitzky Zoltán, ugyanott az ének-opera szakon dr. Jászó Györgyné növendékeként végezte. 1945/46-ban a Szegedi Nemzeti Színház, 1946 és 1973 között a Magyar Állami Operaház magánénekes;

Fóthy János (Budapest, 1925. június 27. –) zongoraművész, zenekarvezető;

G. Takács Gabriella (Guttmanné; **Halmágy, 1925. november 15. – Kolozsvár, 1998. szeptember 7.**) erdélyi zenepedagógus, zenei tankönyvíró. 1950-től nyugdíjazásáig a kolozsvári Zenelíceumban és a Koreográfiai Középiskolában tanított;

Gulyás Györgyné Mánya Éva (Nyíradony, 1925. dec. 23. –) zeneiskolai szolfézs tanár. Fontosabb munkahelyek: Általános Iskola, Békés-Tarhos, zenetanár; Orosházi Gimnázium Diákotthona, tanár; Simonffy Emil Zeneiskola, Debrecen, - szolfézs tanár, 18 éven keresztül gyakorló iskolai vezető tanár). Tanítási módszereire maga Kodály Zoltán is felfigyelt. Pedagógiai tevékenysége mellett részt vett a Bartók Béla Nemzetközi Kórusversenyek megszervezésében, a Debreceni Kodály Kórus munkájában. Jelentős érdemei vannak a magyar zenei kultúra hagyományainak itthon és külföldön való népszerűsítésében, s a Gulyás György Alapítvány létrehozásával tehetséges fiatalok támogatását tűzte ki céljául;

Gutmann Ferenc (Nyírbátor, 1925 – 1944. március) nyírbátori zeneművész-tanár;

Gyenes Magda (Budapest, 1925. január 5. –) zenés színházi színésznő, tanár. 1946 őszén a Vidám Operett Színpadon szerepelt. 1951-től 1960-ig, majd 1964-től 1967-ig a Fővárosi Operettszínház szubrettje volt. 1960–1964 között a Petőfi Színházban játszott.);

Juhász Frigyes (1925. május 18. – 2001. október 10.) karvezető, zeneszerző. A Népművelési Intézet referense, és a KÓTA c. folyóirat szerkesztője is volt. A Nemzeti Zenedében Schmidthauer Lajos (orgona, Lisznyay Szabó Gábor, valamint Szervánszky Endre (zeneszerzés) növendéke, a Zeneakadémián pedig Sugár Rezsőnél tanult zeneszerzést. 1949-50 Bartók Szövetség – énekkari instruktorként, 1945-82 (más munkaskórusok mellett) a Ganz-MÁVAG Acélhang Férfikarának vezetője, 1951-66 a Népművészeti (Népművelési) Intézet zenei osztályának munkatársa, majd helyettes vezetője. 1966-tól a Népművelési Propaganda Iroda, 1971-től a KÓTA c. folyóirat szerkesztője. Főbb művei indulók és kórusművek;

Hajdu Júlia (Budapest, 1925. szeptember 8. – Budapest, 1987. október 23.) zeneszerző, zongoraművész. Tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán végezte, itt szerzett tanári diplomát; népzene Kodály Zoltánnál, jazz-hangszerelést Ránki Györgynél tanult. Zongorakísérőként is működött, többek között Honthy Hanna partnere volt;

Harmatos Lajos (Dunaharaszti, 1925. november 29 –) zenekari trombitaművész-tanár (Fővárosi Operettszínház; Fővárosi XX. kerületi Állami Zeneiskola);

Husek Rezsőné (Budapest, 1925. április 9. –) zeneiskolai szolfézstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd);

Kemény Endre (Budapest, 1925. április 4. – Budapest, 2014. szeptember 20.) karmester, hegedűművész, zeneakadémiai tanár. 1946-ban lett a Székesfővárosi Zenekar tagja. Három évvel később mutatkozott be dirigensként az együttesnél. Később rendszeresen vezényelte a Rádiózenekart és a MÁV Szimfonikusokat is. 1956 után megalapította a Bartók Béla Kamarazenekart, ezzel párhuzamosan egy rövid életű Lajtha Zenekart is. Az 1970-es évek elején átvette a Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekar vezetését és az addig félhivatásos együttest sikeres koncertzenekarrá fejlesztette. 16 évig dolgozott ezzel a zenekarral. Sokat tett Kósa György életművének megismertetéséért. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és a

LFZF ZTI Budapesti Tagozatának Szimfonikus Zenekarát nemzetközi sikerekhez juttatta. 1952-től több nemzedék később nevéssé vált művészeinek tanított kamarazenét;

Kertész Béla (Budapest, 1925. május 18. –) hegedűtanár, szórakoztató zenész (Bihari János Állami Zeneiskola, Abony; Albertirsai Úttörő Fúvószenekar alapító-vezető);

Kertész Lajos (Gyula, 1925. november 2. –) zongoraművész-tanár, református lelkész. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán 1949 és 1954 között Antal István növendéke volt. 1954-ben lett a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára, s ugyanebben az évben mutatkozott be koncertező zongoraművészként. Nevéhez hazai és külföldi hangversenyek fűződnek, 1972-ben Japánban tanított. 1982-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetének tanára lett;

Dr. Kiss Ernő (Makó, 1925. április 2. – Makó, 2005. április 18.) hegedűtanár, karnagy, zongorakísérő (Felsőfokú Óvónőképző, Kecskemét; Bartók Béla Zenei Általános Iskola, Makó;

Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Szegedi Tagozata-hegedű módszertan és gyakorlati tanítás vezető);

Kisszékelyi Gyula (Pesterzsébet, 1925. június 24. –) zenekari brácsaművész (Állami Operaház Zenekara; Szegedi Nemzeti Színház Zenekara; Székesfővárosi Zenekar/ÁHZ; Magyar Kamarazenekar – alapító tag; Magyar Vonósnégyes tagja);

Koltay Valéria (Budapest, 1925. január 22. – 1998. június 3.) operaénekes, tanár. 1947 szeptemberétől nyugalomba vonulásáig, 1977 januárjáig a Magyar Állami Operaház magánénekesese;

Kulcsár Sándor (Szombathely, 1925. december 27. –) ének-zenetanár (Általános és középiskolák Szombathely; Óvónői Szakközépiskola, Szombathely; Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola Ének-Zene Tanszék, Szombathely – karvezető is);

Kossuth Gábor (Budapest, 1925. december 8. –) zenekari hegedűművész-tanár, brácsás (Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – tanszakvezető is; Miskolci Szimfonikus Zenekar; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Miskolci Tagozata – gyakorlóiskolai tanár);

Kovács János (Kiskundorozsma, 1925. május 25. –) kürtművész-tanár (Szegedi Rendőrzezenekar, Vígsház, Szegedi Nemzeti Színház);

Lehoczky Éva / férjezett nevén Lammel Erichné / (Debrecen, 1925. március 7. –Budapest, 23016. december 6.) operaénekes, tanár. Tanulmányait 1949 és 1956 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola opera szakán Kapitánffy Istvánné Katona Magdolna növendékeként végezte. A végzés után Gáspár Margit a Fővárosi Operettszínházhoz szerződtette primadonna szerepkörben. Igazgatóváltáskor meg kellett válnia a társulattól. Négy évre szabadúszó lett, legtöbbit a Tarka Színpadon szerepelt, majd 1962-ben az egri Gárdonyi Géza Színházba került, ahol operettet és prózát vegyesen játszott. 1965-ben külföldre szerződött: a

Karl-Marx-Stadt-i opera vezető koloratúrszopránja lett. 1968-ban tért haza. Ekkor a Szegedi Nemzeti Színházba került. Két év múlva lett a Magyar Állami Operaház tagja, ahol már operettszínházi korszaka óta számtalanszor vendégszerepelt;

Lendvai Ernő (Kaposvár, 1925. február 6 – Budapest, 1993. január 31.) zongoraművész, zenetudós. Tanárként, igazgatóként működött Szombathelyen, Győrben és Szegeden, zenei rendezőként a Magyar Rádióban, majd a Művelődéskutató Intézet főmunkatársa volt. 1986, A zenetudományok doktora. Már hallgató korában intuitive felfigyelt Bartók zenéjének törvényszerűségeire, összefüggéseire – különös tekintettel a hangnemi rendre, a forma-alkotásra és az aranymetszés arányára - s ezt első könyvében részletesen kifejtette (Bartók stílusa a „Szonáta két zongorára és ütőhangszerekre” és a „Zene húros-, ütőhangszerekre és celestára” tükreben, 1955). Sok, ma már általánosan használt szakkifejezés – pl. tengelyrendszer, alfa-akkordok, 1:3 és 1:5 modell, akusztikus skála, stb. – tőle származik. A következő másfél évtizedben szisztematikusan végigelemezte a legjelentősebb kompozíciókat (színpadi és zenekari

művek, Cantata profana, Hegedűverseny, Vonósnégyesek). Lendvai Ernő írásai eddig hét nyelven jelentek meg;

Mánya Éva, Gulyás Györgyné (Nyíradony, 1925. december 23. – Debrecen, 2018. november 21.) zeneiskolai szolfézstanár, gyakorlóiskolai vezető tanár (Békés-Tarhos, Orosháza, Debrecen);

Maróthy János (1925. december 23. – 2001. augusztus 10. –) zenetörténész, zenekritikus, esztéta, szociológus és a magyarországi populáris zenei kutatások nemzetközileg elismert képviselője és egyik hazai kulcsfigurája volt. Tanulmányait 1944 és 1948 között a Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészettudományi karának esztétika-művészettörténet szakán, majd 1945 és 1951 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán, Viski János növendékeként végezte. 1949/50-ben az Éneklő Nép, 1950/51-ben az Új Zenei Szemle felelős szerkesztője volt; 1951 és 1954 között aspiráns, 1955 és 1957 között a Zeneművészeti Főiskola adjunktusa. 1957-től 1961-ig az MTA tudományos munkatársa, 1961 és 1969 között az MTA Bartók Archivum, 1969-től az MTA Zenetudományi Intézete Zeneszociológiai Osztályát vezette.

1974-től 1980-ig az ELTE BTK docense, 1980-tól egyetemi tanára. Az MTA Zenetudományi Bizottságának tagja volt. A Studia Musicologica szerkesztőbizottsági tagja. Az 1955/56-1963/64. közötti tanévekben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán magyar zenetörténetet tanított

Mihalik Lajos (1925 – Budapest, 1993. október 1.) zenekari nagybőgőművész, tanár;

Miskolczi Margit (Sopron, 1925. július 1. –1995) zongoraművész-tanár (Zenei Gimnázium, Budapest - közismereti tárgy tanára; Fővárosi Rudas László Közgazdasági Szakközépiskola, – kórusvezető is);

Molnár Ágnes (Budapest, 1925. március 24. –) hegedűművész-tanár. Tanulmányait 1933 és 1946 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Waldbauer Imre és Zathureczky Ede növendékeként végezte. 1946-tól 1984-ig a Magyar Állami Hangversenyzenekar szólamvezetője volt;

Dr. Nádor Tamás (Pécs, 1925. július 1. –Pécs, 1996) író, zenei szerkesztő (Magyar Rádió pécsi körzeti stúdiója - zenei szerkesztő, vezető szerkesztő), az ország első rádiós stúdiójának megalapítója. Könyveiből:

Németh Gyula (Budapest, 1925. június 20. –) karmester, tanár. 1957 és 1959 között Jevgenyij Mravinszkij asszisztense a Leningrádi Filharmonikusoknál, 1965-ben Franco Ferrara mesterkurzusának hallgatója a római Santa Cecília akadémián. 1960-tól 1972-ig az Országos Filharmónia korrepetítora, 1972-től karmestere. Az 1972/73-as évadban a Santiago de Chile-i Szimfonikus Zenekar karnagya. 1982 és 1986 között a Veszprémi Szimfonikus Zenekar karmestere, egyidejűleg a város Konzervatóriumának tanára;

Németh Marika /Marik Péterné/ (Pécs, 1925. június 26. – Budapest, 1996. február 26.) operett-primadonna, színművész, tanár, a magyar operett játszás egyik nemzetközileg is ismert csillaga. Pályájának első állomásaként, 1946-ban egy évadra a Vígsházhoz szerződött. Következő évben végezte el az Országos Színészegyesület színiiskoláját. Ezután a Művész Színház tagja lett.

1949–1965 között, majd 1969-től ismét a Budapesti Operettszínház művésze volt. Legnagyobb sikereit Kálmán Imre operettjeiben aratta: volt Sylvia a Csárdáskirálynőben, címszerep a Marica grófnőben, Fedóra A cirkuszhercegnőben. A Budapesti Operettszínház örökös tagja;

Neumann Ede (Tatárszentgyörgy, 1925. február 25. –) ének-zenetanár (általános iskolák, Dernő, Tatárszentgyörgy, Aba, Várpalota, Székesfehérvár; József Attila Gimnázium, Budapest – ének-zene,- rajz és művészettörténet tanár);

Novotny Gergely (Budapest, 1925. február 22. – Budapest, 2003. október 31.) író, költő, drámaíró, klarinétművész, zenetanár. A budai Szent Imre Ciszterci Gimnáziumban végzett, ahol a zenetudós Rajeczky Benjámin volt az egyik tanára. A középiskolával párhuzamosan járt a Zeneakadémiára, Váczi Károlytól tanult klarinétozni, de mesterei voltak Kodály Zoltán, Kósa György, Molnár Antal és Weiner Leó is. 1945-ben a Szegedi Nemzeti Színház, 1947-től a Fővárosi Zenekar, később az Állami Hangversenyzenekar klarinétművésze. 1979-ben ment nyugdíjba. Az 1960-as évek közepén jelentkezett először abszurd drámáival. Írói életművének

meghatározó része máig kiadatlan; Megjelent kötetei: Körtánc és litánia - A vándorköszörűs (prózák, Agroinform, 1998), Virágzó világvége (versek, Agroinform, 1999);

Pécsi Istvánné Gyöngyösi Ilona (Szombathely, 1925. november 25. –) zeneiskolai zongoraművész-tanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet, Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola, Fővárosi XXI. Kerületi Állami Zeneiskola). Tanára volt a Zeneakadémián többek között Ditrói Csiby József, Dohnányi Ernő, Wehner Tibor, Kósa György;

Pusztay Ernő (Dombóvár, 1925. június 21. –) irodalom- és zenetanár (Magyar Rádió Zenei Főosztály-szerkesztő- drámai rovatvezető is; MR elnökségi zenei referens; MR Szervezési osztályvezető. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Rajeczky Benjamin és Prahács Margit tanáitották;

Répássy Györgyi (Budapest, 1925. április 13 – Budapest, 2009. július 2.) hegedűművész-tanár. 1931-47 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára járt, Temesváry János és

Zathureczky Ede növendékeként. 1949-64-ig a Fővárosi Zeneiskolai Szervezet hegedűtanára, szakfelügyelője és zenekarvezetője volt. 1964-71 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola hegedűtanára lett, majd tanszakvezetőként dolgozott. 1971-74-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Budapesti Tanárképző Intézetének hegedűtanára volt, majd 1980-tól, mint főiskolai docens végezte munkáját. Számos kottakiadvány és hegedűiskola közreadása fűződik a nevéhez. Egykori növendéke volt többek között Szabadi Vilmos és Deseő Csaba;

Réti József (Ploiești, 1925. július 8. – Budapest, 1973. november 5.) opera- és oratóriuménekes, főiskolai tanár. Énekesi pályafutását a Honvéd Művészegyüttes szólistájaként kezdte. Tanulmányait 1953-ban végezte el a Zeneakadémián. Ugyanebben az évben debütált az Operaházban, amelynek haláláig vezető magánénekes maradt. Legkiemelkedőbb alakításait Mozart-tenorként nyújtotta, és csaknem valamennyi Mozart-szerepet énekelte. 1964-től haláláig tanított a Zeneakadémián;

Rimóczy Gáborné Sasvári Éva (Debrecen, 1925. augusztus 5. –) általános iskolai énekzenetanár, szakvezető (Péterfia utcai Ének-Zenei Általános Iskola, Debrecen; Tanítóképző Főiskola, Debrecen; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Debreceni Tagozat – gyakorlatvezető tanár, Zeneóvoda, Debrecen);

Sárosi Bálint (Csíkrákos, 1925. január 1.) népzene kutató, a zenetudományok akadémiai doktora. A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia Zenei Alkotóművészeti Osztályának rendes tagja. 1958-tól az MTA Zenetudományi Intézet Népzene kutató Csoportjának munkatársa, 1968 és 1974 között főmunkatársa. 1974 és 1988 között a hangszeres népzenei osztályt vezette. Ebben az időszakban a teljes magyar nyelvterületen, illetve számos országban végzett népzene gyűjtést. 1966-ban védte meg a zenetudományok kandidátusi, 1990-ben akadémiai doktori értekezését. 2004-ben választották a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjává. Emellett 1985–1986-ban az Innsbrucki Egyetem, 1989–1990-ben, illetve 1994-ben a Göttingeni Egyetem vendégprofesszora volt. Országos ismertségre az 1969-ben indított népzenei rádióműsora tette, amelynek adása 1988-ig tartott. 1991-ben címzetes egyetemi tanárrá avatta az Eötvös Loránd

Tudományegyetem. 1978 és 1991 között a Hagyományos Zene Nemzetközi Tanácsa intézőbizottságának tagja volt. A magyar népi hangszerek tanulmányozásával, a hangszeres népzenevel, a cigányzenészek szerepének kutatásával és az afrikai zenével foglalkozik;

Selmeczi Gabriella (Budapest, 1925. február 1. –) kórus- és szólóénekes, tanár (Magyar Állami Népi Együttes kórista- és szólóénekes; Budapesti Kamarakórus kórista- és szólóénekes; Hof. Stadtebudtheater);

Selmeczi Tóth János (Budapest, 1925. június 13. –) énekes, énekkari művész (Magyar Állami Népi Együttes – énekkari tag; Városi Színház, Hof Stadtebudtheater – énekkari tag);

id. Simonffy György (Budapest, 1925. február 26. –) magyarnóta- és népdalénekes, tanár;

Somló Klára, Stráhlne (Budapest, 1925. július 4. –) gordonkaművész-tanár, kottaszerkesztő. Tanára volt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Zsámboki Miklós

gordonkaművész-tanár. Főbb munkahelyei: BSZKRT Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Kecskemét; Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola; Jyväskylä Konservatorium);

Soós Sándor (1925. május 10. –) a Honvéd Férfikar nyugállományú énekese és alapító karnagya. Emellett a Gábor Áron Tüzér Tiszti Iskola amatőr kórusának karnagyi feladatait is ellátta. Nyugdíjazásáig kétszázezernél is több katonát oktatott és vezényelt. Rendkívül aktív volt munkássága során, folyamatosan járta a Magyar Honvédség alakulatait, tanított, módszertani foglalkozásokat vezetett, menet dalversenyeket szervezett, zsűrizett és énekkarokat hozott létre;

Stiglitz Henrik (1925 – Budapest, 1971. július 18.) hangszerész, zenész;

Stomfai Károly (1925 – Budapest, 1976. december 29.) kántor, orgonaművész-tanár;

Szabó József (Budapest, 1925. május 18. – Budapest, 1965. január 6.) dzsesszzongorista, zeneszerző;

Szathmári Károly (Debrecen, 1925. október 26. – 2015. április 13.) általános iskolai énekzenetanár, karvezető (Általános Iskola, Hajdúszovát – igazgató; Hajdú-Bihar megyei Moziüzemi Vállalat, Debrecen – igazgató; Debreceni Járási Tanács később Hivatal –elnök);

Szilágyi Ferenc (Magyarkapus, 1925. október 31. – Kolozsvár, 2010. június 18.) erdélyi operaénekes, a Kolozsvári Magyar Operaörökös tagja;

Dr. Tamási Mátyásné Kalavszky Olga (Székesfehérvár, 1925–2008) orgonista, zenetanár. 1950-től Budapesten orgonista, 1957–1992-ig Szarvason az Ótemplom orgonistája;

Tolmácsy László (Budapest, 1925. március 31. –) karmester, hegedűművész. 1932-től 1942-ig a Fodor Zeneiskolában Rados Dezső, 1942 és 1945 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Végh Sándor növendéke. 1941 és 1943 között a Fővárosi Zenekar, 1943-tól 1945-ig a Magyar Állami Operaház Zenekarának tagja, 1948 és 1950 között a Harmónia Hangversenyzenekar koncertmestere és karmestere. 1952-től 1964-ig a Budapesti MÁV

Szimfonikusok szólamvezetője, 1964 és 1966 között a Magyar Rádióban zenei rendező, a KISZ Központi Művészegyüttes karmestere, 1968-tól 1978-ig a budapesti MÁV Szimfonikusok szólamvezetője és karmestere. A Gödöllői Szimfonikus Zenekar első karmester is volt, de tanított a Siófoki Állami Zeneiskolában is hegedűt 1994-1999-ig;

Tornyos György (1925 – 1997) karnagy, zeneszerző, zenepedagógiai szakíró, zongorkorrepetitor, szakközépiskolai- és tanítóképző intézeti elmélettanár (Jászberény; Budapest – Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola; Ganz-MÁVAG Művelődési Központ Női Kara);

Tóth Ottó (Újpest, 1925. június 1. –) fúvószenekari karnagy, rézfúvóstanár, harsonaművész. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Hollai János és dr. Ujfalusi László voltak a mesterei. Munkahelyek: Állami Operaház Zenekara – I. harsonás; Állami Zeneiskola, Kecskemét; Állami Zeneiskola, Dunaújváros; Dunai Vasmű Koncert Fúvószenekara – vezető karmester);

Tóth Sándor (Budapest, 1925. május 31. – Budapest, 1988) operaénekes-tanár (MN Művészegyüttes – szólista; Országos Filharmónia – szólista; Operaházak (Gera, Lipcse, Potsdam, Drezda – magánénekes);

Török Zoltán (1925 – Hajdúszoboszló, 2005. március 14.) ének-zenetanár. Karnagy tevékenysége Hajdúszoboszlón 1949-ben kezdődött, amikor az iparos dalárda vezetőjének választotta majd 20 évig vezette azt. Közben több társával 1956-ban megalapította a Városi és Pedagógus Énekkart. 1949-től a II. sz. Általános Iskolában, majd az I. sz. Általános Iskolában a tanítás mellett énekkart is vezetett. 1962-től a IV. sz. Általános Iskolában folytatta pedagógusi munkáját. Kórusszervező munkásságának legfőbb eredménye a Hajdúszoboszlói Városi és Pedagógus Énekkar 1956. jan. 12-i megalapítása és 43 éven át a vezetése;

Vámosi János, született Wéber^[1] (Bicske, 1925. augusztus 2. – Budapest, 1997. szeptember 18.) EMeRTon-díjas magyar énekes. 1948-ban kapta meg énekesi működési engedélyét. Záray

Mártával - aki negyvennégy éven át, haláláig felesége volt. Együtt énekeltek, és dallamos slágereikkel hamar népszerűvé váltak;

Varasdy Emília (Szombathely, 1925. július 29. –) zongoraművész, korrepetitor. Tanulmányait 1942 és 1949 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora és kamarazene szakán Székely Arnold, Faragó György, Böszörményi-Nagy Béla, Solymos Péter és Weiner Leó növendékeként. 1949-től 1982-ig a Zeneakadémia ének szakának korrepetitora, 1982-től ugyanott tanszékvezető egyetemi tanár. Az Országos (majd Nemzeti) Filharmónia, a Magyar Rádió és Televízió hangversenyeinek közreműködője;

Dr. Varga András (Kiskunfélegyháza, 1925. január 4.) ének-zenetanár, karnagy (Tanítóképző Intézet, Kiskunfélegyháza; Állami Zeneiskola, Baja – igazgató; Münnich Ferenc Gimnázium, Dunaújváros);

Varga Károly (Jászberény, 1925. szeptember 20.) ének-zenetanár, karnagy, rádiós műsorvezető-szerkesztő (1953- Fővárosi Zeneiskola Szervezet 3. sz. Körzeti Zeneiskola - tanszak vezető tanár; Óbudai Állami Zeneiskola; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola vezető tanár; 1951-2009 MR Ifjúsági, majd Zenei Főosztály, később Bartók Rádió - szerkesztő, riporter műsorvezető; 1959-82 MTV Ifj. Osztály műsorvezető; 1947- Építők Központi Vegyeskara - kórusvezető, valamint az Óbudai Kamarakórus (Ki Mit Tud? nyertesei) és több budapesti kórus vezetője, napjainkban országos zenei vetélkedők fogatókönyv írója, vezetője, 2000- Országos játéksorozat: "Mi is tudunk muzsikálni", Hungaroton hangjáték, Fiatalok tudós zenei játéka 10-18 éves korig, Nagy Évfordulós játékok (Bartók, Kodály, Erkel, Liszt) forgatókönyvírója és vezetője. A Magyar Rádióban 57 év szerkesztő-riporter, műsorvezetői tevékenység (12000-nél több kisriport az ifjúság zenei életéről, 1000-nél több nagy riportműsor, élőadás, ifjúságnak szóló zenei műsorok, az iskolai énekórak anyagához kapcsolódó média adta lehetőségek, ifjúsági zenei magazinok; MTV zenei műsorai közül a nevéhez fűződnek: Zenekedvelő gyerekek klubja; Sípbal, dobbal, énekszóval; Csillagok, csillagok...; Muzsikáló várak; Vakáció Melódiában; 260 élő adás; 7891 Filharmóniai koncert, hangversenysorozat műsorvezetője, 4000-nél több zenei verseny,

vetélkedő, vetélkedő jellegű zenei játék forgatókönyvírója, vezetője (Hübners Who is Who alapján);

Vavrinecz Béla (Budapest, 1925. november 18. – 2004. november 8.) magyar zeneszerző, karmester, zenei vezető. Tanulmányait 1943 és 1952 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés és karmesterképző szakán Kókai Rezső, Kodály Zoltán, Ferencsik János és Somogyi László irányításával végezte. 1957/58-ban a Győri Filharmonikus Zenekar, 1961-től 1973-ig a BM Szimfonikusok vezető karnagya, 1950 és 1955 között a SZOT Művészegyüttes, 1974-től 1983-ig a Budapest Táncegyüttes zenei vezetője. 1957/58-ban, 1960/61-ben és 1983-tól 1985-ig a Duna Művészegyüttes zenei, illetve művészeti vezetője;

Dr. Vecseri Zsigmondné Várady Márta (1925. március 14. –) zeneiskolai zenetanár (Abony , Törtel, Nagykőrös);

Vitányi Iván (Debrecen, 1925. július 3.) szociológus, esztéta, politikus, országgyűlési képviselő. 1971-ben a pszichológiai tudományok kandidátusa, 1980-ban pedig a szociológiai tudományok doktora lett. 1943-ban és 1944-ben népzénét tanult és gyűjtött, a Muharay-együttes tagja is volt. A második világháború befejezése után 1947-ig a Magyar Népi Ének-, Tánc- és Játékegyüttes titkára, ill. 1946-ban rövid ideig a Magyar Színjátszók Egyesületének titkára is volt. 1946 és 1949 között a Tánc- és Kórusművészeti Kollégium titkáráként, ill. 1947 és 1950 között a Táncszövetség vezetőségi tagjaként is dolgozott. 1949-ben kezdett oktatni a Színművészeti Főiskolán tánc történetet, egészen 1952-ig. Eközben 1950 és 1957 között a Népművelési Minisztérium zenei főosztályának munkatársa is volt. 1958-tól a Muzsika, majd 1964-től a Valóság c. folyóiratok munkatársa lett. 1972-ben a Népművelési Intézet igazgatójává nevezték ki, majd 1980-ban a Művelődéskutató Intézet igazgatójává vált. 1986-ban az újonnan alakult Országos Közművelődési Központ főigazgatói tisztét töltötte be, 1992-ig. 1992-ben az MTA Szociológiai Intézetének munkatársa lett, majd az igazgatótanács elnöke is volt egy időben. 1975 és 1985 az MTA Szociológiai Bizottságában is dolgozott;

Wambach Ferenc (Szeged, 1925. szeptember 17. –) zenekari gordonkaművész-tanár. A Zeneakadémián Sebestyén Sándor és Friss Antal voltak a mesterei. Munkahelyek: MN Központi Zenekara; Magyar Állami Operaház; fővárosi állami zeneiskolák);

Werner Mária (Cinkota, 1925. április 24. –) oratórium- és dalénekes, tanár (Magyar Állami Operaház; Országos Filharmónia; Concert Bureau de Paris);

Würtzler Arisztid, későbbi nevén: **Aristid von Würtzler**, más írásmóddal: Würtzler (1925. szeptember 20. – Debrecen, 1997. november 30.) magyar-amerikai hárfaművész, zeneszerző, főiskolai tanár, az első amerikai hárfaverseny megszervezője, a New York Harp Ensemble hárfaegyüttes alapítója és vezetője. 1956/57 telén emigrált Magyarországról. Először Bécsbe, majd az Egyesült Államokba ment. 1963-ban megpályázta és elnyerte a Hartfordi Egyetem tanári állását, amit szólókoncertek mellett vitt. 1970-ben átment a New York Egyetemre és megalapította saját együttesét, a New York Harp Ensemble-t. Oktatói munkája mellett a hárfairodalom bővítésén is dolgozott;

Zákányi Zsolt (Dunabogdány, 1925. május 8. – 2007. január 12.) karvezető, ének-zenetanár. 1963-1965: Népművészeti Intézet – felsőfokú karnagyképző; 1950-1956: Általános Iskola, Pocsaj – ének-zenetanár; 1957 - Tóth L. Általános Iskola, Kaposvár – ének-zenetanár; 1964 - Vikár Béla Vegyeskar vezetője; Budakeszi Református Vegyeskar alapító karnagya;

1930-ban született

Ág Erzsébet (Pozsony, 1930. április 23. – Pozsony, 1989. október 24.) zenei szakelőadó, operaénekes. Pozsonyban elvégezte a magyar tannyelvű (Csáky) iskolát (1941) és a magyar tannyelvű gimnáziumot (1944). Zenét tanult a szaleziánusoknál (1945–1948), a Pozsonyi Konzervatórium ének szakán államvizsgázott (1955). A pozsonyi Katonai Művészegyüttes (1951–1953), majd a *Népes* énekese (1953–1955). A Népművelődési Intézet szakelőadója (1956–1962). 1957-ben elindította a hazai magyar zeneszerzők műveinek kiadását. Az első zselizi *Országos Népművészeti Fesztivál* főszervezője (1961). Az *Ifjú Szívek* hangképzője

(1956–61), igazgatója (1962–1970). Operaénekes a Trieri Városi Színházban (Németország) (1967–1968) és a Pforzheimi Városi Színházban (1981–1988). Közben a Csemadok KB zenei szakelőadója (1970–1981; 1988–1989) és a szlovákiai magyar énekkari mozgalom egyik irányítója. A *Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkarának* szervező titkára (1971–1979);

Anker Antal (Budapest, 1930. július 31. – 2019) középiskolai ének-zenetanár, karnagy, szaktanácsadó, főiskolai tanár. Tanított többek között a Szerb Antal Gimnáziumban (Budapest), a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban (Budapest), szaktanácsadóként tevékenykedett (Fővárosi Pedagógiai Intézet) és karnagya volt HVDSZ Liszt Ferenc Kórusnak, a Fővárosi Pedagógusok Központi Vegyeskarának, az Újpesti Munkásotthon Férfikarának;

Bács Lajos (Petrilla, 1930. január 19. – Bukarest, 2015. június 30.) romániai magyar zeneszerző, pedagógus és karmester. A kolozsvári zeneakadémián karmesternek készült, de hegedűt is tanult. Ösztöndíjasként 1956-ban a moszkvai Csajkovszkij Egyetemen képezte tovább magát. 1957 és

1991 között a román rádiókamarazenekarának állandó karmestere volt, de tanított is a bukaresti zeneakadémián. 1966-ban megalapította Musica rediviva régizene-együttest. Aktív támogatója volt a bukaresti Balassi Intézet által 2005 óta évente megrendezett Magyar Zene Fesztiválnak;

Balogh András (Rakamaz, 1930. október 1. –) zenekari hegedűművész-tanár, szakfelügyelő. Felsőfokú tanulmányai: Zeneművészeti Főisola hegedű szak. Munkahelyek: 1954-57 BM Művészegyüttesének tagja; 1958-94 hegedűtanár; 1968-91 a Pest megyei állami zeneiskolák hegedű szakfelügyelője;

Bánky József (Diósgyőr, 1930. április 13. –) zongoraművész, főiskolai tanár. Tanulmányait 1948 és 1954 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Wehner Tibor, zeneszerzés szakán Viski János növendékeként végezte. Az 1950-es években Zalaegerszegen óradíjas zeneiskolai tanár, majd zeneiskola-igazgató, 1956 és 1958 között a Magyar Rádió Gyermekkara zeneiskolájában óradíjas tanár. 1958-tól 1966-ig a pécsi Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskola tanára, majd tanszakvezetője. 1966-tól a budapesti Liszt Ferenc

Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézetének Pécsi Tagozatán tanít, 1989-1995 között tanszékvezetőként, 1995-ös nyugállományba vonulása óta a PTE Művészeti Kar Zeneművészeti Intézetének tanára. Zeneszerzőként elsősorban zongoraműveket komponált (pl.: Első elégia (Hat bagatell, Ballada, Prelúdium és fuga, Részletek a MOZAIK-sorozatból, Szonatina). Jelentős szerepet játszott Pécs zenei életében. 1973-tól az Országos Filharmónia szólistája volt;

Dr. Baross Gábor (Budapest, 1930. július 17. – 2009. január 23.) karnagy, művészeti vezető. A Bartók Béla Szövetségben zeneszerzői és karnagyai tanulmányokat folytatott, Vásárhelyi Zoltán, Sugár Rezső és Geszler György növendéke. 1953 és 1957 között a Magyar Állami Népi Együttes korrepetitora és karmestere, 1957-től az együttes zenekarának művészeti vezetője. 1948-tól az Egyetemi (1970-től Bartók Béla) Énekkar, 1957-től az Egyetemi Koncertzenekar karmestere, művészeti vezetője. 1970 és 1973 között az Egyetemi Színpadot vezeti, 1994 óta az ELTE művészeti együtteseinek igazgatója. A KÓTA társelnöke, a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetségének elnöke, a Magyar Muzsikusz Fórum és az Europa Cantat elnökségi tagja;

Bényeiné Geredy Mária (Budapest, 1930. március 1. –) zeneiskolai zongora-, szolfézstanár, zeneiskolai igazgató, kottaközreadó, általános iskolai ének-zenetanár (Budapest V. kerület);

Beregi Vendel (Bácsbokod, 1930) zenepedagógus;

Béres János (Gagybátor, 1930. március 28. –) furulyaművész-tanár, a „Béres-furulya” tervezője, tankönyvíró, szak- és pedagógiai felügyelő, rádiós szerkesztő. 1955-ben elvégezte az Erkel Ferenc Konzervatórium oboa-magánének szakát, majd 1960-ban a Szegedi Pedagógiai Főiskola ének-zene szakán szerzett diplomát. 1951-től 1953-ig az Állami Népi Együttes táncosa, majd furulya szólistája volt. 1952-től 1975-ig a VI., majd a III. kerületi Állami Zeneiskola tanára volt, ő indította el a magyarországi furulyaoktatást, amelyhez 12 tankönyvet is írt. 1975-ben megalapította az ország első népi hangszeres zeneiskoláját, az Óbudai Népzenei Iskolát. 1960-ban alapította a Béres népi kamaraegyüttest. 1951 és 2005 között a Magyar Rádió munkatársaként a rádió vidéki népzenei felvételeinek egyik elindítója, 9 országos népzenei fesztivál szervezője volt;

Bikfalvy Ádám (Budapest, 1930. november 5. –) oboaművész-tanár (Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara);

Borbély Gyula (1930–1981), a Magyar Állami Operaház karmestere, tanár;

Csajághy György József (Pécs, 1950. július 24. –) zenekari klarinétművész-tanár (Pécsi Filharmonikus Zenekar-zenekari művész; Pécsi Nemzeti Színház – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Siklós – klarinéttanár; Állami Zeneiskola, Szigetvár - klarinéttanár és uo. igazgató helyettes is);

Csapó Károly (Rákospalota, 1930. május 9.) dalénekes, folklorista, tanár;

Csapó Sándor (1930 – Budapest, 1984. június 5.) zongoraművész, villamosmérnök;

Csebiss Lília (Budapest, 1930. január 5.) zenekritikus, szimfonikus zenekari rádiós rovatvezető, zeneiskolai zongoratanár, igazgató (Budapest XVII. kerület);

Csécsy Istvánné Czeglédy Éva (Budapest, 1950. október 27.) hegedűtanár (Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor Állami Zeneiskola – hegedűtanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd – hegedűtanár; Szekszárdi Kamarazenekar – koncertmester);

Csik Miklós (1930. április 9. – Budapest, 2011. április 24.) általános iskolai és középiskolai ének-zenetanár, középiskolai ének-zenetanár. (Lorántffy u. Ének-Zenei ált. iskola; 1964-66: Móricz Zsigmond Gimnázium; 1966-72. Lorántffy utcai Ének-Zenei általános iskola, majd Marczibányi téri Ének-Zenei általános iskola igazgató-helyettes. 1972-1991 Szilágyi Erzsébet Gimnázium, 1991-2010. XVIII. kerületi Vörösmarty Mihály Gimnázium);

Dobák Pál (Kiskunfélegyháza, 1930. január 13.) karnagy, főiskolai tanár, zenei tankönyvíró (Ének-zenei Általános Iskola – Veszprém, igazgató-helyettes is; Csermák Antal Állami Zeneiskola – igazgatóhelyettes, Janus Pannonius Tudományegyetem Tanárképző Kar, Pécs – Ének-Zene Tanszék);

Döme Jenő (Budapest, 1930. június 15. – 1996. március) zenekari nagybőgőművész-tanár. 1955-től a Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekarának szólamvezetője, majd 1973-tól az Operaház zenekarának tagja. 1978-tól a Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekarában is szerepelt. A Budapesti Kamarazenekar nagybőgőse is volt;

Dudás Ferenc (Örkény, 1930. május 1.) zeneiskolai oboa- és szolfézstanár, igazgató (Magyar Rádió-zenei forgató; Madách Színház – zenekari tag; Állami Zeneiskola, Dorog – igazgató is);

Czigány Gyula (Budafok, 1930. október 10. –) középiskolai tanár, zenei könyvszerkesztő (EMB);

Erich Bergel (Barcarozsnyó, 1930. június 1. – 1998. május 3-án) karmester, főiskolai tanár. 1955-től 1959-ig Nagyváradon működött zeneigazgatóként, 1959-ben a Kolozsvári Filharmonikus Zenekar karmestere lett. Nemzetközi karrierje Herbert von Karajan pártfogásával

indul: a Berliini Filharmonikusok zeneigazgatója 1971-ben hívja meg. 1975-ben a Német Szövetségi Köztársaságban telepedik le (már 1972-től a berliini Zeneművészeti Főiskola tanára). 1975-ben a Houstoni Szimfonikus Zenekar karmestere, 1989-től 1994-ig a Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekarának vezető karnagya, a Magyar Állami Operaház rendszeres vendégkarmestere;

Fábián Imre (Mátészalka, 1930. június 15. – 2002) zenetörténész, tanár. Zenetudományi tanulmányait a budapesti Zeneakadémián folytatta 1954 és 1959 között, de már 1954-től a Magyar Rádió munkatársaként is tevékenykedett. 1962-ben a *Kis zenei könyvtár* sorozatában megjelent, Richard Straussról szóló kismonográfiájával - amely egyben a szakdolgozata is volt - fejezte be tanulmányait, s ezt követően rádió- és tévéműsorokat készített, továbbá zenekritikákat, beszámolókat írt a *Muzsika*, a *Népszabadság* és a *Film, Színház, Muzsika* számára. Ez utóbbi hetilapnak 1954 és 1970 között főállású zenekritikusa volt. A hatvanas években megjelent publikációi már kijelölik két központi jelentőségű érdeklődési területét, a 20. század zenetörténetét és az operatörténetet. 1961-ben mesterével, Kókai Rezsővel együttműködve a 20.

század zenéjéről adott ki egy kötetet, amelyet 1966-ban egy Fábián összeállította szöveggyűjtemény követett (*A huszadik század zenéje. Muzsikuskok, esztéták századunk zenéjéről*). 1964-ben lehetősége nyílt arra, hogy Gárdonyi Zoltánnal, Rajeczky Benjaminnal és Szabolcsi Bencével együttműködve részt vegyen a nagy német zenei lexikon, a *Musik in Geschichte und Gegenwart* Magyarország címszavának megírásában (a 20. századról szóló Fábián-írás később megjelent angolul is, a *The Musical Quarterly* 1965. januári számában). Operai érdeklődésének korai dokumentuma egy, a műfaj születéséről szóló rövid tanulmány az Albert Istvánnal közösen, 1963-ban kiadott, zenetörténeti művészcsoportokról szóló kötetben (*Együtt, új utakon. Művészcsoportok a zenetörténetben*), valamint az Ernster Dezsőről szóló, 1969-es publikáció a *Nagy magyar előadóművészek* sorozatban;

Farkas Géza (1930) zenekari nagybőgőművész-tanár. Tanulmányait id. Novák Lászlónál kezdte, majd Tibay Zoltánnál folytatta. 1956-ban emigrált, és alapító tagja lett a marli Philharmonica Hungaricának. 1965-től 1992-ig, nyugdíjba vonulásáig Stockholmban a Filharmonikus Zenekar Szólamvezetője volt, eközben a stockholmi Zeneakadémia óraadó tanáráként is dolgozott;

Fellegi Tamás (Budapest, 1930. március 10. – Budapest, 2015. május 15.) újságíró, televíziós zenei rendező. Pályáját 1948-ban kezdte az MTI újságíró-gyakornokaként, később a kulturális, majd a belpolitikai rovat vezetője lett, 1952-től a Magyar Rádióban dolgozott, 1955-ben a hírszerkesztőség helyettes vezetője lett, de 1957-ben elbocsátották. Ez után a Budapest Filmstúdiónál dolgozott, ahol szerkesztő lett, majd szerkesztő-rendezőként és főszerkesztő-helyettesként dolgozott. 1964-ben megszervezte a Magyar Rádió és Televízió kulturális rovatát. Ő alapította a Szórakoztató- és Zenei Főosztályt, amely olyan műsorokat készített, mint a Nyílik a rózsa, a Röpülj Páva, az Aranypáva, a Táncdalfesztivál, a Nemzetközi Karmesterverseny, a TV bérlet (hangversenysorozat), a Zenés TV Színház és a Jó estét Magyarország;

Gaál Gabriella (Csepel, 1930. január 3. – Budapest, 2010. augusztus 3.) magyar nótáénekes, tanár;

Gabos Gábor (Budapest, 1930. január 4. – Budapest, 2014. augusztus 27.) zongoraművész. 1948-ban kezdte tanulmányait a budapesti Zeneakadémián, ahol Hernádi Lajos volt a mestere. 1952-

ben szerezte meg diplomáját, és zongoraművészként ugyanebben az évben mutatkozott be Budapesten. Több rangos zenei versenyen ért el értékes helyezéseket: 1955-ben a párizsi Marguerite Long verseny harmadik helyezettje volt, 1960-ban ötödik lett a brüsszeli Queen Elisabeth zenei versenyen, 1961-ben pedig első díjat nyert a budapesti nemzetközi Liszt–Bartók zongoraversenyen. Virtuóz játéka révén hamar a hazai és nemzetközi koncertpódiumok kedvelt előadóművés�évé vált;

Goldmark Péter (Budapest, 1930. május 15. – Hillersleben, 1945. május 10.) zongoraművész-tanátr. Goldmark Károly leszármazottja, zongorázni tanult Kadosa Pálnál;

Győrfy Kálmánné Király Zsuzsanna (Budapest, 1930. december 11.) magyar- és ének-zenetanár (Postás Zeneiskola; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola; Zeneműkiadó Vállalat – kölcsönanyag csoport vezető; vállalati énekkarok vezetője);

Halász Ferenc (Győr, 1930. január 27. – Budapest, 1994. december 15.) hegedűművész-tanár. 1946-ban került a Zeneakadémiára, Gábrriel Ferenc osztályába, majd Zathureczky Ede tanítványaként végzett 1953-ban. Kezdetől elsősorban a hegedűtanítás kérdései vonzották. 1954 és 1959 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet VI. kerületi és újpesti iskolájában tanított alapfokon, 1959-től a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában a középfokú oktatás problémáival ismerkedett, majd 1962-től 1994-ben bekövetkezett haláláig a Zeneakadémia tanára volt. De nem maradt hűtlen a fiatalabb korosztályokhoz sem: miközben intenzíven foglalkozott a Különleges Tehetségek Iskolájának korán a hivatásos zenélés mellett elkötelezett növendékeivel, folyamatosan tanított a „Konziban” is, amelynek 1972 és 1981 között – egy év megszakítással – igazgatója is volt;

Harmath Éva (1930) operaénekes, tanár. 1954-ben debütált a Fővárosi Operettszínházban, 1955 óta a Szegedi Nemzeti Színház tagja. 1956-58-ig Miskolcon, 1958 óta ismét Szegedi Nemzeti Színház operatársulatának a tagja volt;

Hegedűs Endre (Hódmezővásárhely, 1930. november 13.) katonazenész, zenetanár, karmester. Gépkocsizó Lövészezred (1973-tól Gépesített Lövészezred), Hódmezővásárhely; (1957/1982) katonazenész, Tiszti Klub, Hódmezővásárhely; (1955/1991) zongorista, Állami Zeneiskola, Makó (1971/1978) rézfúvós zenetanár, Városi Fúvószenekar, Hódmezővásárhely (1988/1995), örökös karmester;

Herbály András (Mezőtúr, 1930. december 21.) ének-zenetanár (Általános Iskola, Mezőtúr); alapító zeneiskolai igazgató (Mezőtúr); Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Gyula-igazgató; Jókai Színház, Békéscsaba-zenei vezető; Gyulai Kamarazenekar-karmester, 1986-tól;

Hollay Bertalan (eredeti nevén: Herczig Bertalan, Cigánd, 1930. szeptember 2. – Budapest, 2011. március 11.) magyar-nótaénekes, színész;

Homokiné Szikora Etelka (Kiskőrös, 1940. május 30.) magánének- és szolfézstanár (Kodály Zoltán Ének-Zenei Általános Iskola, Kecskemét; Állami Zeneiskola, Kecskemét);

Horváth Ádám (Budapest, 1930. június 4. – 2019. június 19.) tévérendező, egyetemi tanár. Tanulmányait 1961 és 1965 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola film- és televízió rendezői szakán Máriássy Félix osztályában végezte. 1952 és 1956 között a Honvéd Művészegyüttes énekkarának tagja, 1958-tól a Magyar Televízió munkatársa, 1959-től rendezője, 1967-től főrendezője, 1990-ben az MTV elnökségi tagja, 1994-től 1996-ig elnöke. 1968-tól a Színház- és Filmművészeti Főiskola tanára, 1983-tól egyetemi tanár, 1993-tól a televíziós szerkesztői, műsorvezetői és riporter szakot vezeti, 1994-től 2002-ig rektor-helyettes. A Magyar Televízióban számos zenei tárgyú műsort rendezett: operák, daljátékok, operettek és balettek tévéváltozatát, hangverseny közvetítéseket, koncertfilmeket, zenei portréfilmeket;

Horváth Marietta / Dessewffy-Horváth Marietta / (Sopron, 1930. február 3. – Sopron, 2009. november 15.) hegedűtanár, író, szobrász;

Illés Kálmán (Pécel, 1930. április 10.) zongoraművész-tanár. (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – tanár, Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola – Debrecen; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – tanár, tanszéki csoportvezető);

Jancsi István /*Stefan Janči* / Nyitraegerszeg, 1930. november 19. – Pozsony, 1999.)
operaénekes-tanár;

Kalmár Péter (Bpudapest, 1930. május 5.) színházi karmester, tanár. A Zeneakadémia karmesterképző szakán szerzett diplomát 1954-ben. 1949–54-ben a Fővárosi Operettszínházban énekkari tag, majd korrepetitor. 1954–59-ben a Békés Megyei Jókai, 1959-től 1990-ig, nyugdíjazásáig a Miskolci Nemzeti Színház karmestere, később vezető karmestere;

Karizs Béla (Budapest, 1930. augusztus 10. – Budapest, 2001. április 6.) operaénekes, tanár;

Kárpáti József (Újpest, 1930. május 4. – Esztergom, 2014. május 9.) orgonaművész-tanár,

karnagy. 1957- Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – orgonatanár, 1970-1976. uo. ig. helyettes, 1976- uo. orgonatanár. 1992-től haláláig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Egyházzenei Tanszékén is tanított orgonajátékot;

Kiss Ernő (Debelyacsa, mai nevén Torontálvásárhely, 1930 – Nagybecskerek, 2014)
zenepedagógus, nótaszerző;

Kismartoni Ferenc (Nagymaros, 1930) ének-zenetanár, karnagy. Főiskolás kora óta tanított Nagymaroson, és ellátta a férfikar zongorakísérői feladatait. Eközben zeneszerzést is tanult a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában. 1966-tól Vácon a Művelődési Osztályon dolgozott, de 1969-ben ismét Nagymaroson tanított, s ekkor veszi át a már betegeskedő Hernádi Ferencről a kórus vezetését. Vezetése alatt 1985-re Fesztiválkórus minősítést és a Rádió Zenei Főosztálytól nívódíjat kapott a kórus;

Kocsis Albert (Hatvan, 1930. november 10. – 1995. március 14.) hegedűművész. Művészi pályája mellett tanított is, elsősorban Németországban, ahol 1982-től a Kasseli Zeneakadémia professzora volt. Szülővárosában a zeneiskola a nevét viseli;

Koncz Tibor (1940. július 15.) zongorista, dobos, zeneszerző;

Kovács Dénes (Vác, 1930. április 18. – Budapest, 2005. február 11.) hegedűművész-tanár. A Fodor Zeneiskolában kezdett hegedülni tanulni Rados Dezsőnél, majd 1944-től Zathureczky Ede tanítványa volt. 1955-ben ő lett a londoni Flesch-hegedűverseny győztese. 1951-1960: Magyar Állami Operaház – hangversenymester. 1957-től haláláig tanított a Zeneművészeti Főiskolán, amelynek főigazgatója (1967–1971), majd rektora (1971–1980) is volt. Igazgatósága alatt alapította meg a Zeneakadémia Nagydíját és a Kivételes Tehetségű Gyermekek Képzőjét. Versenyeket rendezett korábbi nagy magyar hegedűsök emlékére, emelte a zenekari muzsikusság képzés színvonalát, és a Zeneakadémia hagyományainak megfelelően ismét szétválasztotta a

tanár- és művészképzést, s nem utolsó sorban az ő utasítására kapott önálló tanszaki rangot a kamarazene. Kovács Dénes egy Guarnerin („Guarnerius del Gesu 1742”) játszott;

Kovács Eszter (*Tiszanána*, 1940. május 18.) operaénekes-tanár;

Kovács János (Budapest, 1930. december 28. – Budapest, 2001. május) zenetörténész, tanár. 1957 és 1964 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára, 1971-től a Zeneakadémia zenetudományi szakán tanított. 1962-től 1991-ben történt nyugalomba vonulásáig az Országos, majd Nemzeti Filharmónia szerkesztője, művészeti vezetője, igazgatóhelyettese. 1960 és 1977 között a Magyar Nemzet operakritikusa volt;

Kovács László (Nyíregyháza, 1930. augusztus 10.) általános iskolai ének-zenetanár (9. sz. Általános Iskola, Nyíregyháza – tanító, tanár, uo. igazgató helyettes és szakfelügyelő is);

Körtvélyesi Oszkár (Budapest, 1930. október 24.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Fővárosi XIV. kerületi Martos Flóra Általános Iskola-ének-zenetanár, karnagy; I. István

Gimnázium, Budapest-ének-zenetanár, karnagy; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola, szolfézstanár és igazgató helyettes is; Szent László Gimnázium, Budapest-ének-zenetanár, karnagy; KPVDSZ Bartók Béla Kamarakórus-karnagy;

Kövecs Imre (Tokod, 1930. október 26.) zongora- és szolfézstanár, karvezető (különböző helyeken könyvelő) (Állami Zeneiskola, Hajdúnánás – igazgató is, Hajdúnánási Városi és Pedagógus Énekkar-karnagy);

Krémer József (Csaroda, 1930. július 17. – Budapest, 2014. január 23.) operaénekes, tanár;

Lengyelfi Miklós (Sopron, 1930. február 7.) zenei szerkesztő, rendező. (Országos Rendező Iroda, dramaturg (1959-1964); Magyar Televízió (1964-1995) szerkesztő, művészeti csoportvezető, osztályvezető, szerkesztőség vezető, rovatvezető;

Lovas György (Budapest, 1930. augusztus 10. –) zongoratanár, minisztériumi főmunkatárs. Tanulmányait 1948-tól 1952-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte Antal

István és Máthé Klára növendékeként. 1958-tól 1975-ig a kultusztárca Művészetoktatási Osztályának munkatársa volt. Kezdeményezte a Zeneiskolai Tanárképző Intézetek főiskolává történő átminősítését, illetve a Zeneakadémia egyetemi rangra emelését (1971). 1975-től 1990-ben történt nyugalomba vonulásáig volt az utóbbi intézmény főtitkára. 1984-től 1990-ig a Bartók Béla-Pásztory Ditta-díj kuratóriumának titkáráként is tevékenykedett;

Nagy Miklós (Miskolc, 1930. szeptember 24.) zenekari kürtművész (Miskolci Nemzeti Színház, Miskolci Szimfonikus Zenekar);

Nagy Norbert (Budapest, 1930. május 3.) zenetanár, karnagy, zenekari nagybőgőművész (Fővárosi általános és középiskolákban ének-zenetanár; Fővárosi XIV. Kerületi Állami Zeneiskola- szolfézsstanár; Budapesti Kecs- és Ostyagyár Vegyeskara – karnagy, Auquincum Férfikar – karnagy; EGIS Kőbányai Erkel Ferenc Zenekar – karmester);

Molnár Miklós (Szolnok, 1930. március 1. – Budapest, 1981. szeptember 3.) operaénekes, tanár. Tanulmányait 1950 és 1957 között a Zeneművészeti Főiskolán folytatta. Itt Révhegyi Ferencné (ének), Ádám Jenő, valamint Lukács Miklós tanítványa volt. 1950 és 1953 között a Magyar Rádió Énekkarának tagja volt. 1957 és '62 között a Magyar Állami Operaház ösztöndíjas magánénekeseként szerepelt. 1962 és 1971 közt a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesének szólistája volt. 1971-ben a Pécsi Nemzeti Színház operatársulatához csatlakozott, ahol 1975-ig dolgozott;

Nógrády László (Ketergény, 1930. március 14. –) karnagy, zeneiskolai elmélettanár, tankönyvszerkesztő, szaktanácsadó. 1951-56-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója, 1956-ban középiskolai énektanár és karvezetői tanszakon szerzett diplomát. Karvezetés tanárai Vásárhelyi Zoltán és Vajda Cecília voltak. Társszerkesztője volt számos kóruskiadványnak és pedagógiai munkának. Jelentősebb kórusvezetői munkái: Központi Úttörő Énekkar (1958-1962), Központi Egyetemi Énekkar (1957-1978), BKV Ifjúsági Vegyeskar (1976-1982), Budapesti Bartók Kórus (1978 óta jelenleg is). Tanított többek között a Fővárosi XIII.

kerületi Zeneiskolában, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Budapesti Tanárképző Intézetének gyakorlatvezetője és óradíjas módszertan tanára is volt, és Budapest főváros szolfézs szaktanácsadója;

Oromszegi Ottó (Vác, 1930 – 2019) fagottművész-tanár, költő (Kodály Zoltán Zeneiskola, Debrecen; BM Szimfonikus Zenekar, Fővárosi XXII. kerületi Nádasdy Kálmán Művészeti Iskola). Fagott etűdjei nemzetközi érdeklődésre tartanak számot, hasonlóan a fagott-történeti kutatásaival összefüggő írásaihoz, melyek egy jelentős része a Parlandóban is publikálásra kerültek:

Papp Sándorné Neuner Gizella (Budapest, 1930. június 4.) zeneiskolai zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged);

Pesovár Ferenc (Herend, 1930. ápr. 23. - Veszprém, 1983. febr. 27.) néprajzkutató, tánc- és zenefolklorista;

Petrovics Emil (Nagybecskerek, 1930. február 9. – Budapest, 2011. június 30.) 1964-től a Színház- és Filmművészeti Főiskola egyetemi tanára, 1968-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanszékvezető egyetemi tanára volt, a zeneszerzés tanszakon tanított. 1967-től 1999-ig a magyar szerzői jogvédő szervezet, (későbbi nevén) az Artisjus elnökeként is tevékenykedett. 1986 és 1990 között a Magyar Állami Operaház igazgatójaként (1988-tól főigazgatójaként) működött, majd 2003 és 2005 között az intézmény főzeneigazgatója volt. 2012-ben a rákoshegyi Bartók Zeneházban Petrovics Emil hagyatékából emlékszobát rendeztek be;

Póczonyi Mária (Budapest, 1930. március 25. – Budapest, 2017. november 12.) ének-zenetanár, karnagy, tankönyvíró. 1951-1961. Kosciuszko Tádé utcai általános iskola énektanára és kórusvezetője. 1961-1968, Szegedi Zene Konzervatórium, 1968-1984. Esztergomi Tanítóképző Főiskola, Budapesti Tanítóképző Főiskola. Számtalan zenével kapcsolatos könyv írója. Bárdos Lajos 1988-ban bekövetkezett halála után megalakították a Bárdos Lajos Társaságot. Póczonyi Mária nevéhez is fűződik a társaság megalapítása, aki titkári szerepet töltött be;

Regős Imre (Gyula, 1930. január 30.) karnagy, orgonaművész, zeneiskolai igazgató-helyettes. 1952-től dolgozott a szarvasi zeneoktatásban: 1952–53-ig magánoktató, 1953–59-ig a Művelődési Ház munkacsoportjának tagja; 1959–64-ig a Békéscsabai Zeneiskola Szarvasi Fiókiskolájában; 1964–1991-ig, nyugdíjba vonulásáig a Szarvasi Állami Zeneiskolában, 1980–91-ig igazgatóhelyettesként, 2002-ig szerződéses zongoratanárként tevékenykedett. 14 éves korától orgonál templomi szertartásokon. 1952-től volt a szarvasi katolikus templom orgonistája;

Sárosi Katalin (Budapest, 1930. június 23. – Budapest, 2000. november 1.) táncdalénekesnő, tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elvégzése után a Napsugár énekegyüttes tagjaként kezdte zenei karrierjét. Az egyik legnépszerűbb, legkedveltebb énekesnő volt a hatvanas évek elején, többször turnézott külföldön is (1968-ban például a Szovjetunióban, ahol díjat is nyert). Több száz rádiófelvétele készült, állandó résztvevője volt a táncdalfesztiváloknak. A nosztalgiahullám még többször divatba hozta;

Dr. Somogyvári Zoltánné Molnár Aliz (Sátoraljaújhely, 1930. augusztus 20.) általános iskolai ének-zenetanár, karvezető (Általános Iskola, Kiskunfélegyháza);

Soproni József (Sopron, 1930. október 4.) zeneszerző, zenepedagógus. 1962-től a Zeneakadémián is oktatott, 1968-tól docensként, majd 1974-től egyetemi tanárként. A főiskolán ellenpontot, zeneszerzést, majd transzponálás-partitúraolvasást tanított. 1984-ben rektor-helyettes, majd 1988-tól két cikluson át, 1994-ig az egyetem rektora. Az ő idején jött létre a csembaló tanszak, kezdődött a jazz oktatása, és a vidéki tanárképzőkben négy évre emelték a képzési időt. Jelenleg professor emeritus az Alkotóművészeti és Zeneelméleti Ismeretek Tanszékének zeneelmélet szakcsoportjában. 1992-ben alapító tagja volt a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiának;

Sulyok Gizella /Serhók/ Budapest, 1930. június 2. – Budapest, 2016. szeptember 3.) zenetanár, költő, szerkesztő. Évtizedek óta számos önálló verskötet alkotója (egykoron a Fővárosi XIV. kerületi Zeneiskola szolfézstanára) 1993-ban PILLETÁNC című három kötetes daloskönyv-

sorozattal nagy sikert aratott is meglepte a zeneiskolai szolfézs, az általános iskolai ének-zene és az ének-zenei általános iskolák tanulói és tanárai köében;

Sulyok Tamás (Budapest, 1930. május 9.) karmester, tanár. 1954-58 a debreceni Csokonai Színház karmestere és karigazgatója, 1958-59 a győri Kisfaludy Színház zenei vezetője, 1959-61 a Miskolci Szimfonikus Zenekar vezető karmestere. 1961-71 az Országos Filharmónia karmestere és az ÁHZ igazgatója. 1971-84 a Südwestdeutsche Philharmonie főzeneigazgatója és az Internationale Musiktage Konstanz művészeti vezetője. 1984-től a Győri Filharmonikus Zenekar igazgató karnagya volt néhány évig;

Sümeghy Zoltán (Törökszentmiklós, 1930. december 19.) zenekari hegedűművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Zathureczky Ede és Weiner Leó tanították. Főbb munkahelyei: MN Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara, MRT Szimfonikus Zenekara – szólamvezető, Musica Viva Kamaraegyüttes);

Székelyné Pálvölgyi Mária (Budapest, 1930. február 11.) gyakorlóiskolai ének-zene vezetőtanár, karvezető. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Vásárhelyi Zoltán tanítványa volt. Fontosabb munkahelyei: Általános Iskola, Balatonlele, Kőbányai úti Általános Iskola, Budapest; Röck Szilárd utcai Fiúiskola, Budapest; ELTE Ságvári Endre Gyakorló Iskola – ének-zene vezetőtanár, karvezető);

Széki Sándor (Tiszaföldvár, 1930. december 23.) operaénekes, tanár. 1967-ben debütált a budapesti Operaházban, Alfióként. A hősbariton szerepkörben működik, fő szerepei: René, Luna, Petur, Gara nádor;

Szterszky Adrienne (Budapest, 1930. július 9.) énekművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Ambrózy Béla (zongora) és dr. Molnár Imre (ének) növendéke volt. Főbb munkahelyei: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Színház és Filmművészeti Főiskola, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Budapesti Tagozata);

Tarcai Zoltán (1930. január 5. – 2009. december 26.) ének-zenetanár, karnagy, nyugalmazott tanszékvezető főiskolai tanár, a Magyar Kodály Társaság elnökségi tagja és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei tagcsoportjának elnöke, Nyíregyháza díszpolgára. 1958-1959. Nyíregyháza, gimnázium – tanár, 1959-1969. Tanítóképző Intézet – vezető tanár, 1969-1974. Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza – tanszékvezető adjunktus, majd docens. KÓTA Szabolcs-Szatmár megyei titkára, Zenepedagógusok Szakszervezeti titkára;

Tóth Györgyné Kovács Olga (Cocioc, 1930., november 25.) zeneiskolai szolfézs- és zeneirodalom-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanár- és karvezető szakán többek között Vásárhelyi Zoltán volt a tanára. Munkahelye: Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola/Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola);

Tóth Károlyné Mohay Márta (Szekszárd, 1930. augusztus 20.) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet, Fővárosi V. kerületi Állami Zeneiskola);

Tukora Bakos Jánosné Kurdics Ilona (Kiskunfélegyháza, 1930. június 19.) általános iskolai ének-zene-, és zeneiskolai szolfézstanár (Újvárosi Általános Iskola, Szolnok; Palotási János Állami Zeneiskola, Jászberény);

Tillai Aurél (Pécs, 1930. november 23.) karnagy, főiskolai tanár. 1949 és 1952 között a pécsi Tanárképző Főiskola magyar-ének szakán, 1954-től 1960-ig ugyanott a Konzervatórium zeneszerzés és zeneelmélet szakán, 1960 és 1966 között a Népművelési Intézet ének- és zenekarvezetői szakán tanult (itt Párkai István és Kórodi András növendékeként). 1952-től tanít a pécsi Tanárképző Főiskolán: előbb tanársegéd (1952-62), majd adjunktus (1962-73), docens (1973-79), végül 1979-től főiskolai tanár. 1982-től a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem zeneelmélet- és karvezetés-tanára. Kóruskarnagy (1958-tól a Pécsi Nevelők Háza Kamarakórusa, 1965-től a Mecsek Kórus élén). A KÓTA elnökségének és Művészeti Bizottságának tagja, a Pécsi Nemzetközi Kamarakórus Fesztiválok művészeti titkára;

Timár Imréné Straub Magdolna (Budapest, 1930. október 30.) zeneiskolai szolfézstanár, karvezető. A Zeneakadémia középiskolai énektanár és karvezetőképző szakán többek között Vásárhelyi Zoltán volt az egyik mestere. Munkahely: Fővárosi Zeneiskola Szervezet, Fővárosi XII. kerületi Állami Zeneiskola – uo. tanszakvezető és igazgató helyettes is;

Valastyán Mihály (1930. április 16. - 2013. április 10.) ének-zenetanár, karnagy. 1949-1952. Tanárképző Főiskola – Szeged, ének-zene tagozat, 1955-1975. Tanítóképző Intézet Gyakorló Iskolája, Győr – ének-zenetanár, 1975 - ui. főiskolai adjunktus, 1971 - Városi Liszt Ferenc Kórus;

Varasdy Frigyes (Szombathely, 1930. június 22.) trombitaművész-tanár. 1951-től nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház zenekarának művésze. A Magyar Rézfúvós Együttes alapító tagja. Számos kortárs zenei alkotás bemutatójának közreműködője. 1960 és 1964 között a Győri Zeneművészeti Szakiskola, 1963-tól a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

tanára. Pedagógiai munkásságának része négykötetes *Trombitaiskolája*, kétkötetes *Kamarazeneiskola* című könyve és a *Bevezetés a kamarazene gyakorlatába rézfúvósokra*;

Dr. Várnai Ferenc (Horváthertelend, 1936. február 12.) zeneszerző, népzenekutató, tanár. Harminc éven át vezető ének-zenei előadója, szakfelügyelője, szaktanácsadója volt Baranya megyének. Tanított a hidasi, a pécsváradi általános iskolában, a szigetvári Zrínyi Miklós és a pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban. Egy évtizede tanára a Pécsi Zeneművészeti Főiskolának. 1996-97-ben - 60. életévében - nagy sikerű szerzői estje volt Mezőtúron, Pécsvára- don és Pécssett. Szerkesztésében tizenegy, közel 700 baranyai népdalt tartalmazó kiadványa, 1999-ben pedig a Baranyai németek zenéje címmel CD ROM-ja jelent meg;

Vassné Pásztor Edit (1930. február 17.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Balett Intézet, Fővárosi 6. sz. Körzeti Zeneiskola-szolfézstanár, Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola-szolfézstanár, uo. igazgatóhelyettes is);

Vereczkey László (Budapest, 1930. február 20. – Budapest, 2014. április 17.) gitártanár, zeneiskolai kottaszerkesztő. 1956-tól rendszeresen közreműködött színházi előadásokban, 1963-tól a XI. kerületben hivatalosan alkalmazták gitártanárként, 1968-tól folyamatosan jelentek meg pedagógiai művei a Zeneműkiadónál, amelyek ma is országsszerte ismertek a gitártanárok körében;

Viczay Pál (Pozsony, 1930. április 23. – Pozsony, 1989. október 24.) zenei szakelőadó, szakíró, énekes, módszertani anyagok szerzője. A pozsonyi konzervatórium énekszakán végzett (1955). 1961-től a Csemadok Zselízi Országos Népművészeti Fesztiváljainak szervezője volt. 1962–1970 között az Ifjú Szivek igazgatója, 1971–1979 a Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkara szervező titkára. 1981–1988-ban a pforzheimi (Németország) Városi Színház operaénekesse. Módszertani segédanyagok, kórusművek szerzője;

Virág László (Vasvár, 1930. április 9.) hegedű-, szolfézs-, általános iskolai ének-zene, és magyartanár, karnagy, karmester (Általános Iskola, Salgótarján – ének-zenetanár, Állami

Zeneiskola Salgótarján – hegedűtanár és igazgató helyettes, később igazgató, Pedagógus Kórus, Salgótarján-karnagy, Salgótarjáni Városi Szimfonikus Zenekar - alapító karmester);

Winkler Albert (Nagyenyed, 1930. április 4. – Sinaia (Bucsecs-hegység), 1992. június 27.) erdélyi zeneszerző, zongoraművész, karmester. A kolozsvári Zenekonzervatóriumban (1948–49, zongoratanára Halmos György), majd zeneszerzés szakon Leningrádban, a Rimszkij-Korszakov zenekonzervatóriumban végezte (1949–1954). 1954–1973 között a bukaresti rádió zenei rendezője, a Bukaresti Állami Zsidó Színház zenei együttesének vezetője. Zeneműveit Winkler Adalbert néven is jegyezte;

Zsoldos Péter (Szentes, 1930. április 20. – Budapest, 1997. szeptember 26.) sci-fi és zenei író, rádiós zenei szerkesztő. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1949-52 között zeneszerzés tanára Viski János volt, 1952-56 között a középiskolai énektanár- és karvezetőképzőben pedig Vásárhelyi Zoltánnál tanult. 1956-tól a Magyar Rádió zenei szerkesztő-riportere, majd főmunkatársa, vezető lektora. Jelentősebb rádiós sorozatai: Lemezek közt válogatva, Zenés

városműsorok, Kedves lemezeim, Találkozás a stúdióban, stb. Zenei tárgyú regénye: Portré négy ülésben (Muszorgszkijról, 1979);

1935-ben született

Ács Jolán (1935. július 14.) zongoratanár, korrepetitor (Fővárosi XI.ker. Állami Zeneiskola – zongoratanár, zongorakísérő;)

Aczél Ervin (Temesvár, 1935. június 3. - Bécs, 2006. augusztus 24.) karmester, tanár. Kolozsvárott és Bukarestben végezte a zeneművészeti főiskola karmesterképző szakát, részt vett a Holland Rádió karmesteri mesterkurzusán. 1971-től a nemzetközi koncertpódiumok szereplője Európa számos országában, Ázsiában, Észak- és Dél-Amerikában. 1960-tól 1963-ig a Botoșani Filharmónia karmestere volt, majd a Nagyváradi Állami Filharmónia zenekarát vezette 28 éven keresztül, közben két évig az Isztambuli Állami Opera zeneigazgatója volt. 1991-

től 1999-ig irányította a Szegedi Szimfonikus Zenekart. Együttese élén számos nagy sikerű hangversenyt adott, külföldi koncertturnékon vett részt, a Szegedi Nemzeti Színházban és a Szegedi Szabadtéri Játékokon operaelőadásokat dirigált. Karmesteri művészetét több mint 40 lemez örökítette meg. 1998 tavaszán Művészeti vezetői munkája mellett docensként oktatott a római Ottorino Respighi Zeneakadémia karmesterképző szakán, 1992-től pedig a Szegedi Konzervatórium tanára volt. Állandó tagja volt a lisszaboni karmesterverseny zsűrijének. 1996-tól a Bécsi Zeneakadémia karmesterképző szakának docense, majd 1999 őszétől ismét a Nagyváradi Állami Filharmónia állandó karmestere volt 2006-ban bekövetkezett haláláig;

Aczél Zsuzsa (Budapest, 1935. május 16.) zenei kotta-könyv felelős szerkesztő. Dolgozott a Szerzői Jogvédő Hivatalban és zenei szerkesztőként 1966-tól a Zeneműkiadó Vállalatnál (EMB);

Adorján Gyuláné Hodossy Piroska (Győr, 1935. szeptember 12.) hegedű- kamarazene- és szolfézstanár, tanítóképző főiskolai tanár (Győr);

Antal Imre (Hódmezővásárhely, 1935. július 31. – Budapest, 2008. április 15.) zongoraművész, televíziós személyiség, színész, humorista, filmszínész. 1966-ban második helyezést ért el a budapesti Liszt–Bartók Zongoraversenyen. Jobb kezének hirtelen fellépő ízületi gyulladása miatt azonban ezt a pályát nem folytathatta. Ezután jelentős váltás következett: a Magyar Televízióhoz került és műsoprok/filmek sokaságában szerepelt nagy sikerrel színészként, műsorvezetőként;

Aracsi Lászlóné Ormos Ágnes (Székesfehérvár, 1935. június 5.) zeneiskolai zongora- és oboatanár, LFZF ZTI zongora gyakorlati tanítási tanár (Szeged);

Aradszky László (Budapest, 1935. szeptember 20. – Budapest, 2017. október 8.) táncdalénekes énekes, olaszos slágereivel a hatvanas években a magyar tánczenei életének egyik legnépszerűbb előadója. 1960-61-ben a Magyar Rádió Tánczenei Stúdiójának tagja és OSZK (Országos Szórakoztatózenei Központ)-stúdió növendéke volt. Tanárai Vécsey Ernő és Balassa P. Tamás voltak;

Balassa Sándor (Budapest, 1935. január 20.) zeneszerző, zeneakadémiai tanár, zenei rendező. A 1964-től a Magyar Rádió munkatársa lett, ahol 1980-ig a zenei főosztályon dolgozott zenei rendezőként. 1981-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés tanszékén hangszerelést tanított adjunktusként, majd docensként, 1993-tól egyetemi tanárként;

Bernáth Magda (Balatoncsehi, 1935. október 31.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, igazgatóhelyettes, zenei szakíró;

Cserna Andor (Budapest, 1885. április 24. – Budapest, 1933. március 23.) újságíró, zenekritikus;

Csorba István (Budapest, 1935) középiskolai ének-zenetanár, karvezető. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1960-ban középiskolai énektanári és karvezetői diplomát szerzett. 1980 és 1990 között négy alkalommal vett részt Stuttgartban Helmut Rilling professzor egyházkarnagyi továbbképző kurzusain. 1960 és 1994 között énektanárként működött állami általános, majd középiskolákban. 1961 és 1978 között az Állami Központi Művészegyüttes

karvezetője, karnagya és korrepetitora, majd a Szólistacsoport művészeti vezetőjeként működött. 1972 és 1990 között alapító karnagyként vezette a Pénzügyi és Számviteli Főiskola aranykoszorú-diplomás énekkarát. 1978 és 1981 között a Könnyűipari Minisztérium Bartók kórusának másodkarnagya volt. 1955-től a Budavári Evangélikus Gyülekezet Schütz Kórusának alapító karnagya. 1994 és 1996 között az Evangélikus Hittudományi Egyetem főtitkára, 1995-től az Egyházzenei Tanszék megbízott előadója az Egyetem énekkarának karnagya;

Csorba Mária (Budapest, 1935. november 14.) zenekari hegedűművész-tanár, koncertmester (Magyar Állami Operaház, Magyar Kamarazenekar);

Devich Sándor (Szeged, 1935. január 19. – Budapest, 2016. január 20.) hegedűművész, a Bartók vonósnégyes alapító tagja, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emeritusa. A Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolán végzett tanulmányai után 1948 és 1954 között a budapesti Zenekonzervatóriumban tanult hegedűt és zeneszerzést, R. Zipernovszki Mária és Sugár Rezső irányítása alatt. 1954-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta

hegedűtanulmányait, ahol Zathureczky Ede és Katona Béla voltak a mesterei. A főiskolán 1959-ben végzett – kitüntetéssel. Már főiskolás korában, 1957 és 1984 között az Állami Hangversenyzenekarban játszott, emellett az Országos Filharmónia szólistája is volt, 1957-től 1967-ig a Magyar Kamarazenekar tagja volt, 1958-ban pedig – második hegedűsként – alapító tagja volt a Komlós-, a későbbi Bartók vonósnégyesnek. 1981-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oktatója, 1991-től egyetemi tanár, professor emeritus volt a vonós és húros hangszerek tanszékén; kamarazenét oktatott. Írásai gyakran jelentek meg a Parlandóban;

Dinnyés István (Kalocsa, 1935. február 20.) címzetes zeneiskolai igazgató. Szegeden a Pedagógiai Főiskolán szerzett énektanári oklevelet. Már tanárként kezdett oboát tanulni a szegedi konzervatóriumban. Később felsőfokú karnagyképzésre járt Budapestre. 1955 decemberében az Oktatási Minisztérium engedélyezte állami zeneiskola beindítását Orosházán, ahol elkezdte tanári pályafutását. 1960-ban áthelyezését kérte a helyi 3. sz. iskola ének-zene tagozatára. 1972-ben visszahívták a zeneiskolába igazgatónak, ahol ebben a minőségben dolgozott igazgatóként 1990-ig. A rendszerváltás után 1991-95-ig –nyugdíjazásáig - osztályvezetőként dolgozott

Orosháza város önkormányzat kulturális osztályán;

Dobszay László (Szeged, 1935. február 2. – Budapest, 2011. augusztus 26.) zenetörténész, zeneszerző, népzenekutató, karnagy, tanár, tankönyvíró. „Igen fiatalon, 1947-ben felvették a Zeneakadémiára a Rendkívüli Tehetségek iskolájába, ahol Viski János zeneszerzés-növendéke volt. Zongorázni Engel Iván tanította, népzene Kodály Zoltánnál, zenetörténetet Szabolcsi Bencénél hallgatott. Zeneszerző-diplomáját 1957-ben kapta. A főiskola mellett 1955-től elvégezte az ELTE bölcsészkarának magyar–történelem szakát, itt 1959-ben diplomázott. 1956 és 1968 között elsősorban pedagógusként tevékenykedett, (a Fővárosi Zeneiskola Szervezet VI. kerületi iskolájában tanított zeneirodalmat és kamarazenét), komponált, cikkeket írt, és a magyar zeneoktatási rendszer átfogó reformjának kidolgozásán munkálkodott. E munka gyümölcseként látott napvilágot *A hangok világa* szolfézstankönyv és módszertani sorozat. 1966-ban Kodály és Rajeczky Benjamin meghívására az MTA Népzenekutató Csoportjának (1974 óta a Zenetudományi Intézet része) munkatársa lett. Észak-kelet magyarországi és erdélyi népdalgyűjtő utak mellett a népzenei anyag rendszerezésén is dolgozott, amely később (1988) *A magyar*

népdaltípusok katalógusában került közönség elé (Szendrei Jankával közös munka). Számos tanulmányt írt a népzene és a középkori zene történetéről, e két dallamhagyomány összehasonlításáról. Dobszay László alapvető munkát végzett az európai liturgikus zene kutatásában, a magyar középkori forrásanyag feltárásában, a repertoár feltérképezésében, és a források tartalmának egy szisztematikus dallamkatalógusban való egyesítésében. 1970-ben nevezték ki a Zeneakadémia tanárává. A zenetudományi szakos hallgatóknak tanított gregorián zenét, klasszikus formatant, latin nyelvet, népzénét. 1970-ben Rajeczkyval és Szendreivel megalapította a *Schola Hungarica* együttest, amely a magyar zeneélet egyik kiemelkedő műhelyévé vált, s amely ritka példáját adta és adja a magas szintű előadóművészet és a háttérben álló világszínvonalú kutatómunka elválaszthatatlan egységének. A *Schola* éppen ezáltal tett szert világhírnévre olyan időkben, amikor az egyházi zene Magyarországon egyáltalán nem volt kíváncsú. Dobszay 1975-ben kandidált *A siratóstílus dallamköre zenetörténetünkben és népzénénkben* c. munkájával. 1976-ban a Zenetudományi Intézet Dallamtörténeti csoportjának, majd 1990-től népzenei osztályának vezetője lett. 1990-ben újraalapította a Zeneakadémia egyházzenei tanszakát, amelynek 2005-ig volt vezetője. 1992-egyetemi tanárrá nevezték ki. A

Schola Hungaricával mintegy 40 hanglemezfelvételt készített. A Magyar Egyházzenei Társaság megalapítója és örökös tiszteletbeli elnöke. 2003-ban lett a Magyar Tudományos Akadémia doktora, 2005-ben a Zeneakadémia professor emeritusi címet adományozott tanári munkássága elismerésül;

Duska Károly (Port Colborne, 1935. január 31. – Budapest, 2006. január 16.) hegedűművész-tanár, koncertmester. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Garay György növendékeként végezte. 1959-től 1969 a Fővárosi Operettszínház hangversenymestere, 1970-től a Magyar Állami Hangversenyzenekar tagja volt. 1970 és 1976 között a Kodály Vonósnégyes primáriusaként működött. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetének Budapesti Tagozatán hegedűt és kamarazenét tanított;

Farkas Máttyás (Pusztavám, 1935. április 9.) zongoratanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba-zongoratanár;

Fátyol Tibor (Kolozsvár, 1935. október 19.) zeneszerző, tanár;

Fejér Kálmán (Kovászna megyei Futásfalva, 1935. december 7.) zeneiskolai és tanítóképzői tanár. Kézdivásárhelyen járt tanítóképzőbe 1949 és 1953 között. Tanítóskodott Gelencén, Komándon, Szentkatolnán, Futásfalván és Kézdivásárhelyen. Közben két év katonai szolgálatot teljesített 1956 és 1958 között. 1960-ban bejutott a G. Dima Zeneakadémiára (Kolozsvár), melyet 1965-ben végzett el. Azóta Szatmárnémetiben tanított a zeneiskolában. 1998. szeptember 1-től nyugdíjasként tanít a zeneiskolában, újabban a Tanítóképző Főiskolán is. 1965 és 1968 között a zeneiskola gyermekkórusát vezette;

Fischer György (Budapest, 1935. augusztus 12.) magyar zongoraművész, karmester. Fischer György a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán kezdte felsőfokú zenei tanulmányait. Fischer György és bátyja 1956. novemberében elhagyta az országot. A salzburgi Mozarteum Egyetemen folytatta ekkor az egyetemi képzést. Herbert von Karajan asszisztenseként a bécsi Állami

Operában vezényelte Mozartnak A varázsfuvola és a Szöktetés a szerájból c. operáit. Fischer György Kölnben élt, ahol a kölni opera zenei vezetőjeként ment nyugdíjba;

Frits Sándorné, Győri Katalin (Rimaszécs, 1935. július 15.) orosz-és ének-zenetanár. Pedagógusi pályáját képesítés nélküli nevelőként 1959-ben kezdte Ózdon. Orosz-ének szakos tanári oklevelét 1965-ben szerezte, az egri Tanárképző Főiskolán. 1975-1990-ig az Árpád Vezér Úti Általános Iskola vezetője volt. Irányítása alatt az intézményben a tehetséggondozás példaértékű eredményességgel folyt. Nevéhez fűződik a városban a zenetagozatos iskolai oktatás beindítása, mely 1982-től nagyobb lehetőséget adott a kórusmunkához is. Az országos hírű gyermekkórust 1971-ben alakította. Nyugdíjasként a Harmónia Pedagógus Női Kart vezette.

Frankl Péter (Budapest, 1935. október 2.), zongoraművész-professzor. Frankl Péter a Zeneakadémián végezte tanulmányait Hernádi Lajos, Kodály Zoltán és Weiner Leó vezetésével. Nemzetközi hírnevét több külföldi verseny sikere alapozta meg. A világ minden táján tart mesterkurzusokat és részt vesz nemzetközi versenyek zsűrijében. Londonban él,

vendégprofesszorként az egyesült államokbeli Yale Egyetemen tanít. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tiszteletbeli professzora;

Fürst János (Budapest, 1935. augusztus 8. – Párizs, 2007. január 3.) karmester, tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanult hegedű szakon. 1956-ban külföldre távozott, ezt követően évekig koncertmesterként dolgozott több zenekarnál, többek között megalapította az Ír Kamarazenekart. Később dirigensi tanulmányokat folytatott, a felsőfokú képzés megszerzése után Malmöben, Aalborgban, Dublinban, Marseilles-ben és Winterthurban volt vezető karmester és zeneigazgató. Hosszú ideig a Helsink-i Filharmonikus Zenekar állandó vendégkarmestere volt. 1972-től Londonban működött, de már ezt megelőzően vezényelte a brit főváros legnagyobb zenekarait, beleértve a Londoni Szimfonikus Zenekart és a Royal Filharmonikus Zenekart is. Vendégszerepelt Izrael, Ausztrália, Amerika és Új-Zéland koncertpódiumain. Minden zenei műfaj terén otthonosan mozgott, kilenc évig volt a Marseilles-i Opera zeneigazgatója. 1997-től a Párizsi Conservatoire karmesterképzőjének professzora volt;

Gáborján Edith (Budapest, 1935. január 21.) zongoraművész-tanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös; Fővárosi Zeneiskola Szervezet – zongoratanár; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola-zongora korrepetitor is);

Gáabrielné Jáger Teréz (Pápa, 1935) ének-zene tanár, karnagy, zongoraoktató. A Pápai Kristály korrekтора. Tagja a Bárdos Lajos Társaságnak és az Alkotó Képzőművészek, Írók Országos Szövetségének;

Gombás Pál (Budapest, 1935. január 23.) zeneszerző, zenei korrektor (Fővárosi Zeneiskola Szervezet – szolfézstanár; Zeneműkiadó Vállalat, Budapest – korrektor). A Zeneművészeti Főiskolán Viski János és Farkas Ferenc növendéke volt;

González, Sebastian (Rancagua, 1935. október 1.) operaénekes, tanár (Accademia di Santa Cecilia – kórusművész; Egyetem, Serena – magántanár; Szegedi Nemzeti Színház; Debreceni Csokonai Színház);

Gyulai Edit (Gyula, 1935. február 22.) operaénekes-tanár;

Hamvas Anna (Möcsény, 1935. október 2.) budapesti gyakorlóiskolai ének-zene vezetőtanár;

Hankiss Ilona (Debrecen, 1935. november 6.) énekművész-tanár (1965-85 Állami Operaház Budapest – magánénekes; 1984-94 ELTE Tanárképző Főiskola, Zenei Tanszék, docens, énekoktatás és operatörténeti spec. kollegium, dráma-játék stúdió; Patrona Hungariae Intézet Zeneiskola- magánének tanár; az Operaélet c. folyóiratban számára művészkollégáiról készített interjúkat);

Harmath Éva (1930) énekművész-tanár;

Horváth Guido (Szombathely, 1935. március 31.) zeneiskolai fafúvóstanár (Állami Zeneiskola, Kőszeg; Állami Zeneiskola, Kőrmend – igazgató helyettes is);

Horváth István (Budapest, 1935. december 2.) énekkari művész (Szegedi Nemzeti Színház; MN Művészegyüttes; Landestheater-Innsbruck; Augsburgi Operaház);

Horváth Tibor (Pécs, 1935. május 28.) zenekari gordonkaművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház; Pécsi Szimfonikus Zenekar-szólamvezető);

Juhos András (Gödöllő, 1935. június 26.) zenekari gordonkaművész-tanár, zongorajavító- és hangoló (Kecskeméti Katona József Színház; Ének Zene Tagozatos Általános Iskola, Csongrád; Állami Zeneiskola, Csongrád);

Kalloó Sándor (Chernivtsi, 1935. október 23.) zeneszerző, tanár;

Dr. Károlyi Gyuláné Lőrincz Györgyi (Szombathely, 1935. április 22.) zeneiskolai hegedű- és szolfézsstanár (Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu - alapító igazgató; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen; körzeti szakfelügyelő; Fővárosi XII. kerületi Állami Zeneiskola - tanszakvezető és igazgató helyettes is);

Kelemen József (Kecskemét, 1935. június 14.) zongoratanár (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Kecskemét);

Kiss József (Miskolc, 1935. május 8.) általános iskolai ének-zenetanár, karnagy, népdalgyűjtő, megyei ének-zene szakfelügyelő (Általános Iskola, Kisköre; IV. sz. Általános Iskola, Mezőkövesd; Martos Ferenc Ének-zenei Általános Iskola, Mezőkövesd; Heves megyei ének-zene szakfelügyelő; különböző kórusok vezetője);

Klinda Magdolona (Esztergom, 1935. október 28.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Zeneoktatói Munkaközösség, Esztergom; Városi Zeneiskola, Esztergom – igazgató helyettes is, Esztergomi Városi Szimfonikus Zenekar-brácsás). Zenei tanulmányait az esztergomi Zeneiskolában kezdte (1946-1956), majd a Tinódi Lantos Sebestyén Zeneművészeti Szakiskolában és a szintén győri Tanárképzőben folytatta zongora-szolfézs szakon Simon Atala vezetésével;

Kollár András (Kántorjánosi, 1935. április 26.) karnagy, főiskolai tanár (Állami Zeneiskola, Nyírbátor – énektanár; Tanítóképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolai vezetőtanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Debreceni Tagozata-szolfézs metodika);

Kollárné Grosz Ilona (Budapest, 1935. január 25.) zenekari hegedűművész-tanár (Győri Filharmonikus Zenekar);

Komlós Péter (Budapest, 1935. október 25. – Budapest, 2017. május 2.) hegedűművész-tanár, a Bartók Vonósnégyes, alapítója, primáriusa. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, 1950 és 58 között hegedűt tanult, Bihariné Kádár Klára, Zathureczky Ede, Weiner Leó és Katona Béla keze alatt. 1957-ben alapította az eleinte Komlós Vonósnégyes névre keresztelt kvartettjét, amely 1963-vette fel a Bartók Vonósnégyes nevet. Emellett 1960-tól 1989-ig a Magyar Állami Operaház koncertmestere is volt. 1982-ben lett a Zeneakadémia tanára;

Körber Tivadarné Nagy Mária (Gyula, 1935. november 9. – Budapest, 2016. január 24.) zongora- és szolfézstanár (Általános Iskola, Vésztő – ének-zenetanár, Állami Zeneiskola, Gyula; Kodály Zoltáén Ének-Zenei Általános Iskola és Gimnázium, Kecskemét – igazgató helyettes is. 1975-ben meghívták az akkori Művelődésügyi Minisztérium Művészetoktatási Osztályára, ahol a zeneiskolák és a zeneművészeti szakközépiskolák gondozásának feladatkörét látta el. A politikai közéletben soha nem vett részt, kizárólag a szakmai területen fejtett ki tevékenységet. Ő készítette elő az alap- és középfokú oktatás intézményes kereteit megerősítő oktatási terveket, szabályzatokat. Valódi szakmai elkötelezettséggel, rendszeresen részt vett a zeneoktatás különböző eseményein (konferenciák, továbbképzések, versenyek), amelyek létrejöttét nem egyszer ő maga kezdeményezte. 1980-ban került az akkori Oktatási Minisztérium Egyetemi és Főiskolai Főosztályára, ahol fő területe a zenei felsőoktatás volt. Nagy szerepe volt többek között a 3 éves zeneiskolai tanárképzés 4 évesre való bővítésében, a Zeneakadémia Egyházzene Tanszékének újraindításában, a jazzoktatás főiskolai szintű elindításában, valamint más, új szakok alapításában. Minisztériumi évei alatt sem vált meg a tanítástól: az ELTE Zenei Tanszékén oktatott mintegy 20 éven át kötelező zongorát. 2000-ben, több évvel a

minisztériumból való nyugdíjba vonulása után Falvai Sándor rektor kérte fel a Zeneakadémián felsőoktatási szakértői feladatok ellátására. Rengeteg, főként a kreditrendszer bevezetésével, majd a bolognai átállással kapcsolatos szakanyag, tanterv, szabályzat kidolgozása fűződik személyéhez. Egészen a 2013-ban – az akkori új foglalkoztatási jogszabály megjelenése miatti – végleges nyugdíjazásáig a Kreditátviteli Bizottság titkári teendőit is ellátta, e feladatkörében hallgatóink százainak segített gondos odafigyeléssel;

Králik János (Budapest, 1935. április 11.) zongoraművész-tanár, karmester. Tanulmányait a Zeneakadémián Kadosa Pál, Solymos Péter és Vaulin Jenő vezetésével folytatta. 1964 óta dolgozik a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen. 1976-tól igazgatója volt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozatának. 1961-től évtizedeken keresztül pedig karmestere a BM Szimfonikus Zenekarnak;

László Endre (Budapest, 1935. február 6.) karmester. Zeneszerzést tanult Szelényi István növendékeként. 1952 óta az Állami Déryné, később a Népszínház zenei vezetője. Számos színpadi zenét hangszerelt;

Lobotka János Pál (Nagyvárad, 1935. május 16. - Debrecen, 2010. december 5.) zenetanár, karmester. A debreceni zenei élet fáradhatatlanul tevékeny alakja volt. Iskoláit szülővárosában, Nagyváradon végezte, majd a magasabb szintű zenei képzést Kolozsváron fejezte be. Szerteágazó zenei érdeklődése már ekkor megnyilvánult, hiszen az Aradi Filharmonikus Zenekarnál elnyert timpanista állása mellett nagybőgő-tanulmányokat is folytatott a helyi konzervatóriumban, sőt, katonai szolgálata alatt fúvószenekari karnagyi gyakorlatot is szerzett. 1960-ban ismét Nagyváradon tevékenykedett az ottani filharmonikus zenekar művészeként. Ezzel párhuzamosan technikai érdeklődését is kamatoztatta, kitanulván a hangszerjavító és zongorahangoló mesterséget. 1974-ben családjával áttelepült Magyarországra, és a szülővárosához közeli Debrecenben folytatta pályáját. Elnyerte a Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar állaspályázatát, s a szólamvezető timpanista posztján vált az együttes kitűnő, megbízható

művészévé. Időközben zenetanári és zenekarvezetői munkát végzett Berettyóújfaluban és Nagymacson. 1976-ban újjászervezte a Simonffy Emil Zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekarát;

Major Mária (Budapest, 1935. október 16.) énekkari művész (Fővárosi Operettszínház; Stadttheater, Luzern);

Majoros Nándor (Jánoshalma, 1935. április 9.) ütőhangszeres zenekari művész (BM Tűzoltóság Zenekara);

Dr. Markovits Györgyné Fényes Adrien (Miskolc, 1935. február 13.) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola; XIII. kerületi Szabó Ferenc Állami Zeneiskola);

Medgyesi Mária (Budapest, 1935. január 13.) színművésznő, zenés színházi művész, tanár, rendező, a Budapesti Operettszínház örökös tagja (1998). 1957-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskola színész tanszakán. A debreceni Csokonai Színházban kezdte a pályafutását. 1958–60-ban a kecskeméti Katona József, 1960–62-ben a pécsi Nemzeti, 1962–64-

ben a veszprémi Petőfi, 1964–66-ban a győri Kisfaludy Színházban játszott. 1966 óta a Fővárosi Operettszínház tagja. Kiváló drámai és operett-színész. 1990-1999 között a Budapesti Operettszínház zenés színészképző stúdiójának beszédtanára, majd 1992-től a Ferencvárosi Művelődési Központban működő Szivárvány Színiiskola színészmesterség és beszédtanára. 2003 őszétől a Shakespeare Színiakadémia művészi beszéd tanára;

Megyeri Lajos (Bácsföldvár, 1935. május 5.) zeneszerző, zenepedagógus, karmester. A belgrádi zeneakadémia zeneszerzői tanszékén folytatta, ahol Predrag Milošević növendékeként 1963-ban szerzett oklevelet. 1959-ben állást kap a szabadkai Zeneiskolában. Többek között zeneszerzést, formatant és harmóniát is oktatott;

Molnár Sándorné Gáspár Dóra (Budapest, 1935. július 28.) zongoratanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola – tanszakvezető és igazgató helyettes is);

Nagy Ferenc (Budapest, 1935. július 18. – Budapest, 2013. július 19.) karmester, karnagy, tanár. 1970-ben lett a Magyar Állami Operaház együttesének tagja. Dalszínházi munkássága mellett irányította a Színház- és Filmművészeti Főiskola, valamint a Táncművészeti Főiskola zenei tanszékét is. A közlemény szerint aktív pályafutásának lezártaig Nagy Ferenc az Operaház legmegbízhatóbb repertoárkarmestere volt. 1975/76- 1981/82-es tanévben operai szerepgyakorlatot tanított a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán;

Nagy Ferenc (nyárádmenti Búzaháza, 1935) ének-zenetanár, karnagy, a Seprődi János Nemzetközi Kóruszövetség megalapítója. Tizenhét éves korában már kórust vezetett. Zenetanári diplomát a kolozsvári Gh. Dima Zeneakadémián szerzett 1957-ben, tanári pályafutása, pedagógusi és igazgatói munkája Csíkfalvához kötötte. 1990-ben újraindította a Nyárádmenti Kóruszövetséget, majd 1991-ben megalapította a Seprődi János Nemzetközi Kóruszövetséget;

Németh Gusztávné (Kispalád, 1935. szeptember 9.) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Mosonmagyaróvár; Kun B. Általános Iskola, Mosonmagyaróvár – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Győr);

Németh Judit (Debrecen, 1935. november 27.) zeneiskolai oboa- és szolfézstanár (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém);

Papp Lajos (Debrecen, 1935. augusztus 18. – Oldenburg, Németország, 2019. január 17.) Németországban élő zeneszerző, tanár. A debreceni konzervatóriumban tanult, majd a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán kapott zeneszerző diplomát 1960-ban. 1971-ig különböző zeneiskolákban tanított. 1971–73 között Svájcban, a bázeli konzervatóriumban Klaus Huber és Helmut Lachenmann mesterkurzusán vett részt ösztöndíjasként. 1973-tól a németországi Oldenburgban él, a helyi konzervatórium professzora;

Dr. Pásztor Zsuzsa, Négyesiné (1935) zongoraművész-tanár, pszichológus, zenei

egészséggondozó-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen szerzett zongoraművészi diplomát Kadosa Pál osztályában. Negyven éven át zeneiskolai tanárként és zongorakísérőként dolgozott. Ezzel párhuzamosan részt vett a zenei munkaképesség-gondozás kutatásában, mint dr. Kovács Géza munkatársa és szerzőtársa. 2000 óta a Kovács-módszer tárgy oktatója a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen és az Eötvös Loránd Tudományegyetemen;

Pejtsik Árpád György (Budapest, 1935. november 17.) gordonkaművész-tanár. 1959-ben kapott gordonka művész-tanári oklevelet a Zeneművészeti Főiskolán, Banda Ede tanítványaként. 1958-62 a MÁV Szimfonikusok, majd 1962-95-ig a Magyar Állami Operaház tagja. 1959 óta tanít, 1965-től a Szabolcsi Bence Zeneiskola jogelődjénél, majd jelenlegi iskolánkban. 1969-98-ig a Fővárosi Zeneiskolák szakfelügyelője, ill. szaktanácsadója. Száznál több gordonkás, hegedűs, kamarazenei és zenekari kiadványt adott közre;

Penyaskáné Erdős Katalin (Debrecen, 1935. január 1.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – igazgató helyettes is);

Peresztegi Nagy Imre (Székesfehérvár, 1935. január 11.) zenekari harsonaművész-tanár (Postás Szimfonikus Zenekar – művészeti és szervező titkár is);

Pintér Ferenc (Apátfalva, 1935 – 1988) zenetanár, karmester. Érettségi után a szegedi Tanárképző Főiskolán tanult tovább: ének és zenetagozaton, ahol diplomát szerzett. A friss diplomás tanárra először a honvédség tartott igényt; ahonnan hadnagyi rendfokozattal szerelt le. Ezután rövid ideig Hódmezővásárhelyen tanított, majd Makóra került, ahol végleg letelepedett, és aktívan bekapcsolódott az akkoriban virágzó makói zenei életbe. A Bartók Béla Általános Iskolában az első ifjúsági fúvószenekarát;

Potta Géza (Abaújszina, 1935. február 25. – 2007. november 22.) cigányprímás, tanár;

Prokopiusz Imre (Budapest, 1935. március 27.) zongoraművész-tanár, zenei vezető. A Zeneakadémián Antal István (zongora) osztályában tanult (Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Vígszínház – korrepetitor; Körszínház – alapító tag; Thália Színház – zenei vezető);

Puska Tibor (Kunágota, 1935. május 12.) zeneiskolai trombitatanár (Körzeti Állami Zeneiskola; Dunakeszi – Fót Gyermekvárosi Kihelyezett rézfúvós tagozat – tanszakvezető rézfúvós-tanár is, KISZ Központi Művészegyüttes fúvószenekari asszisztens);

Puskás Dezső (Endrőd, 1935. március 27.) zenekari klarinétművész-tanár (Szigligeti Színház, Szolnok; Állami Zeneiskola, Mezőtúr; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok- tanszakvezető és megyei szakfelügyelő is);

Rozsnyai Tibor (Budapest, 1935. június 27.) zenekari gordonkaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Várpalota – szolfézsstanár; Lorántffy Zsuzsanna Zenei Általános Iskola, Budapest –

gordonkatanár; Állami Zeneiskola, Szombathely – gordonkatanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – szólamvezető is; Belgrádi Operaház Zenekara; MN Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara – szólógordonkás, szólamvezető);

Reinisch Jenő (Budapest, 1935. október 24.) zenekari harsonaművész-tanár (MR Tánczenekara; MRT Szimfonikus Zenekar);

Reményi Nándor (Budapest, 1935. szeptember 27.) zenekari fuvolaművész-tanár (BM Tűzrendészeti Parancsnokság Zenekara; Fővárosi Operettszínház; Postás Szimfonikus Zenekar);

Róth Márta (Budapest, 1935. március 16. – Budapest, 2001) operaénekes-tanár (Országos Filharmónia; németországi operaházak: Erfurt, Lipcse, Berlin, München, Weimar – magánénekes; Zeneművészeti Főiskola, Berlin és Weimar – énektanár; Állami Zeneiskola, Budapest XXI. kerület, Csepel – énektanár; MR Énekkara – énektanár);

Samu Katalin (Rimaszombat, 1935. szeptember 16. – Pesőc, 2014. május 28.) zenetanár, zongoratanár, kántor, karvezető, népművelő;

Sári József (Lenti, 1935. június 23.) zeneszerző, egyetemi tanár. 1971-től a Német Szövetségi Köztársaságban dolgozott szabadfoglalkozású zeneszerzőként, saját műveinek előadójaként (karmester, zongorista), magán zenetanárként, és zenei írásokat tett közzé. 1984-ben tért haza Magyarországra, és a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnáziumban és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanárképző tagozatán, majd a Zeneakadémián tanított zeneszerzés praxis, zeneelmélet, tanszponálás és partatúraolvasás tárgyakat az 1984/85-ös tanévtől, 1992 és 1997 között a zeneelmélet tanszék vezetője volt. 1997-ben habilitált, ezután egyetemi tanári kinevezést kapott. A Magyar Rádió kortárszenei lektora volt, a Zeneakadémián a Mestertestület elnöke, és több éven át volt a 20. századi Zenei Praxis nevű szakkollégium vezetője. 1998-ban a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja lett;

Dr. Siposné Szendery Ágnes (Ungvár, 1935. január 15. – Debrecen, 2005. március 27.) zongoraművész-tanár, a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola volt igazgatóhelyettese (1981—1991), zongora tanszakának egykori vezetője (1978—1994);

Stekly Imre (Budapest, 1935. december 11.) zenekari fagottművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Rudas Imre (fagottművész-tanár) osztályában tanult. Főbb munkahelyei: Budapesti Petőfi Színház; Állami Operaház; Fővárosi Operettszínház);

Szabó Tivadarné Jani Éva (Budapest, 1935. július 10.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös; Állami Zeneiskola, Eger; Állami Zeneiskola, Heves – igazgató);

Szabóné Csider Bernadett (Répceszemere, 1935. július 30.) zeneiskolai szolfézstanár, karvezető (Állami Zeneiskola, Lenti; Állami Zeneiskola, Körmend – Szentgotthárdi Tagozat vezetője, igazgató helyettes, igazgató);

Szakáll Lászlóné (Gödöllő, 1935. április 8.) iskolaigazgató, kórusvezető, helytörténész

Szánthó Lajos (Szentese, 1935. november 10.) zeneszerző, zongora- és szolfézstanár. Zenei tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán végezte, ahol többek között mesterei Szervánszky Endre és Ferenczy György voltak. Főbb munkahelyei: Népművelési Intézet Zenei Osztály-kottatáros; Állami Zeneiskola, Salgótarján –zongora- és szolfézstanár, Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs –zeneelmélet-, zeneirodalom ismeret tanár; Fővárosi Zeneiskola Szervezet 4. sz. Körzeti Zeneiskola – zongora- és szolfézstanár; Fővárosi XI. kerületi Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola – zongora- és szolfézstanár);

Szántó Zoltánné Imreh Gyöngyi (Miskolc, 1935. június 23.) magyar- és ének-zenetanár (Általános Iskola, Miskolc; Kossuth Gimnázium és Óvónői Szakközépiskola, Miskolc);

Székel Miklós (Pécs, 1935. március 26.) középiskolai ének-zenetanár, karnagy.

Zeneakadémiai mesterei voltak többek között Vásárhelyi Zoltán és Szőnyi Erzsébet. Főbb munkahelyei: ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnázium – egyetemi gyakorló iskolai vezetőtanár, karnagy, szakfelügyelő; felnőtt (Fővárosi Énekkar) és ifjúsági kórusok (KISZ Központi Művészegyüttes) vezetője;

Szepesi György (Eger, 1935. augusztus 8. – Eger, 2015. február 2.) zeneiskolai szolfézs- és klarinét tanár, karvezető. Zenetanári képesítést 1962-ben szolfézs-karvezetés szakon Debrecenben szerzett, melyet később klarinét szakos diplomával is kiegészített. Tanári pályáját a Farkas Ferenc Zeneiskola jogelődjében, az Egri Állami Zeneiskolában kezdte, ahol 1995-ben történt nyugállományba vonulásáig klarinéttanárként közel negyven évet töltött, – melyből 28 évet igazgatóként dolgozott. Évtizedeken keresztül meghatározó egyénisége volt Eger kulturális életének. Az Egri Szimfonikus Zenekar és az Egri Fúvósötös alapító tagja volt;

Szesztay Zsolt (Nyíregyháza, 1935. január 6. – Debrecen, 2007. szeptember 6.) karnagy, főiskolai tanár. Tanulmányait 1954 és 1959 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

karvezető és középiskolai énektanárképző szakán végezte Vásárhelyi Zoltán növendékeként. 1960-1966. Zeneművészeti Szakiskola Pécs; 1966-1974. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI. Pécsi Tagozat; 1975- Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI. Debreceni Tagozat. Több évtizedes oktatói tevékenységének csúcspontját jelentette a Debreceni Zeneakadémia Szolfézs-Zeneelmélet Tanszék 1974-es megalapítása, majd vezetése. Az általa alapított Bárdos Lajos Leánykarral számos hazai és nemzetközi kórusversenyen szerepelt sikeresen, és a híressé vált, több évtizedes Bárdos Szimpózium is az ő szervezőmunkáját dicséri. Évtizedeken keresztül Szerkesztő Bizottsági tagja volt a Parlandónak;

Szilágyi István (Debrecen, 1935. július 24.) zongoraművész-tanár, zeneszerző. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Antal István és Wehner Tibor voltak a mesterei. Főbb munkahelyei: Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Debreceni Tagozata;

Tarr Gábor (Szin, 1935. december 14.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanár- és karvezető szakán többek között Szőnyi Erzsébet, Vajda Cecília és Vásárhelyi Zoltán tanította. Munkahelyeiből: Ének-Zene tagozatos Általános Iskola, Aszód; Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza - tanár;

Terényi Ede (Marosvásárhely, 1935. március 12.) zeneszerző, zenetudós, zeneszerzés professzor. Tanulmányait Kolozsváron a Gheorghe Dima Zeneakadémia zeneszerzés szakán végezte. 1974-ben illetve 1978-ban Darmstadtban modern zenei tanulmányokat folytatott. 1958-tól a kolozsvári Gheorghe Dima Zeneakadémián zeneszerzést, összhangzattant, ellenponttant, zenedramaturgiát tanít. 1983-tól a zenetudományok doktora. Kutatási területe: a modern zene harmónia- elmélete, az európai zene generációs fejlődés-spirálja, a zenedramaturgia operai és szimfonikus zenei területen;

Dr. Turányi Miklósné Nagy Flóra (Ecséd, 1935. november 10.) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Bihari János Állami Zeneiskola, Abony; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola);

Vántus István (Vaja, 1935. október 27. – Szeged, 1992. július 9.) zeneszerző, főiskolai tanár. A Debreceni Református Kollégium zenei tagozatán végezte középiskolai tanulmányait, miközben a debreceni zeneművészeti szakiskolába is járt, Szabó Emil tanítványaként. Ezután 1955 és 1960 között zeneszerzést tanult Szabó Ferentől Budapesten, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. 1960-tól 1966-ig a szegedi Zeneművészeti Szakiskolában tanított zeneszerzést és zeneelméletet, 1966-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola szegedi tagozatának tanára volt. Művei kitűnően szerkesztettek, formái feszesek, szűkszavúak, a korszerű kompozíciós munka belső törvényei érvényesülnek bennük. Mindkét operájának ősbemutatója a Szegedi Nemzeti Színházban volt. Életművét a Vántus István Társaság élte, művei egy részét pedig az AKKORD Kiadó népszerűsíti;

Vörös László (1935 – Pécs, 1981. május 30.) zenetanár;

Wendler Kornélia Ibolya (Budapest, 1935. december 16.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Pápa; Fővárosi XVI. kerületi Rácz Aladár Állami Zeneiskola; Fővárosi XVIII. kerületi Dohnányi Ernő Állami Zeneiskola, Frederic Chopin Körzeti Állami Zeneiskola, Gödöllő);

1940-ben született

Dr. Antal Lundström Ilona /korábban Benkéné/ (Sajókaza, 1940. március 22.) zeneiskolai szolfézs-, ének-zene- és karvezetés-tanár, pedagógiai szaktanár, zenei szakíró és pedagógiai előadó, a „Látható hangok” zenepedagógiai program megteremtője, a Parlando rendszeres szerzője;

Apáti Jánosné László Enikő (Kolozsvár, 1940. június 5.) zongora- és szolfézstanár, szakfelügyelő, zeneiskolai igazgató (Orosháza, Siófok);

Apáthy Árpád (Szakcs, 1946. november 25.) 1969 óta tanított a pécsi Liszt Ferenc Zeneiskolában, melynek igazgatója is volt. 1972-88 között a MÉV koncert-fúvószenekarának karnagyaként közel 60 felvételt készített a Magyar Rádióban és TV-ben, valamint külföldön. 1983-tól Baranya zeneiskoláinak szakfelügyelője, majd szaktanácsadója is volt. 1973-83-ig a Zeneművészeti Főiskolán gyakorlati oktatás vezető, 1998-tól művészetoktatási szakértő. 1975-1990 között megyei fúvószenekari szakfelügyelő;

Asztalosné Lippai Ildikó (Szeged, 1940. augusztus 9.) zongora- és szolfézstanár (Orosháza, Eger, Budapest XV. kerület);

B. Nagy János (Pocsaj, 1940. július 9. – Budapest, 2007. december 22.) operaénekes, tanár. Pályafutását 1963-ban a Honvéd Művészegyüttesben kezdte. 1967-től 1971-ig az Állami Népi Együttes tagja. 1971 óta az Operaház magánénekeke volt;

Bácskai György (Szeged, 1940. november 15. – Budapest, 2016) zeneszerző, elmélettanár. 1966-67 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet ösztöndíjasa, 1967-től a Színművészeti Főiskola tanára, 1972-től a Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Intézetének tanára (zeneszerzés, zeneelmélet, zenetörténet, zeneirodalom, esztétika), az 1979/80. tanévben zeneszerzést tanított a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Zeneirodalmi és zenetörténeti jegyzeteket írt, tankönyvet a régi zenéről, 1981-től lett a Hungaroton zenei szerkesztője, majd 1991-től szerkesztőség vezetője. 1993-2010 között a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskola zeneelmélet és zeneirodalom tanára, új jegyzetek írója;

Bakki József (Jászberény, 1940. március 19. – Budapest, 1981. december 30.) zeneszerző-főiskolai tanár. 1959–64-ben a jászberényi Palotási János Zeneiskolában zongoratanár; 1964–74-

ben a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanársegéd, 1974-től haláláig adjunktus: zongorakíséret és korrepetíció tárgyaskar tanított;

Bákonyi Tamás (Szekszárd, 1940. május 19.) oboaművész-főiskolai tanár (Miskolc);

Balogh János (Fügöd, 1940. október 19.) zenekari hegedűművész-tanár (Miskolc, Ausztria);

Bankov Mihályné Csiszár Klára (Szeged, 1940. november 20.) zongora- és szolfézstanár, szolfézs szakvezető, szolfézs szakfelügyelő (Szeged);

Baranyai Irén (Debrecen, 1940. október 30.) zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, zenekari gordonkaművész (Nagykörös, Hatvan, Esztergom);

Baróti István (Csikszentdomokos, 1940. október 24. – 2014. június 23.) orgonaművész-tanár. 1970- Budapest. II. ker. Járdányi Pál Állami Zeneiskola – orgonatanár. 1975 óta az esztergomi Főszékesegyház orgonistája és karnagya, a Főszékesegyház újjáépülő orgonájának tervezője.

Orgonaszakértőként részt vett Magyarország orgonáinak teljes felmérésében (1985–88) és számos orgona tervezésében. Az esztergomi bazilika orgonájának folyamatban lévő felújítása mellett a Nemzeti Hangversenyerem orgonája hangképének, diszpozíciójának tervezője, építésének művészeti szakértője volt. 1980-tól az Esztergomi Érseki Hittudományi Főiskolán, 1992-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egyházzenei tanszakán is tanított orgona kötelező tárgyat;

Bartha Józsefné Babó Szilvia (Budapest, 1940. november 25.) zeneiskolai zongoratanár (Budapest VIII. kerület);

Bartalus Ilona (Köröstarcsa, 1940. szeptember 11.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető, szerkesztő, főiskolai tanár. Tanított a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán (1973/74. éss 1980/81-1984/85. tanévekben szolfézst). Több száz bemutató órát tartott külföldi és magyar szakembereknek, kulturális és politikai delegációknak. A magyar Televízió felkérésére 51 zenei tárgyú filmet készített, amelyek

országszerte rendkívüli sikert arattak. Később a Duna Televízió főszerkesztőjeként mintegy 90 zenei tárgyú programot készített. Az elmúlt három évtizedben tanított Ausztráliában, Japánban, az Amerika Egyesült Államokban, Kanadában, Bulgáriában, Csehszlovákiában és Jugoszláviában. 6 évig tanított vendégprofesszorként a Nyugat-Ontáriói Egyetemen Londonban, 2 évig a Wilfrid Laurier Egyetemen Waterlooban, majd 9 évig volt tanszékvezető tanár a Victoria Conservatory of Music Zeneelméleti Tanszékén;

Dr. Benkó Sándor (Budapest, 1940. augusztus 25. – Budapest, 2015. december 15.) klarinétos, zenekarvezető, egyetemi tanár. 1963-ban diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetemen, még az évben oktató lett a Villamosgépek Tanszéken, ahol 1995-ig tanított. Zenekarát, a Benkó Dixieland Band-et középiskolás évei során, 1957-ben alapította;

Béres Károlyné Halmos Anikó Rózsa (Gyula, 1940. február 22.) pedagógiai főiskolai tanár (Szeged), zongoratanár, szolfézstanár (Cegléd);

Besenyeyné Perge Viktória (Budapest, 1940. november 20.) ének-zenetanár, karnagy. 30 évig tanított a XXI. kerületi Lajtha László (régi neve: Ligeti Károly u.) ének-zene tagozatos általános iskolában. A kerület ének-zene munkaközösség vezetője volt 20 évig;

S. Biró Attila (Sukoró, 1940. március 29.) dalénekes, népi együttesek szólistája, tanár;

Bodnár Imre (Tiszadob (1940. augusztus 3.) zenekari csellóművész, hangszerész (Debrecen);

Bodó Jenő (Győr, 1940. június 27.) zenekari hegedűművész-zeneiskolai tanár, főiskolai gyakorlóiskolai tanár (Győr);

Bognár György (Szombathely, 1940. május 13.) zenekari hegedűművész-tanár, szólamvezető (Szombathely, Salzburg);

Boka Ilona, Váczyiné (Arad, 1940. augusztus 19.) zenekari hegedűművész-tanár (Budapest);

Bolberitz Tamás (Budapest, 1940. február 3.) karmester, tanár. 1958-tól 1961-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában Sugár Rezső zeneszerzés-növendéke volt, majd 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karmesterképző szakán Kórodi András tanítványa. 1966-tól 1979-ig az Operaház karmestere, 1977-től a Magyar Posta Szimfonikus Zenekarának vezető karmestere, majd 1986-tól ismét az Operaház tagja. 1977-től a milánói opera-stagione előadásait vezényelte;

Dr. Borissza Géza (Budapest, 1940. december 9.) jazz előadóművész (fuvola, gitár), tanár;

Bujdosóné Mester Györgyi (Budapest, 1940. február 27.) zeneiskolai zongoratanár Aszód és Budapest XXI. kerület;

Bunyák János (Diósgyőr, 1940. január 15.) zenekari hegedűművész-tanár (Kárpátontúli Művészegyüttes; Miskolc);

Büky Géza (Budapest, 1940. április 20. – Budapest, 2007. június) zongoraművész-tanár, zeneszerző (Székesfehérvár; Budapest XI. kerületi Állami Zeneiskola; Állami Balett Intézet). Aktívan részt vett az Alkotó Muzsikások Társasága rendezvénysorozatán, az AMT-napokon. Többszörösen is képviseltette magát a programban, mert nemcsak zeneszerzőként működött, hanem az irodalom és a képzőművészet terén is tevékenykedett összművészeti csoportunk különös egyéniségeként;

Dr. Csetényi Gyula (Budapest, 1940. február 18) fuvola- zenekari- és kamaraművész-tanár. 1963-tól a gyöngyösi Állami zeneiskolában tanár, 1970-től a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, később igazgatóhelyettese. 1976 és 1984 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete Debreceni Tagozatának tanára, 1987-től a Miskolci Tagozaton tanított, 1989-től az egyetemi ágazaton is, 1995-ben ugyanitt tanszékvezetői megbízást kapott. 1968-tól a MÁV Szimfonikusok, majd 1970 és 1974 között az Állami Hangversenyzenekar tagja volt. Fuvolaművészként évtizedeken át hangversenyezett, 1970-től a Magyar Barokk Trió művészeti vezetője volt. 1983-tól vezetésével működött a bajai Pro Musica

Nemzetközi Nyári Akadémia. 1991-ben javaslatára szerveződött meg a Magyar Fuvolás Társaság;

Csonka Barna (Gyula, 1940. január 12.) zongoratanár, zeneiskolai igazgatóhelyettes, korrepetitor (Gyula, Oldenburg);

Csorba Rózsa (Szombathely, 1940. április 13.) zeneiskolai szolfézstanár, igazgatóhelyettes, zenekari csembalóművész (Szombathely); Csorba Rózsa 1963. óta tanára a szombathelyi Zeneiskolának. 1969-84-ig zongora tanszakvezető, 1977-93-ig igazgatóhelyettes, 1993-tól megbízott, majd 1994-99-ig kinevezett igazgatója az iskolának. Rendszeresen közreműködött a Szombathelyi Szimfonikus zenekar munkájában és részt vett a Capella Savaria megalakításában is;

Csurgay István (Budapest, 1940. október 19. – Budapest, 2017) zenekari gordonkaművész, szólamvezető, zeneakadémiai tanár. 1964-ban a Rádiózenekar tagja lett, később ugyanott szólamvezető. Szintén 1968/69-es tanévtől gordonafőtárgy tanár a Zeneakadémián;

Czakó Ádám (Kolozsvár, 1940. november 5 – Budapest, 2013. március 6.) zeneszerző, karmester, zenetanár. A zeneművészeti középiskola után a G. Dima Zeneművészeti Egyetemen Sigismund Toduta mester tanítványa. 1966-67 ugyanitt segédtanár. 1967-68: kamarazene tanár a nagyváradi zeneiskolában. 1967-ben a nagyváradi filharmonikusok mutatták be első szimfóniáját;

Czidra László (Budapest, 1940. február 10. – Budapest, 2001. január 21.) blockflöteművészes zenetudós, a magyarországi régizene-mozgalom kiemelkedő alakja, a Camerata Hungarica alapítója, tanár. 1963 és 1968 között oboista volt a Postás Szimfonikus Zenekarban. 1969-ben megalapította a hazai és nemzetközi sikereket elért Camerata Hungarica együttest, melynek furulya-szólistája és vezetője is volt egyben. 1978/79-1990/91 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán a régi zene előadási gyakorlatát tanította meghívott előadóként,

továbbá barokk kamarazenét tanított. 1993-tól blockflötetanárként dolgozott a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolában. Hat önálló albuma jelent meg, a Camerata Hungaricával pedig 12 reneszánsz és korabarokk műsort tartalmazó lemezt készített. Egyedülálló ismerője és alkalmazója a barokk előadói gyakorlatnak és díszítéstechnikának, és e téren a Liszt Ferenc Kamarazenekar állandó tanácsadója volt;

Cziglényiné Bokor Sarolta (Sopron, 1940. május 21.) énektanár, gyakorlóiskolai vezetőtanár, magánénekes, karvezető (Győr);

Czilczér Olga (Szegevár, 1940) költő, író, zenetanár;

Deák Mihályné (Keszthely, 1940. október 13.) zeneiskolai zongoratanár (Szekszárd);

Dr. Debreczeniné Bakos Erzsébet (Budapest, 1940. január 26.) zenekari gordonkaművész,

zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, igazgató. 1958; Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola, Bp., 1962, gordonka- szolfézstanár; hitoktatói tanfolyam, Békés-csaba, 1993, hitoktató. Pályája: 1962–68-ig a Gyöngyösi Állami Zeneiskolában gordonka- és szolfézstanár, 1968–73-ig igazgató. 1967–73-ig a gyöngyösi Berze Nagy János Gimnázium ének- tanára, énekkarvezető. 1973–80-ig a Budapesti XIV. Kerületi Állami Zeneiskola tanára, 1978–80-ig igazgatóhelyettes. 1980–96-ig, nyugdíj- ba vonulásáig a Szarvasi Állami Zeneiskola igazgatója, gordonkatanára. Ez időszakban a város iskoláiban ének-zenét, 1990–96-ig hittant tanított. Nyugdíjasként a Zeneiskola gordonkatanára volt. 1996-ban családjával Budapestre költözött. Közel négy évet tanított az Újpesti Állami Zene- iskolában. 1980–1996-ig tagja a Békéscsabai Szimfonikus Zenekarnak és a Szarvasi Kamarazenekarnak;

Dezsényi Magdolna (1940) ének-zenetanár, karnagy;

Deseő Csabáné Szőnyi Katalin (Budapest, 1940. augusztus 17.) zeneiskolai zongoratanár (Nagykőrös; Fővárosi 1. sz. Körzeti Zeneiskola; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola);

Dittrich Tibor (Debrecen, 1940. március 15. – Budapest, 2008. április 28.) klarinétművész-főiskolai tanár. 35 évig a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának szólamvezető klarinétosa, nyugdíjba vonulása után még 7 évig aktív, szerződéses tagja. 1983/84-es tanévtől 25 éven át a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, a „Magyar Fúvósötös”, és a „Musica Viva” együttes tagja, a „Nemzetközi Klarinét és Szakszofon Fesztivál és Kurzus” tanára;

Dömötör Istvánné Nagy Erzsébet / (Gyula, 1940. szeptember 12.) hárfaművész, zongoratanár;

Dr. Dömötör Ivánné Nagy Erzsébet (Gyula, 1940. szeptember 12.) zongoraművész-tanár, zenekari hárfaművész (Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza – zongoratanár; Szegedi Szimfonikus Zenekar – hárfaművész, Állami Zeneiskola, Szeged – zongoratanár, Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

Draskóczy László (Budapest, 1940. május 13.) kántor, zeneszerző (Zuglói Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola és AMI Konzervatórium tanára; Budapest, Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr – elmélettanár, a pasaréti gyülekezet kántora, szerkesztő, zenei szakíró);

Durczy István (Nagydorog, 1940. április 3.) zenekari hegedűművész-tanár (Pécsi Filharmonikus Zenekar; Pécsi Nemzeti Színház, Pécsi Szimfonikus Zenekar - hegedű szólamvezető);

Edőcs János (Mezőkövesd, 1940. január 22.) zenekari oboaművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház; Állami Zeneiskola, Szombathely; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar, Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely – oboa- és kamarazene-tanár);

Egyed Ferenc (Budapest, 1940. október 11.) orgona- és zongoraművész, zeneszerző, tanár, zenekritikus (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata – zongora-korrepetitor, szolféztanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok – zongoratanár);

Farkas Éva (Budapest, 1940. augusztus 24.) operaénekes, magánének- és szolfézstanár, oratórium-szólista (Fővárosi XVI. kerületi Állami Zeneiskola; Coburg, Wuppertal Operatársulat – magánénekes, Szegedi Nemzeti Színház – magánénekes, Magyar Állami Operaház – magánénekes);

Frank Mária (Budapest, 1940. november 16.) gordonkaművész. 1959 és 1964 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola gordonka szakán Banda Ede növendékeként tanult. 1964-től 1973-ig a Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekarának tagja, 1963-tól nyugalomba vonulásáig a Liszt Ferenc Kamarazenekar szólócsellistája;

Fricsovszky Ottó (Budapest, 1940. szeptember 14.) klarinétművész-tanár (Állami Zeneiskola, Nagybátony; Fővárosi XXII. kerületi Állami Zeneiskola, Fáklya Nemzetiségi Együttes zenei vezetője);

Dr. Gál Zoltán (Kaposvár, 1940. január 13.) zenekari hegedűművész, újságíró, szerkesztő (Pécsi Filharmonikus Zenekar; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Baja – igazgató; Petőfi Népe, Kecskemét; Bajai Hírlap);

Dr. Gál Zoltánné Nagy Erzsébet (Fülöpszállás, 1940.június 10.) zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Komló; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Baja);

Gazdag Györgyi (Nagykanizsa, 1940. december 15.) szolfézs- és énektanár, sűgő (Pécsi Nemzeti Színház; Magyar Állami Operaház);

Gellértné Körmendi Katalin (Győr, 1940. május 10.) fuvola- és szolfézstanár, zenekari fuvolaművész (Állami Zeneiskola, Veszprém; Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg; Zalaegerszegi Városi Szimfonikus Zenekar);

Gémes I Irén (Érsekújvár, 1940. június 29.) magyar- szlovák és ének-zenetanár. 1964-ben a nyitrai Pedagógiai Főiskolán magyar—szlovák—zenei nevelés szakán távúton tanári oklevelet

szerzett. 1958—80 között az érsekújvári magyar alapiskolában tanított. 1980-tól a Csehszlovák Rádió magyar adásnak szerkesztője;

Gráfné Forrai Magdolna (Karcag, 1940. január 11.) középiskolai ének-zene- és szolfézstanár, karvezető, könyvtáros (1963- Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Könyvtára-tudományos munkatárs, majd főmunkatárs, továbbá szolfézs és zeneelmélet tárgyak tanítása az 1981/82. és 1984/85-1996/97. tanévekben);

Gregor József (Rákosliget, 1940. augusztus 8. – Szeged, 2006. október 27.) operaénekes, rendező a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja. 1959–1963 között a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesének tagja. 1964–1988 között a Szegedi Nemzeti Színház énekese volt. 1988–89-ben a Kisfaludy Színház tagja is volt Győrött. 1989–1991 között a Szegedi Nemzeti Színház operatagozatának igazgatója. 1994–1995 között a New York-i Metropolitan Opera tagja;

Dr. Gulyás Lajosné Baky Zsuzsanna (1940 – Kecskemét, 1983. december 2.) ének-zenetanár;

Halláné Mária /Novák/ (Érsekújvár, 1940. július 25.) zenetanár. 1959-től az érsekújvári Művészeti Alapiskola ének- és zongoratanára. 1993-tól magántanárként tevékenykedik. 1993 és 2000 között nyolc éven át oktatott hangképzést a nyitrai *Konstantin Filozófus Egyetem* zenei tanszékén;

Hartyányi Mária (Debrecen, 1940. február 7.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nagykörös);

Hegymeginé Légrády Katalin (Nyíregyháza, 1940. július 5. – Budapest, 2003. július 7.) zongoraművész-tanár. „Zongoratanári diplomát Debrecenben Straky Tibor növendékeként szerzett. Nyíregyházán, majd Hegymegi Ernő (1932-2003) feleségeként Leninvárosban tanított. Budapestre költözésük után a Kispesti Zeneiskolában folytatta kiemelkedően magas színvonalú oktató munkáját;

Hirsch Bence (Budapest, 1940. augusztus 26.) karmester, tanár. 1955-től 1960-ig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zeneszerzés szakán tanult *Sugár Rezső* vezetésével. 1965-ben Hermann *Scherchen* karmesterkurzusán vett részt az Accademia Chigiana-n Sienában. 1960–67-ben a Szegedi Nemzeti Színház, 1967–71-ben a Wiener Eisrevue, majd 1971-től a Pécsi Nemzeti Színház karmestere;

Homolya István (Székesfehérvár, 1940. április 27.) zenetörténész, igazgató. Tanulmányait 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi szakán, Szabolcsi Bence növendékeként végezte. 1969 és 1986 között a Zeneműkiadó Vállalat zenei szerkesztőségének főszerkesztő-helyettese, 1986-tól 2004-ig a vállalat igazgatója. Könyvet írt Palestrináról és Lassusról a Kis Zenei Könyvtár számára (Gondolat, 1968), Zathureczky Edéről (Zeneműkiadó, 1972), valamint Bakfark Bálintról (Zeneműkiadó);

Hornicsár Tihamér János (Beregszász, 1940. február 21.) hegedűművész-tanár. A Debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában tanárai voltak többek között dr. Szabó Ernő,

Hidy Márta és Bodonyi István, dr. Szabó Emil, Bencéné dr. Mező Judit, Gulyás György és Pongrácz Zoltán zeneszerző. 18 évesen kezdett szolfézs tanítani, majd hegedűt Hajdúszoboszlón. 1963-ban lett a debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar tagja, a szekund szólam másod szólamvezetője. 1977. szeptember 15.-től a Püspökladányi Zeneiskola helyettes igazgatója és a nádudvari fiókiskola vezetője lett. 1983. január 1-től a már önálló nádudvari zeneiskola igazgatójává nevezték ki. 1992. szeptember 1.-től az esztergomi Zeneiskola hegedűtanára volt nyugállományba vonulásáig, 2002. december 15.-ig. 1998. október 1.-től mellékállásban, mint hegedűtanár a dorogi Zeneiskola alkalmazásában is volt;

Horváth Ernő (Dunaalmás, 1940. április. 11. – Dombóvár, 2002. november 17.) általános iskolai tanár, karnagy. 1961-ben a Pécsi Tanárképző Főiskolán, történelem-ének szakon tanári, 1969-ben Budapesten, a Népművelési Intézetben kórusvezetői oklevelet szerzett. 1961 és 1981 között tanár, 1981-től 1989-ig igazgatóhelyettes, 1989-től igazgató a Bem József Általános Iskolában, Balatonfüreden;

Dr. Horváth Ferencné Kuster Mária (Győr, 1940. február 8.) ének-zene-, valamint hegedűtanár (Kenderföldi Általános Iskola, Komló – ének-zenetanár, Állami Zeneiskola, Paks – hegedűtanár);

P. Ispán Franciska, Puskásné (Budapest, 1940. november 12.) karnagy, középiskolai ének-zenetanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezető és középiskolai énektanár szakon többek között Szőnyi Erzsébet és Vásárhelyi Zoltán voltak a tanárai. Fontosabb munkahelyei: Fővárosi Zeneiskola Szervezet-szolféztanár, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – tanulmányi osztályvezető, Eötvös József Gimnázium, Budapest – ének-zenetanár, karnagy, vendégtanár többek között Németországban, Angliában, Olaszországban, Finnországban);

Iván József (Esztergom, 1925. február 24.) operaénekes, tanár (Szegedi Nemzeti Színház-magánénekes; Kecskeméti Katona József Színház);

Jánosi Péter (1940) énekművész-tanár. 1968-ban debütált az Operaházban, 1983-tól a Népszínházban is működött;

Jász Pál (Budapest, 1940. május 30.) zenekari hegedűművész-tanár és szolfézstanár (Állami Zeneiskola; Eger; Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi Operettszínház – koncertmester);

Joó Gyula (Budapest, 1940. június 4.) zenekari fuvolaművész (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar);

Kallainé Gutscher Ágnes (Siófok, 1940. április 14.) zeneiskolai zongoratanár, énekkari és kamarazene-művész (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém; Veszprém Városi Vegyeskar szólamvezetője és zongorakísérője, a Veszprémi Zongoraötös tagja);

Kálmánczi Zoltán (Miskolc, 1940. március 5.) zenekari művész, zeneiskolai szolfézs- és ütőhangszeres-tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – ütő szólamvezető; Állami Zeneiskola, Sárospatak, Állami Zeneiskola, Kazincbarcika);

Kamarell Károly (Szeged, 1940. június 24.) zenekari gordonművész-tanár. A Győri Filharmonikus Zenekar tagja 1960-tól 1964-ig, majd 1966-tól a Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekarának tagja nyugdíjazásáig, 2003-ig;

Kátai László (Karcag, 1940. május 5.) zeneszerző, zeneelmélet- és zeneirodalom főiskolai tanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged; Állami Zeneiskola, Füzesabony; Ho Si Minh Tanárképző Főiskola / Eszterházy Károly Főiskola, Eger – partitúra-olvasás tárgy is);

Dr. Katona Józsefné Gál Ildikó (Szeged, 1940. szeptember 4.) általános iskolai ének-zenetanár, karvezető (Általános Iskola, Szeged; Szűts János Általános Iskola és Felsővárosi Általános Iskola, Kiskunhalas; Állami Zeneiskola, Kiskunhalas);

Kemény Nándorné Vajdovich Márta (Szegvár, 1940. február 11.) zeneelmélet-szolfézstanár, karvezető (XXI. és VIII. kerületi általános iskolák; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola gyakorlatvezető tanár; Zeneiskola, Marl);

Kenéz Lászlóné (Szentendre, 1940. június 26.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Állami Zeneiskola, Szentendre, Zenei Általános Iskola, Budapest; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola /Tóth Aladár Zeneiskola);

Keresztesné Patak Ilona (Budapest, 1940. március 31.) zeneiskolai zongoratanár (Munkaközösségi Zeneiskola Érd-szolfézs is; Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola);

Kindtner András (Budaörs, 1940. október 8.) zenekari kürtművészt-tanár (Állami Operaház Zenekara; Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara);

Koncz Tibor (Debrecen, 1940. július 15.) zeneszerző, hangszerelő, zongorista, elektronikus billentyűs hangszeres, dobos. Eredeti foglalkozása szerint okleveles geológus mérnök;

Koplányi Mihály (Szanda, 1940. április 10.) ének-zenetanár, gyógypedagógus

(Általános Iskola, Herencsény – tanító, Általános Iskola, Cserhátsurány; Rózsavölgyi Márk Állami Zeneiskola, Balassagyarmat – citera-, furulya-, trombita- és szolfézsstanár, Foglalkoztató Iskola és Nevelőotthon, Cserhátsurány – igazgató);

Kovács Árpád (Szombathely, 1940. június 21.) zenetanár, előadóművész, zenekarvezető (Pécsi Jazz-Quartett, ARMA Quartett vezetője, Baranyai Big Band szólistája; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs);

Kovács Attiláné Regős Judith (Budapest, 1940. október 18.) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu; Állami Zeneiskola, Dunaújváros - uo. tanszakvezető is);

Kovács Eszter (1940) operaénekes, tanár;

Kovács Győző (Esztergom, 1940. máj. 24. – Mohács, 2018) hegedűtanár, igazgató, művészetoktatási szakértő (Kolping Művészeti Iskola (1963-1967 Mohácsi Zeneiskola hegedűtanár és 1967-2000 igazgató is, 1960-70 a Pécsi Filharmonikus zenekar tagja; 1990 -

Mohács, Kisfaludy Károly Gimnázium hittantanár, 1993 - művészetoktatási szakértő, 2002-
Mohácsi Alapfokú Művészeti Oktatási Intézet igazgató, Kolping Művészeti Iskola, Magyar
Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége - alapító tag (1991);

Kovácsné Kiss Zsuzsanna /Kovács Tamásné/ (Gyula, 1940. március 8.) zongoratanár, alapfokú
zenei tanulmányait a városban végezte el, Békéscsabán él;

Dr. Kovács Tamásné Kiss Zsuzsanna (Gyula, 1940. március 8.) zeneiskolai zongoratanár (Liszt
Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd); Művelődési Ház, Lenti; Bartók Béla Zeneiskola,
Békéscsaba);

Krassói Eszter, Tamásfalviné (Budapest, 1940. október 9.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár
(Állami Zeneiskola, Várpalota; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola);

Lavotta Kamilla (Budapest, 1940. szeptember 3. - Debrecen, 2003. szeptember 15.) hegedű-és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Püspökladány /ma Csenki Imre AMI Tagintézménye - uo. igazgató is);

Lőrincz Magdolna (Budapest, 1940. április 11.) zenekari hárfaművész (Budapesti MÁV Szimfonikusok);

Maitz József (Szombathely, 1940. december 17.) zeneiskolai szolfézstanár, karnagy (Állami Zeneiskola, Kőszeg – uo. igazgató is; Concordia Vegyeskar, Kőszeg – karnagy; Kőszegi Kamarakórus – karnagy);

Matz László (Pestszenterzsébet, 1940. szeptember 9.) zenei rendező (Színház és Filmművészeti Főiskola, oktató – 1968, Magyar Rádió, zenei rendező – 1968, Művészetek Palotája, zenei rendező – 2007);

Mészáros Imre (Budapest, 1940. szeptember 25.) zenekari kürtművész, zeneiskolai kürttanár (BM Szimfonikus Zenekar; Budapest Koncert Fúvószenekar; Miskolci Szimfonikus Zenekar – szólamvezető is; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc; Miskolci Fúvósötös tagja);

Miller Lajos (Szombathely, 1940. január 23.) operaénekes, tanár. 1968-ban lett a budapesti Operaház társulatának tagja lett 1986-ig. 1986-1990 között szabadfoglalkozású énekművész volt. 1991-től ismét a budapesti Operaházban énekelt;

Morvay István (Kolozsvár, 1920. szeptember 1. – Kolozsvár, 2008. május 8.) fuvolaművész-tanár, zenei szakíró. 1949-ben a Kolozsvári Zeneakadémián fuvolaművészdiplomát szerzett. 1948-ban a Kolozsvári Állami Magyar Opera alapító tagja; itt dolgozott 1972-es nyugdíjazásáig.

Mucsi Jánosné Varjasi Márta (Debrecen, 1940. február 17.) zeneiskolai szolfézs és középiskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium, Debrecen);

Munkácsy Béla (Budapest, 1940. január 26.) zeneiskolai gordon-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Általános Iskola és Gimnázium, Pusztaszabolcs; Állami Zeneiskola, Dunaújváros – tanszakvezető is; Makarenko Ipari Szakmunkásképző Intézet énekkar - karnagy; Dunaújvárosi Szimfonikus Zenekar, Dunai Vasmű Néptáncgyűttes Zenekara; Fővárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola – szolfézs tanszakvezető is; Rózsavölgyi Zeneműbolt – szakreferens);

Nagy János (Szegvár, 1940. szeptember 9.) zenetanár, zeneiskola-igazgató, orgonista, előadóművész, karnagy, tanügy-igazgatási szakértő, a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségének Csongrád megyei elnöke. 1963-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskola Tanárképző Intézet Szegedi Tagozatán szerzett zongora-szolfézs szakon diplomát. Művészi orgonajátékát Virágh Endre, Rózmán Ákos, Szatmári Lilla, Csanádi László és Lehotka Gábor segítségével alakította ki. Karvezetést Párkai Istvántól tanult, majd 1987-ben részt vett Conci karnagi mesterkurzusán. Számos zenei rendezvény szervezője és résztvevője. 1963-tól tanít a Szentesi Állami Zeneiskolában, ahol 1981-től az igazgatói teendőket is ellátja;

Nagy Péter (Pécs, 1940. augusztus 7.) zenekari nagybőgőművész-tanár. 1958-ban a Pollack M. építőipari Technikumban érettségizett, s miután korábban is tanult zenét a Pécsi Zeneművészeti Szakiskola nagybőgős növendéke lett. Tanárain Buza János és később id. Bohr László voltak. 1964-ben gordon és szolfézs tanári oklevelet szerzett. Ezzel párhuzamosan 1961-től a Pécsi Szimfonikus Zenekar nagybőgőse lett, 1980-tól szólamvezető. 1964 óta tanít a Pécsi Művészeti Szakközépiskolában, valamint a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Pécsi Intézetében illetve utódintézményeiben. 2004. február 1-vel a zenekarból nyugdíjba ment, a tanítást tovább folytatja;

Nagyiván Éva (Szeged, 1940. május 27.) trombitaművész-tanár (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém; Veszprém megyei szakfelügyelő; Lovassy L. Gimnázium és Zeneművészeti Szakközépiskola, Veszprém – igazgató helyettes is, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Győri Tagozata);

Németné Zoller Éva (Esztergom, 1940. szeptember 7.) magyar-, ének-zene, és pedagógiatanár (Általános Iskola, Piliscséve – tanító; Petőfi Általános Iskola;. Dorog – tanító; Felsőfokú

Tanítóképző Intézet Gyakorló Iskolája, Esztergom –tanár, Tanítóképző Főiskola,
Esztergom – ének-zenetanár);

Ozváryné Pessek Erika (Budapest, 1940. május 2.) klarinét- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Hatvan; Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola);

Pachmayer Ilona (Budapest, 1940. március 9.) zenekari hárfaművész (Pécsi Nemzeti Színház; Pécsi Szimfonikus Zenekar);

Pálfalvi Ferenc (Pestszenterzsébet, 1940. november 21.) középiskolai ének-zenetanár, karnagy (Általános Iskola, Aszód – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Fót-Dunakeszi – igazgató; Állami Zeneiskola, Gödöllő – igazgató. A Zeneakadémián tanárai voltak többek között Vásárhelyi Zoltán, Bárdos Lajos, Párkai István, Nemes Katalin, Szőnyi Erzsébet;

Pallos Gyöngyi (Pankota, 1940. június 23.) opera-énekesnő, tanár, 1958-ban érettségizett a

Patrona Hungariæ Gimnáziumban és beiratkozott a Bartók Béla Konzervatóriumba, ahol Szathmáry Margit tanítványa volt. A végzés után az Országos Filharmónia szólistája lett, majd 1964-ben a szolnoki Szigligeti Színházhoz került. 1968-ban lett a Debreceni Csokonai Színháztagja, egészen 1990-es nyugdíjazásáig.

Papp Gábor (Köröstarcsa, 1940. december 17.) zongoraművész-tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Miskolci Tagozata;

Párkányi László (Budapest, 1940. március 23.) zenekari oboaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Szekszárd; Magyar Állami Operaház;

Péczely Sarolta, Kodály Zoltánné (Dombóvár, 1940. november 5.) énekművész-tanár. Iskolai tanulmányait az Orsolya rend dombóvári tanintézményeiben kezdte. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán énektanár és karvezető szakon tanult. 1972-1980 között Berlinben

a Hans Eisler Hochschule für Musik-ban magánének szakon tanult. A Színház- és Filmművészeti Főiskola és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára, egyetemi docens Magyarországon kívül főképpen Németországban, Olaszországban, Finnországban, az Egyesült Államokban és Japánban tartott rendszeresen dalesteket, mesterkurzusokat. A Nemzetközi Kodály Társaság tiszteletbeli elnöke, a jyvaskylai egyetem díszdoktora. Pro Urbe (Kecskemét és Budapest), a Finn Fehér Rózsa Rend tulajdonosa. Nevéhez fűződik a kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet és a budapesti Kodály Zoltán Emlékmúzeum és Archívum megalapítása;

Pere János (Pécs, 1940. április 17.) dalénekes-előadóművész, magánének-tanár (Budapest XVI. kerületi Rácz Aladár AMI);

Peták Istvánné Holló Gizella (Budapest, 1940. május 5.) zeneiskolai zongoratanár, fővárosi szak- és általános felügyelő (Állami Zeneiskola, Abony; Fővárosi XII. kerületi Solti György AMI);
Péterdi Gabriella (Fehérgyarmat, 1950. július 24.) zenetanár (Budapesti Füredi úti általános iskola; fővárosi XII. kerületi Állami Zeneiskola);

Petz Pál (Budapest, 1950. december 31.) zenekari trombitaművész-tanár (Állami Operaház Zenekara – zenekari művész);

Preznánszky György Aurél (Budapest, 1940. augusztus 14. – Hajdúszoboszló, 2010. február 7.) gordonka szakos zeneiskolai tanár;

Pusenyák József (Dorog, 1940. szeptember 23.) zeneiskolai kürt- és szolfézstanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog);

Ribly Jánosné Tóth Erzsébet (Kaposvár, 1940. január 27.) zeneiskolai zongoratanár (Ének-zenei tagozatú általános iskola; Szigetvár –zongoratanár; Állami Zeneiskola, Komló – Szigetvári Fiókiskolája; Állami Zeneiskola, Szigetvár);

Rohonyi Katalin (Budapest, 1940. május 7. – Budapest, 1987. június 10.) karvezető, zenetanár.

Tanulmányait 1958-63 között a budapesti Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanárképző és karvezető szakán végezte Vásárhelyi Zoltán növendékeként. 1963-75 között a veszprémi ének-zenei általános iskolában, ezzel párhuzamosan pedig a Pécsi Tanárképző Főiskola veszprémi kihelyezett tagozatán is tanított; vezette az ének-zenei általános iskola énekkarát, valamint a Veszprémi Vegyipari Egyetem énekkarát. 1975-től 1986-ig a KÓTA munkatársa volt;

Rónai István (Kolozsvár, 1940. július 6. – 2019. augusztus 19. előtt) zenei író, zongoraművész. A Zenei Líceumot szülővárosában, Kolozsváron végezte el 1958-ban, később 1963-ban a Gheorghe Dima Zenekonzervatórium zongora szakán is jeleskedett. Ugyanitt lépett a főiskolai pályára is. Itt elérte a professzori rangot. Jelenleg zongorakísérő kamarazenész;

Rónai Pál (Budapest, 1940. január 5.) karmester, tanár. Liszt Ferenc Zeneakadémián (1958-1963) a zeneszerzés, zeneelmélet szakon végzett. Zenei munkatársként került az akkor még Fővárosi Operett Színházhoz a hatvanas évek elején. Ezt követően dolgozott a kecskeméti

Katona József és a veszprémi Petőfi Színháznál. 1974-től tagja a Fővárosi, illetve Budapesti Operettszínháznak. Dirigálta az összes nagyoperettet a Nebáncsvirágtól a Mosoly országáig, de karmestere volt vígoperáknak, zenés játékoknak, musicaleknek is, a Pomádé királytól a Susmusig, a Hegedűs a háztetőn-től a Veronai fiúkig. Mintegy 20 kísézőzenét írt, például Woyzeck, Csongor és Tünde, Coriolanus, Hős falu, Volpone, Mózes, Csendesek a hajnalok. Műveit számos kül- és belföldi színház bemutatta;

Rozgonyi Éva (Palocföld, 1940. április 30.) zenepedagógus, karnagy. Tanulmányait a Békés-Tarhosi Zeneiskolában, a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában pedig Kardos Pál tanítványaként végezte. A Zeneakadémián Szőnyi Erzsébet és Vásárhelyi Zoltán növendékeként 1964-ben szerzett kitüntetéses diplomát középiskolai énektanár- és karvezetőképző szakon. Tanári pályáját a szolnoki ének-zene tagozatos iskolában kezdte. 1969-től a Szegedi Tanárképző Főiskola ének-zene tanszékén, majd két évig az Egyesült Államokban tanított. Visszatérése után 1973-tól 1981-ig a kecskeméti Kodály Iskolában dolgozott, 1974-től 1981-ig az intézmény igazgatója volt. Az iskola leánykarával és a Kecskemét

Városi Vegyeskarral Kardos Pál halála után, 1978-ban kezdett dolgozni. Kórusaival számos koncerten, országos találkozón, rádió- és televízió-szereplésen, külföldi vendégszereplésen és nemzetközi versenyen ért el kiemelkedő sikert. 1983-ban visszatért Szegedre, ahol a Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola szakmai vezetőjeként, majd a konzervatórium docenseként dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Rozgonyi Éva munkássága összeforrt a szegedi Bartók Kórusal, melyet 1972-től vezetett;

Rőczey Ferencné (Miskolc, 1940. június 4.) zeneiskolai hegedűtanár, zeneterapeuta. 35 évet dolgozott az Egressy Béni Zeneiskolában, majd 10 évet a Petőfi Sándor Általános Iskolában, illetve a Kórházi Tagozaton, Miskolcon;

Sáry László (Győr, 1940. január 1.) zeneszerző, tanár. Szervánszky Endre tanítványaként 1966-ban szerzett zeneszerzői diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. 1966–1974-ig a Zenei Alap ösztöndíjasa volt. 1970-ben Jeney Zoltánnal és Vidovszky Lászlóval létrehozták az Új Zenei Stúdiót. Alkotói módszerére nagy hatással volt Christian Wolff zenéje és

gondolkodásmódja, melyet Darmstadtban ismert meg. 1972-ben komponált műve – a Hangok (Sounds for...) – már egy új időszak kezdetét jelzi. Az 1980-as évek eleje óta rendszeresen ír zenét színházak számára is. 1990-től a budapesti Katona József Színház zenei vezetője. Az 1970-es évek közepétől kezdte el Kreatív zenei gyakorlatok néven egy – a hangszeres és énekes gyakorlatra egyaránt építő – új pedagógiai módszer kidolgozását („Sáry-módszer”), amellyel fejleszti az improvizációs készséget és a koncentrációt, megismertet bizonyos zeneszerzői módszerekkel. Módszerét nem csak zeneiskolás gyerekeknek, hanem Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatói számára is tanítja,

Schrott Géza (Kőszeg, 1940. június 1.) középiskolai ének-zene- és történelemtanár (Balogh Ádám Általános Iskola, Kőszeg; Jurisich Mihály Gimnázium, Kőszeg; Concordia-Barátság Vegyeskar és a Kőszeg Gyermekkar karnagya;

Sebestyén Ernő (Budapest, 1940) hegedűvész-professzor. Kilencévesen, mint csodagyereket felvették a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára. 1959-70-ig tagja volt a Magyar Állami

Operaház zenekarának, 1963-tól, mint koncertmester. 1971-81-ig első koncertmester a „Deutsche Oper Berlin” Zenekarában. Mint pedagógus is folytatta munkáját Berlinben, az ottani „Hochschule der Künste” professzoraként. 1983-tól tizenhat éven keresztül művészeti vezetője a Berliini Filharmonikusok kamarazenekarának. 1980-90-ig a Bajor Rádió Szimfonikus Zenekarának első koncertmestere. 1990-2005-ig tanszékvezető professzor Münchenben a „Hochschule für Musik und Theater”-nél. 2006-tól alapító tagja az Esterházy Triónak. Az 1968/69. tanévben hegedű-főtárgyat tanított a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán;

Sinay Tibor (Debrecen, 1940. június 15.) zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, zenekari gordonkaművész, vonós hangszerkészítés mestere (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar);

Stumpp Árpád (Munkács, 1940. május 16.) zenekari hegedű- és brácsaművész-tanár (Ungvári Filharmónia, Zeneiskola, Csap; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar; Állami Zeneiskola, Hajdúnánás; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen);

Supala Kolos (1940–) orvos, operaénekes, tanár;

Szabó Attila (Kolozsvar, 1940. december 14.) zenekari brácsaművész-tanár (Állami Filharmonikus Zenekar, Kolozsvar; Magyar Állami Hangversenyzenekar);

Szabó Vilmos (Bicske, 1940. május 26.) zenekari tubaművész-tanár (Kőszeg, Állami Zeneiskola, fúvós-ütős tanár, megbízott igazgató; Szombathely, Szimfonikus Zenekar; 1966-tól 40 évig a Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekarának szólamvezető tubása; 2007. óta nyugdíjban. A Rádiózenekar mellett sok kamaraegyüttes tagja volt, ebből kettőnek, a Modern Rézfúvós Együttesnek és a Pro Brass osztrák-magyar együttesnek alapító tagja volt. Előbbi 20 évig menedzselte, illetve a Pro Brass magyarországi szervezője és menedzsere is volt 21 évig. Többedmagával 1993-ban megalapították a Magyar Harsona-Tuba Szövetséget, melynek 2013. évi megszűnéséig váltakozva elnöke/alelnöke volt;

Szebikné Ferenczi Mária (Nyíregyháza, 1940. november 6.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Egressy Báni Állami Zeneiskola, Miskolc; Fővárosi VII. kerületi Molnár Antal Zeneiskola-hegedűtanár);

Szekér Ernő (Sátoraljaújhely, 1940. április 14. – Balatonfüred, 1988. augusztus 9.) agrármérnök, zenei író-újságíró;

Szentirmai Szabolcs (Jászberény, 1940. augusztus 26.) zongoratanár, zongorista-énekes, szintetizátor játékos (Palotásy János Állami Zeneiskola, Jászberény; OSZK Könnyűzenei Stúdió, Szolnok);

Dr. Szirtesné Hortobágyi Mária (Budapest, 1940. október 15. -) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Monor; Fővárosi I. kerületi Farkas Ferenc Zeneiskola – tanszakvezető és fővárosi szakfelügyelő is);

Szőnyiné Pál Gabriella (Léva, 1940. október 12.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Várpalota; Fővárosi Zeneiskola Szervezet 6. sz. Körzeti Zeneiskola; Fővárosi XII. és I. kerületi Állami Zeneiskola);

Tódy Ilona Éva /Schön Károlyné / (Kispest, 1940. július 21.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár. 1964: Budapesten zongora és szolfézs tanári diplomát szerzett (tanárai Kurtág Márta és Bárdos György voltak). 1964-1971: utazó tanárként a székesfehérvári Állami Zeneiskolában működött (zongoratanárként és énekes-korrepetítorként). A Szabolcsi Bence Zeneiskolában 36 éve tanít, 22 évig volt a zongora tanszak vezetője;

Tóth Imre (Nagydém, 1940. december 16.) zeneiskolai klarinét-, ütőhangszeres-, és szolfézstanár, zenekari művész. Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Tatabánya – igazgató helyettes is; Tatabányai Szimfonikus Zenekar (klarinétos, ütőhangszeres); Állami Zeneiskola, Tata);

Törő Erzsébet (Karcag, 1940. március 30.) zenekari harsonaművész-tanár és zeneiskolai szolfézstanár (Kálvin utcai Általános Iskola, Karcag (ének-zenetanár); Kaposvári Csiky Gergely Színház zenekara; Kecskeméti Katona József Színház Zenekara);

Törökné Marosi Éva (Királyháza, 1940. december 5.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Bartók Béla Ének-Zenei Általános Iskola, Győr; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr);

Uray Márton (Budapest, 1940. szeptember 8.) zenekari harsonaművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán dr. Ujfalusi László (harsona) volt a tanára. Munkahelyek: KISZ Központi Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara; Miskolci Nemzeti Színház; Miskolci Szimfonikus Zenekar);

Váczy László (Budapest, 1940. június 22. –1994) a Zeneművészeti Főiskolán végzett 1971-ben Tibay Zoltán tanítványaként. 1958-tól a Postás Szimfonikus Zenekar, majd 1964-től a Magyar

Rádió és Televízió zenekarának tagja volt. Az utóbbi együttessel Európa nagy részét bejárta. 1972-től a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára volt;

Vadász Ilona (Szeged, 1940. december 10. –1995) gordonművész-tanár. Tanulmányait Montag Lajosnál kezdte, majd Tibay Zoltánnál végzett a Zeneművészeti Főiskolán 1962-ben. Ugyanettől az időtől egészen az utóbbi évekig a Szegedi Szimfonikus Zenekar nagybőgőszólamának vezetője volt. 1962-től 1975-ig tanított a Zeneművészeti Szakiskola, majd Szakközépiskola, továbbá 1966-tól a Zeneművészeti Főiskola Szólam- és Tagozatának tanára. Időnként szólistaként is fellépett;

Vajda Sándor (Kisújszállás, 1940. július 30. – Budapest, 1999) nagybőgős, a Benkó Dixieland Band legendás tagja;

Váncsa Irén Mária, Kerecsen Józsefné (Nagyszeben, 1940. január 2.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Hajdúnánás – uo. igazgató is; Hajdú-Bihar megyei szolfézs

szakfelügyelő; Tóth Árpád Gimnázium, Debrecen – ének-zenetanár; Debreceni Kodály Kórus – énekkari művész);

Várnagy Attila (Pécs, 1940. április 18. – Pécs, 2019. január 14.) zenekari fagott-művész, zeneiskolai szolfézs- és fagott-tanár (Pécsi Filharmonikus Zenekar; a PNSZ Zenekara, a Mecsek Fúvósötös fagott-művésze). 1972-től az Országos Filharmónia munkatársa volt. 1994-től a Budapesti Strauss Zenekar fagott-művésze. Művészeti tevékenysége mellett 1997-től a Filharmónia Dél-Dunántúli Kht. ügyvezető igazgatója, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Pécsi tagozata - fagott-szolfézs tanár.);

Várnagyné Szőnye Katalin (Szombathely, 1940. november 7.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, korrepetitor (Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely; Állami Zeneiskola, Szeged);

Vetésiné Vastagh Rozália (Szeged, 1940. április 14.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Általános Iskola, Mezőhegyes – ének-zenetanár; Általános Iskola, Orosháza - ének-zenetanár,

Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Orosháza – zongora; Táncsics Mihály Gimnázium, Orosháza-ének-zenetanár);

Vizkeleti Piroska (Veszprém, 1940. április 19.) fuvolaművész-tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Hartai Ferenc (fuvola) volt a tanára. Munkahelye: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolai Zeneiskola Tanárképző Intézet Debreceni Tagozata; MN Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara);

Wasztl János (Mosonmagyaróvár, 1940. május 27.) zeneiskolai gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Mosonmagyaróvár, Állami Zeneiskola, Pápa; Állami Zeneiskola, Győr);

Wimmer Ákos (Budapest, 1940. augusztus 3.) zeneiskolai gordonkatanár kottaszerkesztő (Fővárosi 7. sz. Körzeti Zeneiskola, Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola- tanszakvezető is);

Wittmann Árpád (Budapest, 1940. november 5.) zenekari fagottművész-tanár. A Zeneakadémián többek között Rudas Imre (fagott) volt a tanára. Munkahelyek: Magyar Állami Operaház, Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara – ügyvezető igazgató is);

Záborszky Lászlóné Balogh Réka (Debrecen, 1940. szeptember 13.) oboa- és szolfézstanár, könyvtáros (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – könyvtáros; Debreceni Közalkalmazottak Zenekara – zenekari művész);

Zakariás Anikó, Pertis Jenőné (Budapest, 1940. január 26.) karnagy, ének-zenetanár, karnagy, ügyvezető menedzser. 1959-64 Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola kórusvezetői szak tanárai: Vásárhelyi Zoltán, Párkai István, Vajda Cecília, Bárdos Lajos, Szabolcsi Bence. Munkahelyek: 1964-70: Soroksári ének-zenei ált. isk., 1970-77: Pesterzsébeti Kossuth Lajos Gimnázium, 1972-90 A pesterzsébeti Csili Kamarakórus alapító karnagya, 1976-86 Népművelési Intézet karvezetés-tárgy tanársegéde; 1977-80 XXII. kerületi Állami Zeneiskola – szolfézstanár; 1980-82 szabadfoglalkozású, gyermekhangversenyek műsorvezetője, 1982-88 Fazekas Mihály

Gimnázium – ének-zenetanár, karvezető, gyakorlatvezető, 1988-94 Apáczai Csere János Gimnázium ének-zenetanár, karvezető, gyakorlatvezető-tanár; 1994-2004 Anart, az Egri-Pertis zongoraduó menedzsere. Az 1982/83-1987/88. tanévekben az iskolai gyakorlati tanítás tanára volt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán;

Zaszlavik György (Budapest, 1940. április 28.) gitár-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Esztergom; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Pécsi Tagozata; Fővárosi VIII. kerületi Állami Zeneiskola; az Esztergomi Nemzetközi Gitárfesztivál ötletadója és elindítója, valamint a magyarországi vidéki főiskolai gitároktatás beindítója Pécsett);

1945-ben született

Altorjai József (Pécs, 1945. január 27. – 2014. augusztus 22.) zeneiskolai igazgató, trombitaművész-tanár, zenekarvezető, zenekari basszusgitáros. 1967-ben végezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozatának fuvola szakát. 1984-ben kezdett dolgozni rézfúvós tanárként a Komlói Erkel Ferenc Zeneiskolában, majd 1994-ben kinevezték az intézmény igazgatójává. Ezt a tisztséget 2007-es nyugdíjba vonulásáig töltötte be. Éveken át vezette a város Bányász Fúvós zenekarát;

Ambrus Kyri /Eredeti neve Margit, a Kyri művésznév/ (Budapest, 1945. február 4.) táncdalénekesnő;

Antal Mátyás (Budapest, 1945. július 31.) fuvolaművész, karnagy, karmester. 1984-től a Budapesti Kórus vezetője, 1986-ban az ÁHZ betanító-karmestere, mely posztot 1990-ben váltotta fel az Állami Énekkar, mai nevén a Nemzeti Énekkar karigazgatói tisztevel. Az 1988/89-1993/94. tanévekben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán a fúvósegyüttesek munkáját segítette;

Arányi Ferenc (1945. január 23.) hegedű-művésztanár;

Árvai Attila (Pécs, 1945. április. 12.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Komló, Pécs);

Baloghné Barkóczy Mária (Kisvárd, 1945. március 2.) zenekari hegedűművész-tanár (Miskolc, Budapest);

Bányász Gabriella (Pápa, 1945. október 11.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Pápa, Celldömölk, Sopron);

Bártfai-Barta Éva (1945) énekművész-tanár;

Bartha Zsolt (Steyr, 1945. augusztus 7.) zenekari gordonka- és kamaraművész;

Bereck József (Albár, 1945. március 9. – Dunaszerdahely, 2013. január 16.) ének-zenetanár, író, szerkesztő, műfordító;

Berindán Péter (1945-) zenekari nagybőgőművész-tanár. Kolozsvárott a Zeneművészeti Főiskolán végzett Major Ferencnél. Nagyváradon az Állami Filharmónikus Zenekar tagja, később pedig a Debreceni MÁV Szimfonikus Zenekar szólamának vezetője lett;

Biernaczky Szilárdné Virágh Judit (1945. augusztus 12.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, zeneiskolai igazgató (Budapest XII. és XVIII. kerület);

Bogáthy József (1944) zenetanár, karnagy, a Kaposvári Liszt Ferenc AMI tanára. Nyugdíjba vonulása után a Nagyboldogasszony római katolikus iskola tanáraként folytatta pályafutását, de vezette a Kodály Zoltán általános iskola fúvószenekarát is;

Dr. Boros Attiláné Tomsits Anna (Miskolc, 1945. július 7.) zeneiskolai zongoratanár (Kazincbarcika, Miskolc);

Csákné Turcsán Enikő (Vízkelet, 1945. január 31.) zeneiskolai hegedűtanár (Mosonmagyaróvár, Budapest I. és VI. kerület);

Csikor Margit (Szombathely, 1945. február 15.) zenekari gordonkaművész-tanár;

Csudlai Ágnes (1945) zeneiskolai fuvolatanár;

Dr. Deák Jánosné Annus Antónia (Csanádapáca, 1945. június 27.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Makó, Szeged);

Deáky István (Pécs, 1945. október 30.) középiskolai és zeneiskolai zeneelmélet tanár, karvezető, művészeti igazgató-helyettes (Szombathely);

Dékány Endre (Budapest, 1945. október 14. –) zenetanárt, zeneszerző, karmester (Nemzeti Színház – korrepetitor; Szegedi Nemzeti Színház – karigazgató; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – tanár; Szigligeti Színház, Szolnok-karmester).

Déki Lakatos Sándor (Budapest, 1945. szeptember 6.) hegedűművész, zenekarvezető;

Dobó Ferenc (Pápa, 1945. május 25.) hangmérnök, zenei rendező (HUNGAROTON; P. Stúdió-Törökbálint);

Döme Pálné Strigencz Zsuzsanna (Pécs, 1945. július 25.) zeneiskolai ének-zene-fafúvó- és szolfézstanár, (Gimnázium, Sellye - ének-zenetanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola; Komló – fagott-, klarinét- és furulyatanár);

Dunajszky Géza (Debrpöd, 1945. május 11.) tanár, karnagy, közíró. 1966-ban a Nyitrai Pedagógiai Karon szerzett matematika–zene szakos tanári oklevelet. 1964-ben közreműködött *Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkara* megalapításában. 1986-tól 1992-ig a tanítók énekkara szervezőtitkára volt. 1965-ben Felsőkirályin kezdte pedagógia pályafutását, majd Pogrányban tanított, ahol 1976-tól az iskola igazgatója lett;

Faragó Viktória (Dunapataj, 1945. április 18.) zeneiskolai zongoratanár, igazgató (Fővárosi XXII. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola; Állami Zeneiskola, Dunapataj – igazgató is);

Farkas András (Budapest, 1945. április 14.) karmester;

Farkas Mária (Budapest, 1945. szeptember 23.) karnagy, ének-zenetanár. Iskolába ugyanabba a fővárosi V. kerületi Váci utcai Zenei Általános Iskolába járt, ahol később csaknem 30 éven keresztül tanított. Innen a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába került, zeneszerzés szakra. 1964-1969-ig a Zeneakadémia Középiskolai énektanár- és Karvezetőképző szakán tanult;

Fehér Ottó (Budapest, 1945. november 1. – 2015.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Kodály Zoltán Zeneiskola, Kecskemét – zongora-, énektanár), Bessenyei György Tanárképző Főiskola Ének-Zene Tanszék, Nyíregyháza - tanár, kórusvezető, Vasvári Pál Gimnázium és Zeneművészeti Szakközépiskola – szakmai igazgató helyettes);

Fehér Ottóné Székely Ildikó (Budapest, 1945. február 13.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető, gordonkatanár (Bessenyei György Tanárképző Főiskola Ének-Zene Tanszék, Nyíregyháza – tanár, tanszékvezető tanár /2003-tól 2006-ig/ a Táncművészeti Főiskolán.);

Fejes Márton (Békéscsaba, 1945. február 7.) harsona-, szolfézstanár, zenekari harsonaművész (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar, Állami Zeneiskola, Püspökladány, Debreceni Rézfúvós Kamaraegyüttes, Debrecen Dixieland Jazz Band);

Ferencz Józsefné Gömöri Erzsébet (Debrecen, 1945. december 7.) ének-zene tanár (Általános Iskola, Verpelét, Ho-Si Minh Tanárképző Főiskola 4. sz. Gyakorló Általános Iskola, Eger – gyakorlóiskolai ének-zenetanár, Debreceni Kodály Kórus – énekkari művész, Egri Építők AGRIA Vegyeskara - énekkari művész);

Fodor Ákos (Budapest, 1945. május 17. – Budapest, 2015. február 22.) költő és műfordító, a magyar haiku egyik mestere. 1968-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elvégzése után a Zeneműkiadónál kezdte el szerkesztői pályafutását. Zeneművek és zenei tárgyú könyvek szerkesztője volt;

Földes László / közismert becenevén Hobo / (Újpest, 1945. február 13.) bluesénekes, dalszerző, előadóművész és a Hobo Blues Band alapító tagja és énekese;

Dr. Földyné dr. Asztalos Adrienne (Sátoraljaújhely, 1945. január 18.) zongora- és szolfézstanár, pedagógiai szakos tanár (Állami Zeneiskola, Sátoraljaújhely; Tanítóképző Intézet, Sárospatak; Comenius Tanítóképző Főiskola, Sárospatak – tanár);

N. Füzes Mária (Salgótarján, 1945. augusztus 16.) hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész. (Miskolci Szimfonikus Zenekar - uo. másodkoncertmester; Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – hegedűtanár; Miskolci Vonósnégyes – II. hegedűs);

Gábor József (Hajdúnánás, 1945. július 20. – 2017) zongoraművész, főiskolai tanár, igazgató. 1964-69 Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Zempléni Kornél osztályába járt. 1970-87 Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr, zongoratanár és zongorakísérő, 1972- igazgató, 1987-2005 Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Győri Tanárképző Intézet igazgatója, Széchenyi István Egyetem Zeneművészeti Intézet, Győr-tanár. Az 1978/79. tanévben zongorakíséretet látott el a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán is

Galyné Czeczon Margit (Tass, 1945. július 21.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Körzeti Állami Zeneiskola, Ráckeve);

Gellén László (Debrecen, 1945. március 13.) zenekari oboaművész-tanár (Kaposvári Csiky Gergely Színház; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar; Perui Állami Szimfonikus Zenekar; Zeneiskola, Hajdúböszörmény);

Gellén Lászlóné (Szatmárnémeti, 1945. március 13.) zenekari hegedűművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar; Perui Állami Szimfonikus Zenekar-koncertmester asszisztens; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar);

Haáz Sándor (Székelyudvarhely, 1945. december 24.) karnagy, zenetanár, a Magyar Művészeti Akadémia tagja (2005). 1978-ban Szentegyházára került általános iskolai zenetanárnak, ahol igazgatója megbízta egy iskolai rézfúvószenekar létrehozásával. Hamarosan vonóegyüttest is alakított. Közben levelezői tagozaton elvégezte a kolozsvári konzervatórium zenepedagógia szakát (1982). 1982-ben lépett fel első ízben együtt az iskola énekkara és zenekara, és az így létrejött együttes 1983-ban vette fel a Gyermekfilharmónia nevet. A Gyermekfilharmónia irányításával kapcsolatban és azt kiegészítve kiterjedt hagyományörző és – közvetítő tevékenységet végez;

Hajnáné Végvári Ágota (Nagykanizsa, 1945. december 16.) zeneiskolai Gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Körmend; Fővárosi I. kerületi Állami Zeneiskola);

Halmai Gyula (Budapest, 1945. február 26.) hegedűművész-tanár (Frankfurt/Oder Filharmonikusok-koncertmester);

Holló László (Goldwörth, 1945. május 4.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Battonya – uo. igazgató is);

Horváth László (Kőszeg, 1945. július 14.) klarinétművész, tanár, igazgató. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Balassa György osztályába járt, kitüntetéses diplomáját 1969-ben szerezte meg. 1969-70-ben a párizsi Conservatoire ösztöndíjas hallgatója Ulysse Delecluse professzornál. 1965-től a Magyar Állami Hangversenyzenekar tagja, 1968-tól első klarinétosa. Alapító tagja a Filharmónia Fúvósötösnek. 1974-től Debrecenben a Zeneművészeti Főiskolán, majd Budapesten a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában tanított. 1992-ben megalapította a Lajtha László Emléktábor Kőszegen, igazgatója volt a Szombathelyi Szimfonikus Zenekarnak is;

Horváth Zoltán (Ózd, 1945. január 7.) cigányprímás, tanár;

Jankó József (Kolozsvár, 1945. február 4.) zenekari fuvolaművész, tanár (Állami Magyar Opera, Kolozsvár; Népszínház, Budapest; BM Szimfonikus Zenekar);

Jávori Vilmos (Budapest, 1945 – Budapest, 2007. február 20.) dzsesszdobos, tanár;

Jenei Viktória (Székesfehérvár, 1945. május 20.) zeneiskolai hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar – II. hegedű h. szólamvezető; Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc);

Dr. Kertész István (Békásmegyer, 1945. márc. 16.) hegedűművész-tanár, kamaraművész. Tanulmányait 1959 és 1966 között a budapesti Bartók Béa Zeneművészeti Szakközépiskolában Lányi Margit, Pallagi János és Szász József, 1966-69 Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Kovács Dénes vezetésével végezte. Hegedűtanári pályája: 1967-69 Bartók Béa Szakközépiskola, Miskolc, 1979- Bartók Béa Zeneművészeti Szakközépiskola, 1989- Liszt

Ferenc Zeneművészeti Főiskola (később Egyetem), adjunktus. Művészi pálya: 1981- barokk zenével foglalkozik, rendszeresen koncertezik belföldön és külföldön. A Festetics vonósnégyes (Kertész István, Petőfi Erika, Ligeti Péter, Pertorini Rezső) tagja. Több mint két évtizeden keresztül tagja volt a Parlando Szerkesztő Bizottságának;

Kiss György (Szarvas, 1945. augusztus 7.) hegedűművész (Liszt Ferenc Kamarazenekar). A Zeneakadémián Tátrai Vilmos és Szűcs Mihály növendéke volt;

Kollár Éva (Budapest 1945.) ének-zenetanár, karnagy. 1969 szeptemberében a budapesti Leövey Klára gimnáziumban kezdett tanítani. 1972-ben az iskolai kórus mellett megalakította a Monteverdi Kamarakórust, amelynek ma is vezető karnagyja. 1979-ben a Budai Tanítóképző Főiskolán helyezkedett el: itt zeneirodalmat, karvezetést és ének-zenetanítási módszertant oktatott. 1986-tól az ELTE Tanárképző Főiskolai Kar Zenei Tanszékén karvezetést tanított és a tanszék Pro Musica Hungarica vegyeskarának karnagyja. 1986-1997 között a Tanszék vezetője. 1997-ben habilitált a Liszt Ferenc Zeneakadémián (Doctor of Liberal Arts). A Liszt Ferenc

Zeneművészeti Egyetem Ének-Zenetanár, Karvezetőképző Szak tanszékvezető egyetemi tanára. Kollár Éva Európa számos országában, valamint Kanadában előadásokat és kurzusokat tartott. Kollár Éva a Magyar Kodály Társaság társelnöke, a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetségének elnökségi tagja, a Művészeti Tanács elnöke. Évekig volt az ISME (International Society of Music Education) magyarországi szervezetének alelnöke. 1996-ban a Monteverdi Kórusok Nemzetközi Fesztiváljának művészeti igazgatója;

Kalocsay Frigyesné (Balassagyarmat, 1945. július 4.) ének-zenetanár (Bajcsy-Zsilinszky u. Általános Iskola, Balassagyarmat; Dózsa György u. Általános Iskola, Balassagyarmat);

Kapusi Kálmánné G. Szabó Katalin (Hajdúböszörmény, 1945. április 11.) zeneiskolai fuvola- és szolfézstanár (Általános Iskola, Hajdúböszörmény – ének-zenetanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény);

Kardos Kálmán (Kaposvár, 1945. június 15.) zeneiskolai zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Pécsi Tagozata – korrepetitor, a Kaposvári Vikár Béla Kórus zongorakísérője);

Karner Nándor (Sopron, 1945. augusztus 29.) zeneiskolai fuvola-, szolfézs és ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Kőszeg – fuvolatanár; Állami Zeneiskola, Sopron – fuvolatanár és igazgatóhelyettes is);

Kelemen Pál (Hobol, 1945. április 5.) zenekari gordonkaművész, impresszárió, hangversenyrendező. Tanulmányait 1959 és 1965 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában végezte zeneszerzés és gordonka szakon, tanára Szelényi István és Frank Lajos volt. 1965-től 1970-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolka hallgatója volt, művész-tanári oklevelét Banda Ede növendékeként szerezte meg. 1968-1973 között a Magyar Állami Operaház Zenekarának tagja. 1970-től 2000-ig a Liszt Ferenc Kamarazenekar csellistája és managere. 1989-ben megalapította a Clemens Concerts Kft. közvetítő irodát;

Keller Gyöngyi (Budapest, 1945. június 11.) (zenekari hegedűművész-tanár és szolféztanár (Magyar Állami Operaház, Budapesti Filharmóniai Társaság). A Zeneakadémián Szász József osztályában tanult;

Kenedi Tiborné Mészáros Márta (Újpest, 1945) zeneiskolai hegedű- szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Kaposvár, nagyatádi Fiók Zeneiskola – hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Nagyatád – hegedűtanár);

Kincses Margit (Mátészalka, 1945. március 20.) zongoraművész-tanár. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1968-ban szerzett zongoraművész- és zongoratanári diplomát Antal István növendékeként. 1968 óta dolgozik Miskolcon, a város zenei életének meghatározó egyénisége. A Miskolci Egyetem Bartók Béla Intézetének docense, a zongora tanszak vezetője, de az 1986/87-1990/91. tanévekben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zongorakíséretet látott el;

Kmetty Józsefné (Ormosbánya, 1945. szeptember 22.) zeneiskolai fuvola- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Salgótarján – uo. igazgató is), továbbá tagja volt a Salgótarjáni Szimfonikus Zenekarnak és a Nagybátonyi Kamarazenekarnak);

Dr. Komlós Katalin (Hidegség, 1945) zenetörténész, fortepiano-művész. Oktatói tevékenysége: 1970-1973: Kodály Intézet, Boston, (USA); 1973-tól: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oktatója: zeneelmélet, szolfézs, kamarazene, kamaraének, basso continuo, billentyűs hangszertörténet, zeneelmélet módszertan, 1997: professzori kinevezés a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen, 1997-2007: Zeneelmélet tanszék tanszékvezetője.

Doktori szemináriumokat tart a DLA program keretében. Fő kutatási területe a 18. századi billentyűs hangszerek, 18. századi billentyűs hangszerek története, és az előadói gyakorlat;

Korcsmáros Péter (Budapest, 1945. december 28.) operaénekes, tanár. 1971-72 Katona J. Színház, Kecskemét; 1972-76 Debreceni Opera, 1976-99 Magyar Állami Operaház, Budapest;

Kovács E. Zsuzsa (1945. október 31.) zenetanár (Magyar Rádió; Országos Filharmónia-rendező, Művelődési Minisztérium Zenei Osztály-főelőadó; CEU Egyetem-könyvtár);

Köcsky Gábor (Nagykanizsa, 1945. szeptember 20.) zongoratanár (Pécsi Nemzeti Színház-énekkari művész; Állami Zeneiskola, Barcs – uo. igazgató is);

Laczó Ildikó (1945) operaénekes, tanár. 1968-72 a budapesti Operaház tagja. 1972 óta az NSZK-ban, Münchenben és Kölnben működött;

Lajos István (Szeged, 1945. október 23.) zenekari oboaművész-tanár (Szegedi Szimfonikus Zenekar; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Gyula; Állami Zeneiskola Kiskunfélegyháza);

Lévay Szilveszter /angolul Sylvester Levay, szerbül Силвестер Леваи, Silvester Levai / (Szabadka, 1945. május 16.) Németországban élő zeneszerző, többek között az Elisabeth, a Mozart és a Rebecca c. musicalek szerzője;

Levente Judit (Szombathely, 1945. január 18.) zongora- és szolfézstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs);

Lőcsei János (Schwarzes Kreuz, 1945. június 26.) zenekari mélyhegedűművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar);

Mag Stefánia (Eger, 1945. augusztus 20.) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola-zongoratanár, Eger; Ho Si Minh Tanárképző Főiskola Ének-Zene Tanszék – zongora- és partitúraolvasás); Egri Szimfonikus Zenekar és Kamarazenekar – csembaló, zongora);

Majoros Judit (Szombathely, 1945. február 26.) oboa-, szolfézs- és általános iskolai énekzenetanár (Állami Zeneiskola, Sárvár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely);

Malek Miklós (Budapest, 1945. június 3.) zeneszerző, karmester. 1969-től húsz éven keresztül dolgozott, mint az Express együttes zeneszerző-hangszerelője. 1983-tól a Madách Színházban is

működött, itt főként Hofi Géza műsorainak zenei vezetőjeként ismerték. 1992 és 1999 között a Magyar Televíziónál is működött, mint zenei vezető;

Marton György (Hódmezővásárhely, 1945. február 11.) zenekari fuvolaművész, zeneiskolai fafúvós- és szolfézstanár (Bartók Béla Zeneiskola, Békéscsaba – fuvolatanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Gyula – igazgató, Békéscsabai Szimfonikus Zenekar – fuvola szólamvezető);

Molnár Éva (Kemecse, 1945. május 10.) magánének-, szolfézs-, és általános iskolai énekzenetanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – magánének-tanár; Pedagógiai Főiskola, Nyíregyháza – hangképző-tanár);

Nagy Lászlóné Hegedűs Emőke (Diósgyőr, 1945. június 1.) zenekari hegedűművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar);

Nagy Tibor dr. (Budapest, 1945. 12. 25.) zeneszerző, ügyvéd;

Nagymengyi Kálmán (Ózd, 1945. július 2.) zenekari művész (Miskolci Nemzeti Színház);

Nagyné Bognár Elza (Hirschenwies, 1945. április 19.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Komárom; Állami Zeneiskola, Szolnok; Állami Zeneiskola, Tata);

Németh Csabáné (Szombathely, 1945. július 20.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Kőszeg; Állami Zeneiskola, Szombathely; Vas megyei szaktanácsadó);

Ozoray Szilvia (Budapest, 1945. május 2.) gordonkaművész-tanár (Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola – igazgató helyettes is). A Zeneakadémián Dénes Vera (gordonka) volt a mestere;

Pákó Zoltánné (Polgár, 1945. január 27.) fuvola- és ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Mátészalka – fuvolatanár; Ének-zene tagozatos általános iskola, Újfehértó – ének-zenetanár; Ének-zenei tagozatos általános iskola, Leninváros – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Leninváros – szolfézstanár);

Páll Dénes (Alsósófalva, 1945. június 27.) zenekari fuvolaművész-tanár (Bukaresti Konzervatórium Szimfonikus Zenekara; Bukaresti Rádió Szimfonikus Zenekara; Magyar Néphadsereg Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara);

Palotás Józsefné Matók Margit (Szeged, 1945. június 29) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Kecskemét);

Pap József (Budapest, 1945. november 2.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nagybátony; Állami Zeneiskola, Érd – zongora tanszak vezetője is);

Pásztor László (Budapest, 1945. június 15.) zenész, zeneszerző, a Neoton Família alapító tagja;

Pataki András (Szombathely, 1945. május 9.) zenekari kürtművész-tanár (Szombathelyi Szimfonikus Zenekar; Állami Zeneiskola, Kőrmend);

Peresztegi Nagy Istvánné Mikó Ágnes (Székesfehérvár, 1945. június 19.) zeneiskolai tanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár-zongoratanár; English Sandford Community Schoool, Addis Abeba-zenetanár);

Pesti Katalin (Jászberény, 1945. november 17.) zenekari ütőhangszeres művész, zeneiskolai ütőhangszeres-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Püspökladány; Debreceni MÁV Szimfonikus Zenekar; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Debreceni Tagozata – tanulmányi vezető);

Péter Szabó Anikó (Budapest, 1945. január 25.) zongora- és szolfézstanár, korrepetitor, zongorakísérő. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán diplomázott (Hambalkó Edit –zongora), majd 1969-ben az Operaház tagja lett, ahol vezető korrepetitor lett;

Potyondy Győző (Szakály, 1945. október 18.) zenekari nagybőgőművész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar; Roukolahti Népfőiskola és Zeneiskola);

Rázgáné Náfrádi Ágnes (Budapest, 1945. január 19.) ének-zene- és szolfézstanár (Fővárosi XVII. kerületi Bartók Béla Állami Zeneiskola-énektanár, Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba-szolfézstanár);

Romhányi Attila (Budapest, 1945. december 25.) operaénekes-tanár. 1978–79-ben a Szegedi Nemzeti Színház énekkari szólistája, 1981–86-ban a magdeburgi Bühnen der Stadt társ.-ának tagja. 1986-tól a budapesti Operaház magánénekeke;

Rózsa Sándor (Szombathely, 1945. február 25.) operaénekes (Kaposvári Csiky Gergely Színház; Szolnoki Szigligeti Színház; Kecskeméti Katona József Színház, Miskolci Nemzeti Színház, Magyar Állami Operaház; Fővárosi Operettszínház; Győri Kisfaludy Színház; Magyar Állami Operaház;

Ifj. Santa Ferenc (Kaposvár, 1945. március 2.) hegedűművész, prímás, zenetanár. Hegedűművészi és tanári diplomáját 1969-ben szerezte meg. Alapító tagja volt a 100 Tagú

Cigányzenekarnak, jelenleg az 1990-es képek közepén alakult Magyar Nemzeti Cigányzenekar művészeti igazgatója és vezető prímása. Tanított is az OSZK Stúdiójában, ahonnan sok sikeres növendéke került ki. A 2011-ben Budapest díszpolgára lett;

Simonné Gáll Andrea (1945. április 27.) középiskolai ének-zenetanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán többek között Szőnyi Erzsébet és Vásárhelyi Zoltán tanította. Főbb munkahelyei: Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola; Landestheater Coburg – magánénekes, Tanítóképző Főiskola, Esztergom – tanár;

Sipos Péter (Budapest, 1950. április 11.) zeneszerző, szövegíró, zenei rendező (Atlantisz együttes; Hungária együttes; Juventus együttes; Hungária együttes – basszusgitáros);

Soltész Rezső (Budapest, 1945. április 19.) énekes, zeneszerző, szövegíró;

Somogyi Ádámné Győry Berty (Weida, 1945. augusztus 31.) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi XII. kerületi Solti György Zeneiskola);

Somorjai Szilárdné Pongó Irén (Jászapáti, 1945. január 16.) zeneiskolai zongora- és szolfézsstanár (Weiner Leó Állami Zeneiskola, Kisvárdá);

Surjánné Károly Zsuzsa (Budapest, 1950. május 9.) zongoratanár (Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

Sverteczky Magdolna, Rébayné (Budapest, 1945. augusztus 25.) zeneiskolai gordonka-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari gordonkaművész (Fővárosi VI. kerületi Tóth Aladár Zeneiskola; Bartók Béla Kamarazenekar, Szent István Gimnázium Jubileumi Szimfonikus Zenekar);

Szabó Balázsne Kegyes Júlia (Tác, 1945. február 24.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár; Székesfehérvári Szimfonikus Zenekar);

Szabó Dénesné (Diósgyőr, 1945. október 4.) zenekari fuvolaművész-tanár és szolfézsstanár (Miskolci Nemzeti Színház Zenekara; Állami Zeneiskola, Nyíregyháza);

Szabó József (Oberreith-Steinmark, 1945. május 23.) zenekari hegedűművész-tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar; Magyar Állami Hangversenyzenekar; Állami Zeneiskola, Eger);

Dr. Szabó László (Bicske, 1945. június 11.) zenekari tubaművész-tanár. 1964-ben felvételt nyert a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, ahol 1969-ben szerzett diplomát. Főtárgy tanára dr. Újfalusi László volt. 1967-ben harmadéves főiskolásként Steiner Ferenc ajánlására már tanított a Magyar Néphadsereg Zenész Tiszthelyettes Képző Szakközépiskolában, és hivatásos zenekari pályafutása is akkor kezdődött, a Postás Szimfonikus Zenekarban. 1970-től a Magyar Állami Operaház és a Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekar tagja. 1977-ben a Ferencsik János, majd Kobayashi Ken-Ichiro által vezetett Magyar Állami Hangversenyzenekar, ma a Kocsis Zoltán főzeneigazgatósága alatt állt Nemzeti Filharmonikus Zenekar szólamvezetője lett. Alapító tagja volt a Budapesti Fesztiválzenekarnak;

Szakolczai Lajosné (Jászberény, 1945. szeptember 14.) zeneiskolai énektanár (Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen);

Szakszonné Regőci Mária (Budapest, 1945. január 31.) zeneiskolai hegedűtanár (Körzeti Állami Zeneiskola, Dunakeszi; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola);

Szilágyi Gézáné (Sopron, 1945. április 3.) zenekari hegedűművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház; Pécsi Szimfonikus Zenekar);

Szilné Szente Mária (Szeged, 1945. április 10.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged);

Szily Lajos (Hahót, 1945. szeptember 10.) zeneiskolai trombitatanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd - igazgató helyettes is);

Szörényi Levente /teljes nevén: Szörényi Levente Bálint (Gmunden, Ausztria, 1945. április 26.) zeneszerző, gitáros, énekes, szövegíró. A Mediterrán, a Balassa, a Bajtala, az Illés, a KITT-egylet és a Fonográf zenekarok egykori tagja;

Sztevanovity Dusán (szerbül: Душан Стевановић) (Belgrád, 1945. április 27.) dalszövegíró, dramaturg, zenész;

Takács Katalin (Nyíregyháza, 1945. március 26.) középiskolai ének-zene-, történelem és etikatanár (Általános Iskola, Nyíregyháza; Kölcsey Ferenc Gimnázium, Nyíregyháza);

Takács Klára (Lengyeltóti, 1945. április 24. – Budapest, 2017. január 21.) operaénekes-tanár. A Zeneművészeti Főiskola ének-opera szakán kapott diplomát 1973-ban lett a Magyar Állami Operaház mezzoszoprán magánénekes;

Tas Ildikó (Szeged, 1950. november 7.) operaénekes-tanár (Szegedi Nemzeti Színház; Csokonai Színház, Debrecen- magánénekes);

Terebessy Éva (Beregszász, 1945. május 17.) operaénekes, tanár. 1966 és 1971 között Sík Olga tanítványaként elvégezte a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének szakát. Később

tanult Hoór Tempis Erzsébetnél, Szőnyi Ferencnél, Geszty Sylviánál, Rózsa Veránál és olasz mestereknél. Pályáját a bajorországi Hof színházának kórusában kezdte. 1972-től, második évadjától már a trieri Városi Színház szólistája volt, 1975-től 1978-ig a salzburgi Tartományi Színház tagja. Ezt követően hazatért. 1980 és 1987 között a Szegedi Nemzeti Színház operatagozatának volt tagja. 1988-tól 2004-es hivatalos visszavonulásáig a kaiserslauterni Pfalztheater énekese volt;

Thész László (1945. január 13. – 1989) zongoratanár, karmester (Liszt Ferenc Zeneiskola, Szekszárd – zongoratanár, uo. igazgató is, Tolna megyei zeneiskolák szakfelügyelője;

Tóth Emőke (1945 – 2001) pedagógus, könyvkiadói vezető, lektor, főszerkesztő. Mint a (gyakorlatban egyszemélyes) Mágus Kiadó vezetője, lektora, szerkesztője (gyakran még műszaki szerkesztője is), elsősorban a hiányzó munkák pótlására vállalkozott. Első zenei könyvét, Kovács Sándor *Bartók*-életrajzát 1995-ben adta ki. Az egymás után kitalált és megszületett zenei könyvek sora a magyar zenei könyvkiadás egyik első, ha nem éppen az első kiadójává tette. A

Bartók-könyv után a *Kodály* (Breuer János tollából), a *Magyar zeneszerzők* hiányt pótló, folyamatosan megjelenő sorozata, az *Orfeusz hangzó zenetörténet* nagy sikerű, ismét csak pedagógiai célt szolgáló hanglemezes kötetei, *Leopold Mozart Hegedűiskolájának* magyar nyelvű kiadása jutottak el a közönséghez,

Tóthné Szalay Zita (Győrszemere, 1945. április 22.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Mosonmagyaróvár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr- uo. gyakorlóiskolai szolfézstanár, megyei szakfelügyelő);

Tőssér Dániel (Miskolc, 1945. december 27.) fuvolaművész, főiskolai docens. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Hartai Ferenc (fuvola) volt a mestere. Munkahelyek: Állami Operaház Zenekara; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Miskolci Tagozata – igazgató és fuvolatanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Budapesti Tagozata – igazgató, tanszékvezető fuvolatanár; Művelődési és Közoktatási Minisztérium Zenei Osztály vezetője);

Ungár István (Budapest, 1945) ének-zenetanár, karnagy, szakfelügyelő, a Parlando állandó munkatársa, a Fazekas Mihály Fővárosi Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium ny. ének-zene tanára, szaktanácsadó, karnagy;

Véghelyi Béla (Nagytétény, 1945. május 12.) zeneiskolai fuvolatanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog);

Veresné Kimpf Mária (Kaposvár, 1950. február 5.) zongora- és szolfézstanár, magánénekes (Vikár Béla Állami Zeneiskola, Barcs – tanár, zongora- és szolfézstanszak-vezető);

Victor Máté (Budapest, 1945. február 26.) zeneszerző, közéleti muzsikus. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolába járt, ahol a zeneszerzés tanára Sugár Rezső volt. A szakközépiskola elvégzése után a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta tanulmányait. 1963-68-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola növendéke volt, majd három szemesztert a Varsói Zeneművészeti Főiskolán hallgatott Grazyna Bacewicz és Włodzimierz Kotonski mestereknél.

1970-től a Magyar Rádiónál dolgozott zenei rendezőként. 1971 és 76 között elsősorban rock- és popzenével foglalkozott. 1972-ig házi szerzője és aktív muzsikus tagja a Non-Stop együttesnek, majd néhány évig szólistaként szerepelt. Írt színpadi, televíziós és filmzenét. 1980-81-ben a Magyar Televízió Könnyűzenei Osztályát vezette. 1981-86 között a Magyar Rádió „Fiatalok Popzenei Műhelye” elnevezésű tehetségkutató rovatának lett a szerkesztője, zenei rendezője. 1994-ben a Magyar Rádió Könnyűzenei Produkciós Szerkesztőségének vezetőjévé nevezték ki. 1996-tól ugyanitt vezető szerkesztőként dolgozik. 1999-től a Kőbányai Zenei Stúdióban klasszikus zenetörténetet és formatant tanít. A Könnyűzenei Produkciós Szerkesztőség vezetőjeként, főmunkatársként ment nyugdíjba 2007-ben. A Magyar Zenei Tanács elnöke volt két különböző ciklusban is, 2012 óta az Artisjus elnöke;

Viczkóné Diós Ildikó (Dunaharaszti, 1945. február 1.) zeneiskolai zongora- és szolfézs-, valamint általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi XXI. kerületi Fasang Árpád AMI-tanszakvezető is);

Világiné Mányoki Livia (Debrecen, 1945. május 30.) zeneiskolai zongoratanár, korrepetitor (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza; Állami Zeneiskola, Hatvan);

Vincze István (Kiskunfélegyháza 1945. január 4. - Városhőd (autóbaleset) 1990. október 7.) harmonikaművész-tanár.

Virágh Tiborné Korsós Sarolta (Eger, 1945. június 26.) zeneiskolai fuvola- és szolfézstanár (Vándor Sándor Állami Zeneiskola, Leninváros);

Záborszky István (Budapest, 1945) gordonkaművész-tanár, karmester. A Zeneakadémián többek között Friss Antal (gordonka) és Kórodi András (karmester) volt a mestere. Zenetanári pályája a Joensuu-i Konzervatóriumban kezdődött, ahol karmesterként is működött, majd a Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola igazgatója és az Országos Filharmónia karmestere volt. Évtizedekig játszott az I. István Gimnázium/ Szent István Király Szimfonikus Zenekarban, melyet sokszor vezényelt is. Jelenleg ismét Finnországban dolgozik;

Zalánffy Miklós (Budapest, 1945. március 9.) zenekari gordonkaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Mezőtúr; Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény, Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar);

Zalay Tamás (Vasvár, 1945. november 4.) hegedűművész-tanár. A Zeneakadémián Halász Ferenc volt a mestere. Munkahelyek: Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged, MRT Szimfonikus Zenekar, MRT Kamarazenekar);

Zsiga Lászlóné (Nagykőrös, 1945. szeptember 4.) ének-zenetanár, karnagy (Hunyadi János Általános Iskola, Kecskemét; a Kecskeméti Kodály Kórus helyettes karnagya);

Zsoldos Jenő (Pécs, 1945. február 27.) zeneiskolai hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Siklós; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Komló, Állami Zeneiskola, Pécsvárad);

1950-ben született

Dr. Adrovicz István (Budapest, 1950. május 19.) gitárművész-tanár. Szendrey – Karper László szakmai irányításával 1971-ben szerezte tanári diplomáját a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Intézetében. 1979-től a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola gitártanára Debrecenben. 1986- 91-ig Cipruson a Nemzeti Konzervatórium vezetőtanára. 1993-tól a debreceni Zeneművészeti Karon gitár főtárgyat, metodikát, didaktikát és kamarazenét, emellett 2002-től 2007- ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Tanárképző Intézetének gitártanáráként főtárgyat és kamarazenét tanított. Az „okleveles gitárművész, tanár”-i diplomát a Bécsi Zeneművészeti Egyetem gitárprofesszora Walter Würdinger professzor osztályában tanulmányai befejeztével 1998-ban kapta meg. A finnországi Jyväskylä – i egyetem Muzikologiai Fakultásának doktoriskolájában disszertációját – „Az ember gitárja ” címmel – 2010. december 10 – én, „very good” minősítéssel megvédte, és elnyerte a ”Doctor of Philosophy” (PhD.) minősítést;

Albert József (Kiskőrös, 1950. március 8.) zeneiskolai klarinét és és szolféztstanár (Állami Zeneiskola, Kiskőrös - fafúvó- és szolféztanár, később uo. igazgató);

Alth Camilla (Budapest, 1950. október 4.) zenekari gordonművész (1971-től a Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar tagja);

B. Thür Szilvia (Budapest, 1950. január 29.) hárfaművész-tanár;

Baksa András (Brassó, 1950) zeneszerző, tanár;

Balázs Attila Csaba (Miskolc, 1950. augusztus 1.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Sárospatak; Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Kazincbarcika);

Ballay Klára Judit (Cegléd, 1950. november 29.) zongora- és szolféztanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Cegléd-zongoratanár);

Balogh László (Budapest, 1950. november 18.) kürttanár (Állami Zeneiskola, Bicske-rézfúvóstanár);

Banainé Holló Zsuzsanna (Jászárokszállás, 1950. április 23.) ütőhangszer - és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Cegléd);

Bangó Margit (Vásárosnamény, 1950. április 4.) előadóművész, énekművész;

Baranski László (Budapest, 1950. június 22.) szólógitáros (Gemini Együttes, Apostol Együttes);

Baranyai Györgyné Szűcs Terézia (Hódmezővásárhely, 1950. január 20.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Makó – tanszakvezető hegedűtanár);

Barkóczy István (Karcag, 1950. szeptember 25.) zenekari hegedűművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – II. koncertmester; Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu);

Bartos Gábor (Budapest, 1950. június 8.) zenekari gordonművész-tanár (Fővárosi Operettszínház – zenekari művész; Néphadsereg Művészegyüttes – zenekari művész; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Fővárosi VIII. ker. Vándor Sándor Állami Zeneiskola-tanár; Musica Antiqua Hungarica együttes tagja (viola da gamba, Hungaria Vonósnégyes – gordonka);

Becze Lajosné Nagy Katalin (Erk, 1950. november 25.) hegedű-, magánének- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Heves; Állami Zeneiskola, Nagybátony; Salgotarjáni Szimfonikus Zenekar és a Nagybátonyi Kamarazenekar tagja;

Belejnő Agócs Emilia (Veszprém, 1950. november 15.) fuvolatanár (Fővárosi XXII. kerületi Nádasy Kálmán Művészeti Iskola);

Benkő János (Soltvadkert, 1950. augusztus 13.) zenekari trombitaművész-tanár (Központi Fúvószenekar – I. szóló szárnykürtös; MN Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara (I. szólótrombitás);

Beyer István (Sopron, 1950. március 11.) zenekari brácsaművész-tanár (Komárom megyei Zeneoktatói Munkaközösség – zenetanár; Győri Filharmonikus Zenekar – zenekari művész);

Bizse Ágnes (Pécs, 1950. március 6.) zenekari fuvolaművész, tanár (Pécsi Nemzeti Színház zenekari művész);

Bojtár Imre (Mohács, 1950. október 5.) zenekari oboaművész-tanár.

Győri Nemzeti Színház zenekarának volt oboa-szólamvezetője, a színház Örökös Tagja, a Richter János Zeneművészeti Szakközépiskola nyugalmazott oboatanára, fafúvós tanszakvezetője. 1973-75-ig tanított a Székesfehérvári Állami Zeneiskolában, a győri Richter János Zeneművészeti

Szakközépiskolában pedig fafúvós tanszakvezetőként dolgozott 1975-2007-ig. 3 évig tagja volt a Győri Filharmonikus Zenekarnak. A Győri Nemzeti Színházban 1978-2011-ig volt szólamvezető. 2006-tól tanít a Pannonhalmi Radnóti Miklós Általános Iskolában, 2013 óta Veszprémvarsányban is. 2010-től oboatanár a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban;

Bona János (Budapest, 1950. november 7.) hegedűtanár (XVI. kerületi Rácz Aladár Zeneiskola);

Borsos Annamária (Makó, 1950. szept. 7.) zenetanár (Állami Zeneiskola, Csongrád – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Péczely Attila Zeneiskola, Hódmezővásárhely- zongoratanár, uo. tanszakvezető is;

Böröcz Mária (Budapest, 1950. február 28.) zongoratanár (Bihari János Állami Zeneiskola, Abony);

Budai Livia / Livia Budai-Batky / (Esztergom, 1950. június 23.) operaénekes-tanár. Énektanulmányait 1968–1973 között a budapesti Zeneakadémián végezte. Először 1973-ban Pietro Mascagni Parasztbecsület című operájában Lucia szerepében mutatkozott be az Operaházban. Nagy fordulatot jelentett a pályáján, amikor 1976-ban az Erkel-énekverseny áriaversenyének győztese lett. 1977-ig az Operaház magánénekes volt. 1977-ben a gelsenkircheni Német Zenei Színházhoz (Musiktheater im Revier) szerződött. 1978-ban meghívták a londoni Covent Gardenbe, ahol Verdi Trubadúrjának Azucena a cigányasszony szerepét énekelte Carlo Bergonzi oldalán;

Császár Zoltán (Budapest, 1950. október 22. – operaénekes, tanár (Fővárosi Operettszínház – énekkari művész; Grazi Operaház – énekkari művész és uo. magánénekes is);

Czeglédy Éva (Budapest, 1950. október 27.) zeneiskolai hegedűtanár (Fővárosi VIII. ker. Vándor Sándor Állami Zeneiskola – hegedűtanár);

Czetner Vera (Budapest, 1950. december 12.) hegedű kamaraművész-tanár (Tanárképző Főiskola, Szeged-tanár; Liszt Ferenc Kamarazenekar – zenekari művész);

Csajághy György József (Pécs, 1950. július 24.) klarinét- és tárogatóművész, zenetanár, népzene kutató, történész (Pécsi Filharmonikus Zenekar - zenekari művész; Pécsi Nemzeti Színház – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Siklós – zenetanár);

Csécsy Istvánné Czeglédy Éva (Budapest, 1950. október 27.) hegedűtanár (Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor Állami Zeneiskola – hegedűtanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd – hegedűtanár; Szekszárdi Kamarazenekar – koncertmester);

Csipkay Éva (Kassa, 1950. május 20.) zongoraművész-tanár (Konzervatórium, Kassa-zongoratanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc-zongoratanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest – korrepetitor a vonós- és ének szakon);

Dabasi Péter (Budapest, 1950. február 17.) zenész, gitáros, zeneszerző, énekes, hangmérnök. Kezdetben az Orfeo és a Kalákatagja, játszott a Vízöntő együttesben, majd a Kolinda és a Makám alapító tagja volt;

Dárdai Árpád (Kaposvár, 1950. június 22.) karnagy, zenetanár, karmester (Kaposvári Csiky Gergely Színház – karmester; Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar és a Zenebarátok Kórusának vezetője; Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar és a Liszt Ferenc Pedagógus Énekkar karmestere; Óvónőképző Intézet, Sopron – tanár);

Dévai Nagy Kamilla Anikó (Budapest, 1950. február 17.) énekes, előadóművész, a Krónikás Zenede alapító igazgatója;

Dobai Tamás (Pécs, 1950. január 9.) fuvola- és zongoraművész, tanár (Tanítóképző Főiskola, Szekszárd-tanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szekszárd – igazgató helyettes, zenetanár, szakfelkügyelő; Eötvös József Tanítóképző Főiskola, Baja–tanár);

Dobay András (Pécs, 1950. március 7.) előadóművész, zeneszerző, író, dalszövegíró, tanár);

Dor Edit (Beregszász, 1950. október 15.) zongoratanár (Óvoda, Pidhorb /SU/ - zenei vezető; Állami Zeneiskola, Hajdúnánás-zongoratanár);

Dukay Barnabás (Szőny, 1950. július 25.) magyar zeneszerző, pedagógus, egyetemi tanár. 1969-1974 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója volt Sugár Rezső tanítványaként; 1976-ban diplomázott. 1970-től 20 évig az Új Zenei Stúdió tagja volt. 1974-1991 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium pedagógusa volt. 1980 óta tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének. 1991-1995 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti

Egyetem Budapesti Tanárképző Intézetének tanára volt. 1994-től a Magyar Zeneszerzők Egyesületének tagja. 1995 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zeneelmélet tanára;

ef Zámbo István (Salgótarján, 1950. január 3.) magyar festő, grafikus, szobrász, zenész. 1993-ban létrehozta a Planetáris Űrharmonikusok 80 tagú együttest, és 4 űropera-előadást tartott;

Erdélyi Ilona (Szeged, 1950. március 19.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Dunaújváros – zongoratanár; Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

Ernői László (Budapest, 1950. június 10.) harmonikaművészet-tanár. Zenei képzettségét a Konzervatórium (akkori nevén Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola) növendékeként mélyítette el. A weimari Hochschule für Musik Franz Liszt hallgatójaként folytatta tanulmányait, Irmgard Slota-Krieg növendékeként. Az 1977-ben megszerzett okleveles harmonikaművész és -tanár oklevél birtokában kezdte meg pedagógusi munkáját, Budapesten, a Bartók Béla

Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium tanáráként. Az alapfokú harmonikaképzésbe is bekapcsolódott, 1980-tól, a XIII. kerületi Zeneiskola tanáráként (Budapest XIII. kerületi Fischer Annie Zeneiskola – Alapfokú Művészeti Iskola). Nevéhez fűződik a hangszer felsőfokú oktatásának elindítása Magyarországon. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Budapesti Tanárképző Intézetének klasszikus harmonika tanszakát az 1984/85-ös tanévben hozta létre, és azóta is irányítja. 1997-től a második budapesti konzervatórium, a Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskolaharmonika tanszakát is vezette, alap- és középfokon egyaránt tanítva (2015-ös nyugdíjba vonulásáig). Több szakmai oktatási anyag kidolgozása után a Minisztérium megbízásából, 1998-ban, irányításával készültek el a hangszer alap és középfokú tantervei, melyeket be is vezettek. 1994-től a Zenetanárok Társasága (ZETA) harmonika tagozatának vezetője, a Parlando zenepedagógiai folyóirat tanácsadó testületének tagja;

Faludi Kálmán (Mohács, 1950. április 20.) fuvolatanár (Fővárosi XVII. kerületi Bartók Béla Állami Zeneiskola-fuvolatanár);

Dr. Farkas István Péter (Szekszárd, 1950. június 5.) zenekari harsonaművész-tanár (1974 - Magyar Állami Operaház - 1. harsona; Szigetvár Zeneiskola - rézfúvós-, és ütőhangszerek; Budapest, Zalka Máté Zeneművészeti Középiskola – harsona; Budapest, Bartók Béla Művészeti Szakközépiskola - harsona, kamarazene; Tampere Konzervatórium - harsona, kamarazene; Bécs, Zeneművészeti Főiskola – harsona; Győr, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola - harsona, kamarazene; 2006- Budapest, Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – harsona; 2007- Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar - harsona, kamarazene);

Farkas Istvánné Söjtör Sarolta (Pécs, 1950. április 7.) zenekari brácsaművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház – zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar- zenekari művész);

Fekete Valéria (Pilis, 1950. február 25.) zongoraművész (Magyar Állami Operaház-korrepetitor);

Felcsiki Zsuzsa (Kecskemét, 1950. január 11.) zenekari hegedűművész, tanár (Állami Zeneiskola, Pécs –hegedűtanár; BM Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

Felkai Miklós (Debrecen, 1950. szeptember 12.) magyar rockzenész, gitáros, zeneszerző, szövegíró, énekes;

Fenyő Gusztáv (Montevideo, 1950. július 2.) zongoraművész-tanár. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémiánfejezte be Kadosa Pál és Tátrai Vilmos tanítványaként, ez idő alatt számos zeneszerző – Stockhausen, Boulez, Xenakis, Cage és Takemitsu – műveinek, valamint több, számára írt műnek magyarországi premierjét valósította meg. 1978. évi londoni debütálási alkalmával a Wigmore Hallban Fenyő Gusztáv első ízben mutatta be Kurtág György Játékok című ciklusának néhány darabját. Glasgow-ban történt letelepedése óta Skócia legkiválóbb muzsikusi között tartják számon. Fenyő Gusztáv 1980 és 1992 között a Royal Scottish Academy of Music and Drama zongoratanára volt;

Frideczky Katalin (Budapest, 1950. július 11.) zongoraművész-tanár, író, költő. 1969-től 1974-ig a Zeneakadémia zongora szakán Hernádi Lajos volt a mestere. A végzés után két évet töltött

a leningrádi Rimszkij-Korszakovról elnevezett konzervatóriumban. Itt ismerte meg későbbi férjét, Togobickij Viktorzeneszerzőt, akivel 1977-ben kötött házasságot. Már akadémiai tanulmányai idején, az 1972–73-as tanévben oktatott a budapesti Bajza utcai ének-zene tagozatos általános iskolában. 1976 és '81 között a szegedi Tömörkény István Gimnázium Zeneművészeti Szakközépiskolájában tanított. 1983-tól a budapesti Bartók Béla Konzervatóriumban dolgozott zenetanárként, korrepetitorként;

Gryllus Dániel (Budapest, 1950. április 23.) zeneszerző, előadóművész, zenész.

1969 őszén Mikó Istvánnal megalakította a Kaláka együttest. Versekre írt dalokat és népzenei játszanak. Első nagylemezük 1977-ben jelent meg Kalákacímmel. 1990-ben lemezeinek kiadására és terjesztésére megalapította a Gryllus Kft-t.

Győri Sára (Hódmezővásárhely, 1950. december 1.) tanár, karnagy (Liszt Ferenc Ének-Zenei Ált. Isk., Hódmezővásárhely, orosz - ének-zene tanár és uo. karvezető);

Háry Balázs (Sopron, 1950. október 1.) zenekari ütőhangszeresművész, fúvószenekari karmester (Pécsi Nemzeti Színház, illetve Pécsi Filharmonikus Zenekar – zenekari művész; Mecseki Szénbányák Központi Fúvószenekara – karmester; Pécsi Ütőegyüttes);

Honti György (Hódmezővásárhely, 1950. június 20.) zenekari trombitaművész-tanár és szolfézstanár (Budapesti Bartók Gyermekszínház-zenekari művész; Kecskeméti Katona József Színház – zenekari művész; Kecskeméti Állami Zeneiskola – trombita- és szolfézstanár);

Hortobágyi László (Budapest, 1950) magyar zeneszerző. 1976-tól Indiában gyűjtött és tanult szitáron, tablán, rudra-vinán játszani, A Keleti Zenei Archívum, gyűjteményének alapítója. Zenetudományi és elméleti publikációi külföldön és Magyarországon is megjelentek a klasszikus indiai zene, számítógépes zenei rendszerek, a **memetika**, egy lehetséges bitonális harmóniarendszer, a fiktív társadalmi rendszerek és azok felépítése, a hindusztáni tálastrukturák, az elidegenedés és a 22 fokú felhangrendszer **polifonikus** alkalmazása tárgyában;

Horváth Guidóné (Mosonmagyaróvár, 1950. március 25.) középiskolai ének-zenetanár és karvezető, zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Kőrmend - zongora- és szolfézstanár, tanszakvezető; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely-szolfézstanár; Bartók Béla Zeneiskola, Szombathely – szolfézs tanszakvezető);

Horváth Károly (Nagyvárad, 1950. október 26. – Budapest, 2015. november 4.) magyar előadóművész, zeneszerző. A sepsiszentgyörgyi színház zenészeként (1975-1987) számos romániai magyar színház előadásaihoz ír színpadi zenét. 1987-ben áttelepült Magyarországra. A Mákvirág folk-együtteshez csatlakozik, amellyel 1987- 1992 között több világtornén (Nyugat Európa, Észak és Dél-Amerika, Ausztrália) vesz részt. 1992-től végétől elsősorban színpadi zenével foglalkozik. Magyarország, Erdély, Vajdaság majd mindegyik magyar színházában dolgozik, mint zeneszerző és hangszeres zenész. Több mint 250 színpadi kísérezene szerzője;

Horváthné Vidám Katalin (Gelse, 1950. október 6.) zenekari fuvolaművész, zeneiskolai fuvola- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Ajka – fuvola- és szolfézstanár; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

Hörcsök Imre (Izsák, 1950. január 4.) ütő-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, timpanista (Állami Zeneiskola, Kecskemét– zenetanár; Ének-zenei általános iskola és gimnázium, Kecskemét-ütő-tanár; Bács-Kiskun megyei szakfelügyelő (ütő, szolfézs), Kecskeméti Szimfonikus Zenekar– timpani szólamvezető);

Hortobányi György (Budapest, 1950.január 17.) zenekari fagottművész-tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész; Magyar Állami Operaház- zenekari fagottművész);

Horváthné Vidám Katalin (Gelse, 1950. október 6.) zenekari fuvolaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Ajka-fuvola- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Balatonfüred – fuvola- és szolfézstanár; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – zenekari fuvolaművész);

Hörcsök Imre (Izsák, 1950. január 4.) ütő-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Kecskemét – tanár; Ének-Zenei Általános Iskola és Gimnázium, Kecskemét – ütő-tanár; Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Kecskemét – igazgató-helyettes, Bács-Kiskun megyei szakfelügyelő;

Igó Lenke (Nekézseny, 1950. július 3.) középiskolai ének-zenetanár, szolfézstanár, karnagy (Kodály Musical Training Institute, Wellesley (USA); Ének-Zenei Általános Iskola, Kecskemét / Budapest; Magyar Rádió Gyermekkara és Ének-Zeneri Általános Iskolája; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest-gyakorlatvezető tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Kodály Intézet-karvezetés, zenepedagógiai tárgyak;

Ivanics Bertalan (Kunágota, 1950. június 30.) zeneiskolai trombitatanár (Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely–trombitatanár);

Ivaskovics József (Ungvár, 1950. augusztus 4. – Budapest, 1996. február) zenész, zeneszerző, a Credo Verséneklő Együttes alapítója. Először a Kis Rákfogó majd a Winkelmayer Brass tagja volt, itt kezdett el énekelni. Hangjára hamarosan felfigyeltek és meghívták a Neoton együttesbe, ahol már dalszerzőként is debütált. A Neoton Família 1990-es feloszlása után a Magneoton kiadónak volt résztulajdonosa és producere;

Jakab György (Budapest, 1950. július 2. – Budapest, 1996. február 16.) zenész (Neoton falmília);

Jánosi Sándor (Budapest, 1950. augusztus 6.) zenekari brácsaművész-tanár (Szegedi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész, uo. szólamvezető is; X. kerületi Állami Zeneiskola– hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Hatvan– brácsatanár; Musica Antiqua Hungarica reneszánsz együttes tagja);

Juhos Tibor (Tatabánya, 1950. május 4.) zenekari oboaművész, tanár (Magyar Állami Operaház – zenekari művész / II. oboa, angolkürt/;

Kapás Géza (Békés, 1950. január 1.) hegedűművész-tanár. Tanulmányok: 1969-1975: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – tanára: Kiss András; 1975-1977: Csajkovszkij Konzervatórium, Moszkva – tanára: Semyon Snitkowsky. Oktatói tevékenység: 1977-től folyamatosan: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem; 2004-2016: Professor Violine/Viola/Kammermusik – Hochschule für Musik und Tanz, Köln / Standort Aachen;

Karda Beáta (Győr, 1950. szeptember 4.) énekesnő, tanár;

Katona Jánosné Walter Irén (Tápiószele, 1950. június 25.) tanító, általános iskolai énekenetanár, szolfézstanár, (Általános Iskola, Tápiószele-tanítónő; Állami Zeneiskola, Tápiógyörgye, tápiószelei kihelyezett tagozat-szolfézstanár);

Kazincziné Szigetvári Gabriella (Balassagyarmat, 1950. március 30.) oboa,- szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Kossuth Lajos Általános Iskola, Tatabánya; Állami Zeneiskola, Salgótarján-oboatanár; Salgotarjáni Szimfonikus Zenekar – szólamvezető);

Kelemen Pál (Hobol, 1945) gordonkaművész, menedzser;

Kelen Péter (Budapest, 1950. július 27.) operaénekes-tanár. Az 1972–73-as évadban a Magyar Állami Operaház ösztöndíjasa, majd 1973-tól magánénekes, 2000 óta pedig örökös tagja;

Kerényi Miklós Gábor (Budapest, 1950. november 10.) zenés színházi rendező, színigazgató, tanár.

Kimti Veronika (Budapest, 1950. április 16.) zenekari hegedűművész, tanár (Stadtisches Orchester, Regensburg – zenekari művész; A. Bruckner Musik Gymn, Straubing – hegedűtanár);

Királyné Mundi Margit (Budapest, 1950. november 4.) fuvolatanár (Állami Zeneiskola, Esztergom-fuvolatanár; Körzeti Állami Zeneiskola, Szob-fuvolatanár);

Kiss Ernő (Békéscsaba, 1950. április 13.) zenekari hegedűművész, tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Miskolci Zongorás Trió; Új Miskolci Vonósnégyes- I. hegedűs);

Kobzos Kiss Tamás (Debrecen, 1950. május 30. – Budapest, 2015. november 8.) énekes, hangszeres zenész, zenetanár, igazgató. Zongorázni, majd magánúton gitározni tanult, egyetemi évei alatt (debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem, kutatóvegyész szak) a Főnix színjátszó együttes, majd a Délibáb népzenei együttes tagja lett, s az ének mellett több hangszeren megtanult játszani (citera, koboz, brácsa, tekerő, reneszánsz lant, török saz). 1974-ben a budapesti Néprajzi Múzeumba került restaurátorként, és rövid időre a Kaláka tagja lett, majd 1976–1986 között L. Kecskés András együttesében zenélt. Gyakran fellépett az Egyetemi Színpadon, hanglemezklubokban, templomokban. A Kobzos előnevet 1977-ben vette fel. 1981 januárjától a bécsi Clemencic Consort tagja, ezzel az együttessel több száz alkalommal lépett fel

Bécsben és Európa számos országában. 1986 óta tanított az Óbudai Népzenei Iskolában, amelynek 1991 szeptemberétől igazgatója is volt. 2007 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen is tanított kobotjátékot. Több tanulmányt írt a népzeneoktatás témakörében, előadásokat tartott, konferenciákat szervezett. 2007-ben a Magyar Művészeti Akadémia tiszteleti, 2012-ben levelező, 2013-ban rendes tagja lett;

Koleszár Árpádné Lengyel Judit (Miskolc, 1950. május 5.) fuvola-, szolfézs és általános iskolai ének-zeneoktató (Állami Zeneiskola, Leninváros – Emődi Tagozat, tagozatvezető és tanár; Zeneoktatói Munkaközösség, Miskolc - fuvola- és zongoratanár);

Koltay Gábor (Budapest, 1950. február 9.) film- és zenés színházi rendező, igazgató, író, szerkesztő, tanár;

Komáromi István (Eger, 1950. május 20.) zenekari hegedűművész, tanár (Budapesti MÁV Szimfonikusok– zenekari művész; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola– zenetanár; Körzeti Állami Zeneiskola, Dunkakeszi-zenetanár);

Komlós Katalin (1945) zenetörténész és fortepianista. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola (ma Egyetem) zenetudományi tanszakán szerezte meg diplomáját 1969-ben. 1973 óta ezen intézmény oktatója Az elmúlt három évtizedben tanított zeneelméletet, kamarazenét, generálbasszust; vezetett 18. századi billentyűs zenéről és hangszerekről szóló speciális kollégiumokat; az utóbbi években doktori szemináriumokat is tart a doktori program keretében. Tagja az intézmény Doktori Tanácsának és az MTA Zenetudományi Bizottságának;

Koó Tamás (Budapest, 1950. január 21.) gordonkaművész-tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar / Nemzeti Filharmonikus Zenekar– szológordonkás; Országos Filharmónia– szólista; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola/Egyetem– tanár; Új Budapest Vonósnégyes tagja);

Korpásné Hossza Mária (Miskolc, 1950. január 28.) zenekari hegedűművész, tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Fővárosi XVII. kerületi Bartók Béla Állami Zeneiskola – tanár; Budapesti MÁV Szimfonikusok – zenekari művész; Könnnyűipari Minisztérium Bartók kórus tagja);

Kósa Gábor (Budapest, 1950. április 15.) ütőhangszeres-, zongora-, orgona- és csembaloművész, karmester, zeneszerző. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola és a stuttgarti Hochschule für Musik und Darstellende Kunst hallgatójaként végezte. Több mint 40 hanglemezt készített (Hungaroton, Naxos);

Krutzler Ferenc (Szombathely, 1950. március 12.) zenei könyvtáros, könyvtárvezető (Berzsenyi Dániel Megyei Könyvtár, Szombathely);

Dr. Kugler Sándor (Nagykanizsa, 1950. március 28.) nagybőgős, fizikus (Első István Gimnázium Jubileumi Szimfonikus Zenekara);

Lakatosné Molnár Anna (Szombathely, 1950. december 20.) orosz-, ének- zenetanár, karnagy (Gárdonyi Géza Általános Iskola, Sárvár-énektanár; Alsóvárosi Általános Iskola, Kiskunhalas – énektranár, karvezető; Állami Zeneiskola, Kiskunhalas – szolfézstanár, karvető);

Lázár Attila (Hódmezővásárhely, 1950. december 24.) zenekari kürtművész, tanár (Szegedi Szimfonikus Zenekar és Szegedi Nemzeti Színház zenekara – zenekari művész);

Leskowsky Albert (Tiszaalpár, 1950. augusztus 4.) hangszerész, képzőművész, múzeum alapító, tanár;

Lugosi Mária (Ercsi, 1950. november 26.) zongortanár (Körzeti Állami Zeneiskola, Dunakeszi);

Lugosi Melinda (Gyöngyös, 1950. június 28.) énekművész-tanár, operaénekes (Országos Filharmónia – szólista; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – tanár);

Lugosi Tibor (Budapest, 1950. november 4.) zenekari klarinétművész, tanár (Honvéd Művészegyüttes-klarinétos; BM Duna Művészegyüttes – klarinétos);

Magay Klementina (1950) énekesnő, tanár;

Maklár László (Kecskemét, 1950. június 28.) karmester, főzeneigazgató. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán diplomázott. Ezt követően Szegeden több műfajban is kipróbálhatta magát, vezényelt operetteket, zenés játékokat, s Vaszy Viktor mellett operákat is dirigált. 1975-ben a Budapesti Gyerekszínház zenei vezetője lett. 1976-tól a Madách Színház zenei vezetőjeként dolgozott. 1979-től a Budapesti Operettszínház főzeneigazgatója;

Marksz Péter (Pécs, 1950. november 13.) zenekari gordonművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház Szimfonikus Zenekara – zenekari művész);

Mátrai Márta (Várpalota, 1950. március 26.) gordonka-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Komló-gordonkatanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs –gordonkatanár);

Mikó Ilona (Miskolc, 1950. július 10.) zenekari timpaniművész, tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – timpanista; Postás Szimfonikus Zenekar – timpanista; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozata – ütőtanár);

Molnár Gergely (1950–) zenész, a Spions zenekar egyik alapítója;

Mosolygó Miklós (Újfehértó, 1950. szeptember 13.) zeneiskolai szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, karnagy (zeneiskolák: Nyirbátor, Orosháza; Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola, Orosháza – ének-zenetanár);

N. Győri Nagy Ilona (1950. április 16.) zenekari gordonkaművész, tanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc-gordonkatanár; Miskolci Zongorás Trió és az Új Miskolci Vonósnégyes gordonkása);

Nagy Andrásné Rozgonyi Klára (Pécs, 1950. január 30.) zenekari hegedűművész-tanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs – tanár; Pécsi Filharmonikus Zenekar –zenekari művész);

Náray Júlia /Tihanyi Ferencné / (Budapest, 1950. július 26.) középiskolai ének-zenetanár, szolfézstanár (Budai Járási Körzeti Állami Zeneiskola Érd-Dunavarsány kihelyezett tagozat-zongora- és szolfézstanár; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola – szolfézstanár; Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor Állami Zeneiskola – szolfézstanár, tanszakvezető; Liszt Ferenc Kamarakórus tagja);

Nemesné Mohács Beatrix (Zirc, 1950. március 7.) zeneklari hegedűművésztanár (Veszprémi Szimfonikus Zenekar – zenekari hegedűművész; Veszprémi Petőfi Színház Zenekara- hegedűs, brácsás; Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – tanár);

Németh Pál (Szombathely, 1950. december 31.) zenekari fuvolaművész-tanár, karmester, művészeti vezető (Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari művész; Radnóti Miklós Gimnázium, Budapest-tanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar-szólamvezető; Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely-tanár) Németh Pál fuvolaművész, karmester a Savaria Barokk Zenekar alapítója, vezetője, a Budapesti Kamaraopera és a Bükk Művészeti Napok Barokk Fesztivál zenei vezetője, a magyarországi régi zenei irányzat egyik úttörője;

Pál Mihály (Feldebrő, 1950. május 8.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari hegedűművész (Miskolci Nemzeti Színház Zenekara-zenekari művész; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Ózd-hegedűtanár; Az Ózdi Kohász Táncegyüttes zenei vezetője);

Pástyán László (Debrecen, 1950, március 31.) zenekari fuvolaművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar-szólamvezető I. fuvolás; Állami Zeneiskola, Balmazújváros-furolatanár; Állami Zeneiskola, Debrecen-furolastanár);

Papp Tibor (Körmend, 1950. április 1.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Körmend-hegedűtanár; Magyar Állani Operaház Zenekara-zenekari hegedűművész; Postás Szimfonikus Zenekar- zenekari művész; Állami Zeneiskola, Nagykanizsa-hegedűtanár; Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar -koncertmester);

Pécsy Klára (Budapest, 1950. január 25.) zongoratanár és korrepetitor (Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár; Tavasz Női Kórus-zongorakísérő);

Pelles Péter Pál (Keszthely, 1950. február 4.) zenei előadóművész, zenész, tanár;

Petz Pál (Budapest, 1950. december 31.) zenekari trombitaművész-tanár (Magyar Állami Operaház Zenekara-I. trombita; Magyar Állami Hangversenyzenekar-I. trombita; Budapesti Rézfúvós Kvintett);

Pintér Sarolta (Szeged, 1950. november 4.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Csongrád – hegedűtanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged – hegedűtanár);

Pintérné Kerényi Eszter (Szombathely, 1950. október 8.) magánénektanár (Bem József Óvónői Szakközépiskola, Budapest - ének-zenetanár; KISZ Központi Művészegyüttes Egyetemi Énekkar – korrepetitor; Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola – szolfézstanár; Rózsavölgyi Márk Állami Zeneiskola, Balassagyarmat – szolfézstanár; Entzbruder Dezső Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely – magánénektanár);

Pócsi Eszter (Budapest, 1950. április 22.) hegedűtanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézet Pécsi Tagozata – tanár);

Dr. Pogány Imola (Budapest, 1950. január 23.) zongoraművész-tanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora korrepetítor-tanár);

Popa Péter (Mosonmagyaróvár, 1950. június 29.) zenekari hegedűművész-tanár (Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara-zenekari művész, szólamvezető is; a Concentus Hungaricus Kamarazenekar megalapítója és vezetője; a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének alapító ügyvezetője, a ZeneKar c. folyóirat alapító felelős kiadója és szerkesztője);

Ráczné Gellé Erzsébet (Táépiószentmiklós, 1950. december 1.) zenekari fuvolaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Ajka – fuvola- és szolfézstanár; Győri Filharmonikus Zenekar – zenekari művész);

Rakonczay Ervin (Budapest, 1950. december 14.) előadóművész, táncdalénekes, tanár;

Rákosiné Fodor Júlia (Budapest, 1950. október 8.) zenekari hegedűművész-tanár (Szegedi Szimfonikus Zenekar-I. hegedűs; Fővárosi XX. kerületi Állami Zeneiskola-hegedűtanár);

Rákosné Kispál Mária (Hódmezővásárhely, 1950. április 13.) hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Makó-hegedűtanár);

Dr. Reökné Bogár Kornélia (Békéscsaba, 1950. október 20.) zeneiskolai zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Orosháza-zongoratanár; Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár);

Sándor Anna (Budapest, 1950. augusztus 8.) gordonkaművész (Liszt Ferenc Kamarazenekar-zenekari művész);

Sasvári Annamária (1950. május 31.) popénekes;

Schunk László (Budapest, 1950. szeptember 12.) zenekari nagybőgőművész-tanár (Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola-nagybőgőtanár; Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara-zenekari művész; Szent István Király Szimfonikus Zenekar-zenekari művész);

Serfel József (Újhartyán, 1950. február 17.) zeneiskolai tanár (Körzeti Állami Zeneiskola, Dabas-rézfúvós-tanár);

Simon Éva (Budapest, 1950. augusztus 7.) színész, énekes;

Sindelné Torma Erzsébet (Miskolc, 1950. december 14.) zenekari gordonkaművész-tanár (Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Törökszentmiklós-gordonkatanár; Szolnoki Szimfonikus Zenekar- zenekari művész);

Soltész Rezső (Budapest, 1945. április 19.) énekes, dalszerző, szövegíró, lapkiadó. 1963-tól amatőr zenész a Rangers együttesben. 1968-ban a „Ki mit tud?” után megalakult Corvina

együttes vezetője volt. 1972-ben részt vett a táncdalfesztiválon. A Corvina megszűnése után 1978-ban megalapította az Oxigén együttest, 1979-től pedig szólóénekes;

Strauss Kálmán (Sarkad, 1950. június 17.) karnagy, szerkesztő, zenei vezető, középiskolai énekenetanár. Tanuzlmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, Vásárhelyi Zoltán és Párkai István növendékeként. 1974-től a Magyar Rádió szerkesztője volt, majd 1977-től a Budapesti Ifjúsági kórus karnagya lett és a Magyar Televízió klasszikus zenei osztályának vezetőjeként is tevékenykedett. 1984-től 1991-ig a Debreceni Kodály Kórus művészeti vezetőjeként dolgozott. 1988-ban létrehozta a Budapesti Nemzetközi Kórusversenyt. 1992-2008 között a Magyar Rádió énekkarát vezette, 2010-ben a Honvéd Férfikar karnagya lett;

Szécsi Dénes (1950-1994) szecselei (bácsfalusi) zenetanár;

Székelv Iván (Budapest, 1950. február 14.) zeneszerző, tanár;

Szentmihályi Gyuláné Darázsi Teréz (Budapest, 1950. április 30.) zenekari hegedűművész-tanár (Postás Szimfonikus Zenekar-zenekari művész);

Szigeti Lajosné (Kecskemét, 1950. szeptember 24.) zenekari hegedűművész-tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Kecskemét – hegedűtanár; Városi Szimfonikus Zenekar, Kecskemét – zenekari művész);

Szűcs Antal Gábor (Budapest, 1950. április 29.) gitáros, zeneszerző;

Szombathelyi Szaniszló (Tényő, 1950. március 13.) zeneiskolai gordon-, szolfézs-, általános iskolai ének-zenetanár (Hunyadi János Gimnázium és Óvónői Szakközépiskola, Csorna-tanár);

Szőnyi Olga (Debrecen, 1950. február 7.) zenekari fagottművész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Magyar Állami Operaház-zenekari művész);

Szunyogné Faragó Mária (Kecskemét, 1950. szeptember 18.) zenekari hegedűművész-tanár (Szegedi Szimfonikus Zenekar-zenekari művész; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar-II. hegedű, szólamvezető helyettes);

Szűcs Antal Gábor (Budapest, 1950. április 29.) gitáros, zeneszerző, tanár;

Szvoren András (Kisterenye, 1950. április 14.) fuvolatanár (Állami Zeneiskola, Salgótarján);

Táborosi István "Mr. Stevie" (Budapest, 1950. február 17.) zongoraművész, bárzongorista, tanár. 2004-es Bárzongorista Verseny III. helyezettje és közönségdíjasa, valamint a 2005-ös Országos Bárzongorista Verseny győztese. A világ több országában zenélt zenekarral és önállóan szólóban is. 1980 óta Svájcban dolgozik;

Tamás Endre (1950) operaénekes, tanár (Szegedi Nemzeti Színház-magánénekes; Pécsi Nemzeti Színház-magánénekes);

Tamás Zsuzsanna (Eger, 1950. január 13.) zenekari fuvolaművész-tanár (Magyar Állami Operaház Zenekara-zenekari művész);

Tas Ildikó (Szeged, 1950. november 7.) operaénekes-tanár (Szegedi Nemzeti Színház-magánénekes; Debreceni Csokonai Színház-magánénekes; Győri Kisfaludy Színház-magánénekes);

Timkó Gábor (Budapest, 1950. április 13.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc- zeneelmélet-tanár; Petőfi Sándor Művelődési Központ Vegyeskara, Szikszó-karnagy; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – szolfézstanár);

Tolcsvay László (Budapest, 1950. június 24.) énekes, zeneszerző, előadóművész. Tolcsvay László 1950-ben született Budapesten. A jelenleg elsősorban rockopera és musicalszerzőként

jegyzett Tolcsvay László a hatvanas évek beatgenerációjának egyik kimagasló egyénisége. Klasszikus zenei tanulmányai mellett beatzenekarokban játszott, tizenhat évesen már dalokat komponált. A Tolcsvay Trio alapító tagja. 1968-ban vált ismertté, amikor megnyerték a Ki mit tud-ot. Együttesük elsőként ötvözte a rock-muzsika elemeit a magyar népzénel, új utat nyitva ezzel a hazai rockzenének. 1973-ban komponálta Petőfi Sándor versére az azóta legendássá vált Nemzeti dalt, amely korosztályának himnuszává vált. 1973-tól a Fonográf együttes tagja és zeneszerzője, több mint tíz lemezt készítettek együtt. 1987-ben komponálta a Magyar Mise című monumentális művét. Színpadi művei közül a legjelentősebbek például a Doctor Herz (Müller Péterrel és Bródy Jánossal) tíz évig a Madách Színház sikerdarabja volt. 2006-ban Egy mondat a szabadságról címmel kantátát komponált Bródy János versére, amelyet a Művészetek Palotájában, a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyteremben mutattak be az 1956-os forradalom 50. évfordulóján;

Tóth János (Budapest, 1950. augusztus 22.) zenekari trombitaművész-tanár (Fővárosi Operettszínház zenekara; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – trombitatanár;

Tóth Zoltán (Budapest, 1950. április 19.) zenekari brácsaművész-tanár (Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara – zenekari művész; Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – tanár; Éder Vonósnégyes brácsása);

Túri Attiláné Galli Mária (Csongrád, 1950. szeptember 20.) ének-zenetanár (Ének-zenei Általános Iskola, Csongrád-énektanár, karnagy);

Vajda Géza (Csicsó, 1950. október 26.) szlovákiai magyar zenekutató. 1978-ban végzett a pozsonyi Comenius Egyetem zenetudományi szakán. 1978–1979-ben a Katonai Művészegyüttesben énekelt, pedig 1979–1980-ban a Szlovák Zenei Alap ösztöndíjasa volt. 1980–1981-ben a szlovák televízió zenei dramaturgja, 1982–1987 között a Szlovákiai Zeneszerzők és Előadóművészek Szövetségének, majd 1987–1996 között a Szlovák Kulturális Minisztérium munkatársa volt. 1970–1984 között az Ifjú Szivek énekese, illetve segédkarnagya;

Vágvölgyi Éva (Budapest, 1950. december 4.) zenetanár (Budapest, II. Csalogány utcai Foglalkoztató Iskola, zenetanár; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola-szolfézstanár);

Váradi László (1950 – 2007. november 8.) zenész. Pályáját a Scampolo-ban kezdte, később a slágerzenét játszó Pannónia együttes dobosa lett. 1969-ben került Radics Béla, Sakk-Matt együttesébe. 1970. január 12-én, Radics Bélával és Som Lajossal megalapítják a „nagy” Tűzkerék együttest;

Varga Istvánné Horváth Katalin (Nagykanizsa, 1950. szeptember 15.) orosz- és ének-zenetanár (Általános Iskola, Eszteregnye-tanár; Vendéglátóipari Szakközépiskola Kollégiuma, Keszthely; Vajda János Gimnázium, Tata-tanár);

Vargáné Korchma Fruzsina (Máriapócs, 1950. július 20.) fuvolatanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Cegléd-fuvolatanár; Bihari János Állami Zeneiskola, Abony-fuvolatanár);

Várkonyi Mátyás (Budapest, 1950. szeptember 4.) zenekarvezető, zeneszerző. A ZéGé és a Generál együttes alapítója és vezetője, a legendás Rock Színház létrehozója és alapító-igazgatója,

a magyar rocktörténet számos nagy pillanatának részese. A Bartók Béla Konzervatórium zeneszerzés szakán Sugár Rezső és Soproni József tanítványa volt. Ezután tanulmányait a főiskola jazz tanszékén folytatta Kertész Kornél és Gonda János tanítványaként zongora–zeneszerzés szakon. Hangszerelés-tanára Bágya András volt. 1980-ban alapítóként részt vett a Rock Színház létrehozásában, amelynek kezdetben zenei vezetője, majd igazgatója volt. 1980. augusztus 14.-én volt az "Evita" magyarországi ősbemutatója. A rock-, színháztörténeti jelentőségű előadásnak a zenei vezetője, karmestere volt;

Vass Béláné Oláh Ágnes (Kemecse, 1950. június 26.) ének-zenetanár, karnagy. 1974. október 1-től Záhonyba helyezték, ahol ének-zenét tanított az általános iskolában és a gimnáziumban;

Veresné Kimpf Mária (Kaposvár, 1950. február 5.) zongora-, szolfézs- és magánénektanár (Vikár Béla Állami Zeneiskola, Barcs-tanár, zongora és szolfézs tanszakvezető);

Vincze Viktória (Budapest, 1950. december 29. –) énekesnő, gitáros, tanár;

Windhoffer Adrienne (Győr, 1950. december 12.) gordon- és szolfézsstanár (Állami Zeneiskola, Sopron (gordon- és szolfézsstanár; Mosonmagyaróvári Állami Zeneiskola-szolfézsstanár, szolfézs tanszakvezető, zeneiskolai kottatáros);

Witterle Gábor (Pécs, 1950. január 30.) zenekari klarinétművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház operatársulata);

Zonda Attila (Marosvásárhely, 1950. augusztus 2. – Marosvásárhely, 1997. április 4.) erdélyi magyar közíró, politikus, médiaszemélyiség, zenetanár. Tanulmányokat szülővárosában a zeneiskolában folytatott, végül a Bolyai Farkas Líceumban érettségizett 1969-ben. Zenetanári diplomát a marosvásárhelyi Pedagógiai Főiskolán szerzett 1972-ben. Tanulmányai befejeztével a máramarosi Hosszúmezőre került, ahol 18 évig volt zenetanár;

